ЗАКОН ЗА ВЕТЕРИНАРНОМЕДИЦИНСКАТА ДЕЙНОСТ

В сила от 02.05.2006 г.

Обн. ДВ. бр.87 от 1 Ноември 2005г., изм. ДВ. бр.30 от 11 Април 2006г., изм. ДВ. бр.31 от 14 Април 2006г., изм. ДВ. бр.55 от 7 Юли 2006г., изм. ДВ. бр.88 от 31 Октомври 2006г., изм. ДВ. бр.51 от 26 Юни 2007г., изм. ДВ. бр.84 от 19 Октомври 2007г., изм. ДВ. бр.13 от 8 Февруари 2008г., изм. ДВ. бр.36 от 4 Април 2008г., изм. ДВ. бр.100 от 21 Ноември 2008г., изм. ДВ. бр.27 от 10 Април 2009г., изм. ДВ. бр.35 от 12 Май 2009г., изм. ДВ. бр.74 от 15 Септември 2009г., изм. ДВ. бр.95 от 1 Декември 2009г., изм. ДВ. бр.102 от 22 Декември 2009г., изм. ДВ. бр.25 от 30 Март 2010г., изм. ДВ. бр.41 от 1 Юни 2010г., изм. ДВ. бр.8 от 25 Януари 2011г., изм. ДВ. бр.92 от 22 Ноември 2011г., изм. ДВ. бр.77 от 9 Октомври 2012г., изм. и доп. ДВ. бр.82 от 26 Октомври 2012г., изм. ДВ. бр.97 от 7 Декември 2012г., изм. и доп. ДВ. бр.7 от 25 Януари 2013г., изм. ДВ. бр.15 от 15 Февруари 2013г., изм. и доп. ДВ. бр.66 от 26 Юли 2013г., изм. ДВ. бр.68 от 2 Август 2013г., изм. и доп. ДВ. бр.83 от 24 Септември 2013г., изм. и доп. ДВ. бр.99 от 15 Ноември 2013г., изм. ДВ. бр.98 от 28 Ноември 2014г., изм. ДВ. бр.14 от 20 Февруари 2015г., изм. и доп. ДВ. бр.14 от 19 Февруари 2016г., изм. ДВ. бр.34 от 3 Май 2016г., изм. ДВ. бр.58 от 26 Юли 2016г., изм. ДВ. бр.58 от 18 Юли 2017г., изм. ДВ. бр.85 от 24 Октомври 2017г., изм. и доп. ДВ. бр.17 от 23 Февруари 2018г., изм. ДВ. бр.98 от 27 Ноември 2018г., изм. ДВ. бр.24 от 22 Март 2019г., изм. ДВ. бр.101 от 27 Декември 2019г., изм. и доп. ДВ. бр.13 от 14 Февруари 2020г., изм. и доп. ДВ. бр.51 от 5 Юни 2020г., изм. и доп. ДВ. бр.52 от 9 Юни 2020г., изм. и доп. ДВ. бр.71 от 11 Август 2020г., ***изм. ДВ. бр.102 от 23 Декември 2022г.***

Глава първа.
ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. Този закон урежда обществените отношения, свързани с осъществяването, управлението и контрола на ветеринарномедицинската дейност, и въвежда принципите на ветеринарното законодателство на Европейския съюз и Световната организация за здравеопазване на животните (СОЗЖ).

Чл. 2. Ветеринарномедицинската дейност обхваща:

1. прилагането на ветеринарномедицинските изисквания за:

а) опазване здравето на животните и хуманното отношение към тях;

б) опазване здравето на хората от зоонози;

в) добив и съхранение на зародишни продукти;

г) безопасност на суровини и храни от животински произход при тяхното производство и транспортиране;

д) безопасност на фуражи, фуражни добавки и премикси при производство, пускане на пазара, търговия, внасяне, изнасяне, транзитно преминаване, съхранение и употреба;

е) обезвреждане на странични животински продукти и на продукти, получени от тях;

ж) опазване на околната среда от вредните въздействия на животновъдството и свързаните с него производства;

з) пускане на пазара, търговия и обмен на животни, зародишни продукти, суровини и храни от животински произход, странични животински продукти и продукти, получени от тях;

и) внасяне, изнасяне и транзитно преминаване на животни, суровини и храни от животински произход, странични животински продукти и продукти, получени от тях, специфични растителни продукти, фуражи, фуражни добавки и премикси;

к) производство, внасяне, търговия, съхранение и употреба на ветеринарномедицински продукти (ВМП);

л) (нова - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) производство, внасяне, търговия, съхранение и употреба на инвитро диагностични ветеринарномедицински средства.

2. контрола за спазване на изискванията по т. 1;

3. ветеринарномедицинската наука, лабораторна дейност, диагностика и експертиза;

4. условията и реда за упражняване на ветеринарномедицинска професия;

5. ветеринарномедицинската практика.

Глава втора.
УПРАВЛЕНИЕ И КОНТРОЛ НА ВЕТЕРИНАРНОМЕДИЦИНСКАТА ДЕЙНОСТ

Раздел I.
Органи за управление и контрол

Чл. 3. (Изм. - ДВ, бр. 36 от 2008 г., изм. - ДВ, бр. 41 от 2010 г., в сила от 01.06.2010 г., изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г., изм. - ДВ, бр. 102 от 2022 г., в сила от 01.01.2023 г.) Министърът на земеделието чрез Българската агенция за безопасност на храните (БАБХ) осъществява държавната политика в областта на ветеринарномедицинската дейност.

Чл. 4. (1) (Изм. - ДВ, бр. 36 от 2008 г., изм. - ДВ, бр. 41 от 2010 г., в сила от 01.06.2010 г., изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Българската агенция по безопасност на храните е официалният компетентен орган за осъществяване, управление и контрол на ветеринарномедицинската дейност по смисъла на чл. 4, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2017/625 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2017 г. относно официалния контрол и другите официални дейности, извършвани с цел да се гарантира прилагането на законодателството в областта на храните и фуражите, правилата относно здравеопазването на животните и хуманното отношение към тях, здравето на растенията и продуктите за растителна защита, за изменение на регламенти (ЕО) № 999/2001, (ЕО) № 396/2005, (ЕО) № 1069/2009, (ЕО) № 1107/2009, (ЕС) № 1151/2012, (ЕС) № 652/2014, (ЕС) 2016/429 и (ЕС) 2016/2031 на Европейския парламент и на Съвета, регламенти (ЕО) № 1/2005 и (ЕО) № 1099/2009 на Съвета и директиви 98/58/ЕО, 1999/74/ЕО, 2007/43/ЕО, 2008/119/ЕО и 2008/120/ЕО на Съвета, и за отмяна на регламенти (ЕО) № 854/2004 и (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета, директиви 89/608/ЕИО, 89/662/ЕИО, 90/425/ЕИО, 91/496/ЕИО, 96/23/ЕО, 96/93/ЕО и 97/78/ЕО на Съвета и Решение 92/438/ЕИО на Съвета (ОВ, L 95/1 от 7 април 2017 г.), наричан по-нататък "Регламент (ЕС) 2017/625".

(2) (Отм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.)

Чл. 5. (Отм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.)

Чл. 6. (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г., изм. - ДВ, бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г., изм. - ДВ, бр. 102 от 2022 г., в сила от 01.01.2023 г.) Министърът на земеделието определя със заповед главен ветеринарен санитарен инспектор.

Чл. 7. (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Българската агенция по безопасност на храните осъществява:

1. контрол по здравеопазване при:

а) (доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) отглеждане на животни независимо от тяхното предназначение и статута на мястото, където се отглеждат;

б) (нова - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) изпълнение на мерките за профилактика, надзор, контрол и ликвидиране на болести по животните и зоонози;

в) (предишна б. "б" - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) добив и съхранение на зародишни продукти;

г) (предишна б. "в" - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) пускане на пазара, търговия, обмен и транспортиране на животни и зародишни продукти;

2. ветеринарно-санитарен контрол при производството, съхранението, пускането на пазара, търговията и транспортирането на суровини и храни от животински произход;

3. контрол при получаването и обезвреждането на странични животински продукти и продукти, получени от тях;

4. контрол за спазване на правилата за защита и хуманно отношение към животните;

5. (изм. - ДВ, бр. 97 от 2012 г.) контрол за безопасност на специфични растителни продукти;

6. контрол върху производството, внасянето, съхранението, търговията и употребата на ВМП;

7. граничен ветеринарномедицински контрол на обектите по т. 1 - 5;

8. лабораторна и научноизследователска дейност;

9. контрол на ветеринарномедицинската практика;

10. контрол на дезинфекцията, дезинсекцията, дератизацията и девастацията;

11. контрол върху пускането на пазара на генетично модифицирани организми като продукти или съставки на храни от животински произход, генетично модифицирани фуражи и фуражни добавки, както и ветеринарномедицински продукти, които се състоят или съдържат генетично модифицирани организми или комбинация от генетично модифицирани организми;

12. (нова - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) контрол върху производството, внасянето, съхранението, търговията и употребата на инвитро диагностични ветеринарномедицински средства.

(2) (Нова - ДВ, бр. 7 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 99 от 2013 г.) Дезинфекцията, дезинсекцията, дератизацията и девастацията се извършват от обучени лица при условия и по ред, определени с наредбата по чл. 62, ал. 2 от Закона за здравето.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., предишна ал. 2 - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) В БАБХ се водят публични регистри на:

1. животновъдните обекти;

2. търговците на животни;

3. търговците на зародишни продукти;

4. търговците на странични животински продукти и продукти, получени от тях;

5. обектите за добив, производство, преработка, съхранение, пакетиране и препакетиране

на суровини и храни от животински произход, на обектите за търговия на едро с храни от животински произход, както и обекти за търговия на дребно, в които се предлагат само суровини и храни от животински произход, регистрирани по реда на Закона за храните;

6. обектите за обезвреждане и преработване на странични животински продукти;

7. (отм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.)

8. (изм. - ДВ, бр. 97 от 2012 г., изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) транспортните средства, с които се превозват животни;

9. обектите за събиране или карантиниране на животни;

10. (изм. - ДВ, бр. 51 от 2007 г., в сила от 26.06.2007 г.) центровете за трансплантация на ембриони, центровете за изкуствено осеменяване и центровете за съхранение на сперма;

11. местата за почивка на животни по време на транспортиране;

12. обектите, в които се осъществява ветеринарномедицинска практика, и ветеринарните лекари, работещи в тях;

13. производителите на ВМП;

14. лицензираните за употреба ВМП;

15. търговците на едро с ВМП;

16. ветеринарномедицинските аптеки;

17. лицата, получили разрешение за провеждане на опити с животни;

18. (изм. - ДВ, бр. 97 от 2012 г., изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) транспортните средства, с които се превозват суровини и храни от животински произход, странични животински продукти и продукти, получени от тях;

19. лабораториите, осъществяващи ветеринарномедицинска дейност за целите на държавния контрол;

20. (нова - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) лицата, получили сертификат за регистрация на инвитро диагностични ветеринарномедицински средства;

21. (нова - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) производителите и търговците на средства за идентификация на животните.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 36 от 2008 г., изм. - ДВ, бр. 41 от 2010 г., в сила от 01.06.2010 г., предишна ал. 3, изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г., изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Регистрите по ал. 3 се публикуват на интернет страницата на БАБХ.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., предишна ал. 4 - ДВ, бр. 7 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Българската агенция по безопасност на храните поддържа компютризирани системи за ветеринарномедицинска информация.

(6) (Нова - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) В БАБХ се води списък на издадените разрешения за използване на странични животински продукти.

(7) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., предишна ал. 5 - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Българската агенция по безопасност на храните издава специализирани списания.

Чл. 7а. (Нов - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Официалният контрол и другите официални дейности се извършват по реда на Регламент (ЕС) 2017/625 и актовете по прилагането му.

Чл. 8. (1) Контролът по чл. 7, ал. 1 се извършва от официални ветеринарни лекари, от инспектори и експерти.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., доп. - ДВ, бр. 99 от 2013 г.) Лицата по ал. 1 нямат право да извършват или да участват в дейности, които са обект на контрол от БАБХ с изключение на случаите по чл. 46ж.

(3) (Нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) На лицата по ал. 1 се осигуряват

достъп, съдействие, сътрудничество и информация съгласно чл. 15, параграфи 1 - 3 от Регламент (ЕС) 2017/625.

(3) (Нова - ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 20.06.2020 г.) Лицата по ал. 1 осъществяват правомощията си по реда на този закон и на Закона за управление на агрохранителната верига.

Чл. 8а. (Нов - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г., изм. - ДВ, бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г., изм. - ДВ, бр. 102 от 2022 г., в сила от 01.01.2023 г.) Върху дейността на лицата по чл. 8 се извършва последващ контрол (верификация) при условия и по ред, определени с наредба на министъра на земеделието.

Чл. 9. (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Официалните ветеринарни лекари са служители на БАБХ, назначени по служебно правоотношение и определени със заповед на изпълнителния директор, които имат право да издават сертификати и други документи при търговия, обмен и изнасяне при спазване на изискванията по чл. 101 - 107, след извършване на:

1. контрол по здравеопазване на животните, хуманно отношение към тях и при получаване и обезвреждане на странични животински продукти;

2. ветеринарно-санитарен контрол;

3. граничен ветеринарномедицински контрол;

4. контрол по безопасност на фуражи, фуражни добавки и премикси.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) За официален ветеринарен лекар в едно от направленията на дейност по ал. 1 може да бъде определен лекар, който отговаря на изискванията по чл. 5, параграф 4 от Регламент (ЕС) 2017/625.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) При издаване на документите по ал. 1 официалният ветеринарен лекар поставя личен щемпел по образец, утвърден от изпълнителния директор на БАБХ.

(4) (Нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) При осъществяване на официален контрол в животновъдните обекти се изпълняват мерките за биосигурност.

Чл. 10. (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Органите на изпълнителната власт и местното самоуправление, обществените организации, физическите и юридическите лица са длъжни да оказват съдействие на служителите от БАБХ при изпълнение на служебните им задължения.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 36 от 2008 г., изм. - ДВ, бр. 41 от 2010 г., в сила от 01.06.2010 г., изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г., изм. - ДВ, бр. 102 от 2022 г., в сила от 01.01.2023 г.) Редът и начините на взаимодействие между органите на БАБХ и Министерството на вътрешните работи се уреждат с наредба на министъра на земеделието и министъра на вътрешните работи.

Чл. 11. (Изм. - ДВ, бр. 36 от 2008 г., изм. - ДВ, бр. 41 от 2010 г., в сила от 01.06.2010 г., изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г., изм. - ДВ, бр. 102 от 2022 г., в сила от 01.01.2023 г.) При възникване на опасност за здравето на хората и/или животните БАБХ уведомява незабавно писмено министъра на земеделието, министъра на здравеопазването, ръководителите на други заинтересовани ведомства и съответните органи на Европейската комисия и СОЗЖ.

Чл. 12. (1) (Доп. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., предишен текст на чл. 12, изм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г., изм. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.) Ветеринарномедицинската дейност в Министерството на вътрешните работи се осъществява от ведомствено ветеринарномедицинско звено и от служители на структури на министерството в съответствие с този закон.

(2) (Нова - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) Ветеринарномедицинската дейност в Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия се осъществява от вътрешноведомствено ветеринарномедицинско звено в съответствие с този закон.

Раздел II.
Финансиране на ветеринарномедицинската дейност на БАБХ (Загл. изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.)

Чл. 13. (Отм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.)

Чл. 14. (1) (Изм. - ДВ, бр. 36 от 2008 г., изм. - ДВ, бр. 41 от 2010 г., в сила от 01.06.2010 г., отм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.)

(2) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) За осъществяване на дейностите по този закон се заплащат такси съгласно тарифата по Закона за Българската агенция по безопасност на храните.

Чл. 15. (Отм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.)

Чл. 16. (Изм. - ДВ, бр. 35 от 2009 г., в сила от 12.05.2009 г., изм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) В случаите на масови епизоотии необходимите средства за прилагане на мерките срещу болестите се осигуряват допълнително от бюджетните средства, предвидени за предотвратяване и ликвидиране на последиците от бедствия.

Глава трета.
УПРАЖНЯВАНЕ НА ВЕТЕРИНАРНОМЕДИЦИНСКА ПРОФЕСИЯ

Раздел I.
Условия за упражняване на ветеринарномедицинска професия

Чл. 17. Право да упражняват ветеринарномедицинска професия в Република България имат български граждани, които притежават диплома за ветеринарномедицинско образование, издадена от институции в системата на професионалното образование и обучение и акредитирани висши училища в страната, или български граждани, завършили в чужбина, чиито дипломи са признати по реда на Закона за висшето образование.

Чл. 18. (1) Право да упражняват ветеринарномедицинска професия в страната имат чужденци, придобили ветеринарномедицинско образование в Република България.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 13 от 2008 г., в сила от 08.02.2008 г., изм. - ДВ, бр. 83 от 2013 г.) Право да упражняват ветеринарномедицинска професия в Република България имат чужденци и граждани на държави - членки на Европейския съюз, или на други държави - страни по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария, на които е призната професионалната квалификация по професията "ветеринарен лекар" по реда на Закона за признаване на професионални квалификации.

(3) (Отм. - ДВ, бр. 13 от 2008 г., в сила от 08.02.2008 г., нова - ДВ, бр. 83 от 2013 г.) В случаите на временно или еднократно предоставяне на услуги от ветеринарни лекари - граждани на държави - членки на Европейския съюз, или на други държави - страни по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария се прилага част втора на Закона за признаване на професионални квалификации и разпоредбите на Закона за дейностите по предоставяне на услуги.

(4) (Отм. - ДВ, бр. 13 от 2008 г., в сила от 08.02.2008 г.)

(5) (Отм. - ДВ, бр. 13 от 2008 г., в сила от 08.02.2008 г.)

Раздел II.
Ветеринарномедицинска наука, следдипломно обучение и лабораторна дейност

Чл. 19. (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Българската агенция по безопасност на храните планира и организира следдипломно обучение, което включва:

1. (изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) начално краткосрочно обучение на служители при започване на работа в системата на БАБХ;

2. (изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) периодично краткосрочно обучение на служители и на лица извън системата на БАБХ за прилагане на изискванията по този закон;

3. (изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) дългосрочно обучение на служители от системата на БАБХ за получаване на специализация в областта на ветеринарната медицина.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Българската агенция по безопасност на храните заплаща разходите за обучението по ал. 1 на служителите си при наличие на средства в бюджета.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Служителите от БАБХ, завършили обучението по ал. 1, т. 3, са длъжни да работят в системата на БАБХ най-малко три години след завършване на обучението.

(4) При неизпълнение на задължението по ал. 3 служителите възстановяват разходите, направени за обучението им, пропорционално на срока на неизпълнение, освен ако неизпълнението е по независещи от тях причини.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 36 от 2008 г., изм. - ДВ, бр. 74 от 2009 г., в сила от 15.09.2009 г., изм. - ДВ, бр. 41 от 2010 г., в сила от 01.06.2010 г., изм. - ДВ, бр. 68 от 2013 г., в сила от 02.08.2013 г., изм. - ДВ, бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г., изм. - ДВ, бр. 102 от 2022 г., в сила от 01.01.2023 г.) Условията и редът за провеждане на следдипломното обучение по ал. 1 се уреждат с наредба на министъра на земеделието и министъра на образованието и науката.

Чл. 20. (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Изпълнителният директор на БАБХ съвместно с деканите на ветеринарномедицинските факултети определя звената от системата на БАБХ, в които се провежда практическото обучение на студентите.

Чл. 21. (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Към БАБХ се създава експертен съвет като консултативен орган за внедряване на научно-приложни разработки в системата ѝ.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Изпълнителният директор на БАБХ утвърждава правилник за работата на съвета и със заповед определя поименния му състав.

Чл. 22. Научноизследователска и лабораторна ветеринарномедицинска дейност се осъществява в институти, акредитирани висши училища и лаборатории.

Чл. 23. (1) Лабораторната ветеринарномедицинска дейност обхваща:

1. диагностични изследвания на проби от животни и зародишни продукти за профилактика, ограничаване и ликвидиране на болести по животните;

2. изследвания за:

а) безопасност на суровини и храни от животински произход, странични животински продукти и продукти, получени от тях;

б) (изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) безопасност на фуражи;

в) качество, ефикасност и безопасност на ВМП;

3. изследвания на зоохигиенни параметри при отглеждане на животни и за замърсяване на околната среда.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Лабораторната дейност по ал. 1, свързана с държавния ветеринарномедицински контрол, се извършва в лаборатории на БАБХ по международно признати методи.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) При необходимост изпълнителният директор на БАБХ сключва договор с акредитирана лаборатория извън системата на БАБХ за осъществяване на дейностите по ал. 1.

Чл. 24. (1) (Изм. - ДВ, бр. 36 от 2008 г., изм. - ДВ, бр. 41 от 2010 г., в сила от 01.06.2010 г., изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г., изм. - ДВ, бр. 102 от 2022 г., в сила от 01.01.2023 г.) Министърът на земеделието по предложение на изпълнителния директор на БАБХ утвърждава националните референтни лаборатории в системата на БАБХ.

(2) Лабораториите по ал. 1 трябва да отговарят на следните минимални изисквания:

1. да са определени за видовете изследвания и анализи, които извършват;

2. да отговарят на изискванията за добра лабораторна практика;

3. да имат възможност за бърза комуникация с лабораториите в страната, съответните референтни лаборатории на страните членки и съответната референтна лаборатория на Европейския съюз;

4. да прилагат действащите европейски и международни стандарти, необходими при осъществяване на дейността им;

5. да поддържат система за опазване в тайна на информацията, получена при осъществяване на дейността им.

(3) Националните референтни лаборатории:

1. координират научните изследвания за прилагане на нови аналитични методи за диагностика на болести по животните и за безопасност на суровини и храни от животински произход, фуражи, фуражни добавки и премикси;

2. осъществяват методическо ръководство на лабораториите за държавен ветеринарномедицински контрол чрез:

а) координиране прилагането на стандарти и методи за лабораторен контрол;

б) контрол на схемите за осигуряване качеството на анализите;

в) осигуряване и одобряване използването на стандартизирани методи за диагностика на болестите по животните и за безопасност на суровини и храни от животински произход;

г) осигуряване на стандартни референтни материали и стандартни образци;

д) оказване на техническа помощ;

3. извършват арбитражни изследвания на резултатите, получени от други лаборатории;

4. подготвят и организират сравнителни междулабораторни тествания за лабораториите от страната и участват в такива, провеждани от референтните лаборатории на Европейския съюз и СОЗЖ;

5. организират и провеждат курсове за повишаване квалификацията на персонала в лабораториите за държавен ветеринарномедицински контрол.

Глава четвърта.
УСЛОВИЯ И РЕД ЗА ОСЪЩЕСТВЯВАНЕ НА ВЕТЕРИНАРНОМЕДИЦИНСКАТА ПРАКТИКА И ИЗПЪЛНЕНИЕ НА МЕРКИТЕ ПО ПРОГРАМАТА ЗА ПРОФИЛАКТИКА, НАДЗОР, КОНТРОЛ И ЛИКВИДИРАНЕ НА БОЛЕСТИ ПО ЖИВОТНИТЕ И ЗООНОЗИ (ЗАГЛ. ИЗМ. - ДВ, БР. 84 ОТ 2007 Г., ИЗМ. - ДВ, БР. 14 ОТ 2016 Г., В СИЛА ОТ 19.02.2016 Г.)

Раздел I.
Условия и ред за упражняване на ветеринарномедицинска практика (Нов - ДВ, бр. 84 от 2007 г.)

Чл. 25. (Изм. - ДВ, бр. 84 от 2007 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Ветеринарните лекари могат да упражняват ветеринарномедицинска практика във ветеринарномедицинско заведение, ако са вписани в регистъра по чл. 32 и членуват в Българския ветеринарен съюз (БВС).

(2) (Отм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.)

Чл. 26. (Изм. - ДВ, бр. 84 от 2007 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Ветеринарномедицинско заведение може да е:

1. (изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) ветеринарна клиника (болница);

2. ветеринарна амбулатория (кабинет);

3. ветеринарна лаборатория;

4. (нова - ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 20.06.2020 г.) университетска ветеринарна болница с клиники.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 41 от 2010 г., в сила от 01.06.2010 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г., изм. - ДВ, бр. 102 от 2022 г., в сила от 01.01.2023 г.) Изискванията към обектите по ал. 1, както и видът и обемът на ветеринарномедицинската дейност, която може да се извършва в тях, както и изискванията за добра ветеринарномедицинска практика, се определят с наредби на министъра на земеделието.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Проектите за изграждане и реконструкция на ветеринарномедицински заведения по ал. 1 се одобряват след представяне на становище за съответствието им с ветеринарномедицинските изисквания, издадено от директора на областната дирекция по безопасност на храните (ОДБХ), на чиято територия се намира обектът.

Чл. 27. (Изм. - ДВ, бр. 84 от 2007 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Ветеринарномедицинско заведение може да се създава от физическо или юридическо лице.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) Управител на ветеринарномедицинско заведение може да е само ветеринарен лекар.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Дейността на ветеринарномедицинското заведение -

профилактика, клинична диагностика и лечение на болести по животните, се извършва от ветеринарни лекари и ветеринарни техници, наети от лицето по ал. 1.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) Във ветеринарномедицинско заведение могат да се наемат на работа и други лица съобразно нуждите и обема на дейността ѝ при условия, определени с наредба по чл. 26, ал. 2.

(5) (Нова - ДВ, бр. 7 от 2013 г., отм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.)

Чл. 28. (Изм. - ДВ, бр. 84 от 2007 г., изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Когато обществените интереси изискват провеждане на действия при природни бедствия или епизоотии, ветеринарните лекари, упражняващи професията си в регистрирано ветеринарномедицинско заведение, са длъжни да оказват съдействие на компетентните органи, които заплащат извършената дейност по сключено писмено споразумение.

Чл. 29. (Изм. - ДВ, бр. 84 от 2007 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 41 от 2010 г., в сила от 01.06.2010 г., изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., отм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.)

(2) (Отм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.)

(3) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Данните на ветеринарните лекари, упражняващи професията, и данните от личните им щемпели се вписват в регистъра по чл. 7, ал. 3, т. 12.

Чл. 30. (Изм. - ДВ, бр. 84 от 2007 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.) За регистрация на ветеринарномедицинско заведение лицата по чл. 27, ал. 1 подават заявление до директора на съответната ОДБХ по образец, което съдържа:

1. наименованието, седалището и адреса на управление на заявителя;

2. постоянния адрес, адреса и вида на ветеринарномедицинското заведение;

3. имената на ветеринарните лекари, работещи във ветеринарномедицинското заведение, данните от документите им за самоличност;

4. номера и датата на издаване на диплома за ветеринарномедицинско образование на управителя и на ветеринарните лекари, работещи във ветеринарномедицинското заведение;

5. номера и датата на издаване на удостоверение за членство в БВС на ветеринарните лекари, работещи във ветеринарномедицинското заведение.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.) Заявлението по ал. 1 се подава лично, чрез пълномощник, по електронен път при условията и по реда на чл. 5 и 22 от Закона за електронното управление или чрез лицензиран пощенски оператор. Към заявлението се прилагат:

1. (изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., отм. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.)

2. (изм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) договор за възлагане на управление;

3. (изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) декларации от управителя и ветеринарните лекари, работещи във ветеринарномедицинското заведение, че не са лишени от право да упражняват ветеринарномедицинската професия;

4. декларация, че лицето има право на собственост или право на ползване на обекта;

5. (изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г., отм. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.)

6. документ за платени такси в размер, определен в тарифата по чл. 14, ал. 2.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 13 от 2008 г., в сила от 08.02.2008 г.) Чужденци от трети страни, които желаят да осъществяват ветеринарномедицинската професия в България, прилагат към документите по ал. 2 и копие от документа, с който им е разрешено пребиваване в Република

България, както и документ, издаден по чл. 18, ал. 2.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г., доп. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.) Директорът на ОДБХ в тридневен срок от подаване на заявлението определя със заповед комисия, която проверява представените документи и съответствието на обекта, посочен в заявлението, с ветеринарномедицинските изисквания, определени с наредба по чл. 26, ал. 2 и служебно проверява членството в БВС на ветеринарните лекари, посочени в заявлението.

(5) В комисията по ал. 4 се включват и представители на БВС.

(6) В случай на непълноти в предоставените документи и/или несъответствие на обекта с ветеринарномедицинските изисквания комисията писмено уведомява заявителя и определя срок за отстраняването им.

(7) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Комисията представя на директора на ОДБХ становище за резултатите от извършената проверка с предложение за регистрация или отказ.

Чл. 31. (Изм. - ДВ, бр. 84 от 2007 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Директорът на ОДБХ отказва регистрацията, когато:

1. (отм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.)

2. нередностите не бъдат отстранени в срока по чл. 30, ал. 6.

(2) Отказът по ал. 1 може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Чл. 32. (Изм. - ДВ, бр. 84 от 2007 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) В 14-дневен срок от подаване на заявлението по чл. 30, ал. 1 директорът на ОДБХ вписва ветеринарномедицинското заведение и ветеринарните лекари, работещи в него, в регистър и издава удостоверение за регистрация по образец. Срокът спира да тече в случаите по чл. 30, ал. 6.

(2) Регистърът по ал. 1 съдържа:

1. (изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) името и постоянния адрес на ветеринарните лекари, които осъществяват професията си във ветеринарномедицинското заведение, и уникалния регистрационен номер на всеки от тях;

2. (изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) адреса и вида на ветеринарномедицинското заведение;

3. (изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) номера и датата на издаване на удостоверението за регистрация на ветеринарномедицинското заведение;

4. (изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) уникалния регистрационен номер на ветеринарномедицинското заведение;

5. промените във вписаните обстоятелства;

6. датата на заличаване на регистрацията.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 83 от 2013 г., отм. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.)

(4) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Директорът на ОДБХ в 7-дневен срок от регистрацията на лицата по ал. 3 писмено уведомява председателя на съответния областен съвет на БВС за служебно вписване в регистъра на БВС.

Чл. 33. (Изм. - ДВ, бр. 84 от 2007 г., изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.) В Централното управление на БАБХ се поддържа публичен национален електронен регистър, който съдържа данните от регистрите на

ОДБХ по чл. 32.

Чл. 34. (Изм. - ДВ, бр. 84 от 2007 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) При промяна на обстоятелство по чл. 32, ал. 2, т. 2 се извършва нова регистрация по реда на чл. 30.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.) При започване на работа на ветеринарен лекар във ветеринарномедицинско заведение, след регистрацията му, както и при прекратяване на договор за работа във ветеринарномедицинско заведение на ветеринарен лекар, лицето по чл. 27, ал. 1 в срок до три работни дни уведомява директора на съответната ОДБХ за вписване на промяната в регистъра по чл. 32. Директорът на ОДБХ вписва промяната в срок до три работни дни от уведомлението и информира БВС.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.) За последващо вписване на ветеринарен лекар за упражняване на практика в регистрирано ветеринарномедицинско заведение се представя заявление по образец, в което се посочва номер и дата на издаване на диплома за завършено ветеринарномедицинско образование и се прилага документ за платена такса в размер, определен с тарифата по чл. 14, ал. 2, когато плащането не е извършено по електронен път.

(4) (Отм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., нова - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.) При последващо вписване по ал. 3 на ветеринарен лекар, който вече е вписан в регистъра по чл. 32, към заявлението не се прилагат диплома за завършено ветеринарномедицинско образование и документ за платена такса.

Чл. 35. (Изм. - ДВ, бр. 84 от 2007 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Извън случаите по чл. 34 регистрацията се заличава и удостоверението за регистрация на ветеринарномедицинското заведение се обезсилва:

1. по писмено искане на лицето по чл. 27, ал. 1;

2. при груби или системни нарушения на изискванията на този закон и актовете по прилагането му;

3. (нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) при прекратяване на договора за наем на обекта, в който е регистрирано ветеринарномедицинското заведение.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Ветеринарен лекар, упражняващ ветеринарномедицинска практика във ветеринарномедицинско заведение, се заличава от регистъра при:

1. смърт;

2. поставяне под запрещение;

3. лишаване от право да упражнява ветеринарномедицинска професия;

4. трайна невъзможност да осъществява професията си по предписание на здравните органи;

5. (доп. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) заличаване от регистъра на областната колегия на БВС;

6. (изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) прекратяване на договора за работа във ветеринарномедицинското заведение.

Чл. 36. (Изм. - ДВ, бр. 84 от 2007 г., изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) (1) При наложено наказание по чл. 28, ал. 1, т. 3 от Закона за съсловната организация на ветеринарните лекари в България председателят на областната колегия на БВС в тридневен срок от налагането на

наказанието писмено уведомява директора на съответната ОДБХ и собственика или ползвателя на животновъдния обект, с който ветеринарният лекар има сключен договор по реда на чл. 137а или 137б.

(2) В тридневен срок от получаване на уведомлението по ал. 1 директорът на ОДБХ издава заповед за спиране регистрацията за упражняване на професията на ветеринарния лекар до влизането в сила на наказанието по ал. 1.

(3) Заповедта по ал. 2 се съобщава и може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Обжалването не спира изпълнението.

(4) В 7-дневен срок от влизането в сила на наказанието по ал. 1 председателят на областната колегия на БВС уведомява директора на съответната ОДБХ и собственика или ползвателя на животновъдния обект, с който ветеринарният лекар има сключен договор по реда на чл. 137а или 137б. Към уведомлението се прилага копие от акта по чл. 29, ал. 5 от Закона за съсловната организация на ветеринарните лекари в България с отбелязване "влязъл в сила".

(5) В тридневен срок от получаване на уведомлението по ал. 4 директорът на ОДБХ издава заповед за спиране регистрацията за упражняване на професията на ветеринарния лекар до изтичане на срока на наказанието.

Чл. 37. (Изм. - ДВ, бр. 84 от 2007 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Българската агенция по безопасност на храните осъществява контрол върху дейността на ветеринарномедицинските заведения и ветеринарните лекари, работещи в тях, за спазване на изискванията на този закон и актовете по прилагането му.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., отм. - ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 20.06.2020 г.)

(3) (Нова - ДВ, бр. 7 от 2013 г., отм. - ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 20.06.2020 г.)

Чл. 38. (Изм. - ДВ, бр. 84 от 2007 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Ветеринарните лекари, които осъществяват ветеринарномедицинска практика, трябва да имат личен щемпел по образец, утвърден от изпълнителния директор на БАБХ и БВС.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Ветеринарният лекар представя отпечатък от личния щемпел в ОДБХ и БВС.

Чл. 39. (Изм. - ДВ, бр. 84 от 2007 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Управителите на ветеринарномедицинските заведения:

1. (изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) поставят на видно място във ветеринарномедицинското заведение ценоразпис за ветеринарномедицинските услуги и график на работното време;

2. (изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) уведомяват незабавно кмета на общината, кметството и ОДБХ за установени нарушения при трупосъбиране и загробване на животни;

3. (изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) водят регистър по образец, утвърден от изпълнителния директор на БАБХ, на обслужваните от ветеринарномедицинското заведение животновъдни обекти;

4. (изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) контролират изпълнението на мерките, извършвани от ветеринарномедицинското заведение съобразно програмата за профилактика, надзор, контрол и ликвидиране на болести по животните и зоонози.

(2) Ветеринарните лекари, които упражняват ветеринарномедицинска практика:

1. (изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) предприемат ограничителни мерки

и уведомяват незабавно ОДБХ, БВС и кмета на общината и кметството при съмнение или възникване на епизоотии и/или при проява на масова смъртност при животни;

2. (изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) изпълняват разпорежданията на ОДБХ за профилактика, ограничаване и ликвидиране на епизоотии и други масови болести;

3. вписват в дневника на животновъдния обект:

а) датата на извършените манипулации с ВМП;

б) наименованието, партидния номер, срока на годност и карентния срок на ВМП;

4. уведомяват собствениците на животни за карентните срокове на ВМП или на медикаментозни фуражи за здравните последици при неспазването им;

5. (изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) водят амбулаторен дневник по образец;

6. (изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., доп. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) изпращат периодично в ОДБХ отчети, сведения и протоколи по образец;

7. (изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) представят водената от тях документация при поискване от БАБХ;

8. (изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) представят на БАБХ доклад по образец за предполагаеми и сериозни или неочаквани неблагоприятни реакции и неблагоприятни реакции при хората и животните след употребата на ВМП;

9. спазват изискванията при употреба на хормонални продукти, бета-агонисти и тиреостатици и/или други ВМП и субстанции върху продуктивни животни за терапевтични и зоотехнически цели;

10. извършват аутопсии на животни и изпращат материали за лабораторни изследвания при необходимост от уточняване на диагноза;

11. издават предписания;

12. (изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) спазват изискванията за добра ветеринарномедицинска практика и професионалната етика на ветеринарния лекар;

13. (изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) издават ветеринарномедицински документи за придвижване на територията на страната на животни и кожи и вълна, добити от животни, отглеждани за лична консумация по образец на БАБХ, след възлагане от ОДБХ;

14. (нова - ДВ, бр. 7 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) въвеждат в Интегрираната информационна система на БАБХ:

а) информацията по чл. 132, ал. 1, т. 4, 5, 6 и 7 - в тридневен срок от датата на уведомяването за съответното събитие;

б) данните за извършваната от тях профилактична, лечебна и диагностична дейност и информацията по чл. 132, ал. 1, т. 13 - в 7-дневен срок от датата на извършване на съответното мероприятие;

в) информация за изпълнение на мерките по програмите по чл. 46з, 46и и чл. 118, ал. 1 - в 7-дневен срок от датата на попълване на първичния документ за изпълнение на съответната мярка;

г) данните за идентифицираните животни по чл. 132, ал. 1, т. 4а и 4б - в 7-дневен срок от извършване на официалната идентификация;

15. (нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) посещават животновъдните обекти за изпълнение на мерките по програмите по чл. 46з, 46и и чл. 118, ал. 1 при условия и по ред, определени в процедура, одобрена от изпълнителния директор на БАБХ;

16. (нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) съдействат на собствениците на животновъдни обекти, с които имат договори, сключени по реда на чл. 137а, да изготвят план за прилагане на спешни мерки при констатиране на заразна болест в животновъдните обекти.

Чл. 40. (Изм. - ДВ, бр. 84 от 2007 г.) (1) Ветеринарните техници имат право да извършват:

1. манипулации, предписани от ветеринарния лекар, под чийто контрол работят;

2. вземане на проби за лабораторно изследване;

3. нормално и ортопедично подковаване;

4. дезинфекция, дезинсекция, дератизация, дезодорация на обекти и девастация на пасищни терени - след завършен специализиран курс;

5. първични и вторични прегледи на животни без поставяне на окончателна диагноза;

6. (нова - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) идентификация на животните и въвеждане на данни в Интегрираната информационна система на БАБХ.

(2) Дейностите по ал. 1 се извършват под контрола на ветеринарен лекар.

(3) Ветеринарните техници:

1. (изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) уведомяват незабавно ветеринарния лекар, под чийто контрол работят, или съответната ОДБХ при съмнение или възникване на епизоотии и/или при проява на масова смъртност при животни;

2. спазват и изпълняват указанията на контролните органи в областта на селекцията и репродукцията при извършване на изкуствено осеменяване на селскостопански животни.

Чл. 41. (Изм. - ДВ, бр. 84 от 2007 г., изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Директорът на ОДБХ писмено уведомява кметовете на общините за регистрираните на територията на общината ветеринарномедицински заведения и ветеринарните лекари, наети за работа в тях.

Чл. 42. (Изм. - ДВ, бр. 84 от 2007 г.) При отсъствие регистриран ветеринарен лекар е длъжен да постави уведомление на видно място за периода на отсъствието.

Чл. 43. (Изм. - ДВ, бр. 84 от 2007 г., отм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.)

Чл. 44. (Изм. - ДВ, бр. 84 от 2007 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Когато се установят нарушения във ветеринарномедицинско заведение, в зависимост от вида и тежестта им директорът на ОДБХ предприема следните мерки:

1. дава предписания;

2. (изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) спира временно осъществяването на ветеринарномедицинската дейност на ветеринарномедицинското заведение до отстраняване на нарушенията.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) При установяване на нарушения на ветеринарномедицинските изисквания от ветеринарните лекари, работещи във ветеринарномедицинско заведение, се издава:

1. предписание;

2. заповед за заличаване от регистъра по чл. 32.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Актовете по ал. 2, т. 1 се издават от официалния ветеринарен лекар, а по ал. 2, т. 2 - от директора на ОДБХ.

(4) Актът, с който е наложена мярка по ал. 1 и 2, може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Обжалването не спира изпълнението.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Когато е издадена заповед по ал. 2, т. 2, ветеринарният лекар може да се регистрира по общия ред за упражняване на професията си във ветеринарномедицинско заведение след изтичане на 6 месеца от влизането в сила на заповедта, с

която е наложена мярката.

Чл. 45. (Изм. - ДВ, бр. 84 от 2007 г., изм. - ДВ, бр. 35 от 2009 г., в сила от 12.05.2009 г., изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Българската агенция по безопасност на храните може да възлага на ветеринарни лекари извън системата ѝ изпълнението на определени функции за предотвратяване, ограничаване и ликвидиране на болести по животните и за оказване на ветеринарномедицинска помощ при бедствия след съгласуване с БВС.

Чл. 46. (Изм. - ДВ, бр. 84 от 2007 г.) Ветеринарните лекари членуват в БВС при условия и по ред, определени със Закона за съсловната организация на ветеринарните лекари в България.

Раздел II.
Условия и ред за възлагане изпълнението на мерките по програмата за профилактика, надзор, контрол и ликвидиране на болести по животните и зоонози (Нов - ДВ, бр. 84 от 2007 г., загл. изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.)

Чл. 46а. (Нов - ДВ, бр. 84 от 2007 г., изм. - ДВ, бр. 41 от 2010 г., в сила от 01.06.2010 г., изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) Българската агенция по безопасност на храните информира Европейската комисия и компетентните органи на държавите членки за изпълнението на мерките за профилактика, надзор, контрол и ликвидиране на болести по животните и зоонози съгласно ветеринарното законодателство на Европейския съюз.

Чл. 46б. (Нов - ДВ, бр. 84 от 2007 г., изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., отм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.)

Чл. 46в. (Нов - ДВ, бр. 84 от 2007 г., изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г., изм. - ДВ, бр. 102 от 2022 г., в сила от 01.01.2023 г.) Цените, по които се заплаща изпълнението на мерките по програмата за профилактика, надзор, контрол и ликвидиране на болести по животните и зоонози, се определят с тарифа, одобрена от Министерския съвет, по предложение на министъра на земеделието. Тарифата се обнародва в "Държавен вестник" и се публикува на интернет страницата на Министерството на земеделието.

(2) Определените по ал. 1 цени могат да се променят само съгласно индекса на инфлация, определен от Националния статистически институт.

Чл. 46г. (Нов - ДВ, бр. 84 от 2007 г., изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) (1) (Доп. - ДВ, бр. 99 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) Разходите за изпълнението на програмите по чл. 46з, 46и и чл. 118, ал. 1, включително за вземане и транспортиране на пробите, необходими за изследванията, се предоставят като държавна помощ чрез Държавен фонд "Земеделие" с изключение на разходите за закупуване на инвитро диагностичните ветеринарномедицински средства, необходими за лабораторните изследвания, които са за сметка на акредитираните лаборатории.

(2) Държавен фонд "Земеделие" предоставя държавната помощ по ал. 1 при условията на Закона за държавните помощи.

Чл. 46д. (Нов - ДВ, бр. 84 от 2007 г., изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г., доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Изпълнители на мерките по програмите по чл. 46з, 46и и чл. 118, ал. 1 са ветеринарни лекари регистрирани по реда на чл. 25, с изключение на случаите по чл. 46ж.

Чл. 46е. (Нов - ДВ, бр. 84 от 2007 г., изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) Мерките по програмите по чл. 46з, 46и и чл. 118, ал. 1 в обектите, регистрирани по реда на чл. 137, се изпълняват от регистрираните ветеринарни лекари, сключили договор по реда на чл. 137а.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) Мерките по програмите по чл. 46з, 46и и чл. 118, ал. 1 в обектите, в които се отглеждат животни само за лични нужди, се изпълняват от регистрирани ветеринарни лекари, сключили договор по реда на чл. 137б.

Чл. 46ж. (Нов - ДВ, бр. 84 от 2007 г., изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 99 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г., изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) При необходимост изпълнителният директор на БАБХ или оправомощени от него лица издават заповед за изпълнение на мерките по програмата за профилактика, надзор, контрол и ликвидиране на болести по животните и зоонози от ветеринарни лекари от БАБХ или от ветеринарномедицински специалисти извън системата на БАБХ.

Чл. 46з. (Нов - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) (1) Националната програма за профилактика, надзор, контрол и ликвидиране на болести по животните и зоонози със значение за Европейския съюз съдържа данните по чл. 12, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 652/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за установяване на разпоредби за управлението на разходите, свързани с хранителната верига, здравеопазването на животните и хуманното отношение към тях, здравето на растенията и растителния репродуктивен материал, за изменение на директиви 98/56/ЕО, 2000/29/ЕО и 2008/90/ЕО на Съвета, на регламенти (ЕО) № 178/2002, (ЕО) № 882/2004 и (ЕО) № 396/2005 на Европейския парламент и на Съвета, на Директива 2009/128/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Регламент (ЕО) № 1107/2009 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на решения 66/399/ЕИО, 76/894/ЕИО и 2009/470/ЕО на Съвета (ОВ, L 189/1 от 27 юни 2014 г.), наричан по-нататък "Регламент (ЕС) № 652/2014".

(2) (Изм. - ДВ, бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г., изм. - ДВ, бр. 102 от 2022 г., в сила от 01.01.2023 г.) Програмата по ал. 1 се представя на министъра на земеделието за одобряване до 15 април на годината, предхождаща годината за изпълнението ѝ.

(3) Българската агенция по безопасност на храните изпраща програмата по ал. 1 на Европейската комисия за одобряване до 31 май на годината, предхождаща годината за изпълнението ѝ.

(4) За изпълнението на програмата по ал. 1 БАБХ изготвя доклад до Европейската комисия съгласно чл. 14 от Регламент (ЕС) № 652/2014.

Чл. 46и. (Нов - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) Българската агенция по

безопасност на храните изготвя програма за профилактика, надзор, контрол и ликвидиране на болести по животните и зоонози с национално значение, която се одобрява по реда на чл. 46з, ал. 2.

Чл. 46к. (Нов - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) (1) Мерките по програмите по чл. 46з и 46и се включват в програмата по чл. 118, ал. 1.

(2) Когато програмите по чл. 46з и 46и са одобрени за срок, по-кратък от периода на програмата по чл. 118, ал. 1, посочените в тях мерки се изпълняват за срока, за който са одобрени.

(3) Когато програмите по чл. 46з и 46и са одобрени за срок, по-дълъг от периода на програмата по чл. 118, ал. 1, посочените в тях мерки за срока след изтичането на периода на програмата се включват в програмата за следващия период.

Глава четвърта "а".
ОСЪЩЕСТВЯВАНЕ НА ВЕТЕРИНАРНОМЕДИЦИНСКА ДЕЙНОСТ ВЪВ ВИСШИТЕ УЧИЛИЩА (НОВА - ДВ, БР. 14 ОТ 2016 Г., В СИЛА ОТ 19.02.2016 Г.)

Чл. 46л. (Нов - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) (1) Ветеринарномедицинска дейност по чл. 2, т. 3 се осъществява във ветеринарна клиника, ветеринарна амбулатория (кабинет) или ветеринарна лаборатория на висше училище.

(2) (Отм. - ДВ, бр. 34 от 2016 г., в сила от 03.05.2016 г., нова - ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 20.06.2020 г.) Университетските ветеринарни болници с клиники осъществяват ветеринарномедицинска дейност по чл. 2, т. 3 и 5.

Чл. 46м. (Нов - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г., изм. - ДВ, бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г., изм. - ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 20.06.2020 г., изм. - ДВ, бр. 102 от 2022 г., в сила от 01.01.2023 г.) Условията и редът за осъществяване на дейността по чл. 46л, както и последващият контрол се определят с наредба, издадена съвместно от министъра на земеделието и министъра на образованието и науката.

Глава пета.
ВЕТЕРИНАРНОМЕДИЦИНСКИ ИЗИСКВАНИЯ ЗА ЖИВОТНИ, ЗАРОДИШНИ ПРОДУКТИ, СУРОВИНИ И ХРАНИ ОТ ЖИВОТИНСКИ ПРОИЗХОД И СТРАНИЧНИ ЖИВОТИНСКИ ПРОДУКТИ

Раздел I.
Ветеринарномедицински изисквания за животни и зародишни продукти

Чл. 47. (1) (Изм. - ДВ, бр. 36 от 2008 г., изм. - ДВ, бр. 41 от 2010 г., в сила от 01.06.2010 г., изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г., изм. - ДВ, бр. 102 от 2022 г., в сила от 01.01.2023 г.) Българската агенция по безопасност на храните прилага мерки за профилактика, ограничаване и ликвидиране на някои особено опасни заразни болести, посочени в заповед на министъра на земеделието.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Мерките по ал. 1 се налагат със заповед на изпълнителния директор на БАБХ и включват умъртвяване на животни, забрани за придвижване на хора, животни, суровини и храни от животински произход, фуражни суровини, комбинирани фуражи, фуражни добавки, премикси и предмети, чрез които могат да бъдат пренесени заразни причинители.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 36 от 2008 г., изм. - ДВ, бр. 41 от 2010 г., в сила от 01.06.2010 г., изм. - ДВ, бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г., изм. - ДВ, бр. 102 от 2022 г., в сила от 01.01.2023 г.) Мерките за профилактика, ограничаване и ликвидиране на болестите по ал. 1, както и условията и редът за прилагането им, се определят с наредби на министъра на земеделието.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Изпълнителният директор на

БАБХ, извън случаите по ал. 2, със заповед забранява придвижването на животни, зародишни продукти, странични животински продукти и продукти, получени от тях, суровини и храни от животински произход, фуражни суровини, комбинирани фуражи, фуражни добавки и премикси на част или на цялата територия на страната, когато съществува опасност за здравето на хората и животните от поява и разпространение на заразна болест или за замърсяване на околната среда.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Изпълнителният директор на БАБХ отменя със заповед наложените забрани по ал. 2 и 4.

(6) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.) Заповедите по ал. 2, 4 и 5 се публикуват на интернет страницата на Българската агенция по безопасност на храните.

(7) Заповедите по ал. 2 и 4 не подлежат на обжалване.

Чл. 48. (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Българската агенция по безопасност на храните изготвя план за действие (контингенс план), който се прилага при съмнение или възникване на болест по чл. 47, ал. 1.

Чл. 49. (1) Забраняват се профилактичните ваксинации срещу болестите по чл. 47, ал. 1, с изключение на ваксинацията срещу псевдочума (нюкясълска болест) по птиците.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 36 от 2008 г., изм. - ДВ, бр. 41 от 2010 г., в сила от 01.06.2010 г., изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г., изм. - ДВ, бр. 102 от 2022 г., в сила от 01.01.2023 г.) При опасност от широко разпространение на някоя от болестите по чл. 47, ал. 1 министърът на земеделието, по предложение на изпълнителния директор на БАБХ, след съгласуване с Европейската комисия, може да разпореди със заповед извършването на ваксинация.

Чл. 50. (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Болестите по чл. 47, ал. 1, възникнали в страната, подлежат на задължително обявяване и регистрация от изпълнителния директор на БАБХ.

(2) Информацията за обявяването на болестите по ал. 1 се изпраща в Европейската комисия чрез специализирана информационна система за обявяване на болести по животните.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 36 от 2008 г., изм. - ДВ, бр. 41 от 2010 г., в сила от 01.06.2010 г., изм. - ДВ, бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г., изм. - ДВ, бр. 102 от 2022 г., в сила от 01.01.2023 г.) Редът и начинът за обявяване и регистрация на болестите по чл. 47, ал. 1 се уреждат с наредба на министъра на земеделието.

Чл. 51. (Изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) (1) (Доп. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г., изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Животните подлежат на официална идентификация, а животновъдните обекти - на регистрация по реда на чл. 137.

(2) Българската агенция по безопасност на храните е компетентният орган за контрол по официалната идентификация на животните.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 99 от 2013 г.) Българската агенция по безопасност на храните поддържа Интегрирана информационна система с данни за идентифицираните животни и за животновъдните обекти и осигурява достъп до данните на:

1. Европейската комисия при поискване;

2. развъдните организации по чл. 8 от Закона за животновъдството.

(4) Номерацията на средствата, използвани за официална идентификация, се определя от

БАБХ.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г., изм. - ДВ, бр. 102 от 2022 г., в сила от 01.01.2023 г.) Изискванията към средствата за официална идентификация на животните и използването им, условията, редът и контролът по събиране, въвеждане, поддържане и използване на информацията в системата по ал. 3 се определят с наредба на министъра на земеделието.

(6) Условията и редът за идентификация на едри преживни животни се определят с Регламент (ЕО) № 1760/2000 на Европейския парламент и на Съвета от 17 юли 2000 г. за създаване на система за идентификация и регистрация на едър рогат добитък и относно етикетирането на говеждо месо и продукти от говеждо месо и за отмяна на Регламент (ЕО) № 820/97 на Съвета, наричан по-нататък "Регламент (ЕО) № 1760/2000".

(7) (Доп. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) Условията и редът за идентификация на овце и кози се определят с Регламент (ЕО) № 21/2004 на Съвета от 17 декември 2003 г. за създаване на система за идентификация и регистрация на животни от рода на овцете и козите и за изменение на Регламент (ЕО) № 1782/2003 и на директиви 92/102/ЕИО и 64/432/ЕИО, наричан по-нататък "Регламент (ЕО) № 21/2004".

(8) (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) Условията и редът за идентификация на еднокопитни животни се определят с Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/262 на Комисията от 17 февруари 2015 г. за определяне на правила в съответствие с директиви 90/427/ЕИО и 2009/156/ЕО на Съвета по отношение на методите за идентификация на еднокопитни животни (Регламент за паспорт на еднокопитните животни) (ОВ, L 59/1 от 3 март 2015 г.), наричан по-нататък "Регламент (ЕС) 2015/262".

(9) (Изм. - ДВ, бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г., изм. - ДВ, бр. 102 от 2022 г., в сила от 01.01.2023 г.) Условията и редът за официална идентификация на животните, за които не са предвидени изисквания в регламент на Европейския съюз, се определят с наредби на министъра на земеделието.

(10) Стойността на средствата за официална идентификация и разходите за идентифициране на животните се предоставят като държавна помощ чрез Държавен фонд "Земеделие".

(11) Държавен фонд "Земеделие" предоставя държавната помощ по ал. 10 при условията на Закона за държавните помощи.

(12) (Изм. - ДВ, бр. 66 от 2013 г., в сила от 26.07.2013 г., изм. - ДВ, бр. 98 от 2014 г., в сила от 28.11.2014 г.) Във връзка с поддържането на Интегрираната информационна система по ал. 3 БАБХ има право на достъп до Националната база данни "Население" на Главна дирекция "Гражданска регистрация и административно обслужване" в Министерството на регионалното развитие и благоустройството.

Чл. 51а. (Нов - ДВ, бр. 99 от 2013 г., в сила от 01.01.2014 г., изм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) Официалната идентификация на животните се извършва от собствениците им или от упълномощени от тях ветеринарни лекари, ветеринарни техници или развъдни организации по чл. 8 от Закона за животновъдството в максималните срокове съгласно чл. 4а от Регламент (ЕО) № 1760/2000, чл. 4, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 21/2004 и чл. 12, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2015/262 и в сроковете съгласно наредбата по чл. 51, ал. 9.

Чл. 51б. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г., предишен чл. 51а. - ДВ, бр. 99 от 2013 г., в сила от 01.01.2014 г.) (1) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Средствата за официална идентификация на животните се произвеждат и/или търгуват само от лица, вписани в

регистъра по чл. 7, ал. 3, т. 21 при условията и по реда на наредбата по чл. 51, ал. 5.

(2) (Нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Изискванията по ал. 1 не се прилагат за управители на ветеринарни клиники и амбулатории и регистрирани ветеринарни лекари, осъществяващи ветеринарномедицинска практика в тях, както и за търговци на едро и на дребно с ветеринарномедицински продукти, които са закупили средства за официална идентификация от лица, вписани в регистъра по чл. 7, ал. 3, т. 21.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г., предишна ал. 2 - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) За вписване в регистъра производителите и търговците на средства за идентификация на животните подават заявление по образец до изпълнителния директор на БАБХ, в което се посочва ЕИК по Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел или код по БУЛСТАТ. Заявлението се подава лично, чрез пълномощник, по електронен път при условията и по реда на чл. 5 и 22 от Закона за електронното управление или чрез лицензиран пощенски оператор. Към заявлението се прилагат:

1. (изм. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.) документ за актуално състояние, издаден от компетентен орган на друга държава, когато е приложимо;

2. копие от трудов договор с лице, което ще отразява движението на средствата за идентификация в Интегрираната информационна система на БАБХ - когато заявителят няма да отразява лично данните;

3. декларация по образец, че производителят, съответно търговецът ще подмени за своя сметка повредено или нечетливо средство за идентификация в рамките на гаранционния му срок до 20 дни от уведомяването за повредата;

4. двадесет броя мостри на средството за идентификация и уред за поставянето му - когато заявителят е производител или търговец, който ще пуска на пазара за първи път средства за идентификация;

5. (доп. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.) документ за платена такса за вписване в регистъра в размер, определен с тарифата по чл. 14, ал. 2, когато плащането не е извършено по електронен път.

(4) (Предишна ал. 3, изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Изпълнителният директор на БАБХ със заповед назначава комисия за проверка на приложените към заявлението документи и на мострите на средствата за идентификация по ал. 3, т. 4, които ще се произвеждат или търгуват, за съответствието им с изискванията на наредбата по чл. 51, ал. 5.

(5) (Предишна ал. 4, изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) В 14-дневен срок от подаване на заявлението комисията по ал. 4 представя на изпълнителния директор на БАБХ протокол със становище за съответствието на документите и мострите с изискванията. Един екземпляр от протокола се връчва на производителя или търговеца.

(6) (Предишна ал. 5, изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) В тридневен срок от получаване на становището по ал. 5 изпълнителният директор на БАБХ издава заповед за вписване в регистъра или за отказ за вписване. При вписване в регистъра на заявителя се издава удостоверение от изпълнителния директор на БАБХ.

(7) (Предишна ал. 6 - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Издаденото удостоверение се обезсилва и вписването в регистъра се заличава със заповед на изпълнителния директор на БАБХ:

1. по писмено искане на производителя или търговеца;

2. при използване на неодобрени от БАБХ средства за идентификация;

3. при неспазване изискванията на наредбата по чл. 51, ал. 5;

4. при неотразяване на движение на средства за идентификация.

(8) (Предишна ал. 7, изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Отказът по ал. 6 и заповедта по ал. 7, т. 2, 3 и 4 се съобщават и могат да се обжалват по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(9) (Предишна ал. 8, изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Лицата по ал. 1 и 2 са длъжни да отразяват движението на средствата за идентификация на животните при условията и по реда на наредбата по чл. 51, ал. 5.

(10) (Нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) При промяна на наименованието на юридическото лице или на едноличния търговец, при която не се променя единният идентификационен код, и/или при промяна на седалището и адреса на управление на производителя или на търговеца на средства за официална идентификация лицата по ал. 1 подават заявление до изпълнителния директор на БАБХ. В 7-дневен срок от подаване на заявлението промяната се вписва в регистъра по чл. 7, ал. 3, т. 21, като изпълнителният директор на БАБХ издава ново удостоверение и със заповед обезсилва предходното. За издаването на удостоверението не се заплаща такса.

(11) (Нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) При промяна на наименованието на юридическото лице или на едноличния търговец, при която се извършва и промяна на единния идентификационен код, лицата по ал. 1 подават ново заявление, което се разглежда при условията и по реда на ал. 3 - 8.

Чл. 51в. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г., предишен чл. 51б. - ДВ, бр. 99 от 2013 г., в сила от 01.01.2014 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 99 от 2013 г., в сила от 01.01.2014 г.) Производителите и търговците на средства за официална идентификация на животните са длъжни да предлагат на пазара само средства за идентификация, за които са одобрени мостри по реда на чл. 51б.

(2) Когато производители и търговци, вписани в регистъра по чл. 7, ал. 3, т. 21, желаят да пускат на пазара средства за официална идентификация, различни от тези по ал. 1, те представят в БАБХ заявление по образец, към което прилагат 20 броя мостри на новото средство за идентификация и уред за поставянето им.

(3) Изпълнителният директор на БАБХ със заповед назначава комисия за проверка на мострите на новото средство за идентификация. В 10-дневен срок от подаване на заявлението по ал. 2 комисията представя на изпълнителния директор на БАБХ становище за съответствие на мострите с изискванията на наредбата по чл. 51, ал. 5.

(4) Изпълнителният директор на БАБХ писмено уведомява лицата по ал. 2 за резултата от проверката по ал. 3.

Чл. 52. (В сила от 01.01.2007 г.) (1) Придвижването и транспортирането на животни и зародишни продукти между Република България и държавите членки се извършва, при условие че:

1. произхождат от животновъден обект, център за добив и съхранение на зародишни продукти или район, чийто здравен статус отговаря на изискванията за профилактика, ограничаване и ликвидиране на определени болести по отделните видове животни;

2. (изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) се превозват в механично почистени и дезинфекцирани специализирани транспортни средства, регистрирани в БАБХ;

3. (изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) са били обект на ветеринарни проверки, извършени от органите на БАБХ;

4. (изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) търговците на животни и зародишни продукти са регистрирани в БАБХ;

5. (изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) зародишните продукти са добити от организации, центрове или екипи, регистрирани в БАБХ;

6. (нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) се придружават до тяхното местоназначение със здравен сертификат, издаден от официален ветеринарен лекар по образец

съгласно ветеринарното законодателство на Европейския съюз; редът, условията и сроковете за издаване на здравен сертификат се уреждат с процедура, утвърдена със заповед на изпълнителния директор на БАБХ.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 36 от 2008 г., изм. - ДВ, бр. 41 от 2010 г., в сила от 01.06.2010 г., изм. - ДВ, бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г., изм. - ДВ, бр. 102 от 2022 г., в сила от 01.01.2023 г.) Болестите по ал. 1, т. 1, по отношение на които се определя здравният статус на животновъден обект, център за добив и съхранение на зародишни продукти или район, се определят със заповед на министъра на земеделието.

Чл. 53. (В сила от 01.01.2007 г., изм. - ДВ, бр. 36 от 2008 г., изм. - ДВ, бр. 41 от 2010 г., в сила от 01.06.2010 г., изм. - ДВ, бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г., изм. - ДВ, бр. 102 от 2022 г., в сила от 01.01.2023 г.) Министърът на земеделието със заповед определя болести по отделни видове животни, за които при обмен Република България може да поиска от държава членка допълнителни гаранции за здравния статус на животновъдните обекти и районите, от които произхождат животните.

Чл. 54. (В сила от 01.01.2007 г., изм. - ДВ, бр. 36 от 2008 г., изм. - ДВ, бр. 41 от 2010 г., в сила от 01.06.2010 г., изм. - ДВ, бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г., изм. - ДВ, бр. 102 от 2022 г., в сила от 01.01.2023 г.) Изискванията за определяне на здравния статус на обектите по чл. 52, ал. 1, т. 1, допълнителните гаранции по чл. 53 и другите здравни изисквания за придвижване или транспортиране на животни и зародишни продукти между Република България и държавите членки се уреждат с наредби на министъра на земеделието.

Чл. 55. (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Собствениците, гледачите, превозвачите и търговците на животни са длъжни незабавно да уведомяват органите на БАБХ при съмнение за заразна болест по чл. 47, ал. 1, чл. 52, ал. 2 и чл. 53.

Чл. 56. (В сила от 01.01.2007 г.) (Изм. - ДВ, бр. 88 от 2006 г., в сила от 31.10.2006 г.) (1) Внасяне на животни и зародишни продукти в Република България се допуска, при условие че:

1. произхождат от трета страна, част от трета страна или регион, които са включени в списъка по видове животни и зародишни продукти на Европейската комисия;

2. произхождат от центрове за добив и съхранение на зародишни продукти, включени в списъка на Европейската комисия;

3. се придружават от сертификат по образец на Европейския съюз за всеки вид животни и зародишни продукти;

4. отговарят на ветеринарномедицинските изисквания за внасяне в Европейския съюз.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 36 от 2008 г., изм. - ДВ, бр. 41 от 2010 г., в сила от 01.06.2010 г., изм. - ДВ, бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г., изм. - ДВ, бр. 102 от 2022 г., в сила от 01.01.2023 г.) Ветеринарномедицинските изисквания за внасяне на животни и зародишни продукти се определят с наредби на министъра на земеделието.

Раздел II.
Ветеринарномедицински изисквания за суровини и храни от животински произход

(Отм. - ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 20.06.2020 г.)

Чл. 57. (Отм. - ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 20.06.2020 г.)

Чл. 58. (Отм. - ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 20.06.2020 г.)

Чл. 59. (Отм. - ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 20.06.2020 г.)

Чл. 60. (В сила от 01.01.2007 г., отм. - ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 20.06.2020 г.)

Чл. 61. (Изм. - ДВ, бр. 88 от 2006 г., в сила от 31.10.2006 г., отм. - ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 20.06.2020 г.)

Раздел III.
Общи ветеринарномедицински изисквания към обектите на контрол

Чл. 62. (Отм. - ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 20.06.2020 г.)

Чл. 63. (Изм. - ДВ, бр. 36 от 2008 г., изм. - ДВ, бр. 41 от 2010 г., в сила от 01.06.2010 г., изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., отм. - ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 20.06.2020 г.)

Чл. 64. (Отм. - ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 20.06.2020 г.)

Чл. 65. (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Българската агенция по безопасност на храните прилага мерки за профилактика, ограничаване и ликвидиране на зоонозите.

Чл. 66. (Изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) (1) За гарантиране на пълна безопасност на крайния продукт и предотвратяване възникването на опасност за здравето на хората и/или животните и/или за околната среда странични животински продукти и продукти, получени от тях, се събират, транспортират, съхраняват, обработват, преработват или обезвреждат съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1069/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. за установяване на здравни правила относно странични животински продукти и производни продукти, непредназначени за консумация от човека, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1774/2002 (Регламент за страничните животински продукти) (ОВ, L 300/1 от 14 ноември 2009 г.), наричан по-нататък "Регламент (ЕО) № 1069/2009", и Регламент (ЕС) № 142/2011 на Комисията от 25 февруари 2011 г. за прилагане на Регламент (ЕО) № 1069/2009 на Европейския парламент и на Съвета за установяване на здравни правила относно странични животински продукти и производни продукти, непредназначени за консумация от човека, и за прилагане на Директива 97/78/ЕО на Съвета по отношение на някои проби и

артикули, освободени от ветеринарни проверки на границата съгласно посочената Директива (ОВ, L 54/1 от 26 февруари 2011 г.), наричан по-нататък "Регламент (ЕС) № 142/2011".

(2) Изгарянето и съвместното изгаряне на странични животински продукти и продукти, получени от тях, се извършват съгласно глава I от приложение III на Регламент (ЕС) № 142/2011.

(3) Обработката, преработката или обезвреждането на странични животински продукти и продукти, получени от тях, се извършва по методите, определени в глава III и IV от приложение IV на Регламент (ЕС) № 142/2011.

(4) Разрешаване на използването на алтернативни методи за употреба или унищожаване на странични животински продукти и продукти, получени от тях, се извършва по реда на чл. 20 от Регламент (ЕО) № 1069/2009.

Раздел IV.
Ветеринарномедицински проверки, свързани с обмена на животни, зародишни продукти, странични животински продукти и продукти, получени от тях, с държавите - членки на Европейския съюз (В сила от 01.01.2007 г.)

Чл. 67. (В сила от 01.01.2007 г.) (1) Ветеринарните лекари по чл. 8, ал. 1 извършват клинични прегледи и проверки за контрол на здравеопазването при придвижване и транспортиране на животни, зародишни продукти, странични животински продукти и продукти, получени от тях, при обмен между държавите членки и Република България.

(2) Ветеринарните лекари по чл. 8, ал. 1 са длъжни да извършват клинични прегледи и ветеринарномедицински проверки на мястото на произход на животните, зародишните продукти, страничните животински продукти и продуктите, получени от тях, за:

1. спазване на ветеринарномедицинските изисквания за идентификация на животните;

2. (изм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) изпълнение на програмата за профилактика, надзор, контрол и ликвидиране на болести по животните и зоонози;

3. спазване на ветеринарномедицинските изисквания в центрове за добив и съхранение на зародишни продукти, на пазари и събирателни центрове за животни и в обекти за почистване и дезинфекция на транспортни средства;

4. спазване на ветеринарномедицинските изисквания при транспортиране на животни, зародишни продукти, странични животински продукти и продукти, получени от тях;

5. изпълнение на задълженията на собствениците на всеки етап от отглеждането, производството и търговията с животни, зародишни продукти, странични животински продукти и продукти, получени от тях;

6. ветеринарни сертификати и други документи, придружаващи обектите по ал. 1.

(3) Ветеринарните лекари по чл. 8, ал. 1 имат право да извършват епизоотологично проучване, други допълнителни проверки и да спират придвижването на обектите по ал. 1, когато при извършването на проверките има съмнение или се установи, че:

1. не са спазени ветеринарномедицински изисквания;

2. издадените сертификати и други документи не отговарят на фактическото състояние на обектите по ал. 1.

(4) На мястото на доставка на обектите по ал. 1 ветеринарните лекари извършват проверки по един и същи начин, независимо дали пратката произхожда от Република България или от държава членка.

(5) При транзитно преминаване на обектите по ал. 1 ветеринарните лекари извършват проверки при съмнение за нарушаване на ветеринарномедицинските изисквания.

(6) При проверките ветеринарните лекари могат да вземат проби за лабораторни изследвания от животни, зародишни продукти, странични животински продукти и продукти,

получени от тях.

(7) Ветеринарните лекари имат право да поставят под карантина животни, които произхождат от държави членки и за които няма ветеринарномедицински изисквания на Европейския съюз.

Чл. 68. (В сила от 01.01.2007 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Когато при проверка, извършена на мястото на пристигане на пратката или по време на транспортирането ѝ, се установи болест, която представлява опасност за здравето на хората или животните, или замърсяване със заразни причинители, органите на БАБХ извършват епизоотологично проучване и могат да разпоредят унищожаване на обектите по чл. 67, ал. 1 или тяхното оползотворяване след обезвреждане.

(2) Разходите по унищожаване на пратката са за сметка на изпращача или негов представител.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Българската агенция по безопасност на храните уведомява компетентните ветеринарни власти на държавите членки и Европейската комисия за констатациите по ал. 1 и предприетите мерки.

Чл. 69. (В сила от 01.01.2007 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) При обмен с други държави членки на обектите по чл. 67, ал. 1 изпълнителният директор на БАБХ разпорежда предприемането на спешни мерки, когато:

1. при проверката на мястото на доставка на обектите ветеринарният лекар:

а) има съмнение за болест по чл. 47, ал. 1, зооноза или друга причина, която представлява опасност за здравето на хората и/или животните;

б) има съмнение, че обектите по чл. 67, ал. 1 произхождат от район, в който е установена болест по чл. 47, ал. 1;

в) установи, че обектите по чл. 67, ал. 1 не отговарят на ветеринарномедицинските изисквания по този закон;

2. на територията на Република България се установи болест по чл. 47, ал. 1, зооноза или друга причина, която представлява опасност за здравето на хората и/или животните;

3. Европейската комисия е предоставила информация за наличието на територията на държава членка на болест по чл. 47, ал. 1, зооноза или друга причина, която представлява опасност за здравето на хората и/или животните.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) В случаите по ал. 1 изпълнителният директор на БАБХ уведомява Европейската комисия и държавите членки за предприетите мерки.

Чл. 70. (В сила от 01.01.2007 г., изм. - ДВ, бр. 36 от 2008 г., изм. - ДВ, бр. 41 от 2010 г., в сила от 01.06.2010 г., изм. - ДВ, бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г., изм. - ДВ, бр. 102 от 2022 г., в сила от 01.01.2023 г.) Изискванията за извършване на проверки на животни, зародишни продукти, странични животински продукти и продукти, получени от тях, при обмен между Република България и държавите членки се уреждат с наредба на министъра на земеделието.

Чл. 71. (В сила от 01.01.2007 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Търговци, които получават пратки животни, зародишни продукти, странични животински продукти и продукти, получени от тях, от държави членки, се регистрират в ОДБХ.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.) Търговците по ал. 1 подават в ОДБХ заявление за регистрация по образец, в което се посочва ЕИК по Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел. Заявлението се подава лично, чрез пълномощник, по електронен път при условията и по реда на чл. 5 и 22 от Закона за електронното управление или чрез лицензиран пощенски оператор. Към заявлението се прилагат:

1. (изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.) документ за актуално състояние, издаден от компетентен орган на друга държава, когато е приложимо;

2. (отм. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.)

3. (доп. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.) документ за платена такса в размер, определен с тарифата по чл. 14, ал. 2, когато плащането не е извършено по електронен път.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.) В тридневен срок от подаване на заявлението директорът на ОДБХ служебно проверява регистрацията на обекта, в който се осъществява дейността, вписва лицето в съответния регистър по чл. 7, ал. 3, т. 2 - 4 и издава удостоверение за регистрация или мотивирано отказва регистрацията.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) В случай на непълноти в документите по ал. 2 директорът на ОДБХ в 7-дневен срок писмено уведомява заявителя за отстраняването им.

(5) До отстраняване на непълнотите срокът по ал. 3 спира да тече.

(6) (Изм. - ДВ, бр. 30 от 2006, в сила от 12.07.2006 г.) Отказът по ал. 3 може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Чл. 72. (В сила от 01.01.2007 г.) (1) Регистрацията по чл. 71, ал. 1 се заличава, а издаденото удостоверение се обезсилва при прекратяване дейността на търговеца.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.) При промяна на обстоятелствата в документите по чл. 71, ал. 2, т. 1 лицето в 14-дневен срок уведомява писмено директора на ОДБХ за отразяване на промените в регистъра.

Чл. 73. (В сила от 01.01.2007 г., изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Регистрите по чл. 7, ал. 3, т. 2 - 4 съдържат:

1. наименование, адрес на управление и седалище на лицето;
2. местонахождение и вид на обекта;
3. номер и дата на удостоверението за регистрация;
4. номер и дата на заповедта за заличаване на регистрацията;
5. промени на вписани обстоятелства.

Чл. 74. (В сила от 01.01.2007 г.) Лицата по чл. 71, ал. 1:

1. водят дневник, в който записват всяка получена пратка;

2. (изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) уведомяват ОДБХ за пристигането на пратките с цел извършване на ветеринарномедицински проверки;

3. (изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) съхраняват най-малко една година от датата на получаване на пратката сертификатите и другите документи, които я придружават, и ги представят на органите на БАБХ при поискване.

Чл. 75. (В сила от 01.01.2007 г., изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Българската агенция по безопасност на храните поддържа компютризирана система за обмен на информация с ветеринарните служби на държавите членки за издадените ветеринарни сертификати и други документи.

Раздел V.
Ветеринарномедицински проверки при търговия със суровини и храни от животински произход с държавите - членки на Европейския съюз

Чл. 76. (В сила от 01.01.2007 г.) (1) Суровините и храните от животински произход, които са предназначени за търговия между Република България и държави членки, се проверяват по реда на този раздел.

(2) При търговията се предлагат суровини и храни от животински произход, които:

1. са произведени съгласно изискванията по този закон, Закона за храните, нормативните актове по прилагането им, както и решения на Европейския съюз, отнасящи се до Република България;

2. (доп. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г., доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) се придружават до крайния получател от сертификати, фактури и/или други документи, включително счетоводни, свързани с пратката при спазване на изискванията относно възможността за проследяване съгласно Регламент за изпълнение (ЕС) № 931/2011 на Комисията от 19 септември 2011 г. относно изискванията за възможността за проследяване, установени с Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета относно храните от животински произход (ОВ, L 242/2 от 20 септември 2011 г.), наричан по-нататък "Регламент за изпълнение (ЕС) № 931/2011".

(3) В обектите, от които произхождат суровините и храните от животински произход, трябва да има въведени добри практики за производство и/или търговия с храни и процедури, основани на системата за самоконтрол на суровините и храните.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Централното управление на БАБХ осъществява контрол върху дейността на ветеринарните лекари, като извършва периодични проверки в обектите, от които произхождат суровините и храните, за спазване на изискванията по ал. 2, т. 1.

Чл. 77. (1) Когато с едно и също превозно средство по едно и също време се транспортират суровини и храни от животински произход за няколко получатели, суровините и храните трябва да са обособени най-малко в толкова на брой отделни пратки, колкото е броят на получателите.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 20.06.2020 г.) Всяка пратка по ал. 1 трябва да се придружава от отделен сертификат.

(3) (В сила от 01.01.2007 г.) Когато суровините и храните от животински произход са предназначени за изнасяне в трета страна, пратката остава под митнически надзор до напускане на територията на Европейския съюз.

Чл. 78. (В сила от 01.01.2007 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Българската агенция по безопасност на храните незабавно информира Европейската комисия и

държавите членки, когато в Република България се извършва внасяне при специални условия на суровини и храни от животински произход от трета страна.

(2) Когато в Република България е осъществено внасяне при специални условия, ветеринарните лекари разрешават изпращането на внесените суровини и храни от животински произход на територията на друга държава членка само в случай че тя е въвела същите специални условия, при които е осъществено внасянето в Република България.

(3) Когато през територията на Република България транзитно преминават суровини и храни от животински произход, които са предназначени за друга държава членка и се внасят при специални условия, граничните ветеринарни лекари извършват проверка само на документите, придружаващи пратката.

Чл. 79. (В сила от 01.01.2007 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Когато от Република България се изпраща пратка до друга държава членка, БАБХ извършва проверки и гарантира пред компетентните власти на държавата членка, че пратката отговаря на ветеринарномедицинските изисквания за производство, транспортиране и пускане на пазара на суровините и храните от животински произход.

(2) Проверките по ал. 1 на суровини и храни от животински произход, за които има изисквания на Европейския съюз, се извършват по един и същи начин, независимо дали тези суровини и храни са предназначени за търговия в Европейския съюз или за търговия на националния пазар.

(3) Суровини и храни от животински произход, за които няма изисквания на Европейския съюз, могат да се изпращат на територията на друга държава членка, ако отговарят на изискванията за производство и пускане на пазара в Република България и на държавата членка, за която са предназначени.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) При извършване на проверките по ал. 1 БАБХ предприема съответните административни, административнонаказателни или други законови мерки, когато установи, че:

1. не са спазени изискванията на този раздел;

2. издадените сертификати и/или други документи не отговарят на фактическото състояние на суровините и храните от животински произход;

3. върху суровините и храните от животински произход, които не отговарят на изискванията по т. 1, е поставена здравна или идентификационна маркировка.

Чл. 80. (В сила от 01.01.2007 г.) Когато в Република България пристигнат пратки суровини и храни от животински произход от други държави членки, ветеринарните лекари извършват на мястото на получаване на пратките проверки за спазването на изискванията по чл. 76 -78 по същия начин, както за суровини и храни от животински произход, произведени в Република България.

Чл. 81. (В сила от 01.01.2007 г.) По време на транспортирането на пратки суровини и храни от животински произход, предназначени за Република България или които преминават транзитно, ветеринарните лекари извършват проверки на пратките и на транспортните средства, когато има съмнение, че не са спазени ветеринарномедицинските изисквания.

Чл. 82. (В сила от 01.01.2007 г., изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) (1)

Когато суровините и храните произхождат от друга държава членка, проверките се извършват по един и същи начин, както за суровините и храните, които са предназначени за търговия на националния пазар.

(2) Когато за суровините и храните няма ветеринарномедицински изисквания на Европейския съюз, те се придружават от сертификати, фактури и/или други документи, включително счетоводни, свързани с пратката, при спазване на изискванията относно възможността за проследяване съгласно Регламент за изпълнение (ЕС) № 931/2011.

(3) Когато с нормативен акт на Европейската комисия се въвеждат специални ветеринарномедицински изисквания по отношение на определени суровини и/или храни, ветеринарните лекари ги допускат в обекта само ако са придружени с ветеринарен сертификат по образец.

Чл. 83. (В сила от 01.01.2007 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Физически или юридически лица, които получават пратки суровини и храни от животински произход от друга държава членка, предназначени за пускане на пазара и за търговия или които разпределят такива пратки, се вписват в списък, който се води в ОДБХ, на чиято територия се намира обектът.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) За вписване в списъка лицата по ал. 1 подават заявление по образец до директора на ОДБХ.

(3) Списъкът по ал. 1 съдържа:

1. наименование, адрес на управление и седалище на заявителя;
2. ветеринарен регистрационен номер на обекта;
3. номер и дата на издаване на удостоверението за регистрация;
4. номер и дата на акта за заличаване на регистрацията;
5. промени по вписани обстоятелства.

Чл. 84. (В сила от 01.01.2007 г., изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) При осъществяване на дейността си лицата по чл. 83, ал. 1:

1. разполагат със системи и процедури, даващи възможност за проследяване, съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2002 г. за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на Европейски орган за безопасност на храните и за определяне на процедури относно безопасността на храните, наричан по-нататък "Регламент (ЕО) № 178/2002";

2. съхраняват най-малко 6 месеца от датата на изтичане срока на трайност на суровините или храните сертификатите или документите, които придружават пратката, и ги представят на ветеринарните лекари при поискване.

Чл. 85. (В сила от 01.01.2007 г., изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Лица, които разпределят пратки суровини и храни от животински произход от друга държава членка, са длъжни преди разпределянето на пратките да проверяват здравната маркировка и придружаващите документи и при несъответствие да информират незабавно съответната ОДБХ.

Чл. 86. (В сила от 01.01.2007 г., изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Лица, които получават пратки суровини и храни от животински произход от друга държава членка, са длъжни преди пускането на пратките на пазара да проверяват здравната или идентификационната маркировка и придружаващите документи и при несъответствие да информират незабавно съответната ОДБХ.

Чл. 87. (В сила от 01.01.2007 г.) Когато пратките суровини и храни от животински произход от друга държава членка са предназначени за получатели, различни от тези по чл. 85 и 86, както и в случаите, когато пратката се разтоварва частично по време на транспортирането ѝ, всяка част от нея се придружава от оригинален сертификат.

Чл. 88. (В сила от 01.01.2007 г., изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Българската агенция по безопасност на храните извършва внезапни проверки за изпълнение на задълженията по чл. 85 и 86.

Чл. 89. (В сила от 01.01.2007 г., отм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.)

Чл. 90. (В сила от 01.01.2007 г.) (1) Ветеринарният лекар разпорежда унищожаване на пратката или използването ѝ след преработване по начин, гарантиращ нейната безопасност, когато при проверка, извършена на мястото на получаване на пратката или по време на транспортирането ѝ през страната, установи:

1. наличие на зооноза, друга болест или друга причина, която представлява опасност за здравето на хората или животните;

2. че суровините или храните от животински произход идват от район с установена заразна болест, която подлежи на задължително обявяване и регистрация;

3. (нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) че суровините или храните са негодни за консумация от човека по смисъла на Закона за храните.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Българската агенция по безопасност на храните уведомява компетентните органи на другите държави членки и Европейската комисия за констатациите по ал. 1, предприетите мерки и причините за тяхното налагане.

Чл. 91. (В сила от 01.01.2007 г.) (1) Когато при проверка, извършена на мястото на получаване на пратката или по време на транспортирането ѝ през територията на Република България, ветеринарният лекар установи, че суровините и храните от животински произход не отговарят на ветеринарномедицинските изисквания на Европейския съюз, а когато липсват такива - са нарушени изисквания на българското законодателство, и ако няма опасност за здравето на хората и животните, той предлага писмено на изпращача или на негов представител да избере една от следните възможности:

1. унищожаване на пратката;

2. използване на пратката за други цели;

3. връщане на пратката, ако е получено разрешение от компетентните органи на страната по произход.

(2) Изпращачът или негов представител писмено уведомява ветеринарния лекар в срок до 7 дни от получаване на предложението за избраната възможност по ал. 1.

Чл. 92. (В сила от 01.01.2007 г.) (1) Когато ветеринарният лекар установи, че сертификатът и/или другите документи, които придружават пратката, съдържат неточности, определя на изпращача на пратката или негов представител срок, не по-дълъг от 14 дни, за отстраняването им.

(2) Когато в определения срок неточностите не бъдат отстранени и ветеринарният лекар прецени, че няма опасност за здравето на хората и животните, писмено предлага на изпращача на

пратката или негов представител да избере една от възможностите по чл. 91, ал. 1.

Чл. 93. (В сила от 01.01.2007 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) В случаите по чл. 91, ал. 1 и чл. 92, ал. 2 БАБХ писмено уведомява компетентните органи на държавата членка на произход за предприемане на мерки.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Когато БАБХ прецени, че предприетите мерки от компетентните органи на държавата членка на произход са неефективни, съвместно с тези органи взема решение за промяна на мерките, а при необходимост - и за извършване на проверки на мястото на произход.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Когато в случаите по чл. 90 и 91, независимо от предприетите мерки от органите на страната на произход, се установят повтарящи се нарушения, БАБХ информира Европейската комисия и компетентните органи на другите държави членки.

Чл. 94. (В сила от 01.01.2007 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Българската агенция по безопасност на храните писмено уведомява изпращача на пратката или негов представител и компетентните органи на държавата членка на произход за предприетите мерки по чл. 90, ал. 1 и чл. 91, ал. 1 и причините за вземането им и посочва реда за обжалване по българското законодателство.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Когато изпращачът или негов представител и компетентните органи на държавата членка на произход не са съгласни с решението на БАБХ и при съгласие на спорещите страни в едномесечен срок от издаване на решението, те отнасят спора за решаване от Европейската комисия.

(3) Решението на Европейската комисия е задължително за спорещите страни.

Чл. 95. (В сила от 01.01.2007 г.) Разходите по връщане, съхранение, използване за други цели или унищожаване на пратката са за сметка на изпращача.

Чл. 96. (В сила от 01.01.2007 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Българската агенция по безопасност на храните незабавно информира държавите членки и Европейската комисия при възникване на незаразни болести или други причини, които могат да представляват опасност за здравето на хората или животните.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) В случаите по ал. 1 БАБХ незабавно предприема мерки за профилактика, ограничаване и ликвидиране на болестите, за отстраняване на причините, а при необходимост - и други мерки.

Чл. 97. (В сила от 01.01.2007 г., изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Когато през Република България се извършва транзитно преминаване на суровини и храни от животински произход и при проверката по чл. 80 се установи опасност за здравето на хората или животните, БАБХ предприема мерките, предвидени във ветеринарното законодателство на Европейския съюз.

Чл. 98. (В сила от 01.01.2007 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.)

Когато Република България е държава получател и при проверката на пратката по чл. 80 се установи опасност за здравето на хората или животните, БАБХ незабавно информира Европейската комисия и държавите членки.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) До произнасяне на Европейската комисия БАБХ предприема временни защитни мерки по отношение на обектите, в които получените суровини и храни от животински произход се преработват, съхраняват и пускат на пазара, а в случай на заразна болест определя ограничителни зони, предвидени в българското законодателство.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Българската агенция по безопасност на храните незабавно информира Европейската комисия и държавите членки за предприетите мерки по ал. 2.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) В случаите по ал. 2 БАБХ може да поиска или Европейската комисия по своя инициатива може да изпрати свои представители на място за съвместно проучване на предприетите мерки и представяне на становище по тях.

(5) Мерките, одобрени от Европейската комисия, са задължителни.

Чл. 99. (В сила от 01.01.2007 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Българската агенция по безопасност на храните уведомява Европейската комисия и държавите членки за вида на контрола, който осъществява върху суровини и храни от животински произход, за които няма ветеринарномедицински изисквания на Европейския съюз.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Българската агенция по безопасност на храните изпраща информация до Европейската комисия и държавите членки за изискванията, които се прилагат при търговията със суровините и храните по ал. 1.

Чл. 100. (В сила от 01.01.2007 г.) (1) Когато пратки от суровини и храни от животински произход, произведени в държави членки, преминават през граничен инспекционен ветеринарен пункт (ГИВП), официалните ветеринарни лекари извършват проверка само на документите за произход на пратката.

(2) При редовно осъществявани директни доставки на пратки от суровини и храни от животински произход, транспортирани директно между две държави членки, не се извършва проверка на документите.

Раздел VI.
Издаване на ветеринарномедицински документи за животни, зародишни продукти и суровини и храни от животински произход

Чл. 101. (1) Ветеринарномедицинските документи, чрез които се удостоверява спазването на ветеринарномедицинските изисквания за придвижване, транспортиране, обмен, търговия, изнасяне или пускане на пазара на животни, зародишни продукти и суровини и храни от животински произход, се издават от официални ветеринарни лекари.

(2) Официалните ветеринарни лекари трябва да:

1. нямат интерес, пораждащ съмнение в тяхната безпристрастност по отношение на животните, суровините или храните от животински произход при издаване на ветеринарномедицински документи;

2. познават спецификата на всеки ветеринарномедицински документ, който издават;

3. имат необходимите познания по здравеопазване на животните, ветеринарно-санитарен

и граничен ветеринарномедицински контрол;

4. са запознати с изискванията, процедурите и изследванията, които се извършват преди попълването на ветеринарномедицинските документи и които се изискват от българското ветеринарно законодателство или от законодателството на държавата получател.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Официалните ветеринарни лекари трябва да са преминали обучение, организирано от БАБХ за придобиване на познанията по ал. 2, т. 3 и 4.

Чл. 102. Официалните ветеринарни лекари могат да издават ветеринарни документи въз основа на информация, получена от ветеринарни лекари или ветеринарни техници, които:

1. отговарят на изискванията по чл. 101, ал. 2, т. 3 и 4;

2. могат да удостоверят чрез издадени от тях документи достоверността на предоставената информация.

Чл. 103. (1) При издаване на ветеринарномедицинските документи официалният ветеринарен лекар е длъжен:

1. да не удостоверява данни, за които няма познания или истинността на които не би могъл да установи;

2. да не подписва:

а) непопълнени или частично попълнени формуляри;

б) документи за животни, зародишни продукти, суровини или храни от животински произход, които не са инспектирани от него или инспекцията не е извършена под негов контрол.

(2) Когато официалният ветеринарен лекар издава ветеринарномедицински документ въз основа на друг документ, той е длъжен да се запознае със съдържанието му преди подписването.

Чл. 104. (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Официалният ветеринарен лекар може да издаде ветеринарномедицински документ въз основа на данни, които е получил от мониторингови програми, добри практики за производство и търговия с храни, процедури, основани на системи за самоконтрол на суровините и храните от животински произход и/или от система за епизоотичен надзор, одобрени от БАБХ.

Чл. 105. Преди издаване на сертификати и други документи за придвижване или транспортиране на животни и зародишни продукти на територията на Европейския съюз официалните ветеринарни лекари извършват проверките по чл. 67, ал. 2.

Чл. 106. (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Българската агенция по безопасност на храните създава и поддържа система за проследяване и контрол на издадените ветеринарномедицински документи въз основа на:

1. идентификационен номер на документа;

2. (изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) подпис на ветеринарния лекар, личен щемпел и печат на съответната ОДБХ.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Копие от всеки ветеринарномедицински документ се съхранява в съответната ОДБХ за срок три години от датата на издаването му.

Чл. 107. (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Българската агенция по безопасност на храните извършва проверки на издадените ветеринарномедицински документи за спазване на изискванията, свързани с издаването им.

Раздел VII.
Финансиране на дейности за обезпечаване на епизоотични рискове

Чл. 108. (1) (Изм. - ДВ, бр. 15 от 2013 г., в сила от 01.01.2014 г., изм. - ДВ, бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г., изм. - ДВ, бр. 102 от 2022 г., в сила от 01.01.2023 г.) Средствата за покриване на разходите, свързани с епизоотични рискове, ежегодно се осигуряват от бюджета на Министерството на земеделието.

(2) Средствата по ал. 1 се разходват за:

1. (изм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) обезщетяване на собствениците на животни в случаите по чл. 47, ал. 1;

2. (изм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) оборудване на лаборатории за диагностика на болестите по чл. 47, ал. 1;

3. разработване и изпълнение на национални програми за профилактика, ограничаване и ликвидиране на болестите по чл. 47, ал. 1;

4. (изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) прилагане на мерките по програмата по чл. 118, ал. 1;

5. (изм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) прилагане на мерките от програмата за профилактика, надзор, контрол и ликвидиране на болести по животните и зоонози;

6. (изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) поддръжка и развитие на Интегрираната информационна система по чл. 51, ал. 3;

7. прилагане на мерките по чл. 117, ал. 1, т. 11;

8. (доп. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) съхранение и обезвреждане на странични животински продукти при ограничаване и ликвидиране на болестите по чл. 47, ал. 1.

Чл. 109. (Изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Условията и редът за разходване на средствата по чл. 108, ал. 2, т. 1 се уреждат с наредба на Министерския съвет.

Раздел VIII.
Финансиране на ветеринарномедицинските проверки и инспекции

Чл. 110. (Отм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.)

Чл. 111. (Отм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.)

Чл. 112. (В сила от 01.01.2007 г., отм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.)

Чл. 113. (Отм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.)

Чл. 114. (Отм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.)

Раздел IX.
Сътрудничество между Република България и държавите членки във ветеринарномедицинската област

Чл. 115. (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Българската агенция по безопасност на храните си сътрудничи с ветеринарните служби на държавите членки и Европейската комисия при осъществяване на дейността си по този закон.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Българската агенция по безопасност на храните оказва съдействие на представители на Европейската комисия при извършване на проверки в Република България.

Чл. 116. (Изм. - ДВ, бр. 36 от 2008 г., изм. - ДВ, бр. 41 от 2010 г., в сила от 01.06.2010 г., изм. - ДВ, бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г., изм. - ДВ, бр. 102 от 2022 г., в сила от 01.01.2023 г.) Условията и редът за осъществяване на сътрудничеството по чл. 115, ал. 1 се уреждат с наредба на министъра на земеделието.

Глава шеста.
КОНТРОЛ НА ЗДРАВЕОПАЗВАНЕТО НА ЖИВОТНИТЕ

Раздел I.
Мерки за контрол на здравеопазването на животните

Чл. 117. (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) При осъществяване на контрол по здравеопазването на животните БАБХ прилага следните мерки за профилактика, ограничаване и ликвидиране на болестите по животните:

1. клинични прегледи, диагностични изследвания и епизоотологични проучвания;
2. лабораторни изследвания;
3. имунопрофилактика и химиопрофилактика;
4. химиотерапия и имунотерапия;
5. карантина;
6. изолация;
7. възбрана;
8. (изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) умъртвяване и унищожаване на животни и унищожаване на зародишни продукти, суровини и храни от животински произход, фуражни суровини, фуражни добавки, комбинирани фуражи и инвентар, който не може да бъде дезинфекциран;
9. обезвреждане или унищожаване на странични животински продукти;
10. диагностично клане;
11. санитарно клане;
12. дезинфекция, дезинсекция, дератизация и девастация;
13. създаване на предпазни зони за ограничаване разпространението на болестите по животните;
14. санитарен отстрел на диви животни.

(2) (Нова - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) Изпълнителният директор на

БАБХ определя със заповед екипи за потвърждаване или отхвърляне на съмнение за възникване на болести, за които има риск от бързо и масово разпространение или които водят до причиняване на значителни икономически загуби. Екипите действат при възникнало съмнение.

(3) (Нова - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) Изискванията към работата на екипите по ал. 2 се определят с инструкция на изпълнителния директор на БАБХ.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 36 от 2008 г., изм. - ДВ, бр. 41 от 2010 г., в сила от 01.06.2010 г., предишна ал. 2 - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г., изм. - ДВ, бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г., изм. - ДВ, бр. 102 от 2022 г., в сила от 01.01.2023 г.) Условията и редът за прилагане на мерките за отделните болести се определят с наредби на министъра на земеделието.

(5) (Нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Изпълнителният директор на БАБХ или оправомощено от него лице може да възложи със заповед прилагането на мерките по ал. 1, т. 8, 9 и 12 на физически или юридически лица, които притежават удостоверение за придобита квалификация за извършване на съответната дейност, издадено от висши училища или от център за професионално обучение, получил лицензия по чл. 42, т. 2 от Закона за професионалното образование и обучение по програма, одобрена от изпълнителния директор на БАБХ. Възлагането се извършва по реда на Закона за обществените поръчки.

(6) (Нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г., изм. - ДВ, бр. 102 от 2022 г., в сила от 01.01.2023 г.) Условията и редът за прилагане на мерките по ал. 1, т. 12 се определят с наредба на министъра на земеделието.

Чл. 118. (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) (1) Българската агенция по безопасност на храните изготвя програма за профилактика, надзор, контрол и ликвидиране на болести по животните и зоонози.

(2) (В сила от 01.01.2018 г., изм. - ДВ, бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г., изм. - ДВ, бр. 102 от 2022 г., в сила от 01.01.2023 г.) Програмата по ал. 1 обхваща период от три години, като се разработва и представя за одобрение на министъра на земеделието до 31 юли на годината, предхождаща периода, за който програмата ще се прилага.

(3) (В сила от 01.01.2018 г., изм. - ДВ, бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г., изм. - ДВ, бр. 102 от 2022 г., в сила от 01.01.2023 г.) Програмата по ал. 1 се одобрява от Министерския съвет по предложение на министъра на земеделието до 31 октомври в годината на изготвянето ѝ и съдържа:

1. списък на болестите, срещу които БАБХ провежда мерки за профилактика, надзор, контрол и ликвидиране на болести по животните и зоонози;

2. видовете и броя на животните, за които се прилагат мерките, предвидени в нея;

3. видовете мерки по т. 1, схемите за тяхното прилагане и сроковете за изпълнението им;

4. необходимите средства за нейното изпълнение.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.) Програмата по ал. 1 се публикува на интернет страницата на Българската агенция по безопасност на храните.

(5) Собствениците, съответно ползвателите на животновъдните обекти са длъжни да създадат организация и да съдействат на ветеринарните лекари за изпълнение на мерките по програмата по ал. 1.

(6) Когато някоя от мерките по програмата по ал. 1 не е изпълнена поради нарушение на ал. 5, директорът на ОДБХ писмено уведомява съответната областна дирекция на Държавен фонд "Земеделие" в 7-дневен срок от констатирането на нарушението.

(7) Държавните и местните органи са длъжни да съдействат съобразно тяхната компетентност за изпълнението на мерките по програмата по ал. 1.

Чл. 119. (Изм. - ДВ, бр. 36 от 2008 г., изм. - ДВ, бр. 41 от 2010 г., в сила от 01.06.2010 г., отм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.)

Чл. 120. (Изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., отм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.)

Чл. 121. (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) Програмата по чл. 118, ал. 1

при необходимост може да се изменя и допълва по реда на нейното одобряване, като се посочват и допълнителните средства за нейното изпълнение.

Чл. 122. (Отм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.)

Чл. 123. (Отм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.)

Чл. 124. Заразните болести по животните, установени в страната, подлежат на задължителна регистрация и обявяване по ред, определен с наредбата по чл. 50, ал. 3.

Чл. 125. (1) (Изм. - ДВ, бр. 36 от 2008 г., изм. - ДВ, бр. 41 от 2010 г., в сила от 01.06.2010 г., изм. - ДВ, бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г., изм. - ДВ, бр. 102 от 2022 г., в сила от 01.01.2023 г.) Създава се Комисия по зоонозите като постоянно действащ консултативен орган към министъра на земеделието и министъра на здравеопазването за координиране прилагането на мерките при осъществяване на епизоотичен и епидемиологичен контрол.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 36 от 2008 г., изм. - ДВ, бр. 41 от 2010 г., в сила от 01.06.2010 г., изм. - ДВ, бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г., изм. - ДВ, бр. 102 от 2022 г., в сила от 01.01.2023 г.) Министърът на земеделието и министърът на здравеопазването утвърждават правилник за работата на комисията и определят състава ѝ със съвместна заповед.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 36 от 2008 г., изм. - ДВ, бр. 41 от 2010 г., в сила от 01.06.2010 г., изм. - ДВ, бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г., изм. - ДВ, бр. 102 от 2022 г., в сила от 01.01.2023 г.) Министърът на земеделието и министърът на здравеопазването издават съвместни наредби за профилактика, ограничаване и ликвидиране на зоонозите.

Чл. 126. (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) При поява на заразна болест изпълнителният директор на БАБХ издава заповед, с която определя мерките за ограничаване и ликвидиране на болестта.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 36 от 2008 г., изм. - ДВ, бр. 41 от 2010 г., в сила от 01.06.2010 г., изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г., изм. - ДВ, бр. 102 от 2022 г., в сила от 01.01.2023 г.) При особено опасни заразни болести, включително болестите по чл. 47, ал. 1, чието разпространение може да причини значителни икономически загуби, мерките по ал. 1 се въвеждат на част от територията или на цялата територия на страната по предложение на изпълнителния директор на БАБХ със заповед на министъра на земеделието, съгласувана с министъра на вътрешните работи.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) При възникване на болести, при които няма опасност от бързо и масово разпространение и причиняване на значителни икономически загуби, заповедта по ал. 1 се издава от директора на съответната ОДБХ.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Заповедите по ал. 1 и 2 се изпращат до директорите на ОДБХ и съответните областни управители.

(5) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.) Мерките, наложени по ал. 1, се отменят със заповед на компетентния орган, когато необходимостта от прилагането им отпадне.

Чл. 127. (1) За организиране, координиране и финансово осигуряване на мерките за профилактика, ограничаване и ликвидиране на особено опасни заразни болести, включително и болести по чл. 47, ал. 1, чието разпространение може да причини значителни икономически

загуби, към Министерския съвет се създава Централен епизоотичен съвет.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 36 от 2008 г., изм. - ДВ, бр. 41 от 2010 г., в сила от 01.06.2010 г., изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г., изм. - ДВ, бр. 102 от 2022 г., в сила от 01.01.2023 г.) Съветът се ръководи от заместник министър-председател, заместник-председател е министърът на земеделието, а секретар - изпълнителният директор на БАБХ.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 36 от 2008 г., изм. - ДВ, бр. 41 от 2010 г., в сила от 01.06.2010 г., изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 14 от 2015 г., изм. - ДВ, бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г., изм. - ДВ, бр. 102 от 2022 г., в сила от 01.01.2023 г.) В състава на съвета се включват представители на Министерството на вътрешните работи, Министерството на отбраната, Министерството на финансите, Министерството на здравеопазването, Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията, Министерството на околната среда и водите, Министерството на икономиката и Министерството на земеделието.

(4) Министър-председателят утвърждава правилник за работата на съвета.

Чл. 128. (1) Към областните управители и кметовете на общини се създават постоянно действащи епизоотични комисии за прилагане на мерките по здравеопазване на животните.

(2) Областният управител, съответно кметът на общината, определя със заповед поименния състав на комисията и правилата за работата ѝ.

Чл. 129. (1) Контролът по здравеопазването се извършва в следните обекти с епизоотично значение:

1. животновъдни обекти;

2. обекти за преработване и обезвреждане на странични животински продукти;

3. депа за отпадъци;

4. (изм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) трупни ями за животни;

5. центрове за добив и съхранение на зародишни продукти;

6. обекти за производство, търговия и съхранение на фуражни суровини, фуражни добавки, премикси и комбинирани фуражи;

7. пасища и места за водопои;

8. пазари и обекти, в които се провеждат изложби и състезания с животни;

9. транспортни средства, с които се превозват животни, странични животински продукти и продукти, получени от тях, фуражни суровини, фуражни добавки и комбинирани фуражи;

10. места, където се отглеждат диви животни;

11. обекти за добив, преработка и съхранение на суровини и храни от животински произход;

12. (нова - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) площадки за подхранване на мършоядни птици.

(2) Контролът по здравеопазване се извършва и върху дейността на ветеринарните лекари, регистрирани за ветеринарномедицинска практика.

Чл. 130. Контролът по здравеопазването се извършва чрез:

1. ветеринарномедицински проверки в обектите по чл. 129 и на документацията в тях;

2. клинични прегледи, умъртвяване и аутопсии на животни с диагностична цел;

3. вземане и изпращане на материали за лабораторни изследвания;

4. издаване на ветеринарномедицински документи;

5. налагане на мерки за профилактика, ограничаване и ликвидиране на болестите по

животните и уведомяване на заинтересованите физически и юридически лица;

6. прилагане на принудителни административни мерки;

7. провеждане на епизоотологично проучване за установяване на причините за възникването на болестта.

Чл. 131. (1) Когато при извършване на проверки в обектите по чл. 129, ал. 1 контролните органи установят нарушения, в зависимост от вида и тежестта им те предприемат една или няколко от следните мерки:

1. дават указания, в които определят срокове за отстраняване на нарушенията;

2. налагат забрани;

3. разпореждат унищожаване или насочване за термична или химична преработка на суровини и храни от животински произход, странични животински продукти и продукти, получени от тях, фуражни суровини, фуражни добавки и комбинирани фуражи.

(2) Мерките по ал. 1 се прилагат:

1. по т. 1 - с предписание;

2. по т. 2 и 3 - с разпореждане.

(3) Екземпляр от актовете по ал. 2 се връчва на собственика или ползвателя на обекта или на негов представител.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) В 14-дневен срок след изтичане на срока за отстраняване на нарушенията, посочени в предписанието, ветеринарният лекар, който го е издал, извършва проверка и в случай че нарушенията са отстранени, отразява това в предписанието, като поставя дата, подпис и щемпел.

(5) Когато нарушенията, посочени в разпореждането по ал. 2, т. 2, са отстранени преди изтичане на определения срок, собственикът или ползвателят на обекта уведомява ветеринарния лекар, който в тридневен срок извършва проверка и в случай че нарушенията са отстранени, отменя забраната.

(6) При изпълнение на разпореждането по ал. 1, т. 3 ветеринарният лекар отбелязва това в разпореждането, като поставя дата, подпис и щемпел.

Раздел II.
Задължения на органите на местното самоуправление и местната администрация, физическите и юридическите лица (Загл. доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.)

Чл. 132. (Изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) Собствениците, съответно ползвателите на животновъдни обекти със селскостопански животни:

1. осигуряват ветеринарномедицинско обслужване на животните, които отглеждат, като сключват договори по чл. 137а, съответно по чл. 137б;

2. (доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) спазват изискванията за хуманно отношение към животните, предвидени в българското законодателство и в законодателството на Европейския съюз;

3. (доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) спазват ветеринарномедицинските изисквания за отглеждане, придвижване и транспортиране на животните, предвидени в българското законодателство и в законодателството на Европейския съюз;

3а. (нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) не допускат придвижването и транспортирането на животни без ветеринарномедицинско свидетелство, а за едрите преживни и за еднокопитните животни - и без ветеринарномедицински паспорт, с изключение на:

а) придвижването на животните с цел ежедневна паша;

б) еднокопитните животни, участващи в състезания или в изложби, и еднокопитните животни - собственост на Министерството на вътрешните работи, които се транспортират само с ветеринарномедицински паспорт;

3б. (нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) осигуряват и спазват мерките за биосигурност;

4. (доп. - ДВ, бр. 52 от 2020 г., в сила от 09.06.2020 г.) в тридневен срок писмено или по електронен път чрез Интегрираната информационна система на БАБХ по чл. 51, ал. 3 уведомяват ветеринарния лекар, обслужващ животновъдния обект, за новородени и закупени животни от видове, които подлежат на идентификация;

4а. (нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г., доп. - ДВ, бр. 52 от 2020 г., в сила от 09.06.2020 г.) в 7-дневен срок писмено или по електронен път чрез Интегрираната информационна система на БАБХ по чл. 51, ал. 3 уведомяват ветеринарния лекар, обслужващ животновъдния обект, за паднали или за невъзможни за разчитане средства за официална идентификация;

4б. (нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) в 14-дневен срок от датата на загубване или констатиране на невъзможност за разчитане на средствата за официална идентификация осигуряват поставянето на тяхно място на заместващи средства;

5. (изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г., доп. - ДВ, бр. 52 от 2020 г., в сила от 09.06.2020 г.) в тридневен срок от установяване на събитието писмено или по електронен път чрез Интегрираната информационна система на БАБХ по чл. 51, ал. 3 уведомяват за откраднати, убити или умрели животни ветеринарния лекар, обслужващ животновъдния обект, кмета на населеното място и обекта за обезвреждане на странични животински продукти, обслужващ съответната територия;

6. (изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г., доп. - ДВ, бр. 52 от 2020 г., в сила от 09.06.2020 г.) в срок не по-късно от 24 часа преди транспортиране, промяна на собствеността или клане на животни от видове, които подлежат на идентификация, предназначени за лична консумация, писмено или по електронен път чрез Интегрираната информационна система на БАБХ по чл. 51, ал. 3 уведомяват ветеринарния лекар, обслужващ животновъдния обект;

7. (доп. - ДВ, бр. 52 от 2020 г., в сила от 09.06.2020 г.) в тридневен срок от раждането на животни от видове, които подлежат на идентификация, писмено или по електронен път чрез Интегрираната информационна система на БАБХ по чл. 51, ал. 3 уведомяват ветеринарния лекар, обслужващ животновъдния обект:

а) да извърши официална идентификация на новородените животни и да въведе данните от идентификацията в Интегрираната информационна система на БАБХ, или

б) (изм. - ДВ, бр. 99 от 2013 г.) за извършената официална идентификация на новородените животни като му предоставя данните от идентификацията за въвеждането им в Интегрираната информационна система на БАБХ;

8. (доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) водят регистър на животните в животновъдния обект, в който вписват новородените, закланите, откраднатите, убитите, умрелите, продадените и придобитите животни; регистърът се съхранява за срок най-малко три години от последното вписване;

9. подписват и съхраняват паспортите на едри преживни и еднокопитни животни и ги представят при поискване на контролните органи;

10. (изм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) отговарят за официалната идентификация и съдействат за изпълнението на мерките по програмата за профилактика, надзор, контрол и ликвидиране на болести по животните и зоонози;

11. (изм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) нямат право да извършват придвижване и търговия с животни, които не са идентифицирани и за които не са изпълнени

мерките по програмата за профилактика, надзор, контрол и ликвидиране на болести по животните и зоонози, както и със суровини и храни, добити от такива животни;

12. предават с протокол на ветеринарния лекар, обслужващ животновъдния обект:

а) средствата за официалната идентификация и паспорта на закланите за лична консумация едри преживни и еднокопитни животни;

б) (изм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) средствата за официалната идентификация, които са повредени, за бракуване и които са налични в собственика, съответно ползвателя на животновъдния обект при преустановяване на дейността му, за унищожаване и отразяване в Интегрираната информационна система на БАБХ;

в) средствата за официалната идентификация на закланите за лична консумация свине, овце и кози;

13. съхраняват дневник по образец, в който ветеринарният лекар, обслужващ животновъдния обект, записва проведените лечебно-профилактични мероприятия, както и дата на доставяне на ВМП, наименование на ВМП; приложено количество; партиден номер и карентен срок на ВМП; име и адрес на доставчика, идентификационен номер на третираното животно; дневникът се съхранява 5 години от последното вписване, включително в случаите, когато дейността на обекта е прекратена преди изтичането на този срок;

14. съхраняват за срок най-малко три години от датата на издаването им документите за придвижване на животните;

15. (изм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) предават в обект по чл. 259, ал. 1 или 2 умрелите животни, техните паспорти и страничните животински продукти; в случаите, когато умрелите животни се обезвреждат извън обект по чл. 259, ал. 1, предават техните паспорти на съответния официален ветеринарен лекар, за което се съставя протокол;

16. спазват карентния срок, определен за ВМП и/или медикаментозни фуражи, при пускане на пазара на суровини и храни, добити от третирани продуктивни животни;

17. спазват предписаните дози и продължителност на третиране на животни с медикаментозен фураж в рецепта от ветеринарен лекар;

18. (изм. и доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) осигуряват постоянен достъп в животновъдния обект на контролните органи от БАБХ и други компетентни органи и оказват съдействие при извършването на проверката;

19. (изм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) не допускат в обекта животни, които не са идентифицирани по чл. 51, на които не са изпълнени мерките по програмата за профилактика, надзор, контрол и ликвидиране на болести по животните и зоонози или които са с различен здравен статус;

20. (изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) изпълняват предписанията и разпорежданията на ветеринарните лекари, свързани с прилагане на ветеринарномедицински контрол по чл. 7, ал. 1;

21. (изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) извършват ежегодно в срок до 20 октомври инвентаризация на животните в обектите, регистрирани по чл. 137, ал. 1 - 9, и в срок до 7 работни дни от извършването на инвентаризацията подават до официалния ветеринарен лекар, отговарящ за съответната община, декларация по образец, утвърден от изпълнителния директор на БАБХ;

22. водят и съхраняват списък на персонала, обслужващ обекта, регистриран по реда на чл. 137;

23. (изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) при хранене на животните спазват изискванията за съответните дейности, съгласно чл. 26, ал. 5 от Закона за фуражите;

24. (нова - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г., изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) не по-късно от 24 часа уведомяват ветеринарния лекар, обслужващ животновъдния обект, и официалния ветеринарен лекар по здравеопазване на животните, който

отговаря за съответната община, при влошаване на здравословното състояние на животни в обекта;

25. (нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) съхраняват в животновъдния обект на електронен и/или на хартиен носител всички документи, свързани с дейността на обекта и с животните в него, и ги предоставят на компетентните органи при поискване;

26. (нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) изпълняват програми за самоконтрол на заболявания за съответния вид животни, утвърдени от директора на ОДБХ, на чиято територия се намира обектът;

27. (нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) населват животни в животновъдни обекти само след писмено разрешение на директора на съответната ОДБХ;

28. (нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) изготвят план за прилагане на спешни мерки при констатиране на заразна болест в животновъдните обекти с изключение на животновъдните обекти - лични стопанства.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 99 от 2013 г., доп. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г., отм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.)

(3) Лицата по ал. 1 доказват собствеността върху едри преживни животни, еднокопитни животни, дребни преживни животни и свине:

1. за новородени:

а) (изм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г., изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) едри преживни животни - с паспорт съгласно Регламент (ЕО) № 1760/2000;

б) (нова - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) еднокопитни животни - с паспорт съгласно Регламент (ЕС) 2015/262; когато издаващият орган не е БАБХ, паспортът се заверява от официален ветеринарен лекар; изпълнителният директор на БАБХ предоставя и отнема правомощията за издаване на паспорт на другите издаващи органи при условията на Регламент (ЕС) 2015/262;

в) (предишна б. "б" - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) дребни преживни животни и свине - с декларация от собственика на майката на животните;

2. за придобити по друг начин животни - с договор за прехвърляне правото на собственост или с друг документ, удостоверяващ придобиването на собствеността върху животните.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) Лицата по ал. 1 предоставят на официалния ветеринарен лекар, контролиращ обекта, копие от документа по ал. 3, т. 1, буква "в" и т. 2 в тридневен срок от издаването му.

(5) (Нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) За издаване на разрешение за населване на животни по ал. 1, т. 27 собственикът или ползвателят на животновъдния обект подава до директора на ОДБХ по местонахождението на обекта заявление по образец, утвърден от изпълнителния директор на БАБХ.

(6) (Нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Разрешението за населване се издава при условията и по реда на процедура, одобрена от изпълнителния директор на БАБХ, съгласувана от директора на Центъра за оценка на риска по хранителната верига (ЦОРХВ), след извършена проверка на място от официалния ветеринарен лекар и въз основа на предварителна оценка на риска, изготвена от ЦОРХВ.

(7) (Нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Оценката на риска по ал. 6 се изготвя за съответната административна област, в която се намира животновъдният обект. В нея се включва и индивидуална оценка за индустриалните и/или фамилни ферми:

1. в които са изпълнени мерките за ограничаване и ликвидиране на констатирани болести по чл. 47, ал. 1;

2. попадащи в зоните за ограничение, определени съгласно заповед на изпълнителния директор на БАБХ и/или с акт на Европейската комисия.

(8) (Нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Директорът на ОДБХ в срок до 30 работни дни от датата на подаване на заявлението по ал. 5 издава разрешение за населване или постановява мотивиран отказ. Отказът се съобщава и може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(9) (Нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Определянето на животновъден обект като индустриална или фамилна ферма се извършва по критерии, определени в съответната наредба по чл. 137, ал. 10.

Чл. 133. (Изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) (1) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.) Общинските съвети определят с наредба обема на животновъдната дейност и местата за отглеждане на селскостопански животни по смисъла на Закона за животновъдството на територията на съответната община.

(2) (Предишен текст на чл. 133 - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г., доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Кметовете и кметските наместници са длъжни да:

1. (доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) съдействат за организиране на изпълнението на мерките за профилактика, ограничаване и ликвидиране на болестите по животните;

1а. (нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) организират изпълнението на разпоредените от Централния епизоотичен съвет и от комисиите по чл. 128, ал. 1 мерки за ограничаване и ликвидиране на болести по животните;

1б. (нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) съдействат за организиране на периодични обучения на собственици и/или ползватели на животновъдни обекти, свързани с профилактика, ограничаване и ликвидиране на болести по животните и зоонози;

2. районират пасищата и водопоите в зависимост от епизоотичната обстановка, а при необходимост - забраняват използването им;

3. предприемат мерки за недопускане на животни в депата за отпадъци;

4. (изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) организират и предприемат действия за събиране и обезвреждане на умрелите безстопанствени животни съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1069/2009;

5. (доп. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г., изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.**)** организират определянето на терен за загробване на труповете на животни и предприемат действия за събиране и унищожаване на странични животински продукти извън обектите по чл. 259, ал. 1 и 2 и инсталациите по чл. 259а, в случаите, определени в чл. 19, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1069/2009;

6. (изм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) предприемат мерки за недопускане използване на общински пасища и места за водопой от безстопанствени животни и животни, които не са идентифицирани и/или на които не са извършени мерките по програмата за профилактика, надзор, контрол и ликвидиране на болести по животните и зоонози;

7. предприемат мерки за недопускане на свободно движение на животни по улиците на населените места;

8. (доп. - ДВ, бр. 71 от 2020 г.) определят маршрута на движение на животните от животновъден обект и/или сборни стада по улиците на населените места.

9. (нова - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.) осъществяват контрол за спазване на наредбата по ал. 1.

10. (нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) поддържат и актуализират публичен регистър на домашните кучета, ловните кучета и кучетата, които придружават или охраняват селскостопански животни, които се придвижват към регистриран животновъден обект;

11. (нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) организират ежегодно в срок до 20 октомври извършването на инвентаризация на животните в животновъдните обекти - лични

стопанства, и изготвят списък, който съдържа имената на собствениците на животни, броя, вида и категорията на животните от животновъдните обекти; в срок до 7 работни дни от извършване на инвентаризацията предават списъка на официалния ветеринарен лекар, отговарящ за съответната община, и го поставят на видно място.

(3) (Нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) При възникване на епизоотично огнище, освен задълженията по ал. 2, кметовете и кметските наместници оказват съдействие и подпомагат дейността на ветеринарните лекари по прилагане на мерките за ограничаване и ликвидиране на болестта, като:

1. актуализират списъка по ал. 2, т. 11;

2. организират дейностите по загробване на труповете на животните по реда на наредбата по чл. 259, ал. 3;

3. осигуряват транспорт и организират извозването на труповете на животните до терена за загробване;

4. под контрола на официален ветеринарен лекар организират изграждането и поддържането на дезинфекционни площадки на входовете/изходите на населените места, на чиято територия е констатирано епизоотичното огнище;

5. осигуряват помощен персонал и технически средства, необходими за изпълнение на мерките за ограничаване и ликвидиране на болестта по животните на съответната територия;

6. съвместно с органите на МВР ограничават достъпа на външни лица до населените места, на чиято територия е констатирано епизоотичното огнище;

7. забраняват провеждането на масови мероприятия в населените места, на чиято територия е констатирано епизоотичното огнище;

8. участват в комисиите по чл. 137, ал. 14.

Чл. 134. (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Физическите и юридическите лица, които организират изложби и състезания, писмено уведомяват директора на съответната ОДБХ, като посочват мястото и времето на провеждане и вида на животните за участие.

(2) Уведомлението по ал. 1 се подава най-малко 7 дни преди датата на провеждане на изложбата или състезанието.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Директорът на ОДБХ определя със заповед ветеринарен лекар за осъществяване на контрол върху здравословното състояние на животните, които участват в изложбата или състезанието.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) При неблагоприятна епизоотична обстановка директорът на ОДБХ писмено уведомява лицата по ал. 1 за отлагането на изложбата или състезанието.

Чл. 135. (Отм. - ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 20.06.2020 г.)

Чл. 136. (Отм. - ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 20.06.2020 г.)

Чл. 137. (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г., доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г., изм. - ДВ, бр. 71 от 2020 г.) Собствениците или ползвателите на животновъдни обекти с изключение на животновъдните обекти - лични стопанства подават заявление за регистрация по образец до директора на съответната ОДБХ. Заявлението се подава лично, чрез пълномощник, по електронен път при условията и по реда на чл. 5 и 22 от Закона за електронното управление или чрез лицензиран пощенски оператор. Към заявлението се прилагат:

1. (изм. - ДВ, бр. 71 от 2020 г.) копие от документ за собственост или друг документ,

доказващ правото на ползване или владение на обекта, или на имота, върху който е разположен обектът;

2. (отм. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.)

3. копие от договор с ветеринарен лекар за профилактика, лечение и диагностика на болестите по животните, които ще се отглеждат в обекта;

4. (доп. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.) документ за платена такса в размер, определен с тарифата по чл. 14, ал. 2, когато плащането не е извършено по електронен път.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 84 от 2007 г., изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) В срок до 7 дни от подаване на заявлението директорът на ОДБХ със заповед назначава комисия за извършване на проверка за съответствието на обекта с ветеринарномедицинските изисквания за отглеждане на животни и хуманно отношение към тях.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Комисията в 10-дневен срок представя на директора на ОДБХ становище с предложение за регистрация или отказ.

(4) Когато при проверката се установи, че обектът не отговаря на ветеринарномедицинските изисквания, комисията дава писмено предписание на заявителя, в което определя и срок за отстраняване на пропуските.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Когато заявителят е отстранил пропуските преди изтичане на посочения в предписанието срок, той писмено информира директора на ОДБХ, който в 7-дневен срок изпраща комисията за извършване на повторна проверка на обекта. Комисията съставя протокол за резултатите от проверката и го представя на директора на ОДБХ.

(6) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) В тридневен срок от представяне на становището по ал. 3 или протокола по ал. 5 директорът на ОДБХ вписва животновъдния обект в регистър и издава удостоверение за регистрация или мотивирано отказва регистрацията, когато обектът не отговаря на изискванията, определени със съответната наредба по ал. 10.

(7) (Изм. - ДВ, бр. 30 от 2006 г., в сила от 12.07.2006 г., доп. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Отказът по ал. 6 се съобщава и може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(8) Регистрацията на животновъдния обект е безсрочна.

(9) Регистърът по ал. 6 съдържа:

1. номер и дата на издаденото удостоверение;

2. ветеринарния регистрационен номер на обекта;

3. (доп. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) име и постоянен адрес на собственика или ползвателя на обекта;

4. адрес/местонахождение и вид на обекта;

5. (доп. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) капацитет на обекта, с изключение на пчелините, за които се вписва брой отглеждани пчелни семейства;

6. вид, категория и предназначение на животните в обекта;

7. (изм. - ДВ, бр. 71 от 2020 г.) информация за начина и технологията на отглеждане на животните;

8. номер и дата на заповедта за заличаване на регистрацията;

9. промени във вписаните обстоятелства.

(10) (Нова - ДВ, бр. 7 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г., изм. - ДВ, бр. 102 от 2022 г., в сила от 01.01.2023 г.) Ветеринарномедицинските изисквания и мерките за биосигурност към животновъдните обекти се определят с наредби на министъра на земеделието.

(11) (Нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Животновъдните обекти - лични стопанства, за отглеждане на селскостопански животни подлежат на регистрация в ОДБХ, на чиято територия се намира обектът.

(12) (Нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) За регистрация по ал. 11 собственикът или ползвателят на обекта подава до директора на ОДБХ заявление по образец, утвърден от изпълнителния директор на БАБХ.

(13) (Нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Заявлението за регистрация се подава чрез кмета или кметския наместник, като за всяко заявление се издава входящ номер. На всеки 10 дни кметът или кметският наместник предоставя на съответната ОДБХ за регистрация всички постъпили за периода заявления.

(14) (Нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) В 7-дневен срок от получаване на заявленията по ал. 13 директорът на ОДБХ със заповед определя комисия за извършване на проверка на личните стопанства за спазване на изискванията на съответната наредба по ал. 10. В състава на комисията се включват официален ветеринарен лекар или оправомощено от директора на ОДБХ лице с ветеринарномедицинско образование, кметът или кметският наместник или оправомощено от него лице.

(15) (Нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) В срок до 7 работни дни от приключване на проверката комисията по ал. 14 представя на директора на ОДБХ становище с предложение за регистрация или за отказ. Когато при проверката се установи, че личното стопанство не отговаря на ветеринарномедицинските изисквания, комисията дава писмено предписание на заявителя и определя срок за отстраняване на пропуските.

(16) (Нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) При отстраняване на пропуските преди изтичане на посочения в предписанието срок заявителят писмено информира ОДБХ чрез кмета или кметския наместник. В срок до 7 работни дни комисията по ал. 14 извършва повторна проверка на обекта. За резултатите от проверката се съставя протокол, който се представя на директора на ОДБХ.

(17) (Нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) В срок до три работни дни от представяне на становището по ал. 15 или на протокола по ал. 16 директорът на ОДБХ вписва животновъдния обект в регистъра по ал. 6 и издава удостоверение за регистрация или мотивирано отказва регистрацията, когато обектът не отговаря на изискванията, определени в съответната наредба по ал. 10.

(18) (Нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Областната дирекция по безопасност на храните уведомява регистрирания ветеринарен лекар, който е сключил договор по чл. 137б, ал. 2, за всеки новорегистриран обект.

(19) (Нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Отказът по ал. 17 се съобщава и може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(20) (Нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) За регистрация на животновъден обект - лично стопанство, и за въвеждане на данните от идентификацията на животните в него в Интегрираната информационна система на БАБХ не се събира такса.

(21) (Нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Регистърът по ал. 6 за животновъдните обекти - лични стопанства, съдържа:

1. номер и дата на издаденото удостоверение;
2. ветеринарен регистрационен номер на обекта;
3. име и постоянен адрес на собственика;
4. адрес/местонахождение на обекта;
5. вид и брой на животните в обекта;
6. промени във вписаните обстоятелства.

(22) (Нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Регистрацията на животновъдните обекти е безсрочна.

Чл. 137а. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) (1) Собствениците или ползвателите на животновъдни обекти, регистрирани по реда на чл. 137, ал. 1 - 9, сключват с регистрирани ветеринарни лекари договори за профилактика, лечение и диагностика на болести по животните и за изпълнение на мерките по програмите по чл. 46з, 46и и чл. 118, ал. 1. Образецът на договора в частта му за изпълнение на мерките по програмите по чл. 46з, 46и и чл. 118, ал. 1 се утвърждава от изпълнителния директор на БАБХ след съгласуване с БВС. Регистрираните ветеринарни лекари уведомяват областните колегии на БВС за сключените от тях договори.

(2) Ветеринарните лекари по ал. 1 сключват с директора на ОДБХ на територията, на която е местонахождението на животновъдния обект, договори за изпълнение на мерките по програмите по чл. 46з, 46и и чл. 118, ал. 1. В договорите се определя и минимален брой посещения на животновъдните обекти. Образецът на договора се утвърждава от изпълнителния директор на БАБХ след съгласуване с БВС.

(3) Всеки регистриран ветеринарен лекар изготвя списък на животновъдните обекти, които ще обслужва по силата на сключените договори, който предоставя на официалния ветеринарен лекар, отговарящ за съответната община, и на съответната областна колегия на БВС.

(4) При прекратяване на договора по ал. 1 собственикът или ползвателят на животновъдния обект е длъжен в 7-дневен срок от прекратяването му да сключи договор с друг регистриран ветеринарен лекар.

(5) Смяна на ветеринарния лекар по ал. 1 по преценка на собственика или ползвателя на животновъдния обект може да се извършва до два пъти в рамките на една календарна година - през месец януари и месец юни, освен в случай на смърт или други събития, които обективно възпрепятстват изпълнението на ветеринарномедицинската дейност от ветеринарния лекар. Смяната на регистрирания ветеринарен лекар е допустима, при условие че собственикът или ползвателят на животновъдния обект е изплатил дължимите суми по договора по ал. 1 на ветеринарния лекар, който до момента е обслужвал животновъдния обект.

(6) Собственик или ползвател на животновъден обект, който желае да смени ветеринарния лекар по ал. 1, уведомява писмено директора на съответната ОДБХ в срок най-малко 15 дни преди датата на сключване на договор с друг регистриран ветеринарен лекар.

(7) Директорът на ОДБХ със заповед определя комисия, която в 15-дневен срок да извърши проверка на документацията, свързана с ветеринарномедицинското обслужване на животновъдния обект.

(8) В състава на комисията по ал. 7 се включват официалният ветеринарен лекар, отговарящ за съответната община, и служители от ОДБХ, отговарящи за здравеопазването на животните и за обслужването на Интегрираната информационна система на БАБХ.

(9) Комисията по ал. 7 съставя протокол, който съдържа констатации от извършената проверка. Протоколът се съставя в три екземпляра - по един за ОДБХ, за ветеринарния лекар, който до момента е обслужвал животновъдния обект, и за новоизбрания регистриран ветеринарен лекар.

(10) В присъствие на комисията по ал. 7 ветеринарният лекар, който до момента е обслужвал животновъдния обект, предава с протокол ветеринарномедицинската документация на обекта на новоизбрания регистриран ветеринарен лекар.

(11) Директорът на съответната ОДБХ сключва договор с новоизбрания регистриран ветеринарен лекар.

(12) Регистрираните ветеринарни лекари, сключили договори за профилактика, лечение и диагностика на болести по животните и за изпълнение на мерките по програмите по чл. 46з, 46и и чл. 118, ал. 1 за индустриални ферми, нямат право да сключват договори по чл. 137б.

(13) Директорът на съответната ОДБХ изготвя и поддържа актуален списък на ветеринарните лекари, сключили договори по ал. 1, който изпраща в Централното управление на

БАБХ за публикуване на интернет страницата на агенцията.

Чл. 137б. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) (1) Директорът на ОДБХ определя населените места в съответната област, за които е необходимо ветеринарномедицинско обслужване, и писмено уведомява съответната областна колегия на БВС. Общото събрание на областната колегия на БВС с решение определя най-малко по един регистриран ветеринарен лекар за всяко от определените населени места. Разпределението на регистрираните ветеринарни лекари по населени места се публикува на интернет страницата на БВС и се оповестява по подходящ начин във всяка община и кметство за прилежащата им територия.

(2) Директорът на ОДБХ сключва договори с регистрираните ветеринарни лекари по ал. 1 за изпълнение на мерките по програмите по чл. 46з, 46и и чл. 118, ал. 1 за регистрираните животновъдни обекти - лични стопанства, на територията на областта. В договорите се определя и минимален брой посещения на животновъдните обекти. Образецът на договора се утвърждава от изпълнителния директор на БАБХ след съгласуване с БВС.

(3) Собствениците или ползвателите на регистрирани животновъдни обекти - лични стопанства, сключват договори за профилактика, лечение и диагностика на болести по животните и за изпълнение на мерките по програмите по чл. 46з, 46и и чл. 118, ал. 1 с ветеринарните лекари по ал. 2.

(4) Регистрираните ветеринарни лекари изготвят списък на животновъдните обекти - лични стопанства, които ще обслужват по силата на сключените договори по ал. 3. Списъкът се предоставя на официалния ветеринарен лекар, отговарящ за съответната община.

(5) Регистрираните ветеринарни лекари уведомяват в тридневен срок официалния ветеринарен лекар, отговарящ за съответната община, при установяване на животни, които представляват епизоотичен риск в животновъдни обекти - лични стопанства, включително и когато обектите не са регистрирани по реда на закона.

(6) При прекратяване на договора за изпълнение на дейностите по профилактика, лечение и диагностика на болести по животните собственикът или ползвателят на животновъдния обект е длъжен в 7-дневен срок от прекратяването му да сключи договор с друг регистриран ветеринарен лекар.

(7) Собственикът или ползвателят на животновъдния обект може да сключи договор с регистриран ветеринарен лекар по избор, когато не е съгласен дейностите по профилактика, лечение и диагностика на болести по животните да бъдат извършвани от определения по реда на ал. 1 ветеринарен лекар. Смяната на ветеринарния лекар може да се извършва до два пъти в рамките на една календарна година - през месец януари и месец юни, освен в случай на смърт или други събития, които обективно възпрепятстват изпълнението на ветеринарномедицинската дейност от ветеринарния лекар.

(8) Директорът на съответната ОДБХ изготвя и поддържа актуални списъци на регистрираните ветеринарни лекари, сключили договори по ал. 2 и 3, които изпраща в Централното управление на БАБХ за публикуване на интернет страницата на агенцията и предоставя на кмета или на кметския наместник на съответното населено място.

Чл. 137в. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г., изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) (1) При промяна в обстоятелствата по чл. 137, ал. 9, т. 3 - 7 собственикът или ползвателят на животновъдния обект в 7-дневен срок от настъпване на промяната подава заявление до директора на съответната ОДБХ, към което прилага документи, свързани с нея, както и документ за платена такса в размер, определен в тарифата по чл. 14, ал. 2, в случаите, когато плащането не е извършено по електронен път.

(2) При промяна в обстоятелствата по чл. 137, ал. 9, т. 3 директорът на ОДБХ в 7-дневен срок от подаване на заявлението вписва промените в регистъра по чл. 137, ал. 6 и издава ново удостоверение за регистрация на обекта.

(3) При промяна в обстоятелствата по чл. 137, ал. 9, т. 4 - 7 се прилага редът по чл. 137, ал. 2 - 7.

(4) При издаване на ново удостоверение за регистрация на обекта директорът на ОДБХ със заповед обезсилва предходното.

Чл. 138. (1) (Доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Регистрацията по чл. 137 се заличава, а удостоверението се обезсилва със заповед на директора на ОДБХ:

1. по молба на лицето, получило удостоверение за регистрация;

2. при груби или системни нарушения на ветеринарномедицинските изисквания;

3. (нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) при прекратяване на правото на ползване на обекта или при изтичане на срока за ползването му;

4. (нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) при смърт на собственика или ползвателя на животновъдния обект и липса на негови наследници;

5. (нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) при системно възпрепятстване на контролната дейност на БАБХ;

6. (нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) когато с влязъл в сила акт на компетентен орган се установи, че заявителят е предоставил неистински данни или информация с невярно съдържание в заявлението за регистрация.

(2) (Нова - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) При нарушения по ал. 1, т. 2, констатирани при животни, от които се добиват суровини и храни, довели до непосредствена опасност за здравето на хора или животни, директорът на ОДБХ издава заповед, която включва и разпореждане за умъртвяване на животните на място и насочване за обезвреждане в обект за обезвреждане на странични животински продукти.

(3) (Нова - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) Умъртвяването се извършва в присъствие на комисия, определена с разпореждането по ал. 2, в състава на която се включва и регистрираният ветеринарен лекар, сключил договор по реда на чл. 137а или 137б.

(4) (Нова - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) За извършване на умъртвяването комисията съставя протокол по образец.

(5) (Нова - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) Комисията по ал. 3 извършва предаването на труповете на животните в обект за обезвреждане на странични животински продукти.

(6) (Нова - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) Директорът на ОДБХ писмено уведомява изпълнителния директор на БАБХ в 7-дневен срок от обезсилването на удостоверението.

(7) (Нова - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) Изпълнителният директор на БАБХ изпраща писмена информация до Държавен фонд "Земеделие" за обезсилването на удостоверението.

(8) (Изм. - ДВ, бр. 30 от 2006 г., в сила от 12.07.2006 г., изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., предишна ал. 2, доп. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) В случаите по ал. 1, т. 2 заповедта на директора на ОДБХ може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Обжалването не спира изпълнението.

Чл. 138а. (Нов - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) (1) Редът по чл. 137, ал. 1 - 8 се прилага и за одобрение на организациите и центровете за трансплантация на ембриони, центровете за изкуствено осеменяване и центровете за съхранение на сперма.

(2) В регистъра на обектите по ал. 1 се вписват обстоятелствата по чл. 137, ал. 9, т. 1 - 4, 8 и 9.

Чл. 138б. (Нов - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Добив и съхранение на ембриони и яйцеклетки се извършва само от екипи, одобрени от БАБХ.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.) За одобряване на екипите по ал. 1 ръководителят на екипа подава заявление по образец до директора на ОДБХ. Заявлението се подава лично, чрез пълномощник, по електронен път при условията и по реда на чл. 5 и 22 от Закона за електронното управление или чрез лицензиран пощенски оператор. Към заявлението се прилагат:

1. копие от диплома за висше ветеринарномедицинско образование на ръководителя на екипа или документ за признато право за упражняване на ветеринарномедицинска професия в Република България, когато ръководителят е чужденец;

2. копие от дипломата за висше или средно животновъдно или ветеринарномедицинско образование на членовете на екипа;

3. декларации за преминало обучение от членовете на екипа в областта на контрола на болестите и процедурите за работа в стерилни условия;

4. декларации, че членовете на екипа не са лишени от право да упражняват професията по т. 2;

5. описание на оборудването в лабораторията (подвижна или стационарна) за преглед, обработка и пакетиране на ембриони, включително описание на помещенията за стационарните лаборатории;

6. документ, удостоверяващ правото на ползване или договор/договори за работа на екипа в лабораторията по т. 5;

7. копие от договор за осигуряване на необходимите материали и стерилизиране на инструментите и оборудването със стационарна лаборатория, когато дейността се извършва в подвижна лаборатория;

8. (доп. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.) документ за платена такса в размер, определен с тарифата по чл. 14, ал. 2, когато плащането не е извършено по електронен път.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Директорът на ОДБХ със заповед определя комисия за проверка на представените документи и за съответствието на лабораторията с изискванията на наредбата по чл. 54 и чл. 56, ал. 2, която съставя протокол.

(4) При непълнота или нередовност на документите по ал. 2 и/или несъответствие на лабораторията с ветеринарномедицинските изисквания комисията писмено уведомява заявителя и му определя срок за отстраняването им.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) В 20-дневен срок от подаване на заявлението или от изтичане на срока по ал. 4 директорът на ОДБХ вписва екипа в регистър и издава заповед за одобрение по образец или прави мотивиран отказ.

(6) Отказът по ал. 5 може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(7) Регистърът по ал. 5 съдържа:

1. номер и дата на заповедта за одобрение;

2. ветеринарен регистрационен номер на екипа;

3. имена, единен граждански номер и постоянен адрес на ръководителя и членовете на екипа;

4. адрес на стационарната лаборатория, в която ще се извършва дейността;

5. номер и дата на заличаване на регистрацията;

6. промени във вписаните обстоятелства.

Чл. 138в. (Нов - ДВ, бр. 51 от 2007 г., изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.)

Регистрацията по чл. 138б се заличава и заповедта за одобрение се обезсилва при:

1. груби или системни нарушения на ветеринарномедицинските изисквания;

2. прекратяване дейността на екипа по молба на ръководителя му;

3. прекратяване на договора за ползване със стационарната лаборатория, в която се извършва дейността.

Чл. 138г. (Нов - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) (1) При установяване на нарушения на изискванията в центровете за добив и съхранение на зародишни продукти и в обектите по чл. 138а, ал. 1 официалните ветеринарни лекари:

1. предприемат мерките по чл. 131, ал. 1, т. 1 и 2;

2. разпореждат унищожаване на зародишните продукти.

(2) При прилагане на мерките по ал. 1 се прилагат разпоредбите на чл. 131, ал. 2 - 5.

Чл. 139. (1) Забранява се:

1. (изм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г., изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) отглеждането на животни, на които не е извършена официална идентификация, и/или на животни, по отношение на които не са изпълнени мерките по програмите по чл. 46з, 46и и чл. 118, ал. 1;

1а. (нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) придвижването или транспортирането на животни, на които не е извършена официална идентификация, и/или на животни, по отношение на които не са изпълнени мерките по програмите по чл. 46з, 46и и чл. 118, ал. 1;

2. (доп. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) отстраняването или нерегламентираната подмяна на индивидуални ушни марки и други средства за идентификация и заличаване на маркери на кошери;

3. транспортирането на животни без ветеринарномедицинско свидетелство, а за едрите преживни и еднокопитните животни - и без ветеринарномедицински паспорт;

3а. (нова - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) пускането на животни извън животновъдния обект без придружител (собственик или гледач), освен когато животните се намират в оградени пасища;

4. отглеждането на животни на депа за отпадъци;

5. изхранването на животни с отпадъци от депа за отпадъци;

6. придвижването или транспортирането на болни или контактни животни, освен в случаите, когато е по разпореждане на ветеринарен лекар;

7. изхранването с кухненски отпадъци на животни, отглеждани във ферми, с изключение на животни, отглеждани за добив на кожи;

8. (изм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) използването на общински пасища и водопои от неидентифицирани животни и такива, които не са обхванати от програмата за профилактика, надзор, контрол и ликвидиране на болести по животните и зоонози;

9. пасищното отглеждане на свине, с изключение на Източнобалканска порода и нейните кръстоски;

10. (изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) изхранване на селскостопански животни с растителна маса по смисъла на чл. 11, параграф 1, буква "в" от Регламент (ЕО) № 1069/2009;

11. извършването на ветеринарномедицински манипулации върху животни от лица, които нямат ветеринарномедицинско образование;

12. клането на болни или дрането и аутопсията на умрели от бяс или антракс животни;

13. употребата при животни на активни субстанции, предназначени за производство на

ВМП, или други субстанции, които могат да се използват като ВМП;

14. добивът, внасянето и изнасянето на кожи от кучета и котки;

15. (нова - ДВ, бр. 84 от 2007 г.) отглеждането на свине с цел търговия в обекти, които не отговарят на ветеринарномедицинските изисквания;

16. (нова - ДВ, бр. 7 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) търговията със суровини и храни, добити от животни, отглеждани в обекти, които не са регистрирани по чл. 137;

17. (нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) превишаването на капацитета на животновъдния обект, определен в удостоверението за регистрация по чл. 137.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 36 от 2008 г., изм. - ДВ, бр. 41 от 2010 г., в сила от 01.06.2010 г., изм. - ДВ, бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г., изм. - ДВ, бр. 102 от 2022 г., в сила от 01.01.2023 г.) Условията и редът за пасищно отглеждане на свине от Източнобалканска порода и нейните кръстоски се уреждат с наредба на министъра на земеделието.

Чл. 139а. (Нов - ДВ, бр. 84 от 2007 г., изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) (1) (Нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г., доп. - ДВ, бр. 52 от 2020 г., в сила от 09.06.2020 г.) При установяване на нарушение по чл. 139, ал. 1, т. 1 официалните ветеринарни лекари незабавно писмено уведомяват директора на съответната ОДБХ, който издава разпореждане по образец за налагане на забрана за движение на животните и за извършване на необходимите ветеринарномедицински изследвания за сметка на собственика. При отрицателни резултати от изследванията директорът на ОДБХ разпорежда на собственика на животните да предприеме действия за регистрация на животновъдния обект, съответно за идентификация на животните. При положителни резултати от изследванията, както и отказ от получаване на разпореждане или при неизпълнение на разпореждането в срок от 10 работни дни се предприемат действията по ал. 4.

(2) (Нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) При възпрепятстване на достъп до подлежащия на контрол животновъден обект или до животните, по искане на ОДБХ органите на Министерството на вътрешните работи оказват необходимото съдействие.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г., предишна ал. 1, изм. и доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) При установяване на нарушение по чл. 139, ал. 1, т. 1а, 2 и т. 4 - 9 официалните ветеринарни лекари незабавно уведомяват писмено директора на съответната ОДБХ, който издава разпореждане по образец за отнемане на животните в полза на държавата и умъртвяването им на място определено от директора на ОДБХ и насочването им за обезвреждане в обект за обезвреждане на странични животински продукти.

(4) (Предишна ал. 2, изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Умъртвяването на животните се извършва от комисия, определена в разпореждането по ал. 3.

(5) (Предишна ал. 3, изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) За извършеното умъртвяване комисията по ал. 4 съставя протокол по образец.

(6) (Предишна ал. 4, изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Комисията по ал. 4 извършва предаването на труповете на животните в обект за обезвреждане на странични животински продукти.

(7) (Предишна ал. 5 - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г., доп. - ДВ, бр. 52 от 2020 г., в сила от 09.06.2020 г.) Разпореждането по ал. 1 и ал. 3 може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Обжалването на разпореждането не спира изпълнението му.

(8) (Нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г., изм. - ДВ, бр. 52 от 2020 г., в сила от 09.06.2020 г.) При установяване на безстопанствени селскостопански животни се прилага редът по ал. 3 - 7.

Чл. 139б. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) (1) При установяване на нарушения по чл. 139, ал. 1, т. 3 и 3а, констатирани при животни, от които се добиват суровини и храни, официалните ветеринарни лекари извършват проверка за извършена официална идентификация и за изпълнение на мерките, предвидени в програмата за профилактика, надзор, контрол и ликвидиране на болести по животните и зоонози, и клиничен преглед на животните и незабавно писмено уведомяват директора на ОДБХ, който в зависимост от резултатите от проверката и прегледа:

1. (изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) издава разпореждане по образец за отнемане на животните в полза на държавата, умъртвяването им на място и насочването им за обезвреждане в обект или инсталация за обезвреждане на странични животински продукти - при липса на официална идентификация и/или неизпълнение на мерките, предвидени в програмата за профилактика, надзор, контрол и ликвидиране на болести по животните и зоонози, и/или отклонения в здравния статус на животните; умъртвяването на животните и насочването им за обезвреждане се извършват по реда на чл. 139а, ал. 3 - 6;

2. издава разпореждане по образец за отнемане на животните в полза на държавата и за насочването им за клане в кланица - при наличие на официална идентификация, при изпълнение на мерките, предвидени в програмата за профилактика, надзор, контрол и ликвидиране на болести по животните и зоонози, и липса на отклонения в здравния статус на животните.

(2) В случаите по ал. 1, т. 2 директорът на ОДБХ организира:

1. (изм. - ДВ, бр. 24 от 2019 г., в сила от 01.07.2020 г., изм. относно влизането в сила - ДВ, бр. 101 от 2019 г.) престоя на животните до предаването им на организации за хранително банкиране или на доставчици на социални услуги;

2. уведомяването на организациите по т. 1, представени в областта, в срок до два часа от издаването на разпореждането по ал. 1, т. 2;

3. осигуряването на данни за непрекъснатост на информацията за хранителната верига за животните, насочени за клане;

4. безвъзмездното предаване на животните на организация по т. 1.

(3) Когато до 12 часа от уведомяването по ал. 2, т. 2 не се яви представител на организация по ал. 2, т. 1, директорът на ОДБХ предприема действията по чл. 139а.

(4) Когато се установи, че информацията по ал. 2, т. 3 не може да бъде осигурена в срок 24 часа от задържането на животните, директорът на ОДБХ предприема действията по чл. 139а.

(5) При издаване на разпореждане за отнемане на животните в полза на държавата и за насочването им за клане в кланица не се издава ветеринарномедицинско свидетелство за придвижване на животни.

(6) Разпореждането по ал. 1 може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Обжалването не спира изпълнението.

Чл. 139в. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) (1) За предаването на животните се съставя предавателно-приемателен протокол по образец, подписан от представител на организацията по чл. 139б, ал. 2, т. 1 и на ОДБХ.

(2) Организацията, на която са предадени животните, е длъжна в тридневен срок от извършване на клането им писмено да информира директора на ОДБХ, издал разпореждането по чл. 139б, ал. 1, т. 2, кога и в коя кланица е извършено клането и на кого са предоставени добитите от животните продукти, предназначени за човешка консумация.

Чл. 139г. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) (1) При установяване на нарушение по чл. 139, ал. 1, т. 10 - 16 в зависимост от вида и тежестта на нарушението се издават:

1. акт за прилагане на мярка по чл. 131, ал. 1 - от официалния ветеринарен лекар;

2. разпореждане за прекратяване дейността на животновъдния обект в случаите по чл. 139, ал. 1, т. 15 - от директора на съответната ОДБХ.

(2) При прилагане на мярката по ал. 1, т. 2 животните от животновъдния обект се насочват за клане.

(3) Разходите за клането по ал. 2 са за сметка на собственика на животните.

(4) Актовете по ал. 1 могат да се обжалват по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Обжалването не спира изпълнението.

Чл. 139д. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) (1) Разходите за обезвреждане на труповете на умъртвените животни по чл. 139а, разходите по чл. 139б, ал. 1, т. 1 и ал. 2, т. 1 - 3 и разходите за обезвреждане на страничните животински продукти, получени при клането на животните, са за сметка на бюджета на БАБХ.

(2) Отговорността за животните и разходите след предаването им са за сметка на организацията, на която те са предадени.

Чл. 139е. (Нов - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) (1) В случаите по чл. 139б, ал. 1, когато се касае за еднокопитно животно с инжектиран електронен транспондер по смисъла на чл. 2, буква "н" на Регламент (ЕС) № 2015/262, директорът на съответната ОДБХ незабавно отправя писмено искане до кмета/кметския наместник на населеното място за осигуряване настаняване на животното за срок от 72 часа в подходящо помещение и след извършване на справка в Интегрираната информационна система на БАБХ уведомява собственика на животното за местонахождението му.

(2) За предаването на животното по ал. 1 се съставя предавателно-приемателен протокол, подписан от собственика или упълномощено от него лице и представител на кметството. Собственикът или упълномощеното от него лице предава копие от предавателно-приемателния протокол на регистрирания ветеринарен лекар, с който има сключен договор по реда на чл. 137а или чл. 137б, който го въвежда в Интегрираната информационна система на БАБХ.

(3) Когато в срока по ал. 1 собственикът или упълномощено от него лице не е получил животното, директорът на ОДБХ издава разпореждане по чл. 139б, ал. 1, т. 1.

Раздел III.
Ред за обезщетяване

Чл. 140. (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Изпълнителният директор на БАБХ или определени от него длъжностни лица разпореждат със заповед:

1. унищожаването на болни, съмнително болни или контактни животни;

2. унищожаването на зародишни продукти, суровини и храни от животински произход, странични животински продукти и продукти, получени от тях, фуражни суровини, фуражни добавки, комбинирани фуражи и инвентар в епизоотичното огнище, които представляват опасност за здравето на хора и животни.

(2) Заповедта по ал. 1 се изпълнява след писмено уведомяване на кмета на общината или определено от него лице.

(3) (Нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Изпълнителният директор на БАБХ или оправомощено от него лице може да възложи със заповед изпълнението на мерките по ал. 1 на физически или юридически лица, определени при условията и по реда на чл. 117, ал. 5.

Чл. 141. (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Собствениците на животни се обезщетяват със средства от бюджета на БАБХ и по чл. 108, ал. 1 за:

1. (изм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г., отм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.)

2. животни, умъртвени за поставяне на диагноза;

3. (изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) заразени и контактни животни, унищожени с цел ликвидиране на болестите по чл. 47, ал. 1;

4. (изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) животни, третирани с имунологични ветеринарномедицински препарати срещу болестите по чл. 47, ал. 1:

а) умрели вследствие на непредвидим риск;

б) неотложно заклани преди изтичане на карентния срок;

5. (изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) умрели или неотложно заклани животни след налагане на възбрана от БАБХ.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Собствениците на зародишни продукти, суровини и храни от животински произход, странични животински продукти и продукти, получени от тях, фуражни суровини, фуражни добавки, комбинирани фуражи и инвентар, унищожени при ликвидиране на болести по чл. 47, ал. 1, се обезщетяват със средства от бюджета на БАБХ и от държавния бюджет.

Чл. 142. (Изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) (1) Не се изплаща обезщетение на собственици на животни, които:

1. не са изпълнили изискванията по чл. 132, ал. 1, т. 1 - 6, 10 - 12, 15 - 20, 24, 26 и 27;

2. не са регистрирали животновъдния си обект по реда на чл. 137;

3. не са осигурили достъп до животните си за изпълнение на съответната мярка по чл. 140, ал. 1;

4. (изм. - ДВ, бр. 102 от 2022 г., в сила от 01.01.2023 г.) са нарушили забрани по закона, наложени със заповеди на министъра на земеделието или на изпълнителния директор на БАБХ и/или свързани с тях забрани, наложени с актове на други държавни органи, съгласно техните компетенции;

5. са нарушили забрана по чл. 139, ал. 1;

6. отглеждат животни в животновъден обект, в който повторно е констатирана една и съща болест по чл. 47, ал. 1 и който се намира в зоните за ограничение, определени със заповед на изпълнителния директор на БАБХ и/или с акт на Европейската комисия - за периода на ограничението.

7. са регистрирали нови обекти или, които населват животни в животновъдни обекти, регистрирани по реда на чл. 137 в зоните за ограничение, определени със заповед на изпълнителния директор на БАБХ и/или с акт на Европейската комисия - за периода на ограничението.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 102 от 2022 г., в сила от 01.01.2023 г.) За нарушенията по ал. 1, т. 1 - 6 трябва да е издадено наказателно постановление или да е изготвен доклад от проведено епизоотично проучване след възникнало огнище на заразна болест по чл. 47, ал. 1. Епизоотичното проучване се извършва от постоянна комисия, назначена със заповед на министъра на земеделието или оправомощено от него лице.

Чл. 143. (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Унищожаването на животни и/или на обекти по чл. 141 се извършва от

ОДБХ или от физически или юридически лица по чл. 117, ал. 5. Дейностите се изпълняват под контрола на комисия, определена със заповед на директора на съответната ОДБХ.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 84 от 2007 г., изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) В комисията по ал. 1 се включват трима служители от съответната ОДБХ, представител на общинската администрация и лицето по чл. 46д.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) При унищожаване на животни под селекционен контрол и пчелни семейства от пчелини, регистрирани по реда на Наредба № 47 от 11 ноември 2003 г. за производство и предлагане на пазара на елитни и племенни пчелни майки и отводки (рояци) и реда за водене на регистър (обн., ДВ, бр. 103 от 2003 г.; изм., бр. 26 от 2008 г., бр. 67 от 2011 г. и бр. 94 от 2012 г.), в комисията се включва представител на териториалното звено на Изпълнителната агенция по селекция и репродукция в животновъдството.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Комисията по ал. 1 в присъствието на собственика съставя протоколи по образци за унищожаването на животните и/или обектите по чл. 141.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Протоколите се подписват от комисията и се подпечатват с печата на ОДБХ.

(6) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Протоколите се съставят в 4 еднообразни екземпляра, от които един за Централното управление на БАБХ, два за ОДБХ и един за собственика.

(7) (Доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) В случаите, когато труповете на животни се предават в обект за обезвреждане на странични животински продукти, се издава потвърдителен документ. Когато труповете на животните се загробват, комисията съставя протокол.

(8) Документът по ал. 7 съдържа:

1. име/наименование на собственика на животните;
2. ветеринарен регистрационен номер на животновъдния обект;
3. идентификационен номер за животните, подлежащи на идентификация;
4. вид, брой и общо тегло на животните от един вид.

Чл. 144. (1) (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) Обезщетението за животни се определя по:

1. (изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) цени на производител за живо тегло за конкретния вид и категория животни, предоставени от Националния статистически институт за тримесечието, което предхожда възникването на болестта, или

2. (изм. - ДВ, бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г., изм. - ДВ, бр. 102 от 2022 г., в сила от 01.01.2023 г.) оценка, включително по породна принадлежност и развъдна стойност, направена от Изпълнителната агенция по селекция и репродукция в животновъдството за животни, за които се прилага развъдна програма, одобрена от министъра на земеделието или от компетентен орган на друга държава членка.

(2) В случаите, когато продуктите, добити от заклани животни, подлежат на реализация, получените средства се приспадат от размера на обезщетението.

(3) (Нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Когато няма определени цени по реда на ал. 1, т. 1, изпълнителният директор на БАБХ или оправомощено от него лице възлага определянето им на независим оценител.

(4) (Нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Възнаграждението на независимия оценител е за сметка на бюджета на БАБХ.

(5) (Нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) В случаите по ал. 1, т. 1 и ал. 3

максималният размер на обезщетението се определя в наредбата по чл. 109.

Чл. 144а. (Нов - ДВ, бр. 71 от 2020 г.) (1) Независимият оценител изготвя оценителски доклад и в тридневен срок го предоставя на възложителя по чл. 144, ал. 3, който със заповед определя комисия за проверка на изпълнението.

(2) Изпълнителният директор на БАБХ със заповед утвърждава критерии за:

1. извършване на проверката на изпълнението по ал. 1 и на изготвения оценителски доклад;

2. съответствие на определените от независимия оценител цени с пазарната стойност за конкретния вид и категория животни, за които не са определени пределни цени в наредбата по чл. 109.

(3) Комисията по ал. 1 в срок до 5 дни от извършване на проверката изготвя становище до възложителя за приемане на оценителския доклад или за връщането му за преработване.

(4) Въз основа на становището на комисията възложителят:

1. приема оценителския доклад;

2. връща оценителския доклад с указания за цялостно или частично преработване.

(5) Когато оценителят откаже да преработи оценителския доклад или преработеният доклад не съответства на критериите по ал. 2, не му се заплаща възнаграждение, а извършването на оценката се възлага на друг оценител.

(6) В случаите по ал. 5, когато извършването на оценката е възложено на друг оценител, се прилага процедурата по ал. 1 - 4.

(7) Когато оценителят по ал. 6 откаже да преработи оценителския доклад или преработеният доклад не съответства на критериите по ал. 2, не му се заплаща възнаграждение, а обезщетението се определя от комисията по ал. 1.

Чл. 145. (1) (Изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г., изм. - ДВ, бр. 71 от 2020 г.) Обезщетението за инвентар, чиято обща пазарна стойност към момента на унищожаването е над 1000 лв., се заплаща след определянето ѝ от независим оценител, а под тази стойност - по пазарни цени.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Възнаграждението на независимия оценител е за сметка на бюджета на БАБХ.

Чл. 146. (1) (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г., предишен текст на чл. 146, изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 71 от 2020 г.) Обезщетението за зародишни продукти, суровини и храни от животински произход, странични животински продукти и продукти, получени от тях, фуражни суровини, фуражни добавки, премикси, комбинирани и медикаментозни фуражи се определя по цена на производител, предоставена от Националния статистически институт за тримесечието, което предхожда възникването на болестта, а когато няма такава - по фактурна стойност.

(2) (Нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Когато няма определени цени по реда на ал. 1, изпълнителният директор на БАБХ или оправомощено от него лице възлага определянето им на независим оценител.

(3) (Нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Възнаграждението на независимия оценител е за сметка на бюджета на БАБХ.

(4) (Нова - ДВ, бр. 71 от 2020 г.) Независимият оценител изготвя оценителски доклад, който се проверява по реда на чл. 144а.

Чл. 147. (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., доп. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г., изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) За изплащане на обезщетение собствениците в срок до три работни дни от датата на умъртвяването, унищожаването или на смъртта на животните, когато същата е настъпила след датата на

обявяване на съмнение за възникване на болест по чл. 47, ал. 1 и/или от унищожаването, зародишни продукти, суровини и храни от животински произход, странични животински продукти и продукти, получени от тях, фуражни суровини, фуражни добавки, премикси, комбинирани и медикаментозни фуражи подават заявление до директора на съответната ОДБХ, към което прилагат:

1. (изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) документ, издаден от месопреработвателно и/или млекопреработвателно предприятие, когато суровините от животински произход са насочени от ОДБХ за преработване;

2. ветеринарномедицински паспорт за едри преживни и еднокопитни животни;

3. документът по чл. 143, ал. 7.

(2) Към документите по ал. 1 служебно се прилагат:

1. документите по чл. 143, ал. 1 и 4;

2. писмо с резултата от лабораторно-диагностичното изследване;

3. (доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) наказателното постановление по чл. 142, ал. 2 или доклада по чл. 142, ал. 2.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) В случаите, когато не са приложени някои от документите по ал. 1 или са констатирани пропуски в тях, директорът на ОДБХ в тридневен срок от подаване на документите писмено уведомява заявителя и определя срок за отстраняване на нередовността.

(4) Уведомлението по ал. 3 се връчва на заявителя срещу подпис или се изпраща с препоръчано писмо с обратна разписка.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Когато нередовността не бъде отстранена в определения срок, директорът на ОДБХ прекратява процедурата по изплащане на обезщетение с мотивирана заповед.

(6) (Изм. - ДВ, бр. 30 от 2006 г., в сила от 12.07.2006 г.) Заповедта по ал. 5 може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Чл. 148. (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Въз основа на документите по чл. 147 директорът на ОДБХ:

1. (доп. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г., изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г., доп. - ДВ, бр. 71 от 2020 г.) съставя акт за обезщетение по образец, утвърден от изпълнителния директор на БАБХ, в срок до 30 работни дни от датата на умъртвяването, унищожаването или на смъртта на животните, когато същата е настъпила след датата на обявяване на съмнение за възникване на болест по чл. 47, ал. 1, и изплаща обезщетението в срок до 30 дни от датата на влизането в сила на изготвения акт със средства от бюджета на БАБХ или с целево предоставени средства от държавния бюджет; при определяне на размера на обезщетението може да се наложи коефициент на редукция, определен съгласно наредбата по чл. 109;

2. не се произнася до приключване на висящото административнонаказателно производство за нарушения по чл. 142;

3. (доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) отказва изплащане на обезщетение с мотивирана заповед в случаите по чл. 142; заповедта се съобщава и може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Глава седма.
ЗАЩИТА И ХУМАННО ОТНОШЕНИЕ КЪМ ЖИВОТНИТЕ

Раздел I.
Изисквания за защита и хуманно отношение към животните

Чл. 149. (1) Животните се отглеждат и използват по начин, който съответства на тяхното развитие и предназначение и е съобразен с физиологичните им нужди и етологични особености.

(2) Манипулации или хирургически интервенции, които причиняват или могат да причинят значителни болки на животните, се извършват с прилагане на упойка.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 36 от 2008 г., изм. - ДВ, бр. 41 от 2010 г., в сила от 01.06.2010 г., изм. - ДВ, бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г., изм. - ДВ, бр. 102 от 2022 г., в сила от 01.01.2023 г.) Минималните изисквания за защита и хуманно отношение при отглеждане, използване, продажба, клане и умъртвяване на различни видове животни се уреждат с наредби на министъра на земеделието.

Чл. 150. (1) Собствениците и гледачите на животни, както и управителите на животновъдни обекти са длъжни да:

1. се грижат за животните и да не ги изоставят;

2. осигуряват на всяко животно в зависимост от вида, възрастта и породата му:

а) място за обитаване и условия, съобразени с нуждите му;

б) необходимото пространство и свобода на движение;

в) достатъчно количество храна и вода;

г) свободен достъп до местата за хранене и поене;

д) подходящ микроклимат;

е) редовно профилактично ветеринарномедицинско обслужване и незабавно лечение при заболяване или нараняване;

ж) подходящи съдове за хранене и поене, поставени по начин, който не позволява замърсяването им и намалява до минимум агресивната конкуренция между животните;

3. предприемат всички мерки за предотвратяване на бягството на животните.

(2) Гледачите на животни проверяват най-малко един път дневно състоянието им.

Чл. 151. Забранява се:

1. (доп. - ДВ, бр. 92 от 2011 г., доп. - ДВ, бр. 52 от 2020 г., в сила от 09.06.2020 г.) причиняването на страх, нараняване, болка, страдание, стрес или смърт на животни, освен в случаите, посочени в чл. 117, ал. 1, т. 10, 11 и 12, чл. 139а, чл. 139б, чл. 159, ал. 3, чл. 160, ал. 2 и чл. 179, ал. 3, или при самозащита;

2. (изм. - ДВ, бр. 92 от 2011 г.) използването на животни за представления, водещи до болка, наранявания, увреждания на животното;

3. насъскването на животни едно срещу друго;

4. дресурата на животни по начин, който им причинява болка или страдание;

5. подлагането на животни на натоварвания, които не са съобразени с анатомичните и физиологичните им възможности;

6. връзването на животни по начин, който им причинява болка, страдание или нараняване;

7. отглеждането на животни при постоянна тъмнина или постоянно вързани;

8. разхождането по улиците на диви животни с цел представления или търговия;

9. извършването на ветеринарномедицински манипулации и прилагането на ВМП от лица без необходимата квалификация;

10. прилагането на упойващи вещества или вещества, които увреждат здравето на животните, с изключение на случаите, които са медицински оправдани, или на манипулации в

рамките на разрешен опит;

11. употребата на стимулиращи средства за животни с цел повишаване на спортните резултати;

12. естественото или изкуственото осеменяване, което води до или създава опасност за увреждане здравето на животните;

13. намесата в процеса на раждане чрез прилагане на манипулации, които са несъвместими с ветеринарномедицинската наука и практика;

14. хранението на животни с храни, които съдържат вредни субстанции, или храни, неподходящи за вида, възрастта и здравословното им състояние;

15. настаняването на едно и също място на несъвместими видове животни или на животни от един вид, когато това може да породи агресивност;

16. ампутацията на опашката на едри преживни и еднокопитни животни;

17. извършването на следните манипулации без упойка:

а) ампутация на опашката на агнета, ярета, прасета, телета и кучета над 7-дневна възраст;

б) отстраняване на допълнителните пръсти на кучета над 8-дневна възраст;

в) обезроговяване на телета под 8-седмична възраст при каутеризация или екстирпация по оперативен начин;

г) обезроговяване на телета над 8-седмична възраст;

д) кастриране на прасета над двуседмична възраст;

е) кастриране на телета над 4-седмична възраст;

ж) кастриране на агнета и зайци над 8-седмична възраст.

Раздел II.
Животни, използвани за опити

Чл. 152. (1) (Предишен текст на чл. 152 - ДВ, бр. 13 от 2008 г., в сила от 31.01.2008 г.) Опити с животни се провеждат, когато не е възможно да се приложат алтернативни методи.

(2) (Нова - ДВ, бр. 13 от 2008 г., в сила от 31.01.2008 г.) Опити с животни се извършват с цел:

1. (изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) разработване и производство на безопасни лекарствени продукти за ветеринарната и хуманната медицина, на храни и хранителни добавки и на фуражи и фуражни добавки;

2. диагностика на болести и изпитване на нови методи за лечение на болести;

3. проучване, регулиране или промяна на физиологични функции при хора, животни и растения;

4. обучение в професионални гимназии и висши училища;

5. защита на околната среда.

Чл. 153. (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Опити с животни се извършват в опитни бази на научноизследователски институти, производствени предприятия, лаборатории, средни и висши училища след получаване на разрешение от изпълнителния директор на БАБХ.

(2) Опитните бази по ал. 1 се регистрират по реда на чл. 137.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 36 от 2008 г., изм. - ДВ, бр. 41 от 2010 г., в сила от 01.06.2010 г., изм. - ДВ, бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г., изм. - ДВ, бр. 102 от 2022 г., в сила от 01.01.2023 г.) Изискванията при използване на животни за опити към обектите, в които се провеждат опити с животни, и обектите за отглеждане и/или доставка на опитни животни се уреждат с наредба на

министъра на земеделието.

Чл. 154. (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Към изпълнителния директор на БАБХ се създава Комисия по етика към животните като постоянно действащ консултативен орган.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Изпълнителният директор със заповед определя поименния състав на комисията по предложение на заинтересованите ведомства и организации и утвърждава правилник за нейната работа.

Чл. 155. (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.) Собствениците или управителите на регистрирани обекти, в които се провеждат опити с животни, подават до изпълнителния директор на БАБХ заявление по образец за издаване на разрешение да използват животни в опити. Заявлението се подава лично, чрез пълномощник, по електронен път при условията и по реда на чл. 5 и 22 от Закона за електронното управление или чрез лицензиран пощенски оператор. Към заявлението се прилагат:

1. (изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., отм. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.)

2. списък на видовете и броя животни, които ще се използват, и обосновка на избора им, мястото и начина за полагане на грижи за животните след приключване на опитите;

3. списък на лицата, участващи в провеждане на опита, и копие от документ за тяхната професионална квалификация;

4. копие от документ за платена такса в размер, определен в тарифата по чл. 14, ал. 2.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., доп. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г., доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Изпълнителният директор на БАБХ в 7-дневен срок от подаване на заявлението със заповед определя комисия, която да извърши служебно проверка на регистрацията на опитната база и представените документи.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Комисията по ал. 2 в срок до 14 дни извършва проверка, като:

1. в случай на непълноти или неточности в представените документи и/или несъответствие в регистрацията на опитната база писмено уведомява заявителя и определя срок 10 дни за отстраняването им, както и за предоставяне на допълнителни документи; в уведомлението се указва, че в тези случаи срокът по ал. 5 спира да тече;

2. при пълнота и точност на представените документи и съответствие в регистрацията на опитната база писмено уведомява заявителя, включително за продължаване на производството по ал. 5 и 6, и изпраща преписката до Комисията по етика към животните в срок до три дни.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) След представяне на документите по ал. 3, т. 1 в срок до три дни комисията по ал. 2 ги изпраща до Комисията по етика към животните. Когато в срока по ал. 3, т. 1 заявителят не отстрани непълнотите и/или неточностите и/или не представи изискуемите документи, производството се прекратява със заповед на изпълнителния директор на БАБХ.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) В срок до 40 дни от подаване на заявлението Комисията по етика към животните представя становище до изпълнителния директор на БАБХ за издаване на разрешение за провеждане на опита или отказ.

(6) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) В 7-дневен срок от получаване на становището изпълнителният директор на БАБХ издава разрешение за провеждане на опита или със заповед отказва издаването му.

(7) Разрешението за използване на животни в опити се издава за срок 5 години.

(8) (Изм. - ДВ, бр. 30 от 2006 г., в сила от 12.07.2006 г., изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Заповедите по ал. 4 и 6 се съобщават и могат да се обжалват по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(9) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Собствениците или управителите на обекти, в които се провеждат опити с животни, са длъжни да уведомят в срок до три дни БАБХ за промяна в първоначално посочените обстоятелства. При промяна се издава ново разрешение.

Чл. 156. (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Издадените разрешения по чл. 155, ал. 6 се вписват в регистър на БАБХ, който съдържа:

1. име и адрес на притежателя на разрешението;
2. вид и местонахождение на обекта;
3. вид на опитните животни;
4. наименование на опита.

Чл. 157. (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Изпълнителният директор на БАБХ със заповед отнема издаденото разрешение:

1. когато се установи, че данните от подадените документи са неверни;
2. при констатирани груби или системни нарушения на закона;
3. (нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) когато използването на животни в опити не се извършва в съответствие с разрешението.

(2) Заповедта по ал. 1 се изпраща на притежателя на разрешението.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 30 от 2006 г., в сила от 12.07.2006 г.) Заповедта по ал. 1 може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Чл. 158. Забранява се:

1. използването на безстопанствени и домашни кучета и котки като опитни животни;
2. принуждаването на ученици и студенти да извършват опити с животни, при които се причинява травма или трайно увреждане на животните, ако това противоречи на моралните или религиозните им убеждения, освен ако целта на опита е усвояване на конкретни практически умения.

Раздел III.
Клане и умъртвяване на животни

Чл. 159. (1) (Доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Клането на животни се извършва по най-бързия начин, след зашеметяване, което осигурява пълна загуба на съзнание и чувствителност за целия период на обезкръвяване при спазване на изискванията на Регламент (ЕО) № 1099/2009 на Съвета от 24 септември 2009 г. относно защита на животните по време на умъртвяване (ОВ, L 303/1 от 18 ноември 2009 г.).

(2) Забранява се разчленяването и извършването на манипулации с трупа на животното преди пълното му обезкръвяване.

(3) Допуска се клане на селскостопански животни:

1. които се отглеждат за добив на месо и суровини;

2. които са лекувани от незаразни болести, но лечението е безрезултатно или е стопански неизгодно;

3. (доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) за ликвидиране или профилактика на заразни болести;

4. за религиозни ритуали на регистрирани вероизповедания.

Чл. 160. (1) Умъртвяването на животни се извършва по начин, който не допуска причиняване на излишна болка и страдание.

(2) Умъртвяването на животни се допуска при:

1. ликвидиране на заразни болести;

2. дератизация;

3. нападение на хора от животно и самозащита;

4. практикуване на лов по реда на Закона за лова и опазване на дивеча и на риболов по Закона за рибарството и аквакултурите;

5. (нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) наличие на животни с неустановен произход.

Раздел IV.
Транспортиране на животни

Чл. 161. (1) Животните се транспортират при условия, гарантиращи здравето, физиологичните и поведенческите им нужди, в специално оборудвани превозни средства.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) При продължително транспортиране на животните се осигурява почивка на пунктове, определени от БАБХ.

Чл. 162. (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Всички сухопътни транспортни средства, използвани за продължително транспортиране, както и контейнери и плавателни съдове за превоз на животни, се одобряват от БАБХ, за което се издава сертификат по образец.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Сертификатът за одобрение се издава за срок 5 години и информацията от него се въвежда от БАБХ в електронна база данни по начин, позволяващ използването ѝ от компетентните органи на държавите членки.

Чл. 163. (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Транспортирането на животни се осъществява от превозвачи, получили от БАБХ лиценз за превоз, за кратки или продължителни пътувания.

Чл. 164. (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Водачи на транспортни средства, в които се превозват животни, и придружители на животни при транспортиране могат да бъдат лица, получили удостоверение за правоспособност от директора на ОДБХ, на чиято територия се намира седалището на превозвача.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Лицата по ал. 1 подават заявление до директора на ОДБХ, към което прилагат копие от удостоверение за завършен курс за защита и хуманно отношение към животните по време на транспортиране.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) В тридневен срок от подаване на

заявлението директорът на ОДБХ издава удостоверение по образец.

Чл. 165. (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.) За получаване на лиценз за превоз лицата по чл. 163 подават заявление по образец до изпълнителния директор на БАБХ. Заявлението се подава лично, чрез пълномощник, по електронен път при условията и по реда на чл. 5 и 22 от Закона за електронното управление или чрез лицензиран пощенски оператор. Заявлението съдържа номер и дата на издаване на регистрационния талон на транспортното средство, сертификата за одобрение на транспортното средство, лиценза за извършване на международен/вътрешен превоз на товари и удостоверението за правоспособност по чл. 164, ал. 1 на водача и придружителя на животните. Към заявлението се прилагат:

1. (отм. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.)

2. (отм. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.)

3. (доп. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., отм. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.)

4. (отм. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г., нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) процедура за почистване и дезинфекция на транспортните средства, посочени в заявлението;

5. план за спешни действия при влошаване здравословното състояние на животните и инциденти при транспортирането;

6. декларация за осигурена постоянна връзка между превозвача и водача - когато лицензът се издава за продължителни пътувания;

7. копие от документ за собственост или договор за наем на транспортното средство;

8. (доп. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.) документ за платена такса в размер, определен в тарифата по чл. 14, ал. 2, когато плащането не е извършено по електронен път.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.) В тридневен срок от подаване на заявлението изпълнителният директор на БАБХ със заповед определя комисия, която да извърши служебно проверка на заявените обстоятелства и представените документи по ал. 1 и на транспортното средство за съответствието му с изискванията за защита и хуманно отношение към животните по време на транспортиране.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Комисията в 10-дневен срок представя становище до изпълнителния директор на БАБХ с предложение за издаване на лиценз или отказ.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) В 20-дневен срок от подаване на заявлението изпълнителният директор на БАБХ издава лиценз за превоз на животни по образец или мотивирано отказва издаването му.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) Лицензът е за срок 5 години, а за лицата, превозващи животни на разстояние до определеното в чл. 6, параграф 7 от Регламент (ЕО) № 1/2005 на Съвета от 22 декември 2004 г. относно защитата на животните по време на транспортиране и свързаните с това операции и за изменение на Директиви 64/432/ЕИО и 93/119/ЕО и Регламент (ЕО) № 1255/97, е безсрочен.

(6) (Изм. - ДВ, бр. 30 от 2006 г., в сила от 12.07.2006 г.) Отказът по ал. 4 може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Чл. 166. (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.) Българската агенция по безопасност на храните поддържа на интернет страницата си публичен национален електронен регистър на издадените лицензи по чл. 165,

който съдържа:

1. вид, номер и дата на издадения лиценз;

2. име/наименование или адрес/седалище на превозвача;

3. име/наименование или адрес/седалище на собственика на транспортното средство;

4. вид, товароподемност и регистрационен номер на транспортното средство;

5. номер на сертификата за одобрение на транспортното средство;

6. номер и дата на удостоверението за правоспособност по чл. 164, ал. 1 на водача или придружителя на животните;

7. вида и броя животни, които могат да се транспортират с транспортното средство;

8. дата на прекратяване или отнемане на лиценза;

9. промени на вписаните обстоятелства.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Издаденият лиценз се представя при проверка на органите на БАБХ.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Издаденият лиценз се прекратява със заповед на изпълнителния директор на БАБХ:

1. по искане на превозвача;

2. при прекратяване дейността на превозвача;

3. при промяна на собствеността или прекратяване на договора за наем на транспортното средство.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) При системни или груби нарушения на правилата за защита и хуманно отношение към животните изпълнителният директор на БАБХ:

1. временно спира дейността на превозвача или ползването на транспортното средство;

2. отнема лиценза;

3. отнема сертификата за одобрение на транспортното средство;

4. временно забранява дейността на водача или придружителя;

5. отнема удостоверението за правоспособност по чл. 164, ал. 1 на водача или придружителя.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 36 от 2008 г., изм. - ДВ, бр. 41 от 2010 г., в сила от 01.06.2010 г., доп. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г., изм. - ДВ, бр. 102 от 2022 г., в сила от 01.01.2023 г.) Условията за защита и хуманно отношение към животните по време на транспортирането им се уреждат с наредба на министъра на земеделието, съгласувана с министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

Чл. 167. Водачите на транспортните средства и придружителите на животните са длъжни да осигурят възможно най-бързо ветеринарномедицинска помощ на животните, заболели по време на транспортирането.

Чл. 168. (Изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Изискванията по чл. 162 - 166 не се прилагат при транспортиране:

1. (изм. - ДВ, бр. 84 от 2007 г.) на домашни любимци и ловни кучета от собственика им с лично превозно средство;

2. на единични селскостопански животни за лични нужди;

3. до 65 км.;

4. (нова - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) на спортни коне в специализирани каравани, разполагащи с до две места.

Чл. 168а. (Нов - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Изпълнителният директор на БАБХ утвърждава процедура за действия при несъответствие с изискванията за хуманно отношение към животните съгласно чл. 21 от Регламент (ЕС) 2017/625.

Чл. 169. Забранява се:

1. транспортирането на животни в нерегистрирани превозни средства и при условия, причиняващи им болка, наранявания и страдания;

2. по време на товарене, разтоварване и придвижване:

а) животните да бъдат удряни, блъскани и ритани;

б) да се притискат чувствителни части на тялото на животното;

в) да се мачкат, усукват или чупят опашките на животните;

г) да се използват приспособления, които причиняват болка на животните;

д) животните да се преместват с механични устройства, както и да се повдигат или влачат за главата, рогата, ушите, краката, опашката или космената покривка.

Раздел V.
Контрол за спазване на изискванията за защита и хуманно отношение към животните

Чл. 170. (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Организациите за защита на животните и асоциациите на животновъдите съдействат на БАБХ за осъществяване на контрола по чл. 7, ал. 1, т. 4.

(2) Представител на организация за защита на животните има право да присъства при извършване на проверката, когато сигналът за нарушение на изискванията за защита и хуманно отношение към животните е подаден от тази организация.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) В случаите по ал. 2 БАБХ уведомява организацията за времето на извършване на проверката.

Чл. 171. Собствениците или управителите на зоопаркове, зоомагазини и други животновъдни обекти и организаторите на дейности с участието на животни са длъжни да осигурят условия за спазване на правилата за защита и хуманно отношение към тях.

Раздел VI.
Домашни любимци и кучета за служебни, ловни и други цели (Загл. изм. - ДВ, бр. 84 от 2007 г.)

Чл. 172. (Изм. - ДВ, бр. 84 от 2007 г.) Собствениците на домашни любимци са длъжни:

1. да вземат мерки животните да не замърсяват обществени места, като почистват мястото след дефекация;

2. да вземат мерки животните да не създават опасност за хора или други животни;

3. да вземат мерки за предотвратяване на нежелано размножаване на животните;

4. при използването им за размножаване да се съобразяват с физиологичните, анатомичните и поведенческите им характеристики и да не допускат застрашаване на тяхното здраве.

Чл. 173. Собствениците на кучета са длъжни:

1. при извеждането на кучетата да носят в себе си ветеринарномедицинския паспорт и да

го представят за проверка на общинските и ветеринарномедицинските органи;

2. да представят ветеринарномедицинския паспорт при посещение при ветеринарен лекар;

3. ежегодно да представят кучетата за ваксинация срещу бяс;

4. когато ги отглеждат в затворени помещения, ежедневно да им осигуряват необходимата разходка;

5. когато ги отглеждат вързани на открито, да им осигурят подслон и площ за свободно движение.

Чл. 174. (Изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) (1) Собствениците на кучета, навършили 6-седмична възраст, ги представят на регистриран ветеринарен лекар, който упражнява ветеринарномедицинска практика във ветеринарномедицинско заведение за:

1. официална идентификация чрез поставяне на инжектируем транспондер и издаване на идентификационен документ (паспорт), отговарящи на изискванията на наредбата по чл. 51, ал. 5;

2. обезпаразитяване и ваксинация срещу болести по кучетата, различни от болестта бяс.

(2) Собствениците на кучета, навършили 12-седмична, но не повече от 6-месечна възраст, ги представят на ветеринарния лекар по ал. 1 за първоначално поставяне на ваксина срещу болестта бяс. Всяка следваща ваксинация срещу болестта бяс се извършва 12 месеца след предходната.

(3) След извършване на действията по ал. 1 и 2 ветеринарният лекар въвежда данните в Интегрираната информационна система по чл. 51, ал. 3 на БАБХ в срока по чл. 39, ал. 2, т. 14.

(4) Ветеринарният лекар по ал. 1 изпраща ежемесечно по електронен път или на хартиен носител в ОДБХ справка за всички идентифицирани кучета през съответния месец, която съдържа датата на раждане на животните, номерата на официалните средства за идентификация, датите на поставяне на транспондерите и на издаване на паспортите, имената, адресите и телефоните на собствениците на животните.

(5) Собствениците на кучета заплащат на ветеринарния лекар по ал. 1 стойността на извършените действия и манипулации, средствата на официална идентификация, паспорта и въвеждането на информацията в Интегрираната информационна система на БАБХ.

(6) Дейностите по ал. 1 - 4 за служебни кучета в организациите на бюджетна издръжка се извършват от ветеринарни лекари в съответното ведомствено ветеринарномедицинско звено по чл. 12.

Чл. 175. (В сила от 01.01.2007 г.) (1) За притежаване на куче ежегодно се заплаща такса по Закона за местните данъци и такси.

(2) Освобождават се от такса собствениците на:

1. (изм. - ДВ, бр. 17 от 2018 г.) кучета на лица с увреждания;

2. служебни кучета в организациите на бюджетна издръжка;

3. кучета, използвани за опитни цели;

4. кучета, използвани от Българския червен кръст;

5. кастрирани кучета;

6. (изм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) кучета, които придружават или охраняват селскостопански животни, които се отглеждат в регистриран животновъден обект;

7. (нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) ловни кучета, собственост на лица, придобили право на лов по реда на Закона за лова и опазване на дивеча.

(3) Приходите от събраните такси постъпват в общинския бюджет и се използват за мероприятия, свързани с намаляване броя на безстопанствените кучета.

Чл. 176. (1) (Изм. - ДВ, бр. 84 от 2007 г.) Собствениците на обекти, в които се отглеждат, развъждат и/или предлагат домашни любимци с цел търговия, на пансиони, изолатори и приюти за животни ги регистрират по реда на чл. 137, като към заявлението прилагат и удостоверение за завършен курс по защита и хуманно отношение към животните.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 36 от 2008 г., изм. - ДВ, бр. 41 от 2010 г., в сила от 01.06.2010 г., изм. - ДВ, бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г., изм. - ДВ, бр. 102 от 2022 г., в сила от 01.01.2023 г.) Изискванията към обектите по ал. 1 се уреждат с наредба на министъра на земеделието.

Чл. 177. (1) Забранява се:

1. (изм. - ДВ, бр. 84 от 2007 г.) извършването на следните хирургически интервенции на домашни любимци:

а) рязане на опашка;

б) рязане на уши;

в) изрязване на гласни струни;

г) отстраняване на нокти и зъби;

2. (изм. - ДВ, бр. 84 от 2007 г.) отглеждането и развъждането на домашни любимци за добив на месо и кожи от тях;

3. извеждането на кучета без повод, а на агресивни кучета - и без намордник;

4. разхождането на кучета на детски площадки и на места, обозначени от общините със забранителни знаци.

(2) Интервенциите по ал. 1, т. 1 се допускат по изключение по преценка на ветеринарен лекар.

Чл. 178. Кметовете на общини, райони и кметства организират контрола за спазване изискванията по чл. 172, т. 1 и 2, чл. 173, т. 1 и чл. 177, ал. 1, т. 3 и 4.

Раздел VII.
Евтаназия на животни

Чл. 179. (1) Евтаназия на животни се извършва от ветеринарен лекар, който упражнява ветеринарномедицинска практика, с лицензиран ВМП.

(2) При евтаназия ветеринарният лекар вписва в амбулаторния дневник причините за извършването ѝ и използвания ВМП.

(3) Евтаназия се допуска при:

1. неизлечимо болни животни с необратими патологични изменения, причиняващи им болки и страдания;

2. ограничаване и ликвидиране на заразна болест, която представлява опасност за здравето на хората или животните;

3. приключване на опитите с животни, когато са довели до необратими патологични изменения, причиняващи на животните болки и страдания;

4. животни, чието агресивно поведение представлява опасност за живота и здравето на хората или животните.

Чл. 180. (1) Подготовката и провеждането на евтаназия се организира по начин, който намалява до минимум стреса на животното.

(2) Евтаназията се провежда в отделно помещение, което не позволява на останалите животни да наблюдават извършването ѝ.

(3) Евтаназията се извършва с продукти, които предизвикват пълна загуба на съзнание и чувствителност към болка, последвана от сигурна смърт.

(4) След извършването на евтаназия ветеринарният лекар констатира настъпването на смъртта.

Чл. 181. Забранява се при евтаназия:

1. самостоятелното прилагане на ВМП, които парализират мускулите, без да предизвикват загуба на чувствителност към болка;

2. използването на ВМП, които не водят до загуба на чувствителност.

Раздел VIII.
Диви животни

Чл. 182. (1) Диви животни могат да се отглеждат извън естествената им среда само в зоопаркове, аквариуми, терариуми, циркове, ферми, волиери и вивариуми.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Обектите, в които се отглеждат диви животни, се регистрират в съответната ОДБХ по реда на чл. 137.

Чл. 183. Декоративни животни могат да се отглеждат при домашни условия при спазване на изискванията за защита и хуманно отношение към животните.

Глава осма.
ГРАНИЧЕН ВЕТЕРИНАРНОМЕДИЦИНСКИ КОНТРОЛ

Чл. 184. (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Българската агенция по безопасност на храните осъществява граничен ветеринарномедицински контрол при внасяне, изнасяне и транзитно преминаване на:

1. животни;

2. зародишни продукти;

3. суровини и храни от животински произход;

4. странични животински продукти и продукти, получени от тях;

5. специфични растителни продукти, фуражни суровини, фуражни добавки, премикси и комбинирани фуражи.

(2) На граничен ветеринарномедицински контрол подлежат и транспортните средства, в които се превозват обектите по ал. 1.

Чл. 185. (1) Контролът на обектите по чл. 184 се осъществява чрез ветеринарни проверки на граничните инспекционни ветеринарни пунктове (ГИВП).

(2) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Граничните инспекционни ветеринарни пунктове се одобряват от Европейската комисия по предложение на изпълнителния директор на БАБХ, при условие че отговарят на изискванията за:

1. сграден фонд и техническо оборудване;

2. персонал, процедури и документация.

(3) Списъкът на одобрените ГИВП се обнародва в "Държавен вестник".

Чл. 186. (1) Контролът на ГИВП се извършва от официални ветеринарни лекари.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Официалният ветеринарен лекар в своята дейност може да се подпомага от помощници - ветеринарни техници или лица, завършили курс на обучение, организиран от БАБХ.

Чл. 187. При изпълнение на служебните си задължения служителите от граничния инспекционен ветеринарен контрол (ГИВК) носят униформено облекло, отличителни знаци и се легитимират със служебна карта.

Чл. 188. (1) Граничният инспекционен ветеринарномедицински контрол на обектите по чл. 184, ал. 1 обхваща:

1. проверка на документацията;
2. проверка за идентичност;
3. физическа проверка;
4. дезинфекция и дезинсекция на влизащи в страната превозни средства.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 36 от 2008 г., изм. - ДВ, бр. 41 от 2010 г., в сила от 01.06.2010 г., изм. - ДВ, бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г., изм. - ДВ, бр. 102 от 2022 г., в сила от 01.01.2023 г.) Изискванията към ГИВП и условията и редът за провеждане на ГИВК се уреждат с наредби на министъра на земеделието.

Чл. 189. (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Животни за разплод и доотглеждане, внасяни в Република България, подлежат на задължителна карантина в карантинни помещения, регистрирани от БАБХ по реда на чл. 137.

(2) Когато е необходимо, при транспортирането на животните до карантинното помещение те се съпровождат от ветеринарен лекар, определен със заповед на директора на съответната ОДБХ.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 36 от 2008 г., изм. - ДВ, бр. 41 от 2010 г., в сила от 01.06.2010 г., изм. - ДВ, бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г., изм. - ДВ, бр. 102 от 2022 г., в сила от 01.01.2023 г.) Условията и редът за провеждане на карантина на животните при внасяне се уреждат с наредба на министъра на земеделието.

Чл. 190. (1) Влизащите в страната превозни средства подлежат на профилактична дезинфекция и дезинсекция на граничния контролно-пропускателен пункт (ГКПП) при обявена епизоотична обстановка.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Дезинфекцията на превозните средства се извършва по схема, утвърдена от изпълнителния директор на БАБХ.

(3) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.) Дезинфекцията и дезинсекцията по ал. 1 на влизащите в страната подвижни железопътни състави се извършва на ГКПП срещу заплащане на цена в обслужващи съоръжения по смисъла на § 1, т. 48, буква "а", подбуква "ее" от допълнителните разпоредби на Закона за железопътния транспорт, собствени или управлявани от управител на железопътната инфраструктура, от железопътно предприятие или от други физически или юридически лица. Дезинфекцията се извършва по схема, утвърдена от

изпълнителния директор на БАБХ.

(4) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.) Цената на услугата по ал. 3 се определя от оператора на обслужващото съоръжение съгласно методиката по чл. 35, ал. 3 от Закона за железопътния транспорт, съгласувано с Изпълнителна агенция "Железопътна администрация".

Чл. 191. Физическите и юридическите лица, които осъществяват внасяне, изнасяне или транзитно преминаване на обектите по чл. 184, ал. 1:

1. транспортират пратките до мястото за граничен ветеринарномедицински контрол и ги предоставят за извършване на ветеринарните проверки;

2. превозват пратките в специализирани транспортни средства;

3. (изм. - ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 20.06.2020 г.) спазват ветеринарномедицинските изисквания по чл. 56;

4. осигуряват достъп на официалните ветеринарни лекари до пратките и придружаващите ги документи;

5. изпълняват разпорежданията на официалните ветеринарни лекари;

6. заплащат такси за внасяне и транзитно преминаване в размер, определен в тарифата по чл. 14, ал. 2;

7. спазват наложените забрани за внасяне, изнасяне и транзитно преминаване;

8. изпращат на ГИВП най-малко един работен ден преди внасянето на пратката сертификат по образец, попълнен в съответната част.

Чл. 192. (В сила от 01.10.2006 г.) (1) След извършване на проверките по чл. 188, ал. 1 официалният ветеринарен лекар допуска внасянето, като попълва съответната част, вписва датата, подписва и подпечатва сертификата по чл. 191, т. 8 след заплащане на таксите за извършване на ГИВК, определени в тарифата по чл. 14, ал. 2.

(2) Сертификатът по ал. 1 придружава пратките, докато:

1. са под митнически надзор;

2. (изм. - ДВ, бр. 58 от 2016 г.) пристигнат до първия склад или първото предприятие получател, когато пратките са поставени под митнически режим допускане за свободно обращение.

(3) Когато пратката се разделя на части, всяка част се придружава от отделен сертификат по ал. 1.

(4) Митническите органи на ГКПП не разрешават вдигането на пратката преди извършване на ГИВК.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 58 от 2016 г.) Митническите органи разрешават вдигането на стоките за съответния митнически режим на пратката в съответствие със сертификата по ал. 1.

Чл. 193. (1) Когато при граничните ветеринарни проверки се установи, че всички или някои от животните в пратката или придружаващите я документи не отговарят на ветеринарномедицинските изисквания за внасяне, официалният ветеринарен лекар задържа пратката и след консултация с вносителя или лицето, отговорно за пратката:

1. определя срок за изясняване на случая, настанява животните и им осигурява необходимите грижи, а при съмнение ги поставя под карантина;

2. връща пратката животни при спазване на здравните изисквания и на изискванията за хуманно отношение към тях.

(2) Мерките по ал. 1 се налагат с разпореждане.

(3) Официалният ветеринарен лекар е длъжен при необходимост да оказва медицинска помощ на животните.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Официалният ветеринарен лекар вписва причините за връщане на пратката в разпореждането по ал. 2, поставя на оригиналния ветеринарен сертификат, който я придружава, щемпел с надпис "невалиден", информира директора на съответната ОДБХ за предприетите мерки и уведомява всички ГИВП.

(5) Копие от разпореждането и от оригиналния сертификат се съхраняват в ГИВП за срок три години.

(6) Разходите за задържане на пратката са за сметка на вносителя.

Чл. 194. (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.) Когато връщането на пратката по чл. 193, ал. 1, т. 2 е невъзможно, се прилагат изискванията на чл. 219а и 219б.

Чл. 195. (Отм. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.)

Чл. 196. (1) Когато при граничните ветеринарни проверки се установи, че пратката от обектите по чл. 184, ал. 1, т. 2 - 5 или придружаващите я документи не отговарят на ветеринарномедицинските изисквания за внасяне, официалният ветеринарен лекар задържа пратката до изясняване на случая, като съставя констативен протокол.

(2) При необходимост официалният ветеринарен лекар може да извърши допълнителни проверки, като до получаване на резултатите от тях пратката остава под негов надзор.

Чл. 197. След отстраняване на причините за задържане на пратката от обектите по чл. 184, ал. 1, т. 2 - 5 официалният ветеринарен лекар допуска внасянето по реда на чл. 192.

Чл. 198. (1) В случай че причините за задържането не бъдат отстранени, официалният ветеринарен лекар не допуска внасянето и след консултация с вносителя или негов представител вписва в сертификата по чл. 191, т. 8 разпореждане за:

1. връщане на пратката;

2. унищожаване на пратката.

(2) В случаите по ал. 1, т. 1 официалният ветеринарен лекар посочва причините за връщането и поставя на оригиналния ветеринарен сертификат и/или на другите документи, които придружават пратката, щемпел с надпис "невалиден".

(3) В случаите по ал. 1, т. 2 официалният ветеринарен лекар насочва пратката за унищожаване в предприятие за обезвреждане на странични животински продукти след получаване на писмено съгласие от вносителя или негов представител.

(4) Копие от оригиналния сертификат и/или от другите документи се съхранява в ГИВП за срок три години.

Чл. 199. (1) Когато при проверките по чл. 188, ал. 1 официалният ветеринарен лекар установи, че пратката от обекти по чл. 184, ал. 1, т. 2 - 5 представлява опасност за здравето на хората и животните, той издава разпореждане за унищожаване на пратката, в което определя мястото и начина на унищожаването ѝ.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 01.12.2009 г., изм. - ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила

от 07.01.2019 г.) За унищожаването по ал. 1 обектът за обезвреждане на странични животински продукти издава потвърдителен документ, който изпраща на ГИВП, от който пратката е насочена за унищожаване. Копие от документа се изпраща и на съответната териториална дирекция на Агенция "Митници".

(3) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Официалният ветеринарен лекар незабавно уведомява директора на ОДБХ, Централното управление на БАБХ и останалите ГИВП за предприетите мерки по ал. 1.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Централното управление на БАБХ незабавно уведомява за предприетите мерки по ал. 1:

1. граничните инспекционни ветеринарни пунктове на Република България;

2. (в сила от 01.01.2007 г.) граничните инспекционни пунктове на Европейския съюз;

3. (в сила от 01.01.2007 г.) Европейската комисия;

4. (в сила от 01.01.2007 г.) страната на произход на пратката.

Чл. 200. (Изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) (1) При извършване на контрол за изпълнение на изискванията на Регламент (ЕО) № 206/2009 на Комисията от 5 март 2009 г. относно въвеждането в Общността на пратки с продукти от животински произход за лична консумация и за изменение на Регламент (ЕО) № 136/2004 (ОВ, L 77/1 от 24 март 2009 г.) и при установяване на наличие на пратки с продукти от животински произход, предназначени за лична консумация, над количествата, определени в регламента, официалният ветеринарен лекар ги изземва с протокол по образец, утвърден от изпълнителния директор на БАБХ.

(2) Протоколът по ал. 1 се съставя в два екземпляра и екземпляр от него се връчва на лицето, от което са иззети продуктите от животински произход.

(3) Продуктите по ал. 1 се унищожават в инсталация за изгаряне на територията на ГКПП или на други места, определени със заповед на изпълнителния директор на БАБХ.

Чл. 201. (1) (Изм. - ДВ, бр. 58 от 2016 г.) Официалният ветеринарен лекар допуска внасяне на пратки от обекти по чл. 184, ал. 1, т. 3 - 5, предназначени за свободна зона или митнически склад само ако лицето, отговарящо за пратките, предварително е изпратило до ГИВП попълнена съответната част на сертификата по чл. 191, т. 8 и уведомление, че пратките:

1. са предназначени за свободно обръщение на територията на Република България или за друга конкретна крайна употреба;

2. отговарят или не отговарят на изискванията за внасяне.

(2) Когато в уведомлението по ал. 1 не е посочена конкретна крайна употреба, пратката се смята предназначена за свободно обръщение.

(3) Пратките по ал. 1 се придружават от:

1. оригинален ветеринарен сертификат;

2. оригинални ветеринарни или други документи, идентифициращи пратката.

(4) Когато пратките по ал. 1, т. 1 отговарят на изискванията за внасяне, официалният ветеринарен лекар извършва проверка на документацията, проверка за идентичност и физическа проверка.

(5) Когато пратките, предназначени за конкретна крайна употреба, не отговарят на изискванията за внасяне, официалният ветеринарен лекар извършва проверка на документацията и проверка за идентичност.

(6) Когато при извършване на документална проверка в случаите по ал. 5 възникне съмнение за опасност за здравето на хората и животните, официалният ветеринарен лекар извършва и физическа проверка.

(7) Когато след извършване на проверките официалният ветеринарен лекар установи, че изискванията са спазени, той допуска внасянето, като попълва съответната част, подписва и

подпечатва сертификата по чл. 191, т. 8.

(8) (Изм. - ДВ, бр. 58 от 2016 г.) Когато при проверките по ал. 4 официалният ветеринарен лекар установи, че пратките не отговарят на изискванията за внасяне, той отбелязва тези обстоятелства в сертификата по чл. 191, т. 8 и разрешава влизане на пратките в свободна зона или митнически склад, при условие че пратките идват от страни, за които няма наложена забрана за внасяне, и целостта на митническите пломби не е нарушена.

Чл. 202. (Изм. - ДВ, бр. 58 от 2016 г.) (1) В случаите по чл. 201, ал. 8 пратките могат да напуснат свободната зона или митническия склад при едно от следните условия:

1. когато се изпращат в друга страна при спазване на изискванията за транзитно преминаване;

2. когато се прехвърлят в друг митнически склад, чието наименование и местонахождение е посочено в митническия документ, който придружава пратката.

(2) Когато при престоя в свободна зона или в митнически склад пратките станат негодни за употребата, свързана с първоначалното им предназначение, те се транспортират до място за унищожаване.

Чл. 203. (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Складовете в свободните зони, свободните или митническите складове се регистрират в БАБХ по реда на чл. 231.

Чл. 204. Изискванията към свободните зони, свободните или митническите складове се уреждат с наредбите по чл. 188, ал. 2.

Чл. 205. (1) Изискванията за внасяне не се прилагат за:

1. суровини и храни от животински произход, за които са изпълнени едновременно следните условия:

а) част са от личния багаж на пътниците и са предназначени за лична консумация;

б) произхождат от страни или райони на страни, от които внасянето не е забранено;

2. суровини и храни от животински произход на борда на самолети или кораби, които са предназначени за консумация от екипажа и от пътниците и не се въвеждат на територията на страната;

3. (изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) предварително разрешени от БАБХ мостри за изложби и търговски мостри;

4. обекти по чл. 184, ал. 1, т. 2 - 5, предназначени за специални изследвания;

5. (изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) предварително разрешени от БАБХ суровини и храни от животински произход, предназначени за дипломатически представителства.

(2) Когато продуктите по ал. 1, т. 2 или отпадъци от тях се разтоварват, те се унищожават или се прехвърлят директно от едно в друго превозно средство под митнически надзор на същото пристанище или летище.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Когато изложбите и изследванията по ал. 1, т. 3 и 4 приключат, неизползваните продукти се унищожават под контрола на органите на БАБХ.

Чл. 206. (Изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Преминаващите през ГКПП

суровини и храни от животински произход, предназначени за лична консумация, носещи епизоотичен риск, се изземват от официалния ветеринарен лекар, след което се унищожават на територията на същия ГКПП или на други места, определени със заповед на изпълнителния директор на БАБХ.

Чл. 207. (1) (Предишен текст на чл. 207 - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.) Транзитно преминаване на животни и зародишни продукти през територията на Република България се допуска от официалния ветеринарен лекар, при условие че:

1. идват от страна, от която внасянето и транзитното преминаване не са забранени;

2. са извършени проверките по чл. 188, ал. 1, т. 1 - 3;

3. пратката е придружена от оригинален ветеринарен сертификат, издаден от компетентните ветеринарни органи на страната на произход, в който е посочена страна по местоназначение, различна от Република България;

4. е получено писмено потвърждение за приемане на пратката от компетентните ветеринарни органи на страната, през която пратката ще премине веднага след напускане територията на Република България;

5. са заплатени такси за извършения ГИВК в размери, определени в тарифата по чл. 14, ал. 2.

(2) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.) Когато при проверките ветеринарният лекар установи нарушения на изискванията по ал. 1, той не допуска транзитното преминаване и връща пратката обратно.

(3) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.) В случаите по ал. 2, когато връщането е невъзможно, с разпореждане на официалния ветеринарен лекар на ГИВП животните се отнемат в полза на държавата и се насочват за:

1. продажба на търг - в случаите, когато в сертификата, придружаващ пратката, е посочено, че животните са предназначени за разплод или за производство, като с приходите се покриват разходите до продажбата им;

2. клане - в случаите, когато в сертификата, придружаващ пратката, е посочено, че животните са предназначени за клане.

(4) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.) В случаите по ал. 3 се прилагат изискванията на чл. 219а, ал. 3 - 6.

Чл. 208. (1) Транзитно преминаване на обектите по чл. 184, ал. 1, т. 3 - 5 през територията на Република България се допуска, при условие че:

1. идват от страна, от която внасянето и транзитното преминаване не са забранени;

2. са извършени проверките по чл. 188, ал. 1, т. 1 и 2;

3. пратките се придружават от оригинален ветеринарен сертификат, оригинални ветеринарни или други документи, издадени от компетентните органи на страната на произход, към които е приложен легализиран превод на български език, в който е посочена страна по местоназначение, различна от Република България;

4. са заплатени ветеринарни такси за извършения ГИВК, определени в тарифата по чл. 14, ал. 2.

(2) Когато при извършване на документалната проверка възникне съмнение за опасност за здравето на хората и животните, официалният ветеринарен лекар извършва и физическа проверка.

(3) Когато при проверките по ал. 2 ветеринарният лекар установи, че изискванията са спазени, той допуска транзитното преминаване на пратката.

(4) Когато при проверките по ал. 2 ветеринарният лекар установи нарушения на изискванията, той не допуска транзитното преминаване и връща пратката обратно.

Чл. 209. (1) Официалният ветеринарен лекар на входящия ГИВП уведомява ГИВП, през който пратката ще напусне територията на Република България, че е допуснал транзитното ѝ преминаване.

(2) Официалният ветеринарен лекар на изходящия ГИВП уведомява официалния ветеринарен лекар, допуснал транзитното преминаване, когато пратката напусне територията на страната.

(3) Ако в срок 24 часа официалният ветеринарен лекар на входящия ГИВП не бъде уведомен за напускането на пратката, той уведомява митническите органи на входящия ГКПП.

Чл. 210. (1) Митническите органи не допускат транзитно преминаване на обектите по чл. 184, ал. 1 преди извършване на ГИВК.

(2) Транзитно преминаване на обектите по ал. 1 се извършва в пломбирани превозни средства или контейнери.

Чл. 211. (1) (Изм. - ДВ, бр. 36 от 2008 г., изм. - ДВ, бр. 41 от 2010 г., в сила от 01.06.2010 г., изм. - ДВ, бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г., изм. - ДВ, бр. 102 от 2022 г., в сила от 01.01.2023 г.) Министърът на земеделието или оправомощено от него лице издава незабавно заповед за забрана на внасянето и транзитното преминаване на обектите по чл. 184, ал. 1, когато:

1. е получена официална информация, че на цялата територия на определена страна или от регион, съответно региони от нея, ветеринарните власти са установили наличие на особено опасна заразна болест по животните;

2. са констатирани физически или химически замърсители над установените норми, които представляват опасност за здравето на хората и животните.

(2) Заповедта по ал. 1 не подлежи на обжалване.

(3) Забраната по ал. 1 се отменя със заповед въз основа на:

1. нормативни актове на Европейската комисия;

2. информация от СОЗЖ на основание изискванията на Международния зоосанитарен здравен код.

(4) Заповедите по ал. 1 и 3 се обнародват в "Държавен вестник".

Чл. 212. (1) Изнасяне на обектите по чл. 184, ал. 1 се разрешава, при условие че на ГИВП, през който пратката напуска страната:

1. е представен един от следните документи:

а) (изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) за животни и зародишни продукти - ветеринарномедицинско разрешение за изнасяне, издадено от изпълнителния директор на БАБХ;

б) за суровини и храни от животински произход, странични животински продукти, продукти, получени от тях, специфични растителни продукти, фуражни суровини, фуражни добавки, комбинирани фуражи и премикси - писмено уведомление от ветеринарния лекар, който е издал ветеринарния сертификат, и/или друг документ, придружаващ пратката;

2. пратката се придружава от оригинален ветеринарен сертификат, а за обектите по чл. 184, ал. 1, т. 2 - 5 - и/или от друг оригинален документ;

3. е извършена документална проверка.

(2) Ветеринарният сертификат при изнасяне на обекти по чл. 184, ал. 1 е по образец на страната, за която се изнасят, като текстът в сертификата е и на български език.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Когато страната, за която се изнася пратката, няма одобрен образец, изнасянето се извършва със сертификат по образец, утвърден от изпълнителния директор на БАБХ.

Чл. 213. (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Ветеринарномедицинското разрешение за изнасяне по чл. 212, ал. 1, т. 1, буква "а" се издава след подаване на заявление по образец до изпълнителния директор на БАБХ.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) В 10-дневен срок от подаване на заявлението изпълнителният директор на БАБХ издава разрешение за изнасяне или мотивирано отказва издаването му.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 30 от 2006 г., в сила от 12.06.2006 г.) Отказът по ал. 2 може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Чл. 214. Ветеринарномедицинско разрешение за изнасяне на животни не се издава:

1. при забрана за внасяне, наложена от ветеринарните органи на страната, за която е предназначено изнасянето;

2. (изм. - ДВ, бр. 36 от 2008 г., изм. - ДВ, бр. 41 от 2010 г., в сила от 01.06.2010 г., изм. - ДВ, бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г., изм. - ДВ, бр. 102 от 2022 г., в сила от 01.01.2023 г.) при забрана за изнасяне, наложена със заповед на министъра на земеделието или упълномощено от него лице;

3. когато не са представени документите по чл. 212, ал. 1.

Чл. 215. Ветеринарномедицинско разрешение не се изисква при изнасяне на:

1. (изм. - ДВ, бр. 84 от 2007 г.) единични домашни любимци и декоративни животни;

2. животни, предназначени за научни цели, изложби и дарения.

Чл. 216. (1) Когато официалният ветеринарен лекар установи несъответствие на пратката с данните в придружаващите я документи, липса на документи и/или нарушения на изискванията за защита и хуманно отношение към животните по време на транспортиране, той задържа пратката до изясняване на случая и съставя констативен протокол по образец.

(2) В случай че износителят или негов представител не отстрани причините за задържането на пратката, официалният ветеринарен лекар издава разпореждане за връщането ѝ в мястото на натоварването и прилага копие от протокола по ал. 1.

(3) При отстраняване на причините за задържане на пратката официалният ветеринарен лекар поставя на сертификата, който я придружава, щемпел, с който удостоверява, че е разрешил изнасянето на пратката.

Чл. 217. При осъществено изнасяне на обекти по чл. 184, ал. 1, т. 2 - 5 връщането им обратно в Република България се разрешава, при условие че:

1. (изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) на ГИВП е получено писмено потвърждение от изпълнителния директор на БАБХ за приемането им;

2. се придружават от ветеринарния сертификат и/или другите документи, с които са били

изнесени, и от сертификата, издаден от компетентните органи на страната, от която се връща пратката, в който се:

а) гарантира, че пратката не е претърпяла ръчна обработка, не е разтоварвана и условията за съхранението и транспортирането ѝ са били спазени;

б) посочват причините за връщането на пратката.

Чл. 218. (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Българската агенция по безопасност на храните не носи отговорност за претърпени вреди и пропуснати ползи, причинени от задържането на пратките, при осъществяване на ГИВК.

Чл. 219. (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Изпълнителният директор на БАБХ със заповед забранява изнасянето на обектите по чл. 184, ал. 1 при усложнена епизоотична обстановка или възникнала опасност за здравето на хората и/или животните.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.) Заповедта по ал. 1 и заповедта за отмяната ѝ се публикуват на интернет страницата на Българската агенция по безопасност на храните.

(3) Заповедта по ал. 1 не подлежи на обжалване.

Чл. 219а. (Нов - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.) (1) Когато трета страна-получател откаже приемане на пратка с животни със страна на произход от Европейския съюз при благоприятна епизоотична обстановка, Българската агенция по безопасност на храните уведомява компетентния орган на съответната държава членка, издала сертификата, придружаващ пратката, и след получаване на съгласие от този орган официалният ветеринарен лекар на ГИВП с разпореждане връща пратката. Разходите за връщането на пратката са за сметка на лицето, отговорно за пратката.

(2) Когато връщането на пратката по ал. 1 е невъзможно поради неблагоприятна епизоотична обстановка или поради несъгласие на компетентния орган на държавата членка, издала сертификата, да приеме пратката, когато пратката не представлява опасност за живота и/или здравето на хората, и/или животните, с разпореждане на официалния ветеринарен лекар на ГИВП животните се отнемат в полза на държавата и се насочват за:

1. продажба на търг - в случаите, когато в сертификата, придружаващ пратката, е посочено, че животните са предназначени за разплод или за производство, като с приходите се покриват разходите до продажбата им;

2. клане - в случаите, когато в сертификата, придружаващ пратката, е посочено, че животните са предназначени за клане.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 102 от 2022 г., в сила от 01.01.2023 г.) В случаите по ал. 2, т. 1 търгът се провежда при условия и по ред, определени в наредба на министъра на земеделието.

(4) В случаите по ал. 2, т. 2 официалният ветеринарен лекар, издал разпореждането, незабавно информира Централното управление на БАБХ, което определя кланицата. Клането се организира от директора на ОДБХ, на чиято територия се намира кланицата.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 24 от 2019 г., в сила от 01.07.2020 г., изм. относно влизането в сила - ДВ, бр. 101 от 2019 г.) Добитите суровини при клането по ал. 2, т. 2, когато са годни за консумация от хора, се предоставят на лица, получили разрешение за оператор на хранителна банка или на социални и интегрирани здравно-социални услуги за резидентна грижа. Разходите за транспортирането, престоя и клането на животните, както и за съхранението на добитите продукти се заплащат от лицата или доставчиците на услугите за резидентна грижа, на които са

предоставени.

(6) Добитите суровини при клането по ал. 2, т. 2, когато не са годни за консумация от хора, се предоставят за друга реализация или унищожаване по разпореждане на директора на съответната ОДБХ, в което се посочват условията за реализацията или унищожаването. Разходите за унищожаването са за сметка на лицето, отговорно за пратката.

Чл. 219б. (Нов - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.) (1) Когато трета страна-получател откаже приемане на пратка с животни със страна на произход от Европейския съюз и пратката представлява опасност за живота и/или здравето на хората, и/или на животните, поради наличие на обстоятелство по чл. 179, ал. 3, официалният ветеринарен лекар на ГИВП издава разпореждане за евтаназия на животните при спазване на изискванията за хуманно отношение към животните. Евтаназията и унищожаването са за сметка на лицето, отговорно за пратката.

(2) Изпълнителният директор на БАБХ незабавно уведомява за предприетите мерки по ал. 1:

1. граничните инспекционни ветеринарни пунктове на територията на Република България;

2. граничните инспекционни пунктове на територията на другите държави - членки на Европейския съюз;

3. Европейската комисия;

4. страната на произход на пратката.

Чл. 219в. (Нов - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.) (1) Когато при внос, износ или транзитно преминаване на пратки с животни при проверките на ГИВП в Република България се установи нарушаване на изискванията на Регламент (ЕО) № 1/2005, официалният ветеринарен лекар с разпореждане налага една от мерките по чл. 23 от същия регламент, като разходите за изпълнението ѝ са за сметка на лицето, отговорно за пратката.

(2) Когато за изпълнение на мярка по ал. 1 е необходимо временно животните да престоят, в разпореждането се посочва най-близкият пункт за почивка, разполагащ със свободен капацитет за престой на животните, като разходите са за сметка на лицето, отговорно за пратката.

(3) Когато в случаите на ал. 1 се наложи мярка по чл. 23, параграф 2, буква "г" от Регламент (ЕО) № 1/2005, се прилагат изискванията на чл. 219а и 219б.

(4) Официалният ветеринарен лекар на ГИВП издава разпореждане за умъртвяване или евтаназия на животните, когато:

1. пратката с животни по ал. 1 представлява опасност за здравето и/или живота на хората, и/или животните, и/или

2. се констатира наличие на обстоятелство по чл. 179, ал. 3, и/или

3. няма никакъв друг начин за отстраняване на нарушенията на изискванията за хуманно отношение към животните.

(5) Умъртвяването или евтаназията се извършват при спазване на изискванията за хуманно отношение към животните, като разходите са за сметка на лицето, отговорно за пратката.

Чл. 219г. (Нов - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.) При наложена мярка по чл. 207, ал. 2 и 3, чл. 219а, ал. 1 и 2, чл. 219б, ал. 1 и чл. 219в, ал. 1 и 4 по отношение на несъюзни стоки органите на БАБХ писмено уведомяват митническите органи, които вземат решение за отнемане, унищожаване или продажба в съответствие с разпоредбите на дял V, глава 4 "Разпореждане със стоки" от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 г. за създаване на Митнически кодекс на Съюза (ОВ, L 269/1 от 10 октомври 2013 г.) и Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията от 24 ноември 2015 г. за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза (ОВ, L 343/558 от 29 декември 2015 г.).

Глава девета.
ДЪРЖАВЕН ВЕТЕРИНАРНО-САНИТАРЕН КОНТРОЛ

Раздел I.
Условия и ред за осъществяване на държавен ветеринарно-санитарен контрол

Чл. 220. (Отм. - ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 20.06.2020 г.)

Чл. 221. (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г., отм. - ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 20.06.2020 г.)

Чл. 222. (Отм. - ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 20.06.2020 г.)

Чл. 223. (Изм. - ДВ, бр. 36 от 2008 г., изм. - ДВ, бр. 41 от 2010 г., в сила от 01.06.2010 г., изм. - ДВ, бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г., отм. - ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 20.06.2020 г.)

Чл. 224. (Отм. - ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 20.06.2020 г.)

Чл. 225. (Отм. - ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 20.06.2020 г.)

Чл. 226. (Изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г., отм. - ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 20.06.2020 г.)

Чл. 227. (Отм. - ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 20.06.2020 г.)

Чл. 228. (Отм. - ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 20.06.2020 г.)

Чл. 229. (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Производството, търговията и пускането на пазара на суровини и храни от животински произход, непредназначени за консумация от хора, и на продукти, получени от странични животински продукти, се извършват в обекти, регистрирани в ОДБХ.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.) За извършване на дейност по ал. 1 се подава заявление по образец до директора на ОДБХ, в което се посочват ЕИК на заявителя по Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел или код по БУЛСТАТ, номер и дата на издаване на акта за въвеждане в експлоатация на обекта, издаден по реда на Закона за устройство на територията, номер и дата на влязъл в сила административен акт, издаден по реда на глава шеста от Закона за опазване на околната среда и/или по реда на чл. 31 от Закона за биологичното разнообразие. Заявлението се подава лично, чрез пълномощник, по електронен път при условията и по реда на чл. 5 и 22 от Закона за електронното управление или чрез лицензиран пощенски оператор. Към заявлението се прилагат:

1. документ за актуално състояние, издаден от компетентен орган на друга държава, когато е приложимо;

2. копие от документа за правото на собственост или правото на ползване за обекта;

3. документ за платена такса в размер, определен в тарифата по чл. 14, ал. 2, когато плащането не е извършено по електронен път.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., доп. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г., изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) В 7-дневен срок от подаване

на заявлението директорът на ОДБХ определя със заповед комисия, която проверява служебно заявените обстоятелства и документите по ал. 2 и извършва проверка на обекта за съответствието му с представената документация и с ветеринарномедицинските изисквания, както и на технологичната документация за производството и системата за самоконтрол, и изготвя протокол по образец.

(4) При непълнота или нередовност на документите по ал. 2 комисията писмено уведомява заявителя и му определя срок за отстраняването им.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.) В 14-дневен срок от подаване на заявлението или от изтичане на срока по ал. 4 директорът на ОДБХ регистрира обекта и издава удостоверение за регистрация или мотивирано отказва регистрацията.

(6) (Изм. - ДВ, бр. 30 от 2006 г., в сила от 12.07.2006 г.) Отказът по ал. 5 може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Чл. 229а. (Нов - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) (1) Операторите, които търгуват с пратки странични животински продукти и/или продукти, получени от тях, без да ги съхраняват, с произход от държава членка, друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, Конфедерация Швейцария или от трети страни, се регистрират и вписват в регистъра по чл. 232, ал. 2.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.) Операторите по ал. 1 подават до директора на ОДБХ по седалището си заявление за регистрация по образец, в което посочват ЕИК по Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел или код по БУЛСТАТ. Заявлението се подава лично, чрез пълномощник, по електронен път при условията и по реда на чл. 5 и 22 от Закона за електронното управление или чрез лицензиран пощенски оператор.

(3) (Доп. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.) Към заявлението се прилага документ за платена такса в размер, определен с тарифата по чл. 3, ал. 4 от Закона за Българската агенция по безопасност на храните, когато плащането не е извършено по електронен път

(4) Заявителят се уведомява писмено за установените непълноти и/или неточности на документите по ал. 2 и 3 в 7-дневен срок от подаване на заявлението, като се определя срок за отстраняването им.

(5) Когато непълнотите и/или неточностите не бъдат отстранени в определения срок, директорът на ОДБХ мотивирано отказва регистрацията.

(6) В 14-дневен срок от подаване на заявлението или от отстраняване на непълнотите и/или неточностите директорът на ОДБХ регистрира оператора и издава удостоверение за регистрация или мотивирано отказва регистрацията.

(7) В тридневен срок от настъпване на промяна на името/наименованието и/или адреса/седалището операторите по ал. 1 писмено уведомяват директора на ОДБХ и прилагат документа, удостоверяващ промяната, както и документ за платена такса, определена с тарифата по чл. 3, ал. 4 от Закона за Българската агенция по безопасност на храните.

(8) В 7-дневен срок от получаване на уведомлението по ал. 7 директорът на ОДБХ вписва промяната в регистъра по чл. 232, ал. 2 и издава удостоверение за извършената промяна.

(9) Отказът по ал. 5 и 6 се съобщава и може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Чл. 229б. (Нов - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 85 от 2017 г.) Операторите по чл. 229а в срок до 10-о число на месеца, следващ съответното тримесечие, са длъжни да предоставят на ОДБХ по седалището на оператора информация за получени и/или разпределени пратки странични животински продукти и/или продукти, получени

от тях, с произход от държава членка, друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, Конфедерация Швейцария или от трети страни. Информацията се предоставя по образец, утвърден от изпълнителния директор на БАБХ. Информацията може да бъде предоставена по електронен път при спазване на изискванията на Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г.) и на Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги.

(2) Областните дирекции по безопасност на храните събират и обобщават информацията по ал. 1.

(3) Областните дирекции по безопасност на храните в срок до 20-о число на месеца, следващ съответното тримесечие, предоставят на Централното управление на БАБХ обобщената информация по ал. 1.

Чл. 230. За регистрация на обекти по чл. 229, ал. 1, в които се извършва само съхранение и/или пускане на пазара на суровини и храни от животински произход, непредназначени за консумация от хора, и на продукти, получени от странични животински продукти, не се изисква технологична документация за производство.

Чл. 231. (1) (Доп. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) Обектите по чл. 229, ал. 1 получават ветеринарен регистрационен номер, а операторите по чл. 229а - регистрационен номер, който се вписва в удостоверението за регистрация.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) Регистрацията на обектите и операторите по ал. 1 е безсрочна.

Чл. 232. (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., предишен текст на чл. 232 - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) Обектите по чл. 229, ал. 1 се вписват в регистър на ОДБХ, който съдържа:

1. номер и дата на издаване на удостоверението за регистрация;
2. ветеринарен регистрационен номер на обекта;
3. име/наименование и адрес/седалище на собственика или ползвателя на обекта;
4. (изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) вид, адрес и дейност на обекта;
5. промени в обстоятелствата по т. 3 и 4.
6. (отм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.)

(2) (Нова - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) Операторите по чл. 229а се вписват в регистър на ОДБХ, който съдържа:

1. номер и дата на издаване на удостоверението за регистрация;
2. регистрационен номер на оператора;
3. име/наименование и/или адрес/седалище на оператора.
4. (отм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.)

Чл. 233. (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г., изм. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.) Българската агенция по безопасност на храните поддържа на интернет страницата си публичен национален електронен регистър на обектите по чл. 229, ал. 1 и на операторите по чл. 229а, който съдържа данните от регистрите на ОДБХ.

Чл. 234. (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., доп. - ДВ, бр. 14 от 2016 г.,

в сила от 19.02.2016 г.) Областните дирекции по безопасност на храните изготвят и съхраняват досиета на регистрираните обекти по чл. 229, ал. 1 и на операторите по чл. 229а.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) Досиетата се съхраняват за срок три години от датата на прекратяване на дейността на обекта, съответно на оператора.

Чл. 235. (1) При въвеждане на нови дейности, промяна на технологията на производството, оборудването или при основно преустройство на сградния фонд в обект по чл. 229, ал. 1 собственикът или ползвателят на обекта в 7-дневен срок подава заявление по реда на чл. 229, ал. 2 - 5.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) При промяна на собственика или ползвателя на обекта новият собственик или ползвател в 7-дневен срок подава заявление до директора на ОДБХ, към което прилага документа, удостоверяващ промяната.

(3) В случаите по ал. 2 се издава ново удостоверение за регистрация, без да се прилага процедурата по чл. 229, ал. 2 - 5.

Чл. 236. (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Регистрацията на обектите по чл. 229, ал. 1 се заличава и удостоверението се обезсилва със заповед на директора на ОДБХ:

1. по искане на собственика или ползвателя на обекта;

2. при промяна на предназначението на обекта;

3. при груби или системни нарушения на нормативните изисквания;

4. при системни нарушения на хигиенните изисквания и на системата за самоконтрол, констатирани от органите на ДВСК;

5. при неизпълнение на принудителна административна мярка;

6. при системно възпрепятстване на ветеринарните лекари при осъществяване на контролната им дейност.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Когато в срок до три месеца от издаването на удостоверението за регистрация по чл. 229, ал. 5 ветеринарните лекари установят, че не се прилагат процедурите, основани на системата за самоконтрол, директорът на ОДБХ заличава регистрацията на обекта.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 30 от 2006 г., в сила от 12.07.2006 г.) Заповедта по ал. 1, т. 3 - 6 и ал. 2 може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Чл. 236а. (Нов - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) (1) Регистрацията на операторите по чл. 229а, ал. 1 се заличава и удостоверението се обезсилва със заповед на директора на ОДБХ:

1. по искане на оператора;

2. при груби или системни нарушения на нормативните изисквания;

3. при неизпълнение на принудителна административна мярка;

4. при системно възпрепятстване на ветеринарните лекари при осъществяване на контролната им дейност.

(2) Заповедта по ал. 1, т. 2 - 4 може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Чл. 237. Изнасяне за трети страни на суровини и храни от животински произход, странични животински продукти и продукти, получени от тях, се извършва само от обекти:

1. получили ветеринарен регистрационен номер;

2. които отговарят на изискванията на страната, за която е предназначена пратката.

Чл. 238. (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., доп. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.) За издаване на сертификат или друг документ износителят подава заявление по образец до директора на ОДБХ, в което посочва:

1. страната, за която е предназначена пратката;

2. вида и количеството на суровините и храните от животински произход, страничните животински продукти и продуктите, получени от тях;

3. ветеринарния регистрационен номер и наименованието на обекта, от който се изнася пратката;

4. граничния контролно-пропускателен пункт, през който се осъществява изнасянето;

5. допълнителни изисквания към продукта на страната, за която се изнася.

(2) Официалният ветеринарен лекар, контролиращ обекта, или негов помощник присъства при товаренето на пратките, предназначени за изнасяне.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) След натоварването на пратката ветеринарният лекар по ал. 2 издава сертификат и/или друг документ, върху който се поставят печатът на съответната ОДБХ, щемпелът на официалния ветеринарен лекар и печатът с ветеринарния регистрационен номер на обекта.

(4) След издаване на документите по ал. 3 официалният ветеринарен лекар уведомява официалния ветеринарен лекар на ГИВП, през който пратката напуска страната.

Чл. 239. (Отм. - ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 20.06.2020 г.)

Чл. 240. (Отм. - ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 20.06.2020 г.)

Чл. 241. (Отм. - ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 20.06.2020 г.)

Чл. 242. (Отм. - ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 20.06.2020 г.)

Чл. 243. (Отм. - ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 20.06.2020 г.)

Чл. 244. (Отм. - ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 20.06.2020 г.)

Чл. 245. (Изм. - ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 20.06.2020 г.) (1) Транспортирането на странични животински продукти и продукти, получени от тях, се извършва със специализирани транспортни средства в съответствие с изискванията по Регламент (ЕО) № 1069/2009.

(2) При транспортирането:

1. храните от животински произход се придружават с документ, съдържащ информацията съгласно Регламент за изпълнение (ЕС) № 931/2011 на Комисията от 19 септември 2011 г. относно изискванията за възможността за проследяване, установени с Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета относно храните от животински произход (ОВ, L 242/2 от 20 септември 2011 г.), и в който е вписан ветеринарният регистрационен номер на обекта, от който произхождат;

2. страничните животински продукти, непредназначени за консумация от хора, и

продуктите, получени от странични животински продукти, се придружават с търговски документ по образец съгласно глава III от приложение VIII към Регламент (ЕС) № 142/2011 на Комисията от 25 февруари 2011 г. за прилагане на Регламент (ЕО) № 1069/2009 на Европейския парламент и на Съвета за установяване на здравни правила относно странични животински продукти и производни продукти, непредназначени за консумация от човека, и за прилагане на Директива 97/78/ЕО на Съвета по отношение на някои проби и артикули, освободени от ветеринарни проверки на границата съгласно посочената директива (ОВ, L 54/1 от 26 февруари 2011 г.), наричан по-нататък "Регламент (ЕС) № 142/2011".

Чл. 246. (Изм. - ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 20.06.2020 г.) (1) За регистрация на транспортно средство за превозване на обектите по чл. 245, ал. 1 собственикът подава заявление по образец до директора на ОДБХ. Заявлението се подава лично, чрез пълномощник, по електронен път при условията и по реда на чл. 5 и 22 от Закона за електронното управление или чрез лицензиран пощенски оператор. Към заявлението се прилага документ за платена такса в размер, определен в тарифата по чл. 14, ал. 2.

(2) В 7-дневен срок от подаването на заявлението директорът на ОДБХ със заповед определя комисия, която да извърши проверка на представените документи и на транспортното средство за съответствието му с изискванията по Регламент (ЕО) № 1069/2009.

(3) Комисията представя становище до директора на ОДБХ с предложение за регистрация или отказ за регистрация на транспортното средство.

(4) В 30-дневен срок от подаването на заявлението директорът на ОДБХ вписва транспортното средство в регистър и издава удостоверение за регистрация или мотивирано отказва регистрацията при нередовност на представените документи или когато транспортното средство не отговаря на изискванията на Регламент (ЕО) № 1069/2009.

(5) Регистрацията е безсрочна.

(6) Отказът по ал. 4 се съобщава и може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Чл. 246а. (Нов - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) (1) Регистрацията по чл. 246 се заличава и удостоверението се обезсилва със заповед на директора на ОДБХ:

1. по искане на собственика или ползвателя на транспортното средство;

2. при промяна на предназначението на транспортното средство;

3. при груби или системни нарушения на нормативните изисквания;

4. при системни нарушения на хигиенните изисквания и на системата за самоконтрол, констатирани от органите на БАБХ;

5. при системно възпрепятстване на ветеринарните лекари при осъществяване на контролната им дейност.

(2) Заповедта по ал. 1, т. 3 - 5 се съобщава и може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Обжалването на заповедта не спира изпълнението ѝ.

Чл. 247. (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г., отм. - ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 20.06.2020 г.)

Чл. 248. (Изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., отм. - ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 20.06.2020 г.)

Чл. 249. (Отм. - ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 20.06.2020 г.)

Чл. 250. (Отм. - ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 20.06.2020 г.)

Чл. 251. (Изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., отм. - ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 20.06.2020 г.)

Раздел II.
Принудителни административни мерки, налагани при упражняване на държавен ветеринарно-санитарен контрол (Отм. - ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 20.06.2020 г.)

Чл. 252. (Отм. - ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 20.06.2020 г.)

Чл. 253. (Отм. - ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 20.06.2020 г.)

Чл. 254. (Отм. - ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 20.06.2020 г.)

Чл. 255. (Отм. - ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 20.06.2020 г.)

Чл. 256. (Отм. - ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 20.06.2020 г.)

Чл. 257. (Отм. - ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 20.06.2020 г.)

Чл. 258. (Отм. - ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 20.06.2020 г.)

Глава десета.
ОБЕЗВРЕЖДАНЕ, СЪХРАНЕНИЕ, ТРАНСПОРТИРАНЕ И УНИЩОЖАВАНЕ НА СТРАНИЧНИ ЖИВОТИНСКИ ПРОДУКТИ (В СИЛА ОТ 01.01.2006 Г.)

Чл. 259. (В сила от 01.01.2006 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Обезвреждане на странични животински продукти и на продукти, получени от тях, се извършва в обекти, регистрирани в ОДБХ по реда на чл. 262.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Съхранение на странични животински продукти и на продукти, получени от тях, се извършва в обекти, регистрирани в ОДБХ по реда на чл. 262.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 36 от 2008 г., изм. - ДВ, бр. 41 от 2010 г., в сила от 01.06.2010 г., изм. - ДВ, бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г., изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г., изм. - ДВ, бр. 102 от 2022 г., в сила от 01.01.2023 г.) Извън случаите по ал. 1 обезвреждане на странични животински продукти и на продукти, получени от тях, се извършва при условия и по ред, които изключват риск за хората и околната среда, определени с наредба на министъра на земеделието.

Чл. 259а. (Нов - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) (1) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Обезвреждане на странични животински продукти и на продукти, получени от тях, може да се извършва в инсталации за изгаряне и съвместно изгаряне, регистрирани в ОДБХ по реда на чл. 262.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Инсталациите по ал. 1 могат да бъдат стационарни и мобилни и трябва да отговарят на условията, посочени в Приложение III, глава II и глава III от Регламент (ЕС) № 142/2011.

(3) Мобилните инсталации се регистрират в ОДБХ, на чиято територия се намира седалището на техния собственик или ползвател.

(4) В мобилните инсталации може да се обезвреждат странични животински продукти и продукти, получени от тях, на територията на цялата страна при спазване изискванията на Регламент (ЕО) № 1069/2009.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) В срок не по-късно от 24 часа преди преместването на мобилни инсталации собствениците или ползвателите им уведомяват писмено директора на ОДБХ по регистрация на инсталацията и директора на ОДБХ, на чиято територия ще осъществяват дейността си.

Чл. 260. (Отм. - ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 20.06.2020 г.)

Чл. 261. (В сила от 01.01.2006 г., отм. - ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 20.06.2020 г.)

Чл. 262. (В сила от 01.01.2006 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., доп. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г., изм. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Лице, което иска да осъществява обезвреждане на странични животински продукти или съхранение на такива продукти, подава до директора на ОДБХ заявление по образец за регистрация на обект по чл. 259, ал. 1 или 2 и на инсталация по чл. 259а, ал. 1. Заявлението се подава лично, чрез пълномощник, по електронен път при условията и по реда на чл. 5 и 22 от Закона за електронното управление или чрез лицензиран пощенски оператор и към него се прилагат:

1. (изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., отм. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.)

2. (доп. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) копие от акта за въвеждане в експлоатация на обекта, издаден по реда на Закона за устройство на територията. Този документ не се прилага при регистрация на инсталация по чл. 259а, ал. 1;

3. копие от документа за право на собственост или право на ползване на обекта;

4. (доп. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.) документ за платена такса в размер, определен в тарифата по чл. 14, ал. 2, когато плащането не е извършено по електронен път.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) В 7-дневен срок от подаване на заявлението директорът на ОДБХ определя със заповед комисия, която проверява документите по ал. 1 и извършва проверка на обекта за съответствието му с представената документация и с ветеринарномедицинските изисквания, както и на технологичната документация за обезвреждане, съответно съхранение на странични животински продукти, и системата за самоконтрол, и изготвя протокол по образец за резултатите от проверката.

(3) При непълнота или нередовност на документите по ал. 1 комисията писмено уведомява заявителя и му определя срок за отстраняването им.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) В 30-дневен срок от подаване на заявлението или от изтичане на срока по ал. 3 директорът на ОДБХ регистрира обекта за обезвреждане, съответно съхранение на странични животински продукти, и издава удостоверение за регистрация или мотивирано отказва регистрация, когато обектът не отговаря на ветеринарномедицинските изисквания.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 30 от 2006 г., в сила от 12.07.2006 г.) Отказът по ал. 4 може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Чл. 263. (В сила от 01.01.2006 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) Регистрацията на обектите по чл. 259, ал. 1 и 2 и на инсталациите по чл. 259а, ал. 1 е безсрочна.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) Регистрираните обекти и

инсталации получават ветеринарен регистрационен номер, който се вписва в регистъра и в удостоверението за регистрация.

Чл. 264. (В сила от 01.01.2006 г., доп. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г., изм. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.) Българската агенция по безопасност на храните поддържа на интернет страницата си публичен национален електронен регистър на обектите и инсталациите за обезвреждане на странични животински продукти и за съхранение на странични животински продукти, който съдържа:

1. номер и дата на издаване на удостоверението за регистрация;

2. ветеринарен регистрационен номер на обекта;

3. (изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) трите имена и постоянния адрес на физическото лице, съответно наименованието, седалището и адреса на управление на едноличния търговец или юридическото лице и ЕИК по Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел, или идентификационния номер за регистрация на лицата, регистрирани в друга държава - членка на Европейския съюз, или в държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство - собственик или ползвател на обекта;

4. (изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) вид, дейност, капацитет, местонахождение и адрес на обектите по чл. 259а, ал. 1, а за мобилните инсталации - адрес по регистрация на обекта;

5. промени във вписаните обстоятелства по т. 3 и 4.

6. (отм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.)

Чл. 265. (В сила от 01.01.2006 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., доп. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) За всеки регистриран обект по чл. 259, ал. 1 и 2 и инсталация по чл. 259а, ал. 1 в ОДБХ се изготвя досие, в което се съхраняват заявлението и документите по чл. 262 и 266, както и актове от извършени проверки и наложени наказания.

(2) Досиетата се съхраняват за срок три години от датата на прекратяване дейността на обекта.

Чл. 266. (В сила от 01.01.2006 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) При промяна на технологията на производство, на оборудването и/или при основно преустройство на сградния фонд в обект по чл. 259, ал. 1 или 2 вписаното в регистъра лице в 7-дневен срок подава заявление по реда на чл. 262.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) При промяна на вписаното в регистъра лице новият собственик или ползвател на обекта подава заявление в 7-дневен срок до директора на ОДБХ, към което прилага документа, удостоверяващ промяната.

(3) В случаите по ал. 2 се издава удостоверение за регистрация, без да се прилага процедурата по чл. 262.

Чл. 267. (В сила от 01.01.2006 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., доп. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) Регистрацията на обект по чл. 259, ал. 1 или 2 и на инсталация по чл. 259а, ал. 1 се заличава и удостоверението се обезсилва с мотивирана заповед на директора на ОДБХ при:

1. (изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) искане на вписаното в регистъра лице;

2. промяна на предназначението на обекта;

3. груби или системни нарушения на нормативните изисквания;

4. системни нарушения на хигиенните изисквания и на системата за самоконтрол;

5. неизпълнение на принудителна административна мярка.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) В тридневен срок от настъпване на обстоятелство по ал. 1, т. 2 вписаното в регистъра лице подава заявление до директора на ОДБХ.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Директорът на ОДБХ в тридневен срок от подаване на заявлението по ал. 2 със заповед заличава регистрацията на обекта.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 30 от 2006 г., в сила от 12.07.2006 г., изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Заповедта на директора на ОДБХ за заличаване на регистрацията в случаите по ал. 1, т. 3, 4 и 5 се съобщава и може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Чл. 268. (В сила от 01.01.2006 г., отм. - ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 20.06.2020 г.)

Чл. 269. (В сила от 01.01.2007 г., изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., доп. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) Българската агенция по безопасност на храните уведомява държавите членки и Европейската комисия за обектите и инсталациите, вписани в регистъра по чл. 264, както и за обектите и инсталациите, чиято регистрация е заличена.

Чл. 270. (В сила от 01.01.2006 г.) (1) Лицата, извършващи дейност в обекти по чл. 259, ал. 1 или 2:

1. въвеждат системата за самоконтрол;

2. определят специалисти, които отговарят за системата за самоконтрол и периодично обобщават и анализират резултатите;

3. (изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) вземат проби от всяка партида на крайния продукт за установяване на съответствие с показателите, на които трябва да отговарят продуктите;

4. въвеждат система за проследяване на движението на всяка партида от крайния продукт.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Когато резултатите от изследванията на пробите не съответстват на показателите, лицето по ал. 1:

1. незабавно уведомява официалния ветеринарен лекар за вида на несъответствието;

2. установява причината за несъответствието;

3. преработва повторно партидата или я унищожава под контрола на ветеринарния лекар по т. 1;

4. увеличава броя на взетите проби за изследване;

5. проверява документацията за получените странични животински продукти, от които е произведена партидата;

6. предприема мерки за почистване и обеззаразяване на обекта.

Чл. 270а. (Нов - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) Собствениците или ползвателите на инсталациите по чл. 259а, ал. 1:

1. въвеждат системата за самоконтрол;

2. определят специалисти, които отговарят за системата за самоконтрол и периодично обобщават и анализират резултатите.

Чл. 271. (В сила от 01.01.2006 г., изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) (1) Директорът на съответната ОДБХ може да разреши използването на странични животински продукти в случаите по Регламент (ЕО) № 1069/2009.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.) Физически и юридически лица, които желаят да използват странични животински продукти, подават до директора на ОДБХ заявление по образец, към което прилагат документ за платена такса в размер, определен с тарифата по чл. 14, ал. 2, когато плащането не е извършено по електронен път. Заявлението се подава лично, чрез пълномощник, по електронен път при условията и по реда на чл. 5 и 22 от Закона за електронното управление или чрез лицензиран пощенски оператор.

(3) Директорът на ОДБХ със заповед определя комисия, която да извърши проверка в обекта за спазване на изискванията на Регламент (ЕО) № 1069/2009.

(4) При установяване на несъответствия с изискванията на Регламент (ЕО) № 1069/2009 комисията дава писмени указания на заявителя за отстраняването им и му определя срок за това.

(5) След отстраняване на несъответствията заявителят писмено уведомява директора на ОДБХ и комисията по ал. 3 извършва повторна проверка на обекта.

(6) Комисията представя на директора на ОДБХ становище с предложение за разрешаване използването на странични животински продукти или отказ за използването им.

(7) В срок до 30 дни от подаване на заявлението, съответно от отстраняване на пропуските, директорът на ОДБХ издава разрешение по образец за използването на странични животински продукти, в което посочва условията за използването и съхранението им или мотивирано отказва издаването на разрешение.

(8) Отказът по ал. 7 се съобщава и може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(9) В ОДБХ се води списък на издадените разрешения за използване на странични животински продукти, който съдържа:

1. име (наименование и адрес) и седалище на лицето, което осъществява дейността;

2. местонахождение на обекта, в който се осъществява дейността;

3. номер и дата на издаденото разрешение;

4. предназначение, категория и вид на разрешените за използване на странични животински продукти;

5. номер и дата на заповедта за прекратяване или отнемане на издаденото разрешение.

(10) В Централното управление на БАБХ се води списък на издадените разрешения за използване на странични животински продукти, който съдържа данните от списъците на ОДБХ. Списъкът се публикува на интернет страницата на БАБХ.

Чл. 271а. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Лицата, получили разрешение за използване на странични животински продукти, водят дневник, в който вписват вида, количеството, произхода и датата на постъпване на продуктите в обекта.

Чл. 271б. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) Всяка пратка странични животински продукти, които се използват по реда на чл. 271, се придружава от търговски документ съгласно Регламент (ЕС) № 142/2011. Екземпляр от

документа се съхранява в обекта на произход и в обекта по предназначение най-малко две години от датата на издаването му.

Чл. 271в. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) (1) (Отм. - ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 20.06.2020 г.)

(2) Със заповед на директора на съответната ОДБХ разрешението за използване на странични животински продукти по чл. 271:

1. се отнема - в случаите по чл. 236, ал. 1, т. 3, 4, 5 и 6;

2. се прекратява - в случаите по чл. 236, ал. 1, т. 1 и 2.

(3) Заповедта за отнемане на разрешението по ал. 2 се съобщава и може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Чл. 272. (В сила от 01.01.2006 г., доп. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) Физическите и юридическите лица, в резултат на чиято дейност се получават странични животински продукти, са длъжни да ги съхраняват в изолирани помещения, контейнери или на оборудвани площадки до предаването им за обезвреждане или съхранение в обекти по чл. 259, ал. 1 и 2 и инсталации по чл. 259а, ал. 1.

Чл. 273. (В сила от 01.01.2006 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 36 от 2008 г., изм. - ДВ, бр. 41 от 2010 г., в сила от 01.06.2010 г., изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., доп. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г., изм. - ДВ, бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г., изм. - ДВ, бр. 102 от 2022 г., в сила от 01.01.2023 г.) Министърът на земеделието по предложение на изпълнителния директор на БАБХ със заповед определя районите на обслужване на регистрираните обекти за съхранение и обезвреждане на странични животински продукти.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) Лицата, извършващи дейност в обектите по чл. 259, ал. 1, са длъжни да организират събирането на страничните животински продукти от определените им райони и от обектите по чл. 259, ал. 2.

(3) (Нова - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) Лицата, извършващи дейност в обектите по чл. 259, ал. 2, са длъжни да организират събирането и съхранението на страничните животински продукти от определените им райони и да ги предават за обезвреждане в обектите по чл. 259, ал. 1.

Чл. 274. (В сила от 01.01.2006 г., отм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.)

Чл. 275. (В сила от 01.01.2006 г., изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) (1) (Доп. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г., изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Физическите и юридическите лица, в резултат на чиято дейност се получават странични животински продукти, са длъжни да ги предават в обекти по чл. 259, ал. 1 или 2 и инсталации по чл. 259а, ал. 1 с изключение на случаите определени с наредбата по чл. 259, ал. 3.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) Лицата по ал. 1 заплащат на собствениците, съответно ползвателите на обектите по чл. 259, ал. 1 и 2 и инсталациите по чл. 259а, ал. 1 разходите за събирането, транспортирането, обезвреждането и съхранението на страничните животински продукти по цени, договорени между тях.

(3) (Доп. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) Собствениците, съответно ползвателите на обекти за обезвреждане на странични животински продукти са длъжни да предават получените от обезвреждането продукти за унищожаване или оползотворяване съгласно

Регламент (ЕО) № 1069/2009. Разходите по унищожаването или оползотворяването се договарят между собственика на обекта за обезвреждане и собственика на обекта за унищожаване или оползотворяване на продуктите.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г., изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) За сметка на държавния бюджет са разходите за събиране, транспортиране, съхранение и обезвреждане на:

1. умрели животни от животновъдни обекти, регистрирани по реда на чл. 137, ал. 1;

2. животни и/или на обекти по чл. 141; в случаите по чл. 142, ал. 1 разходите са за сметка на съответните собственици.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г., изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Разходите за извършване на услугите по ал. 4 се предоставят под формата на държавна помощ чрез Държавен фонд "Земеделие".

(6) (Нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Разходите за събиране, транспортиране, съхранение и обезвреждане на умрели животни и на странични животински продукти, добити при клане на животни в регистрирани животновъдни обекти - лични стопанства, са за сметка на бюджета на БАБХ.

(7) (Нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) За ползване на услугите по ал. 4 и 6 собствениците на животновъдни обекти, регистрирани по чл. 137, заплащат годишна такса в размер, определен в тарифата по чл. 14, ал. 2.

Глава единадесета.
ВЕТЕРИНАРНОМЕДИЦИНСКИ ПРОДУКТИ

Раздел I.
Употреба на ветеринарномедицински продукти

Чл. 276. (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) (1) В Република България се внасят, търгуват, съхраняват и употребяват ВМП, лицензирани за употреба по реда на тази глава или съгласно Регламент (ЕО) № 726/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 г. за установяване на процедури на Общността за разрешаване и контрол на лекарствени продукти за хуманна и ветеринарна употреба и за създаване на Европейска агенция по лекарствата, наричан по-нататък "Регламент (ЕО) № 726/2004".

(2) Изискванията по ал. 1 се прилагат и за медикаментозни премикси, произведени в промишлени условия или по метод, който включва промишлен процес.

(3) Когато при отчитане на характеристиките на даден продукт възникне съмнение дали той е ВМП, тъй като попада в определението по § 1, т. 9 от допълнителните разпоредби, но попада и в обхвата на определение за продукти, предвидено в друг нормативен акт, за този продукт се прилагат изискванията на тази глава.

(4) Изискванията по тази глава се прилагат и за активни субстанции, използвани като изходни суровини за производство на ВМП и определени субстанции в състава на ВМП с анаболно, антиинфекциозно, противопаразитно, противовъзпалително, хормонално или психотропно действие.

(5) Когато след издаване на лиценз за употреба на ВМП настъпят промени, свързани с видовете животни, за които е предназначен продуктът, концентрацията, фармацевтичната форма, начина на приложение или други промени, се прилагат разпоредбите на чл. 314.

(6) Притежателят на лиценз за употреба на ВМП носи отговорност за предлагането на ВМП на пазара, включително и когато е определил свой представител.

Чл. 277. (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Изпълнителният директор на БАБХ или оправомощено от него лице издава лиценз за употреба на ВМП, предназначен за продуктивни животни, ако активната или активните му субстанции отговарят на изискванията за максимално допустими стойности на остатъчни количества от ВМП, определени в Регламент (ЕС) № 37/2010.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Не се подава заявление за издаване на лиценз за употреба на ВМП, предназначени за един или повече видове продуктивни животни, чиито фармакологично активни субстанции за тези животни не са включени в Таблица 1 "Разрешени субстанции" от приложението на Регламент (ЕС) № 37/2010, и за които не е подадено заявление за установяване на максимално допустими стойности на остатъчни количества от ВМП в суровини и храни от животински произход.

(3) Заявление за издаване на лиценз за употреба на ВМП по ал. 2 може да се подаде не по-рано от 6 месеца от подаване на заявление в Европейската агенция по лекарствата, което съдържа доказателства за установени максимално допустими стойности на остатъчни количества от ВМП в суровини и храни от животински произход.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) При промяна в приложението на Регламент (ЕС) № 37/2010 изпълнителният директор на БАБХ или оправомощено от него лице в срок до 60 дни от промяната издава заповед, с която съответно изменя или прекратява лиценза за употреба на ВМП.

(5) (Доп. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) По изключение може да бъде издаден лиценз за употреба на ВМП за определени еднокопитни животни, които се отглеждат за разплод и не са предназначени за човешка консумация, съгласно Регламент (ЕО) № 2015/262 при следните условия:

1. (изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) фармакологично активните им субстанции не са включени в Таблица 1 "Разрешени субстанции" от приложението на Регламент (ЕС) № 37/2010;

2. (изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) не съдържат активни субстанции, включени в Таблица 2 "Забранени субстанции" от приложението на Регламент (ЕС) № 37/2010;

3. не са предназначени за лечение на болести по еднокопитни животни, посочени в кратката характеристика на друг лицензиран за употреба ВМП.

(6) (Изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Заявление за издаване на лиценз за употреба на ВМП по ал. 5 може да се подаде, без да се спазват изискванията на Регламент (ЕС) № 37/2010, в случай че бъде представена документация, която доказва качеството, безопасността и ефикасността на ВМП.

Чл. 278. (Изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Лиценз за употреба на ВМП се издава от изпълнителния директор на БАБХ или оправомощено от него лице на физическо или юридическо лице, установено на територията на държава членка.

Чл. 279. (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.) За издаване на лиценз за употреба на ВМП лицата по чл. 278 подават заявление по образец до изпълнителния директор на БАБХ, в което се посочва ЕИК по Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел или код по БУЛСТАТ. Заявлението се подава лично, чрез пълномощник, по електронен път при условията и по реда на чл. 5 и 22 от Закона за електронното управление или чрез лицензиран пощенски оператор. Към заявлението се прилагат:

1. (изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.) документ за актуално състояние, издаден от компетентен орган на друга държава, когато е приложимо;

2. регистрационно досие на ВМП, което съдържа:

а) (доп. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) част първа - административни данни, кратка характеристика на продукта, макет на първичната и външната му опаковка и листовка за употреба и експертни доклади към документацията по букви "б" - "г";

б) част втора - физико-химична, фармацевтична, микробиологична и биологична документация;

в) част трета - данни за безопасност и остатъчни количества;

г) част четвърта - предклинична и клинична документация;

3. мостри от ВМП, стандартни субстанции за лекарствени ВМП, референтни щамове, токсини и серуми за имунологични ВМП, които са достатъчни за извършване на три изследвания;

4. (изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) копие от лиценз за производство или договор с лицензиран производител на ВМП и/или активни субстанции, когато лицето по чл. 278 не е производител, или договор с лицензиран търговец на едро с ВМП и/или активни субстанции, в случаите, когато лицето по чл. 278 не е търговец на едро и ВМП или активните субстанции се произвеждат в държава членка;

5. (доп. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) данни за квалифицираното лице по чл. 295 - име, адрес и професионална квалификация и декларация от квалифицираното лице по чл. 353, че активните субстанции, включени в състава на ВМП, са произведени при спазване на изискванията за добра производствена практика;

6. (нова - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) копие от сертификат за Добра производствена практика;

7. (предишна т. 6 - ДВ, бр. 7 от 2013 г., доп. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.) документ за платена такса в размер, определен в тарифата по чл. 14, ал. 2, когато плащането не е извършено по електронен път.

Чл. 279а. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Документите по чл. 279, т. 2 се представят на хартиен или електронен носител, с изключение на кратката характеристика на продукта, първичната и външната му опаковка и листовката за употреба, които се представят на електронен носител.

Чл. 280. (1) (Изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Заявителят не е длъжен да представи резултати от изследвания за безопасност и максимално допустими стойности на остатъчни количества от ВМП или резултати от предклинични и клинични изпитвания, когато представи доказателства, че ВМП, посочен в заявлението, е генеричен на референтен ВМП, който е лицензиран или е бил лицензиран в държава членка най-малко осем години.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Заявителят посочва в заявлението в коя държава членка референтният ВМП е получил лиценз за употреба. Изпълнителният директор на БАБХ изисква от компетентния орган на държавата членка да представи в срок от един месец потвърждение, че референтният ВМП притежава или е притежавал лиценз за употреба в тази държава, пълния състав на референтния ВМП и ако е необходимо - и друга допълнителна документация.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Редът по ал. 2 се прилага и в случаите, когато компетентен орган на държава членка изиска писмено потвърждение от БАБХ.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Не се издава лиценз за употреба на генеричен ВМП преди изтичане на 10 години от датата на първото издаване на лиценза за употреба на референтния

ВМП, а за ВМП, предназначен за риби и пчели или други видове животни, определени от Европейската комисия, този срок може да се удължи до 13 години по решение на Европейската комисия.

(5) Различните соли, естери, етери, изомери, смеси от изомери, комплекси или производни на активна субстанция на ВМП се смятат за еднаква активна субстанция, освен ако не се различават съществено по отношение на безопасност и ефикасност. Когато има съществени различия, към заявлението се представят доказателства за безопасността и ефикасността на отделните соли, естери или производни на активната субстанция, включена в състава на лицензиран за употреба ВМП.

(6) (Изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Различните перорални фармацевтични форми с незабавно действие се смятат за една и съща фармацевтична форма. Заявителят не представя резултати от изследвания за бионаличност, ако докаже, че ВМП е генеричен на референтен ВМП.

(7) (Изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Заявителят представя данни от предклинични и клинични изпитвания в случаите, когато биологичен ВМП, подобен на референтния биологичен ВМП, не отговаря на определението за генеричен ВМП поради различие по отношение на изходните суровини или производствените процеси на биологичния ВМП и тези на референтния биологичен ВМП. Видът и количеството на допълнителните данни, които заявителят следва да представи, трябва да отговарят на съответните критерии съгласно наредбата по чл. 284. Резултатите от други изпитвания и опити, посочени в досието на референтния продукт, не се представят.

(8) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) При ВМП, предназначен за продуктивни животни, с нова активна субстанция, която не е била включена в състава на лицензиран за употреба ВМП в държава членка до 30 април 2004 година, десетгодишният срок по ал. 4 се удължава с една година за всяко разширяване на обхвата на лицензa за употреба за други видове продуктивни животни, ако разширяването е направено до петата година от издаването на първоначалния лиценз. Този срок не може да бъде по-дълъг от 13 години за ВМП, предназначен за четири или повече вида продуктивни животни.

(9) (Изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Удължаването на срока по ал. 8 се допуска само ако притежателят на лицензa за употреба на референтния ВМП първоначално е кандидатствал за определяне на максимално допустими стойности на остатъчни количества от ВМП за видовете животни, за които е предназначен.

(10) (Изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Заявителят предоставя собствени данни от изпитвания за безопасност, максимално допустими стойности на остатъчни количества от ВМП, от предклинични или клинични изпитвания, когато ВМП не е генеричен или когато биоеквивалентността не може да се докаже чрез изследване за бионаличност или при промяна на активната субстанция, съответно активните субстанции, терапевтичните показания, активността, фармацевтичната форма или начина на прилагане.

(11) Когато ВМП съдържа активни субстанции, които влизат в състава на лицензиран за употреба ВМП, но не са използвани в комбинация за терапевтични цели, се представят методите за анализ, резултатите от изпитванията за безопасност и остатъчни количества от ВМП, от предклинични и клинични изпитвания, отнасящи се до тази комбинация.

(12) Притежателят на лицензa за употреба на ВМП може да разреши използването на документацията от фармацевтичните изпитвания, изпитванията за безопасност и остатъчни количества от ВМП, предклинични и клинични изпитвания, включена в досието на ВМП, при подаване от друго лице на заявление за издаване на лицензa за употреба на ВМП, който има еднакъв количествен и качествен състав на активните субстанции и една и съща фармацевтична форма.

(13) При усложнена епизоотична обстановка не се изисква заявителят да представи в регистрационното досие резултатите от теренни опити с имунологичен ВМП върху животни, за

които е предназначен продуктът, ако тези опити не могат да бъдат извършени по основателни причини.

(14) (Изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Извършването на необходимите изпитвания и опити, свързани с продукта, за изпълнение изискванията по ал. 1 - 10 не е нарушение на патентни права или на сертификата за допълнителна защита.

Чл. 281. (1) (Изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Не се изисква заявителят да представя резултати от изпитванията за безопасност и остатъчни количества от ВМП или резултати от предклинични и клинични изпитвания, когато докаже, че активните субстанции на ВМП са с утвърдена най-малко десетгодишна употреба в държава членка, имат призната ефикасност и приемливо ниво на безопасност, и ако не се нарушава законодателството в областта на защитата на индустриалната и търговската собственост. В този случай заявителят може да представи подходящи данни от научни публикации.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) В случаите по ал. 1 може да се използва като доказателство в частта за безопасност и остатъчни количества от ВМП и публикуваният в Европейската агенция по лекарствата доклад за установени максимално допустими стойности на остатъчни количества от ВМП в съответствие с Регламент (ЕС) № 37/2010.

(3) (Доп. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Когато заявителят използва научни публикации за определен вид продуктивни животни, за да получи лиценз за употреба на ВМП и при друг вид продуктивни животни, представя резултати от собствени изследвания за остатъчни количества от ВМП в съответствие с Регламент (ЕС) № 37/2010 и резултати от допълнителни клинични изпитвания на ВМП за този вид.

(4) Резултатите по ал. 3 не могат да се използват от трети лица преди изтичане на три години от издаването на лиценза за употреба.

Чл. 281а. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) (1) За лицензиране на хомеопатични ВМП, предназначени за продуктивни животни, се прилага специална опростена процедура, когато:

1. се прилагат по начин, описан в монография на Европейската фармакопея, а при липса на такава - в други фармакопеи на държави членки;

2. върху етикета, опаковката на ВМП или друга свързана с продукта информация няма специфична терапевтична индикация;

3. са разредени в достатъчна степен, която гарантира безопасността на продукта, като хомеопатичният ВМП не съдържа повече от една десетохилядна част от тинктурата-майка.

(2) За ВМП по ал. 1 се прилагат изискванията за издаване на лиценз по чл. 279, с изключение на изискванията по чл. 291, ал. 1 - 4, както и изискването за представяне на доказателства за терапевтичен ефект.

(3) За хомеопатични ВМП, предназначени за продуктивни животни, се прилагат и изискванията на Регламент (ЕС) № 37/2010.

Чл. 282. (1) (Изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) За издаване на лиценз за употреба на серия хомеопатични ВМП, получени от един и същи хомеопатичен запас, съответно хомеопатични запаси се прилага опростена процедура, при която се подава заявление по чл. 279.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) За доказване качеството на хомеопатичния ВМП и хомогенността на партидата към заявлението по ал. 1 се прилагат документите по чл. 279, т. 1, 3 - 6 и регистрационното досие, което съдържа:

1. (изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) научно или друго наименование на хомеопатичния запас,

съответно хомеопатичните запаси, посочено във фармакопея, начин на прилагане, фармацевтични форми и степен на разреждане;

2. описание на произхода и начина на контролиране на хомеопатичния запас, съответно хомеопатичните запаси, библиографска справка относно хомеопатичната природа, а за съдържащи биологични субстанции хомеопатични ВМП - и описание на мерките за недопускане на замърсяване с патогени;

3. описание на производството и контрола за всяка фармацевтична форма, начина на разреждане и усилване на действието;

4. (изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) копие от лицензa за производство или договор с лицензиран производител на съответния хомеопатичен ВМП;

5. копия от документи за лицензиране за употреба, издадени за същите ВМП в друга държава членка, ако има такива;

6. един или повече макети на външната и първичната опаковка на ВМП, които ще се лицензират;

7. данни за стабилност на ВМП;

8. определения карентен срок с обосновка.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Прилагане на хомеопатични ВМП се допуска и в случаите по чл. 322.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Прилагане на хомеопатични ВМП се допуска и в случаите по чл. 323, когато активните им субстанции са включени в Таблица 1 "Разрешени субстанции" от приложението на Регламент (ЕС) № 37/2010.

(5) (Нова - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) По отношение на хомеопатични ВМП се прилагат изискванията на раздел V, раздел VI и раздел VII от тази глава.

Чл. 282а. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Изискванията по чл. 281а и 282 не се прилагат за имунологични хомеопатични ВМП.

Чл. 282б. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Хомеопатични ВМП, с изключение на тези, посочени в чл. 281а, ал. 1, се лицензират за употреба съгласно чл. 279, чл. 280, ал. 11 - 13.

Чл. 283. (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., отм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.)

Чл. 284. (Изм. - ДВ, бр. 36 от 2008 г., изм. - ДВ, бр. 41 от 2010 г., в сила от 01.06.2010 г., изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г., изм. - ДВ, бр. 102 от 2022 г., в сила от 01.01.2023 г.) Изискванията към данните, които съдържа документацията за издаване на лиценз за употреба на ВМП, се уреждат с наредба на министъра на земеделието.

Чл. 285. (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) В БАБХ се изготвя експертна оценка на досието и качествата на ВМП.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) При извършване оценка на досието БАБХ:

1. (изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) проверява съответствието на приложената документация с изискванията, посочени в наредбата по чл. 284;

2. изследва крайния продукт и при необходимост междинния продукт или суровините за

ВМП за потвърждаване на методите за анализ, използвани от производителя и описани в досието;

3. може да изиска от заявителя допълнителна писмена информация, когато установи неточности и/или непълноти в досието;

4. може да изиска от заявителя да предостави субстанции в необходимите количества за потвърждаване на метода за анализ за откриване на остатъчни субстанции от ВМП.

(3) (Нова - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) За извършване на анализите за изготвяне на оценката по ал. 1 заявителят заплаща такса в размер, определен в тарифата по чл. 14, ал. 2.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., отм., предишна ал. 3, доп. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) В случаите по ал. 2, т. 3 и 4 БАБХ уведомява писмено заявителя. Срокът по чл. 288, ал. 1 спира да тече от датата на уведомлението до потвърждаване на аналитичния метод и/или предоставяне на исканата информация или субстанции но не по-късно от 180 дни.

(5) (Нова - ДВ, бр. 7 от 2013 г., доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) В случаите по ал. 4, когато заявителят не представи исканата информация и/или субстанции в срок до 180 дни от датата на получаване на писменото уведомление, изпълнителният директор на БАБХ или оправомощено от него лице със заповед прекратява процедурата по издаване на лицензa и писмено уведомява заявителя.

(6) (Нова - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Заповедта по ал. 5 се съобщава и може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Обжалването не спира изпълнението.

(7) (Нова - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) В случаите по ал. 5 може да се подаде заявление за издаване на лиценз за употреба на ВМП по реда на чл. 279.

(8) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г., доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Когато изследванията по ал. 2, т. 2 не могат да бъдат извършени в лаборатория на БАБХ, в срок до 45 дни от подаване на заявлението по чл. 279 изпълнителният директор на БАБХ или оправомощено от него лице писмено уведомява заявителя и изпраща мострите за извършване на изследвания в официална лаборатория за контрол на ВМП на територията на Европейския съюз.

(9) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.) Разходите за изпращане на мострите и извършването на изследванията по ал. 8 са за сметка на заявителя.

Чл. 286. (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Към изпълнителния директор на БАБХ се създават специализирани комисии със статут на постоянно действащи консултативни органи, както следва:

1. Комисия за лекарствени ВМП;

2. Комисия за имунологични ВМП.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 82 от 2012 г.) Изпълнителният директор на БАБХ със заповед определя състава на комисиите и утвърждава правилник за работата им. Със заповедта се определя и възнаграждението на членовете на комисиите, освен ако в закон е предвидено друго.

(3) Членовете на специализираните комисии:

1. са длъжни да пазят в тайна данните от досието на ВМП, предложен за лицензиране за употреба, 5 години след прекратяване на участието си в комисията;

2. не могат да използват данните от документацията, за да облагодетелстват себе си или трети лица.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) За обстоятелствата по ал. 3 членовете на комисиите подписват декларация по образец, която представят на изпълнителния директор на БАБХ. Декларацията се съхранява от секретаря на съответната комисия за срок 5 години от датата на прекратяване на участието в комисиите.

Чл. 287. (1) Съответната комисия въз основа на представената документация по чл. 279 и

чл. 282, ал. 2 и експертната оценка по чл. 285, ал. 1 изготвя становище по заявлението за издаване на лиценз за употреба на ВМП.

(2) При изготвяне на становището комисията:

1. изисква от заявителя допълнителна писмена информация, когато установи неточности и/или непълноти в досието;

2. при необходимост изисква от заявителя провеждане на допълнителни лабораторни и/или клинични изследвания.

Чл. 288. (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Изпълнителният директор на БАБХ или оправомощено от него лице в срок до 210 дни от подаване на заявлението по чл. 279 въз основа на становището на съответната комисия издава лиценз за употреба на ВМП по образец или мотивирано отказва издаването му.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., отм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.)

(3) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Изпълнителният директор на БАБХ или оправомощено от него лице отказва издаването на лиценз за употреба на ВМП по ал. 1, когато:

1. регистрационното досие не отговаря на изискванията;

2. (доп. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) съотношението полза/риск при употреба на ВМП е неблагоприятно при условията на употреба, при които е издаден лицензът;

3. (нова - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) съотношението полза/риск при употреба на ВМП, предназначен за зоотехническа употреба, е неблагоприятно за здравето на животните, хуманното отношение към тях и безопасността за потребителите;

4. (предишна т. 3 - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) ветеринарномедицинският продукт не притежава профилактичен или лечебен ефект за вида животни, за които е предназначен, или представените от заявителя доказателства не са достатъчни;

5. (предишна т. 4 - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) количественият и качественият състав на ВМП е различен от посочения в представената от заявителя документация;

6. (предишна т. 5, изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) предложеният от заявителя карентен срок е недостатъчен, за да гарантира, че храните, получени от третираните животни, не съдържат остатъци от ВМП, които представляват евентуална опасност за здравето на потребителя, или не са представени достатъчно доказателства за този срок;

7. (предишна т. 6 - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) предложеният от заявителя етикет или листовка не отговаря на изискванията;

8. (предишна т. 7, доп. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) употребата на ВМП е забранена с административен или нормативен акт.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Изпълнителният директор на БАБХ или оправомощено от него лице може да откаже издаването на лиценз за употреба на ВМП по ал. 1 и когато предстоят промени в актовете на Европейския съюз, свързани с налагане на ограничителни мерки и това е необходимо за защита здравето на хората и животните.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 30 от 2006 г., в сила от 12.07.2006 г., изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Отказът по ал. 3 се съобщава и може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Чл. 288а. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) (1) (Доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) При изключителни обстоятелства след консултации със заявителя изпълнителният директор на

БАБХ или оправомощено от него лице издава лиценз за употреба на ВМП, при условие че заявителят е въвел специфични процедури, свързани с безопасността на ВМП, за уведомяване на БАБХ за всеки инцидент, свързан с неговата употреба, и за предприемане на съответни действия. Такъв лиценз се издава само при наличие на обективни причини, които могат да бъдат проверени.

(2) Условията по ал. 1 се вписват в лиценза и в регистъра по чл. 290.

(3) (Доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Ежегодно БАБХ извършва оценка на изпълнението на условията, при които е издаден лицензът. Когато оценката е отрицателна, изпълнителният директор на БАБХ или оправомощено от него лице със заповед прекратява лиценза.

(4) Заповедта по ал. 3 се съобщава и може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Обжалването не спира изпълнението.

Чл. 289. (В сила от 01.01.2007 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., доп. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Изпълнителният директор на БАБХ не разглежда заявление за издаване на лиценз за употреба на ВМП, когато установи, че такова е подадено в друга държава членка, и уведомява заявителя, че в този случай се прилага процедурата по взаимно признаване на лиценз за употреба на ВМП или децентрализирана процедура.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Изпълнителният директор на БАБХ не разглежда заявление за издаване на лиценз за употреба на ВМП, когато бъде уведомен, че същият ВМП е лицензиран в друга държава членка, с изключение на случаите, когато заявлението е подадено по процедурата по взаимно признаване на лиценз за употреба на ВМП или децентрализирана процедура.

Чл. 290. (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.) Българската агенция по безопасност на храните поддържа на интернет страницата си публичен национален електронен регистър на издадените лицензи за употреба на ВМП по чл. 288, ал. 1, който съдържа:

1. номер и дата на издаване на лиценза;

2. наименование на ВМП, фармацевтична форма, количество на активната субстанция и количество ВМП в една опаковка;

3. име/наименование, адрес/седалище и адрес на управление на притежателя на лиценза;

4. код по АТС;

5. срок на годност на ВМП;

6. режим на отпускане на ВМП;

7. карентен срок;

8. номер и дата на становището на съответната комисия за издаване на лиценз за употреба на ВМП;

9. номер и дата на издаване на заповедта за прекратяване или отнемане на лиценза за употреба на ВМП;

10. забележки по вписани обстоятелства.

(2) (Отм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.)

Чл. 291. (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) При издаването на лиценз за употреба на ВМП изпълнителният директор на БАБХ или оправомощено от него лице прилага към лиценза одобрената кратка характеристика на ВМП.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Българската агенция по безопасност на храните вписва в регистъра по чл. 290, ал. 1 издадения лиценз за употреба заедно с кратката характеристика на продукта.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 41 от 2010 г., в сила от 01.06.2010 г., изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) След издаване на лиценз за употреба Българската агенция по безопасност на храните изготвя доклад с оценка на досието във връзка с резултатите от фармацевтичните изпитвания, изпитванията за безопасност и остатъчни количества от продукта, предклиничните и клинични изпитвания и го представя на изпълнителния директор на БАБХ или на оправомощено от него лице. Докладът се актуализира при информация, която е от значение за качеството, безопасността или ефикасността на ВМП.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 36 от 2008 г., изм. - ДВ, бр. 41 от 2010 г., в сила от 01.06.2010 г., изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г., доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Докладът по ал. 3, без съдържащата се в него поверителна информация, се публикува в интернет страницата на БАБХ.

Чл. 292. (1) Лицензът за употреба на ВМП по чл. 288, ал. 1 се издава за срок от 5 години.

(2) (Отм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.)

(3) Лицензът по ал. 1 може да се поднови след изтичане на срока му въз основа на повторна оценка на съотношението полза/риск.

(4) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., доп. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г., изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) За подновяване на лиценза притежателят му подава до изпълнителния директор на БАБХ заявление по образец най-малко 6 месеца преди изтичането на срока по ал. 1, към което прилага:

1. списък на всички промени, свързани с обстоятелствата, при които е издаден лицензът, които са приключили или са в ход, като се посочват номерът и датата на стартиране на съответната процедура, датата на приключване и кратко описание на промяната;

2. документ за платена такса в размер, определен в тарифата по чл. 14, ал. 2, когато плащането не е извършено по електронен път;

3. декларация по образец от посоченото в заявлението квалифицирано лице на производителя на ВМП, че активната субстанция, която се използва като изходна суровина, е произведена в съответствие с Добрата производствена практика (ДПП);

4. опаковка, листовка и кратка характеристика на продукта на хартиен и електронен носител;

5. експертно становище за качеството на продукта и професионална биография на експерта, който го е изготвил;

6. експертно становище за клиничната ефикасност на продукта и професионална биография на експерта, който го е изготвил;

7. експертно становище за безопасността на продукта и професионална биография на експерта, който го е изготвил;

8. периодичен доклад за безопасност за срока на валидност на лиценза.

(5) (Нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Българската агенция по безопасност на храните извършва служебно справка в базата данни на Европейския съюз (EudraGMP) относно наличие на актуален сертификат за съответствие с изискванията на ДПП.

(6) (Нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Изпълнителният директор на БАБХ или оправомощено от него лице може по време на процедурата по ал. 4 да изиска от заявителя да представи и допълнителна писмена информация, свързана с продукта.

(7) (Нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) В случаите по ал. 6 срокът по чл. 292а, ал. 1 спира да тече до представяне на изисканата информация.

(8) (Нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Когато заявителят не представи информацията по ал. 6 в срок до 180 дни от деня на поискването ѝ, изпълнителният директор на БАБХ или оправомощено от него лице със заповед прекратява процедурата по подновяване на лиценза и писмено уведомява заявителя.

(9) (Нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Заповедта по ал. 8 се съобщава и може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(10) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., предишна ал. 5, доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Подновеният лиценз е безсрочен, освен ако изпълнителният директор на БАБХ или оправомощено от него лице реши да го поднови за срок 5 години поради основателни причини, свързани с фармакологичната бдителност.

(11) (Нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Изпълнителният директор на БАБХ или оправомощено от него лице в срок до 180 дни от подаване на заявлението по ал. 4 въз основа на становището на съответната комисия по чл. 286 подновява лиценза за употреба на ВМП или мотивирано отказва подновяването му.

(12) (Нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Изпълнителният директор на БАБХ или оправомощено от него лице отказва подновяването на лиценза за употреба на ВМП, когато съотношението полза/риск при употреба на ВМП е неблагоприятно при условията на употреба, при които е издаден лицензът.

(13) (Предишна ал. 6 - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Действието на лиценз за употреба на ВМП се прекратява, когато до три години от издаването му ВМП не бъде пуснат на пазара.

(14) (Предишна ал. 7 - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Действието на лиценз за употреба на ВМП се прекратява, когато след първоначалното му пускане на пазара три последователни години ВМП не присъства на пазара.

(15) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., предишна ал. 8, изм. и доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Изпълнителният директор на БАБХ или оправомощено от него лице може по изключение да разреши със заповед да се използват ВМП по ал. 13 и 14, когато това е необходимо за защита на здравето на хората и животните.

(16) (Доп. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., предишна ал. 9 - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) При изтичане срока на лиценза за употреба на ВМП по чл. 288, ал. 1 търговията и употребата на ВМП продължават до изчерпване на наличните количества, доставени преди изтичане срока на лиценза, но за не повече от една година.

Чл. 293. (1) (Доп. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Притежателят на лиценз за употреба на ВМП е длъжен да прави нововъведения и промени в съответствие с достиженията на научния и техническия прогрес в производствените методи и методите за анализ, които са необходими, за производството и контрола на ВМП по общоприети научни методи.

(2) (Нова - ДВ, бр. 7 от 2013 г., доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Промените по ал. 1 се одобряват от изпълнителния директор на БАБХ или от оправомощено от него лице.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., предишна ал. 2 - ДВ, бр. 7 от 2013 г., доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) В случаите по ал. 1 изпълнителният директор на БАБХ или оправомощено от него лице може да изиска от заявителя или от притежателя на лиценз за употреба да предостави субстанции в необходимите количества за извършване на контрол за наличие на остатъчни количества от ВМП.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., предишна ал. 3 - ДВ, бр. 7 от 2013 г., доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) По искане на изпълнителния директор на БАБХ или на оправомощеното от него лице притежателят на лиценза за употреба оказва

техническа и практическа помощ за улесняване прилагането на аналитичния метод за откриване на остатъчни количества от ВМП в националната референтна лаборатория.

Чл. 294. (1) Притежателят на лицензa за употреба на ВМП незабавно:

1. (изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) предоставя на изпълнителния директор на БАБХ всяка нова информация, която може да наложи промяна в данните или документите по чл. 279 и 280;

2. (изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) уведомява изпълнителния директор на БАБХ за всяка забрана или ограничение, наложени от компетентните органи на друга държава, в която е издаден лиценз за употреба на ВМП, както и за всяка друга нова информация, която би могла да повлияе върху оценката на съотношението полза/риск при употребата на ВМП.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Изпълнителният директор на БАБХ или оправомощено от него лице може по всяко време да поиска от притежателя на лиценз за употреба на ВМП да представи данни, които показват, че съотношението полза/риск остава благоприятно.

Чл. 295. (1) (Доп. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Притежателят на лиценз за употреба на ВМП сключва договор с квалифицирано лице, което отговаря за системата за фармакологична бдителност и е установено на територията на държава - членка на Европейския съюз, и:

1. (изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) разработва и поддържа система за събиране и обработване на получената информация за всички предполагаеми, неблагоприятни реакции, възникнали от прилагането на ВМП, и я докладва на производителя, включително на неговите представители;

2. (изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) отговаря за подготовката на периодичните доклади за безопасност, които се изпращат до БАБХ;

3. (изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) декларира, че предоставената допълнителна информация по искане на БАБХ, необходима за оценката на съотношението полза/риск при употребата на ВМП за обема на продажбите на ВМП или рецептите за тях, е пълна и вярна;

4. (изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) отговаря за предоставяне на информация в БАБХ, свързана с оценка на съотношението полза/риск от употребата на ВМП, включително информация за проучвания, свързани с надзора на пазара след издаване на лиценза за употреба.

(2) (Отм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.)

(3) (Отм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.)

(4) (Отм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.).

Чл. 296. (1) Притежателят на лиценз за употреба на ВМП:

1. (изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) води документация за всички предполагаеми неблагоприятни реакции, свързани с употребата на ВМП, установени в държави членки или трети страни; при изключителни обстоятелства тези реакции се съобщават по електронен път под формата на доклад;

2. (изм. и доп. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) документира всички предполагаеми сериозни неблагоприятни реакции и неблагоприятните реакции при хората, свързани с употребата на ВМП, за които е получил информация и за които предполага, че могат да възникнат;

3. (изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) изпраща доклад за информацията по т. 1 и 2 на компетентния орган на държавата членка, на чиято територия е констатирана неблагоприятната реакция, не по-късно от 15 дни след получаване на информацията;

4. (изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) гарантира, че информацията за всички предполагаеми сериозни неочаквани неблагоприятни реакции, неблагоприятни реакции при хората, както и всяко предполагаемо предаване на инфекциозен агент, появил се на територията на трета страна след употреба на ВМП, се докладва незабавно, но не по-късно от 15 дни след получаване на информацията, на Европейската агенция по лекарствата и на компетентните органи на държавите членки, на чиято територия ВМП е лицензиран за употреба;

5. (изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) гарантира, че информацията за всички предполагаеми сериозни неблагоприятни реакции и неблагоприятни реакции при хора след употреба на високотехнологични ВМП, лицензирани в Европейския съюз, или ВМП, които са обект на процедура по взаимно признаване или децентрализирана процедура, е представена на компетентния орган на референтната държава членка;

6. (изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) представя в БАБХ актуализиран доклад за безопасност въз основа на информацията по т. 1 - 5, който включва научна оценка на съотношението полза/риск от употребата на ВМП:

а) на всеки 6 месеца - през първата и втората година след пускането на ВМП на пазара;

б) веднъж годишно - през третата и четвъртата година след пускането на ВМП на пазара;

в) след четвъртата година - на всеки три години, докато продуктът се предлага на пазара;

7. (изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) не може да разпространява информация по въпроси, свързани с фармакологичната бдителност, във връзка с лицензирания за употреба ВМП, без да уведоми БАБХ;

8. поддържа система за блокиране и изтегляне от пазара на ВМП.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Притежателят на лиценз за употреба на ВМП съхранява документацията по ал. 1, т. 1 - 3 и 6 най-малко 5 години и я представя на БАБХ при поискване.

(3) (Нова - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) При представяне на информацията по ал. 1, т. 3 - 5 притежателят на лиценз за употреба на ВМП трябва да спазва изискванията на наредбата по чл. 382, ал. 6.

Чл. 297. (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) След издаване на лиценза за употреба на ВМП притежателят му информира изпълнителния директор на БАБХ за датата, на която ВМП е пуснат на пазара.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Притежателят на лиценз за употреба уведомява изпълнителния директор на БАБХ, ако временно или постоянно преустановява пускането на пазара на лицензирания ВМП.

(3) При изключителни обстоятелства уведомлението по ал. 2 се прави не по-малко от два месеца от временното или постоянното преустановяване пускането на пазара на лицензирания ВМП.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., доп. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) По искане на изпълнителния директор на БАБХ или на оправомощено от него лице с оглед на фармакологичната бдителност притежателят на лиценз за употреба на ВМП му предоставя данните за обема на продажбите на ВМП, както и информация относно броя на предписаните рецепти.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Служителите на БАБХ, които имат достъп до информацията по ал. 4, са длъжни да я пазят като поверителна и по никакъв начин при ползването ѝ да не облагодетелстват себе си или трети лица.

Чл. 298. (1) (Изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Притежателят на лиценз за употреба на

имунологичен ВМП:

1. (изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) съхранява в склад проби от всяка партида от ВМП до изтичане на срока ѝ на годност, като предоставя пробите на БАБХ при поискване;

2. (изм. - ДВ, бр. 41 от 2010 г., в сила от 01.06.2010 г., изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) преди пускане на ВМП на пазара представя за изследване и контрол при поискване от БАБХ мостри от всяка партида насипен продукт и/или от крайния ВМП, достатъчни за извършване на три изследвания и придружени с документите по т. 3 - когато това е необходимо за опазване здравето на животните и хората;

3. (Нова - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) представя при поискване от БАБХ копия от всички документи за контрол на партидите ВМП, подписани от квалифицирано лице, съгласно чл. 353а, ал. 1, с които удостоверява, че контролните изпитвания, извършени с ВМП и/или с активните субстанции и междинните продукти от производствения процес, са в съответствие с условията, при които е издаден лицензът за употреба.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., отм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.)

(3) (Изм. - ДВ, бр. 41 от 2010 г., в сила от 01.06.2010 г., изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., отм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.)

(4) (Нова - ДВ, бр. 102 от 2009 г., отм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.)

Чл. 298а. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) (1) Изпълнителният директор на БАБХ информира компетентните органи на държавите членки, в които имунологичен ВМП е лицензиран за употреба, и Европейската дирекция за качество на лекарствените средства за намерението си да контролира определена партида или партиди от продукта.

(2) Когато компетентен орган на държава членка е информирал БАБХ, че възнамерява да контролира определена партида или партиди имунологичен ВМП, лицензиран за употреба в Република България, БАБХ не извършва контрол на тази партида или партиди.

Чл. 298б. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) (1) След оценка на документите по чл. 298, ал. 1, т. 3 БАБХ извършва повторно всички изпитвания на представените мостри съгласно методите, посочени в досието на продукта.

(2) Когато държавите членки, в които продуктът е лицензиран за употреба, а когато е необходимо и Европейската дирекция за качество на лекарствените средства, са съгласни, могат да бъдат проведени само част от изпитванията по ал. 1.

(3) За имунологични ВМП, лицензирани съгласно Регламент (ЕО) № 726/2004, изпитванията могат да бъдат намалени след съгласие на Европейската агенция по лекарствата.

(4) В случаите по ал. 1 и 2, когато изпитванията са проведени от компетентен орган на държава членка, БАБХ признава резултатите от тези изпитвания.

(5) Изпитванията по ал. 1 се извършват до 60 дни от получаване на мострите от партида имунологичен ВМП, с изключение на случаите, когато БАБХ е информирала Европейската комисия, че за провеждането им е необходим по-дълъг срок.

(6) Изпълнителният директор на БАБХ информира в срока по ал. 5 компетентните органи на държавите членки, в които продуктът е лицензиран за употреба, Европейската дирекция за качество на лекарствените средства, притежателя на лиценза за употреба, а когато е необходимо и притежателя на лиценза за производство, за резултатите от изпитванията.

(7) (Доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Когато БАБХ установи, че партида имунологичен ВМП не съответства на документите по чл. 298, ал. 1, т. 3 или на лиценза за употреба на ВМП, изпълнителният директор на БАБХ или оправомощено от него лице

предприема мерките по чл. 317 по отношение на притежателя на лиценза за употреба, а когато е необходимо и по отношение на притежателя на лиценза за производство, и информира компетентните органи на държавите членки, в които продуктът е лицензиран за употреба.

Чл. 299. (Изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Издаването на лиценз за употреба на ВМП не освобождава производителя на продукта и притежателя на лиценза от отговорност при неизпълнение на изискванията, предвидени в тази глава.

Чл. 300. (Изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) (1) (Доп. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.) За малки промени тип IA и тип IБ и за големи промени тип II в обхвата на лиценз за употреба на ВМП, определени в Регламент (ЕО) № 1234/2008 на Комисията от 24 ноември 2008 г. относно разглеждането на промените в условията на разрешенията за търговия с лекарствени продукти за хуманна употреба и ветеринарни лекарствени продукти (ОВ, L 334/7 от 12 декември 2008 г.), наричан по-нататък "Регламент (ЕО) № 1234/2008", притежателят на лиценза подава заявление по образец до изпълнителния директор на БАБХ, към което прилага документи, свързани с промените, както и документ за платена такса в размер, определен с тарифата по чл. 14, ал. 2, когато плащането не е извършено по електронен път. Заявлението се подава лично, чрез пълномощник, по електронен път при условията и по реда на чл. 5 и 22 от Закона за електронното управление или чрез лицензиран пощенски оператор.

(2) Взаимосвързаните промени се посочват в заявлението по ал. 1 при спазване изискванията на чл. 7 от Регламент (ЕО) № 1234/2008.

(3) В БАБХ се извършва оценка на документите, приложени към заявлението за промяна от тип IA и тип IБ по реда на чл. 8 и 9 от Регламент (ЕО) № 1234/2008.

(4) (Доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Въз основа на оценката по ал. 3 изпълнителният директор или оправомощено от него лице в срок до 30 дни от подаване на заявлението одобрява промяната или мотивирано отказва одобряването.

(5) (Доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Когато одобрените промени налагат изменение в съдържанието на лиценза за употреба на ВМП, изпълнителният директор на БАБХ или оправомощено от него лице издава допълнение към лиценза и вписва промените в регистъра по чл. 290. Промените в лиценза за употреба се отразяват в кратката характеристика, етикета и листовката за употреба на продукта, когато това е необходимо.

(6) (Доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Когато одобрените промени не налагат изменение в съдържанието на лиценза за употреба на ВМП, изпълнителният директор на БАБХ или оправомощено от него лице писмено уведомява заявителя за одобряването им и прилага документите, свързани с промяната, в досието на ВМП.

(7) В БАБХ се извършва оценка на документите, приложени към заявлението за промяна тип II по реда на чл. 285 и 287.

(8) (Доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Изпълнителният директор на БАБХ или оправомощено от него лице въз основа на становището на комисията по чл. 287 одобрява промените от тип II или мотивирано отказва одобряването им.

(9) (Доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Изпълнителният директор на БАБХ или оправомощено от него лице одобрява промените от тип II, както следва:

1. в срок до 60 дни от подаване на заявлението, който може да бъде удължен до 90 дни - за промяната, посочена в част 1 от приложение V на Регламент (ЕО) № 1234/2008;

2. в срок до 90 дни от подаване на заявлението - за промените, посочени в част 2 от приложение V на Регламент (ЕО) № 1234/2008;

3. в срок до 60 дни - за всички останали промени.

(10) (Нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Когато установи неточности и/или непълноти в документацията по ал. 1, изпълнителният директор на БАБХ или оправомощено от него лице писмено изисква от заявителя да представи допълнителна писмена информация в срок до 30 дни от получаване на искането. В този случай сроковете по ал. 4 и 9 спират да текат до представяне на информацията.

(11) (Нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Когато в срока по ал. 10 заявителят не представи изисканата информация, заявлението се оставя без разглеждане и процедурата се прекратява със заповед на изпълнителния директор на БАБХ или на оправомощено от него лице.

(12) (Предишна ал. 10, доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Изпълнителният директор на БАБХ или оправомощено от него лице:

1. издава допълнение към лицензa за употреба на ВМП, когато одобрените промени налагат изменение в съдържанието на лицензa, и вписва промените в регистъра по чл. 290; промените в лицензa за употреба се отразяват в кратката характеристика, етикета и листовката за употреба на продукта, когато това е необходимо;

2. писмено уведомява заявителя за одобряването на промените, когато одобрените промени не налагат изменение в съдържанието на лицензa, и прилага документите, свързани с промяната в досието на ВМП.

(13) (Предишна ал. 11, доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Отказът по ал. 4 и 8 както и заповедта по ал. 11 се съобщава и може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Чл. 301. (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) При малки промени от тип IA притежателят на лицензa за употреба подава до изпълнителния директор на БАБХ заявление, към което прилага:

1. документацията, свързана с промените;

2. документ за платена такса в размер, определен в тарифата по чл. 14, ал. 2.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Изискванията към документацията се определят в наредбата по чл. 284.

Чл. 302. (1) За всяка промяна от тип IA притежателят на лицензa за употреба на ВМП подава отделно заявление.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Когато притежателят на лицензa за употреба на ВМП подава до изпълнителния директор на БАБХ няколко заявления за промени от тип IA, той посочва във всяко заявление данни за вида на промените, за които са подадени останалите заявления.

(3) Когато заявената промяна от тип IA води до последващи, взаимосвързани промени от същия тип, притежателят на лицензa за употреба на ВМП подава едно общо заявление, в което посочва връзката между основната и свързаните с нея промени.

(4) Когато промяната от тип IA води до изменение и в кратката характеристика на ВМП, в етикета и/или листовката, тези изменения се приемат като част от заявената промяна от тип IA и за тях не се подава отделно заявление.

Чл. 303. (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Когато са спазени изискванията по чл. 301 и 302, в 14-дневен срок от подаване на заявлението промените се одобряват от изпълнителния директор на БАБХ или от

оправомощено от него лице.

Чл. 304. (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) За малки промени от тип ІБ притежателят на лицензия за употреба на ВМП подава заявление до изпълнителния директор на БАБХ, към което прилага:

1. документи, свързани с промяната;

2. документ за платена такса в размер, определен в тарифата по чл. 14, ал. 2.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Изискванията към документацията се определят в наредбата по чл. 284.

Чл. 305. (1) За всяка промяна по чл. 304 притежателят на лицензия за употреба на ВМП подава отделно заявление.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Когато притежателят на лицензия за употреба на ВМП подава до изпълнителния директор на БАБХ едновременно няколко заявления за малки промени от тип ІБ, той посочва във всяко заявление данни за вида на промените, за които са подадени останалите заявления.

(3) Когато исканата от заявителя промяна от тип ІБ в лицензия за употреба на ВМП води до последващи промени от тип ІА или тип ІБ, притежателят на лицензия за употреба на ВМП подава едно общо заявление, в което се посочва връзката между основната и свързаните с нея промени от тип I.

(4) Когато промените изискват изменение в кратката характеристика на ВМП, в етикета и/или листовката, тези изменения се приемат като част от заявената промяна от тип ІБ и за тях не се подава отделно заявление.

Чл. 306. (1) (Изм. - ДВ, бр. 41 от 2010 г., в сила от 01.06.2010 г., изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., доп. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) В срок до 30 дни от датата на подаване на заявлението за промяна от тип ІБ Българската агенция по безопасност на храните разглежда документацията и изготвя становище до изпълнителния директор на БАБХ или до оправомощено от него лице по исканите промени.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 41 от 2010 г., в сила от 01.06.2010 г., изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Когато установи неточности и непълноти в документацията, БАБХ уведомява притежателя на лицензия за употреба на ВМП.

(3) Притежателят на лицензия за употреба на ВМП в срок до 30 дни от датата на получаване на уведомлението променя или допълва документацията. В този случай срокът по ал. 1 спира да тече.

(4) Когато в срока по ал. 3 притежателят на лицензия за употреба на ВМП не представи исканата документация, заявлението се оставя без разглеждане.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Изпълнителният директор на БАБХ или оправомощено от него лице въз основа на становището по ал. 1 одобрява промените.

Чл. 307. (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) За промени от тип II в досието на ВМП притежателят на лицензия за употреба подава до изпълнителния директор на БАБХ заявление, към което прилага:

1. частите от досието, които съдържат промените;

2. допълнени или нови експертни доклади, свързани с промяната;

3. документ за платена такса в размер, определен в тарифата по чл. 14, ал. 2.

Чл. 308. (1) За всяка промяна от тип II се представя отделно заявление.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Когато притежателят на лицензa за употреба на ВМП подава до изпълнителния директор на БАБХ няколко заявления за промени от тип II, във всяко от тях посочва данни за вида на промените, за които са подадени останалите заявления.

(3) Когато исканата промяна от тип II води до последващи, взаимосвързани промени от същия тип, притежателят на лицензa за употреба на ВМП подава едно общо заявление, в което посочва връзката между основната и свързаните с нея промени.

(4) Когато промяната от тип II води до изменение и в кратката характеристика на ВМП, в етикета и/или листовката, тези промени се приемат като част от заявената промяна тип II и за тях не се подава отделно заявление.

Чл. 309. (1) (Изм. - ДВ, бр. 41 от 2010 г., в сила от 01.06.2010 г., изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) В срок до 90 дни от датата на подаване на заявлението по чл. 307 Българската агенция по безопасност на храните изготвя експертна оценка по заявената промяна, въз основа на която съответната комисия по чл. 286, ал. 1 представя становище до изпълнителния директор на БАБХ или до оправомощено от него лице.

(2) Срокът по ал. 1 може да се:

1. съкрати при спешни случаи, които се отнасят до изискванията за безопасност на ВМП;

2. продължи с 90 дни при промяна, с която се изменят или допълват терапевтичните показания;

3. продължи с 90 дни в случаите, когато в кратката характеристика на ВМП се променя видът или се добавя нов вид непродуктивно животно, за което е предназначен ВМП.

(3) В срока по ал. 1 комисията по ал. 1 може да изиска от заявителя допълнителна информация. В този случай срокът спира да тече до представяне на информацията.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Изпълнителният директор на БАБХ или оправомощено от него лице въз основа на становището на комисията по ал. 1 одобрява промените и ги вписва в регистъра по чл. 290.

Чл. 310. (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Когато одобрените промени налагат изменение в съдържанието на лицензa за употреба на ВМП, изпълнителният директор на БАБХ или оправомощено от него лице издава допълнение към лицензa и вписва промените в регистъра по чл. 290.

Чл. 311. (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Когато притежателят на лицензa установи риск за здравето на хората или животните при употребата на ВМП, той предприема спешни ограничителни мерки и незабавно писмено уведомява БАБХ.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Българската агенция по безопасност на храните се произнася по мерките в срок един работен ден от уведомлението.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Когато БАБХ не се произнесе в срока по ал. 2, приема се, че мерките са одобрени.

Чл. 312. (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Когато БАБХ установи, че има риск за здравето на хората или животните от употребата на ВМП, разпорежда на притежателя на лиценза да предприеме ограничителни мерки.

(2) Мерките по ал. 1 предварително се съгласуват по реда на чл. 311, ал. 2 и 3.

Чл. 313. (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) В случаите по чл. 311 и 312 притежателят на лиценза за употреба на ВМП подава до изпълнителния директор на БАБХ заявление за промяна по реда на чл. 307 не по-късно от 15 дни от датата на предприемане на мерките.

Чл. 314. (Изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) (1) (Доп. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.) За промени на обхвата на лиценз за употреба на ВМП, определени в Регламент (ЕО) № 1234/2008, притежателят на лиценза подава заявление по образец до изпълнителния директор на БАБХ. Заявлението се подава лично, чрез пълномощник, по електронен път при условията и по реда на чл. 5 и 22 от Закона за електронното управление или чрез лицензиран пощенски оператор.

(2) Към заявлението по ал. 1 се прилага документацията по чл. 279, т. 2, свързана с промените на обхвата на лиценз за употреба, и документ за платена такса в размер, определен в тарифата по чл. 14, ал. 2.

(3) В зависимост от промените на обхвата на лиценза заявителят предоставя мостри и/или продукти по чл. 279, т. 3.

(4) Оценката на представената към заявлението по ал. 1 документация се извършва по реда на чл. 285 и 287.

(5) (Доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Изпълнителният директор на БАБХ или оправомощено от него лице издава нов лиценз за употреба или допълнение към съществуващия лиценз по реда на чл. 288 в зависимост от промените на обхвата на лиценза за употреба.

Чл. 315. (Изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) (1) Притежателят на лиценза за употреба може да прехвърли правата си върху лиценза на друго лице, отговарящо на условията по чл. 278.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.) В случаите по ал. 1 лицето, което желае да придобие правата по лиценза за употреба, подава до изпълнителния директор на БАБХ заявление по образец. Заявлението се подава лично, чрез пълномощник, по електронен път при условията и по реда на чл. 5 и 22 от Закона за електронното управление или чрез лицензиран пощенски оператор. Към заявлението се прилагат:

1. писмено споразумение, сключено между притежателя на лиценза и лицето, на което се прехвърлят правата;

2. данни за квалифицираното лице по чл. 295 - име, адрес и професионална квалификация;

3. други документи, свързани с промяната, ако има такива;

4. (доп. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.) документ за платена такса в размер, определен с тарифата по чл. 14, ал. 2, когато плащането не е извършено по електронен път.

(3) При установяване на непълноти в документацията по ал. 2 БАБХ уведомява писмено заявителя в срок до 30 дни от подаване на заявлението да представи необходимата допълнителна

информация. Срокът по ал. 5 спира да тече от датата на уведомлението до предоставяне на исканата информация.

(4) (Доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Когато в срока по ал. 3 заявителят не представи информацията, процедурата по прехвърляне на правата върху лиценза за употреба на ВМП се прекратява със заповед на изпълнителния директор на БАБХ или на оправомощено от него лице.

(5) (Доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) В срок до 30 дни от датата на подаване на заявлението по ал. 2 изпълнителният директор на БАБХ или оправомощено от него лице издава на приобретателя лиценз за употреба и вписва промяната в регистъра по чл. 290, ал. 1 или мотивирано отказва издаването му. Лицензът е валиден до изтичането на срока на лиценза, издаден на предишния притежател.

(6) Отказът по ал. 5 се съобщава и може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(7) Новият притежател на лиценза за употреба поема изцяло правата и задълженията на предишния притежател на лиценза.

(8) Срокът, за който е издаден лицензът за употреба на ВМП, остава непроменен при прехвърлянето на правата.

Чл. 316. (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г, доп. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Изпълнителният директор на БАБХ или оправомощено от него лице със заповед отнема лиценза за употреба на ВМП и разпорежда на притежателя му да блокира и изтегли ВМП от пазара, когато се установи, че:

1. оценката на съотношението полза/риск при лицензираните за употреба ВМП е неблагоприятна;

2. ветеринарномедицинският продукт няма терапевтичен ефект върху видовете животни, за които е предназначен;

3. ветеринарномедицинският продукт не отговаря на декларирания в досието качествен и количествен състав;

4. (изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) посоченият в лиценза карентен срок е неподходящ;

5. (отм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.)

6. информацията, представена в регистрационната документация, е невярна;

7. (изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) контролните тестове по чл. 353а, ал. 1 не са извършени;

8. (изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) не са спазени изискванията по чл. 293, ал. 1 и 4;

9. (нова - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) притежателят на лиценза за употреба не е представил докладите по чл. 296, ал. 1, т. 6;

10. (нова - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) не са спазени условията, посочени в лиценза за употреба;

11. (нова - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) не са спазени изискванията на наредбата по чл. 361, ал. 2.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Изпълнителният директор на БАБХ или оправомощено от него лице със заповед прекратява лиценза за употреба на ВМП:

1. по писмено искане на притежателя му;

2. когато е наложена забрана за употреба на ВМП след издаване на лиценза;

3. когато активна субстанция на ВМП, предназначен само за продуктивни животни, се изключи от Таблица 1 "Разрешени субстанции" от приложението на Регламент (ЕС) № 37/2010;

4. когато активна субстанция на ВМП се включи в Таблица 2 "Забранени субстанции" от приложението на Регламент (ЕС) № 37/2010;

5. когато е прекратена дейността на търговеца.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 30 от 2006 г., в сила от 12.07.2006 г.) Заповедта по ал. 1 може да се

обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Обжалването не спира изпълнението.

(4) (Нова - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Заповедите по ал. 1 и 2 се публикуват на интернет страницата на БАБХ.

Чл. 316а. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) (1) (Доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Изпълнителният директор на БАБХ или оправомощено от него лице със заповед може да спре действието на лиценза за употреба на ВМП до установяване на обстоятелствата по чл. 316, ал. 1, т. 2 - 4, 10 и 11.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Когато се установи, че не са налице обстоятелствата по ал. 1 или притежателят на лиценза за употреба е предприел действия за отстраняване на нарушенията по чл. 316, ал. 1, т. 2 - 4, 10 и 11, изпълнителният директор на БАБХ или оправомощено от него лице отменя заповедта за спиране действието на лиценза.

(3) Заповедта по ал. 1 се съобщава и може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Обжалването не спира изпълнението.

Чл. 317. (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Изпълнителният директор на БАБХ или оправомощено от него лице със заповед забранява употребата и търговията с партида/партиди от ВМП, без да отнема лиценза, и разпорежда на притежателя на лиценза за употреба на ВМП изтеглянето ѝ/им от пазара, когато:

1. е налице едно от основанията по чл. 316, ал. 1, т. 1 - 4, 6, 10 и 11;

2. ветеринарномедицинският продукт е произведен или внесен в нарушение на изискванията на чл. 343 или 355.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 30 от 2006 г., в сила от 12.07.2006 г., доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Заповедта по ал. 1 се съобщава и може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Обжалването не спира изпълнението.

Чл. 318. (1) (Изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Собственикът на ВМП или упълномощено от него лице го бракува и унищожава по реда на Закона за управление на отпадъците, когато продуктът:

1. (доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) е забранен за употреба и търговия по реда на чл. 317, ал. 1, т. 1;

2. е с изтекъл срок на годност;

3. има отклонение в качествените показатели в резултат на неправилно съхранение или транспортиране;

4. е произведен от лице, което няма лиценз за производство на ВМП;

5. се търгува или съхранява от лице, което няма лиценз за търговия с ВМП;

6. не е лицензиран за употреба;

7. е внесен от лице, което няма лиценз, издаден по реда на чл. 356.

(2) Лицето по ал. 1 съставя протокол за бракуване и унищожаване на ВМП, който съдържа вида, количеството, партидния номер, причините за бракуване и начина на унищожаване.

(3) Разходите за унищожаване на бракуваните ВМП са за сметка на собственика им.

Чл. 319. (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., предишен текст на чл. 319

- ДВ, бр. 7 от 2013 г., доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Изпълнителният директор на БАБХ или оправомощено от него лице може да забрани производството, търговията, внасянето, притежаването, продажбата, доставянето и/или употребата на имунологични ВМП на цялата територия на страната или на част от нея, ако бъде установено, че:

1. (изм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) прилагането им върху животни затруднява изпълнението на мерки от програмата за профилактика, надзор, контрол и ликвидиране на болести по животните и зоонози или установяване липса на контаминация при животни, фуражни суровини, фуражни добавки, комбинирани фуражи или суровини и храни, получени от третирани животни;

2. болестта, срещу която ВМП създава имунитет, не е установена в страната.

(2) (Нова - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Изпълнителният директор на БАБХ писмено уведомява Европейската комисия при наложена забрана по ал. 1.

Чл. 320. (Изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) При усложнена епизоотична обстановка изпълнителният директор на БАБХ със заповед може да разреши временно употребата на нелицензиран за употреба имунологичен ВМП при липса на подходящ лицензиран ВМП, след като уведоми Европейската комисия за условията, при които продуктът ще се употребява.

Чл. 320а. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) (1) (Доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Когато животно се внася или изнася за трета страна и по отношение на него трябва да се предприеме определена профилактична мярка, изпълнителният директор на БАБХ или оправомощено от него лице може да разреши на животното да се приложи имунологичен ВМП, който не е лицензиран за употреба в Република България, но е разрешен за употреба съгласно законодателството на третата страна.

(2) В случаите по ал. 1 БАБХ извършва контрол при внасянето и употребата на имунологичния ВМП.

Чл. 321. (Изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Когато здравната обстановка налага, изпълнителният директор на БАБХ със заповед може да разреши употребата на ВМП, лицензиран за употреба в друга държава членка, който да се употребява съгласно изискванията на тази глава.

Чл. 322. (Изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) (1) Когато в Република България няма лицензиран ВМП, подходящ за облекчаване страданията на непродуктивни животни, по изключение ветеринарният лекар може да прилага на своя отговорност лечение със:

1. ветеринарномедицински продукт, лицензиран по реда на този раздел или съгласно Регламент (ЕО) № 726/2004 за друг вид или за същия вид животни, но с други терапевтични показания;

2. лекарствен продукт, лицензиран за хумани цели в Република България или съгласно Регламент (ЕО) № 726/2004, или

3. лицензиран за употреба ВМП по законодателството на друга държава членка за същия или за друг вид животни за същото или друго болестно състояние - когато липсва продукт по т. 1;

4. ветеринарномедицински продукт, приготвен в аптека от правоспособно лице по рецепта на ветеринарен лекар - когато липсва ВМП по т. 2 и 3.

(2) При лечение на еднокопитни животни се прилагат изискванията по ал. 1, при условие че продуктите, добити от животните, не са предназначени за човешка консумация.

(3) Субстанциите, необходими за лечение на еднокопитни животни, за които карентният срок не трябва да бъде по-малък от 6 месеца, са посочени в приложението на Регламент (ЕО) № 1950/2006 на Комисията от 13 декември 2006 г. за изготвяне в съответствие с Директива 2001/82/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно кодекса на Общността за ветеринарните лекарствени продукти, на списък с вещества, които са от съществено значение за лечението на еднокопитните животни.

Чл. 323. (Изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) (1) Когато в Република България няма лицензиран ВМП, подходящ за облекчаване на непоносими страдания на продуктивни животни в даден животновъден обект, ветеринарният лекар може да прилага на своя отговорност лечение със:

1. ветеринарномедицински продукт, лицензиран по реда на този раздел или съгласно Регламент (ЕО) № 726/2004 за друг вид или за същия вид животни, но с други терапевтични показания;

2. лекарствен продукт, лицензиран за хуманни цели в Република България или съгласно Регламент (ЕО) № 726/2004 или

3. лицензиран за употреба ВМП по законодателството на друга държава членка за същия или за друг вид животни за същото или друго болестно състояние - когато липсва продукт по т. 1;

4. ветеринарномедицински продукт, приготвен в аптека от правоспособно лице по рецепта на ветеринарен лекар - когато липсва ВМП по т. 2 и 3.

(2) Изискванията по ал. 1 се прилагат, ако фармакологично активните субстанции, които се съдържат във ВМП, са включени в Таблица 1 "Разрешени субстанции" от приложението на Регламент (ЕС) № 37/2010 и ветеринарният лекар, който прилага лечението, е определил съответен карентен срок.

Чл. 324. (1) Когато не са посочени карентни срокове за ВМП, предназначен за продуктивни животни, се спазват следните минимални срокове:

1. за яйца и мляко - 7 дни;

2. за месо от птици и бозайници, мазнини и субпродукти - 28 дни;

3. за продукти от риба - 500 градусови дни.

(2) Хранителни продукти за консумация от хора могат да се добиват от опитни животни, когато е определен карентен срок за ВМП, с който са третирани животните.

(3) (Нова - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) За хомеопатични ВМП, предназначени за продуктивни животни, активните субстанции на които са включени в Таблица 1 от приложението на Регламент (ЕС) № 37/2010, карентният срок по ал. 1 е нула дни.

Чл. 325. (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Ветеринарният лекар, който прилага лечение с ВМП по чл. 323, съхранява документацията 5 години от датата на прилагане на ВМП и я предоставя на контролните органи на БАБХ при проверка.

(2) В документацията се вписват: датата на прегледа на животните, данните за собственика, броят, видът и идентификационният номер на лекуваните животни, диагнозата, предписаните ВМП, курсът на лечение и определените карентни срокове.

Чл. 326. (1) (Предишен текст на чл. 326 - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Не се изисква лиценз за употреба на ВМП, когато:

1. ветеринарномедицинският продукт е изготвен в аптека по магистрална или фармакопейна рецепта;

2. производството на ВМП е с цел изнасяне;

3. мостри от ВМП са необходими за процедурата по издаване на лиценз за употреба;

4. ветеринарни лекари от държави членки, които извършват ветеринарни услуги на територията на Република България, могат да носят единични опаковки ВМП, с изключение на имунологични ВМП, когато са изпълнени следните условия:

а) ветеринарномедицинският продукт е лицензиран в държавата членка, в която ветеринарният лекар упражнява практика си;

б) ветеринарномедицинският продукт се пренася в оригинална опаковка;

в) ветеринарният лекар не предоставя ВМП на собственика или гледача на животните;

г) ветеринарният лекар води подробна документация за третираните от него животни, за диагнозата, за приложения ВМП, дозата, продължителността на третиране и карентния срок, която съхранява за срок 7 години;

д) количеството на ВМП не надвишава необходимото за дневните нужди, определени от добрата ветеринарна практика;

5. (изм. - ДВ, бр. 84 от 2007 г.) ветеринарномедицинските продукти са предназначени за аквариумни рибки, кафезни птици, домашни гълъби, терариумни животни, дребни гризачи и зайци - домашни любимци, ако не съдържат субстанция, чиято употреба подлежи на ветеринарен контрол и са взети мерки за предотвратяване на употребата им при други животни;

6. (нова - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) ветеринарномедицинските продукти са предназначени за клинични изпитвания при разработване на нови ВМП.

(2) (Нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Производството или вносът на ВМП по ал. 1, т. 5 се извършва само от лица, притежаващи лиценз за производство/внасяне на ВМП, издаден по реда на тази глава или съгласно законодателството на държава членка, държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или Конфедерация Швейцария.

Чл. 327. (1) Рекламират се само лицензирани в страната ВМП.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Рекламата предварително се одобрява от БАБХ.

Чл. 328. (1) Рекламата на ВМП може да бъде предназначена за:

1. неограничен кръг лица;

2. ветеринарномедицински специалисти;

3. спонсорство на научни конгреси.

(2) Рекламата трябва да представя достоверно терапевтичните показания на ВМП.

(3) Съдържанието на рекламата трябва да съответства на данните от одобрената кратка характеристика на продукта при издаване на лиценза за употреба на ВМП.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.) Лице, което иска да извършва реклама на ВМП, подава до изпълнителния директор на БАБХ заявление по образец. Заявлението се подава лично, чрез пълномощник, по електронен път при условията и по реда на чл. 5 и 22 от Закона за електронното управление или чрез лицензиран пощенски оператор. Към заявлението се прилагат:

1. проект на рекламата;

2. съгласие на притежателя на лиценза за употреба на ВМП, когато заявлението се подава от друго лице;

3. (изм. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.) документ за платена такса в размер, определен в тарифата по чл. 14, ал. 2, когато плащането не е извършено по електронен

път.

(5) В случаите по ал. 1, т. 2 заявителят представя към документацията по ал. 4 информация за литературните източници на използваните цитати, таблици и други материали.

(6) (Изм. - ДВ, бр. 41 от 2010 г., в сила от 01.06.2010 г., изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) В срок до 15 дни от представяне на документите по ал. 4 и 5 изпълнителният директор на БАБХ или оправомощено от него лице одобрява или не одобрява рекламата.

(7) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Когато при проверка на документите по ал. 4 и 5 се установят неточности и/или непълноти, изпълнителният директор на БАБХ или оправомощено от него лице писмено уведомява заявителя да ги отстрани.

(8) Срокът по ал. 6 спира да тече до отстраняване на неточностите и/или непълнотите.

Чл. 329. Забранява се:

1. рекламирането на терапевтични ефекти и показания за ВМП, различни от одобрените при издаване на лицензa за употреба;

2. реклама с подвеждащ текст и/или изображение;

3. реклама на ВМП по чл. 328, ал. 1, т. 1, за които се изисква рецепта.

Чл. 329а. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) (1) Българската агенция по безопасност на храните издава на притежателя на лицензза употреба сертификати съгласно сертификатната схема на Световната здравна организация.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.) За издаване на сертификат по ал. 1 притежателят на лицензза употреба подава до изпълнителния директор на БАБХ заявление по образец, към което прилага документ за платена такса в размер, определен в тарифата по чл. 14, ал. 2, когато плащането не е извършено по електронен път. Заявлението се подава лично, чрез пълномощник, по електронен път при условията и по реда на чл. 5 и 22 от Закона за електронното управление или чрез лицензиран пощенски оператор.

(3) (Доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Изпълнителният директор на БАБХ или оправомощено от него лице издава сертификата в 14-дневен срок от подаване на заявлението по ал. 2.

Раздел II.
Процедура за взаимно признаване на лицензза употреба на ветеринарномедицински продукти и децентрализирана процедура (В сила от 01.01.2007 г., загл. изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.)

Чл. 330. (В сила от 01.01.2007 г., изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) (1) Когато в държава членка е издаден лицензза употреба на ВМП и е подадено заявление за издаване на лицензза употреба за същия ВМП в няколко държави членки, включително в Република България, се прилага процедура за взаимно признаване на лиценза.

(2) Когато в държава членка не е издаден лицензза употреба на ВМП и е подадено заявление за издаване на лицензза употреба на един и същи ВМП в няколко държави членки, включително в Република България, се прилага децентрализирана процедура за издаване на лицензна употреба.

Чл. 331. (В сила от 01.01.2007 г.) (1) За разглеждането на всеки въпрос, свързан с издаване на лиценз за употреба на ВМП в Република България и в една или повече държави членки, се създава координационна група. Секретариатът на координационната група се определя от Европейската агенция по лекарствата.

(2) Координационната група се състои от по един представител на държава членка, определен от компетентния орган на съответната държава за срок от три години. Членовете на групата могат да се подпомагат от експерти.

(3) Координационната група приема правилник за работата си, който влиза в сила след положително становище от Европейската комисия. Правилникът е публичен.

Чл. 332. (В сила от 01.01.2007 г., изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) (1) За признаване или издаване на лиценз за употреба на ВМП в повече от една държава членка лицето по чл. 278 подава заявление с приложено идентично досие до изпълнителния директор на БАБХ и до избрани от него държави членки, наричани по-нататък "заинтересовани". Досието съдържа административната информация и научната и техническата документация по чл. 279, както и информация за изпълнение на изискването по чл. 280, ал. 9, в случаите, когато има такава.

(2) В заявлението лицето по чл. 278 посочва заинтересованите държави членки и държава членка за референтна държава, компетентният орган на която да изготви доклад или да актуализира доклада за оценка на досието на ВМП. Когато е необходимо, докладът съдържа оценка на определените първоначално максимално допустими стойности на остатъчни количества от ВМП по чл. 280, ал. 9 и на резултатите по чл. 281, ал. 3.

(3) Когато до подаване на заявлението по ал. 1 е издаден лиценз за употреба на ВМП в държава членка, притежателят на лиценза за употреба изисква от референтната държава членка да актуализира доклада за оценка на досието на лицензирания за употреба ВМП.

(4) Референтната държава членка актуализира доклада за оценка на досието на ВМП в срок до 90 дни от приемането на валидно заявление. Докладът заедно с одобрената кратка характеристика, етикета и листовката за употреба на продукта се изпращат до заинтересованите държави членки и до заявителя.

(5) Когато до подаване на заявление по ал. 1 не е издаден лиценз за употреба на ВМП в държава членка, заявителят посочва референтна държава членка, която изготвя проект на доклад за оценка на досието и проекти на кратка характеристика, етикет и листовка за употреба на ВМП в срок до 120 дни от приемането на валидно заявление и ги изпраща до заинтересованите държави членки и до заявителя.

(6) В срок до 90 дни от получаване на документите по ал. 4 и 5 заинтересованите държави членки ги одобряват и информират референтната държава. Референтната държава членка документира одобрението, приключва процедурата и информира заявителя.

(7) (Доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Изпълнителният директор на БАБХ или оправомощено от него лице в срок до 30 дни след приключване на процедурата по ал. 3 или 5 издава съответно решение за признаване на лиценза за употреба на ВМП или лиценз за употреба на ВМП и ги вписва в регистъра по чл. 290.

(8) Когато Република България е референтна държава членка, тя има задълженията по ал. 4 - 6.

Чл. 333. (В сила от 01.01.2007 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Когато в срока по чл. 332, ал. 6 изпълнителният директор на БАБХ не одобри документите по чл. 332, ал. 4 и 5, поради евентуален сериозен риск за здравето на хората

или животните той изготвя подробен доклад до референтната държава, другите заинтересовани страни и заявителя, в който посочва причините за неодобрението. Причините за неодобрението се представят незабавно на координационната група.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Координационната група дава възможност на заявителя да представи становище по неодобрението по ал. 1. Ако до 60 дни от получаване на доклада по ал. 1 координационната група постигне съгласие, референтната държава вписва съгласието, приключва процедурата и информира заявителя. В този случай се прилага чл. 332, ал. 7.

(3) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Когато като причини за неодобрението на документите по чл. 332, ал. 4 и 5 са посочени обстоятелства по чл. 319, ал. 1, Република България престава да се смята за заинтересована страна по процедурата.

(4) Ако в срок 60 дни координационната група не постигне съгласие, тя незабавно информира Европейската агенция по лекарствата, като представя подробно описание на въпросите, по които не е постигнато съгласие и причините за това. Копие от информацията до Европейската агенция по лекарствата се изпраща на заявителя.

(5) След получаване на информацията по ал. 4 заявителят незабавно изпраща до Европейската агенция по лекарствата копие от досието по чл. 332, ал. 1.

(6) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) В случаите по ал. 4, когато изпълнителният директор на БАБХ или оправомощено от него лице е одобрил доклада за оценка на досието, кратката характеристика, етикета и листовката на ВМП, по молба на заявителя той издава лиценз за употреба преди приключване на процедурата.

Чл. 334. (В сила от 01.01.2007 г., изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Когато в две или повече държави членки по процедури за издаване на лиценз за употреба на един и същи ВМП са взети различни решения, свързани с издаване, прекратяване или отнемане на лиценза, държава членка, Европейската комисия или притежателят на лиценза може да отнесе въпроса до Комитета за ветеринарномедицинските продукти към Европейската агенция по лекарствата.

Чл. 335. (В сила от 01.01.2007 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) За ВМП, лицензирани за употреба по централизирана процедура, се изготвят хармонизирани кратки характеристики по следния ред:

1. държавите членки изпращат до координационната група списък на лицензираните за употреба от тях ВМП, за които имат изготвена кратка характеристика;

2. на базата на изпратените списъци по т. 1 координационната група след постигане на съгласие изготвя обобщен списък на ВМП и го изпраща до Европейската комисия.

(2) За ВМП по чл. 334 се прилага решението на Комитета за ветеринарномедицинските продукти към Европейската агенция по лекарствата.

(3) Комитетът за ветеринарномедицинските продукти съвместно с Европейската агенция по лекарствата след вземане на становищата на заинтересованите страни одобрява окончателния списък на ВМП.

Чл. 336. (В сила от 01.01.2007 г.) (1) В случай че са нарушени интереси на Европейския съюз, държавите членки, заявителят, притежателят на лиценз за употреба на ВМП или Европейската комисия могат да депозират жалба в Комитета за ветеринарномедицинските продукти към Европейската агенция по лекарствата, преди да е взето решение за издаване, прекратяване или отнемане на лиценз за употреба на ВМП, или за промени в сроковете на

действие на издадени лицензи за употреба на ВМП, които се налагат въз основа на информация, получена от системата за фармакологична бдителност.

(2) Жалбата по ал. 1 съдържа подробни мотиви и към нея се прилагат всички документи, отнасящи се до обжалвания въпрос.

(3) Когато жалбата се отнася за няколко ВМП или терапевтична група, притежателят на лиценз за употреба на ВМП информира всички държави членки, в които е издаден лиценз за употреба на този ВМП.

(4) В срок до 15 дни от получаване на решението на Комитета за ветеринарномедицинските продукти заявителят може да го обжалва пред Европейската агенция по лекарствата. В този случай в срок до 60 дни от получаване на решението той изпраща подробни мотиви към жалбата си до Европейската агенция по лекарствата.

(5) Решението на Европейската агенция по лекарствата е окончателно.

Чл. 337. (В сила от 01.01.2007 г.) (1) Когато Република България или друга държава членка смята, че промените в срока на действие на лиценз за употреба на ВМП, издаден по реда на този раздел, или неговото прекратяване или отнемане е необходимо за защита на здравето на хора или животни или на околната среда, те незабавно информират Европейската агенция по лекарствата.

(2) Когато е необходимо да се предприемат спешни действия за защита на здравето на хората, животните или на околната среда, до приемане на решението от Европейската агенция по лекарствата Република България или друга държава членка прекратяват употребата на съответния ВМП на тяхна територия и информират за това в рамките на един работен ден Европейската комисия и останалите държави членки.

Чл. 337а. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Условията и редът за промени в лицензи за употреба на ВМП, издадени по процедура за взаимно признаване и децентрализирана процедура, се уреждат с Регламент (ЕО) № 1234/2008.

Чл. 338. (В сила от 01.01.2007 г., изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Всяко заявление за промени в лиценз за употреба на ВМП, издаден по процедура за взаимно признаване и децентрализирана процедура, се предоставя на държавите членки, в които продуктът е бил лицензиран за употреба.

Чл. 339. (В сила от 01.01.2007 г., доп. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Признаване на лиценз за употреба на ВМП по този раздел може да бъде отказано в случаите по чл. 319, ал. 1.

Раздел III.
Централизирана процедура за издаване на лиценз за употреба на ветеринарномедицински продукти

Чл. 340. (Отм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.)

Чл. 341. (Отм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.)

Чл. 342. (В сила от 01.01.2007 г., отм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.)

Раздел IV.
Производство, внасяне и изнасяне на ветеринарномедицински продукти

Чл. 343. (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Производство на ВМП и/или активни субстанции в страната могат да извършват физически и юридически лица, регистрирани по Търговския закон и получили лиценз за производство, издаден от изпълнителния директор на БАБХ или от оправомощено от него лице.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Лиценз за производство на ВМП се издава за пълно и частично производство и различни процеси, като разфасоване, етикетиране и опаковане.

(3) В случаите по ал. 2 не се изисква лиценз за производство на ВМП, ако разфасоването, таблетирането, смесването или опаковането се извършват по магистрална или фармакопейна рецепта във ветеринарномедицинска аптека.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Могат да се изнасят само ВМП, които са произведени от лица, получили лиценз за производството им.

(5) (В сила от 01.01.2007 г., изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Българската агенция по безопасност на храните въвежда в базата данни на Европейския съюз (EudraGMP) данните от лиценза за производство на ВМП.

(6) (Нова - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Когато ВМП се внасят в Република България и са предназначени за друга държава членка, те се придружават с копие от лиценза за производство на ВМП.

Чл. 343а. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Производството на активни субстанции, използвани като изходни суровини, включва пълното или частично производство, разфасоване, опаковане, преопаковане или преетикетиране преди включването на субстанцията в състава на ВМП.

Чл. 344. (Изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) За получаване на лиценз за производство на ВМП и/или активни субстанции лицата по чл. 343 трябва да:

1. посочат в заявлението видовете ВМП и/или активни субстанции и фармацевтичните им форми, които ще се произвеждат или внасят, както и мястото на производство и/или контрол;

2. разполагат с подходящи помещения, техническо оборудване и апаратура за контрол на ВМП и/или активни субстанции по т. 1;

3. разполагат по всяко време най-малко с едно квалифицирано лице по чл. 353.

Чл. 345. (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., доп. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.) За издаване на лиценз за производство на ВМП лицата по чл. 343, ал. 1 подават до изпълнителния директор на БАБХ заявление по образец, в което се посочва ЕИК по БУЛСТАТ, номер и дата на издаване на акт за въвеждане в експлоатация на обектите по чл. 344, т. 2, издаден по реда на Закона за устройство на територията. Заявлението се подава лично, чрез пълномощник, по електронен път при условията и по реда на чл. 5 и 22 от Закона за електронното управление или чрез лицензиран пощенски

оператор. Към заявлението се прилагат:

1. документи относно видовете ВМП и фармацевтичните им форми, които ще се произвеждат;

2. документи за правоспособност и трудов стаж на ръководителите на производството, контрола и осигуряването на качеството и на квалифицираното лице по чл. 353;

3. (изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., отм. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.)

4. (изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., отм. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.)

5. (изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) списък на ВМП или активните субстанции, в който се посочват:

а) видовете и фармацевтичните форми;

б) описание на производствения процес и методите за анализ;

в) наименование на активните субстанции или щамовете микроорганизми, които влизат в състава на ВМП;

г) начинът на прилагане на ВМП.

6. (нова - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) схеми на помещенията за производство, контрол и съхранение;

7. (предишна т. 6 - ДВ, бр. 7 от 2013 г., доп. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.) документ за платена такса в размер, определен в тарифата по чл. 14, ал. 2, когато плащането не е извършено по електронен път.

(2) При производство на ВМП, които съдържат наркотични вещества, се прилагат изискванията на Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите.

(3) Когато някои от етапите на производството или контролните изследвания в производствения процес се извършват по договор в друг обект на територията на страната или извън нея, лицето по ал. 1:

1. посочва местонахождението на обекта;

2. представя копие от договора, в който са уредени:

а) задълженията на всяка от страните по отношение спазване изискванията на добрата производствена практика при производството на ВМП;

б) задълженията на квалифицираното лице по чл. 353.

Чл. 346. (1) (Изм. - ДВ, бр. 36 от 2008 г., изм. - ДВ, бр. 41 от 2010 г., в сила от 01.06.2010 г., изм. - ДВ, бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г., изм. - ДВ, бр. 102 от 2022 г., в сила от 01.01.2023 г.) Изискванията за добрата производствена практика при производство на ВМП се уреждат с наредба на министъра на земеделието.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) При производството на активни субстанции, използвани като изходни суровини, се прилагат изискванията за добрата производствена практика по ал. 1.

Чл. 347. (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Изпълнителният директор на БАБХ или оправомощено от него лице определя комисия, която:

1. оценява представената документация по чл. 345, ал. 1;

2. (доп. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) извършва проверка на място за установяване съответствие на документацията по т. 1 с условията за производство, контрол и съхранение на суровините и готовите ВМП и с изискванията за ДПП;

3. проверява съответствието на условията за производство, контрол и съхранение на суровините и готовите ВМП с изискванията за добрата производствена практика.

(2) Комисията по ал. 1 уведомява писмено заявителя и му дава указания, когато установи:

1. (доп. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) непълноти в представената документация, включително и тази за квалифицираното лице по чл. 353;

2. (изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) несъответствие на представената документация, условията за производство, контрол и съхранение на ВМП и/или активните субстанции и изискванията за ДПП.

(3) (Доп. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) В случаите по ал. 2 срокът за издаване на лиценз за производство на ВМП спира да тече до изпълнение на указанията, но за не повече от две години.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Комисията по ал. 1 изготвя становище до изпълнителния директор на БАБХ или до оправомощено от него лице, което съдържа предложение за издаване на лиценз или отказ за издаването му.

(5) (Нова - ДВ, бр. 7 от 2013 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) В случаите по ал. 3, когато заявителят не изпълни указанията в срок до две години от датата на получаване на писменото уведомление, изпълнителният директор на БАБХ или оправомощено от него лице със заповед прекратява процедурата по издаване на лиценза и писмено уведомява заявителя.

(6) (Нова - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Заповедта по ал. 5 се съобщава и може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Обжалването не спира изпълнението.

(7) (Нова - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) В случаите по ал. 5 може да се подаде заявление за издаване на лиценз за производство по реда на чл. 345.

Чл. 348. (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Изпълнителният директор на БАБХ или оправомощено от него лице в срок до 90 дни от подаване на заявлението по чл. 345 въз основа на становището на комисията издава лиценз за производство на ВМП или на активни субстанции или с мотивирана заповед отказва издаването му.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 30 от 2006 г., в сила от 12.07.2006 г., доп. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Отказът по ал. 1 се съобщава и може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(3) (Доп. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Лицензът за производство на ВМП или на активни субстанции е безсрочен.

Чл. 348а. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) (1) (Доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Изпълнителният директор на БАБХ или оправомощено от него лице може да издаде лиценз за производство на ВМП или на активни субстанции, при условие че заявителят ще изпълни указанията на БАБХ, дадени по време на процедурата по издаване на лиценза.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) В случаите по ал. 1, когато указанията не са изпълнени в посочения в тях срок, изпълнителният директор на БАБХ или оправомощено от него лице със заповед отнема лиценза.

(3) Заповедта по ал. 2 се съобщава и може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Чл. 349. (Доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Лицензът за производство съдържа данните по чл. 350, ал. 1, т. 1 - 6 и се отнася само за посочените в него ВМП, техните

фармацевтични форми и/или активни субстанции и помещенията за производство, контрол и съхранение.

Чл. 350. (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., доп. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.) Българската агенция по безопасност на храните поддържа на интернет страницата си публичен национален електронен регистър за издадените лицензи за производство на ВМП и/или активни субстанции, който съдържа:

1. номер и дата на издаване на лицензa;

2. наименование, седалище и адрес на управление на производителя;

3. адрес/местонахождение на помещенията за производство, контрол и съхранение на ВМП;

4. (изм. и доп. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) видовете ВМП, техните фармацевтични форми и активните субстанции;

5. данни за ръководителя на производството и ръководителя на контрола върху качеството;

6. данни за квалифицираното лице по чл. 353;

7. основание и дата за отнемане или прекратяване на лицензa за производство;

8. забележки по вписаните обстоятелства.

(2) Когато ВМП и субстанциите за тях имат анаболно, антиинфекциозно, противопаразитно, противовъзпалително, хормонално, наркотично или психотропно действие, това се отбелязва в регистъра.

Чл. 351. (1) (Доп. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Притежателят на лиценз за производство на ВМП или на активни субстанции подава заявление по образец при промяна на вписаните обстоятелства по чл. 350, ал. 1, т. 2 - 6.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.) Към заявлението се прилагат документи, свързани с промяната, и документ за платена такса в размер, определен в тарифата по чл. 14, ал. 2, когато плащането не е извършено по електронен път.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Изпълнителният директор на БАБХ или оправомощено от него лице определя комисия, която извършва действията по чл. 347.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Изпълнителният директор на БАБХ или оправомощено от него лице в срок до 30 дни от подаване на заявлението въз основа на становището на комисията по ал. 3 издава допълнение към лицензa за производство на ВМП. Срокът за допълване на лицензa може да бъде удължен до 90 дни при промяна на обстоятелство по чл. 350, ал. 1, т. 3 и 4.

Чл. 352. (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Изпълнителният директор на БАБХ или оправомощено от него лице със заповед променя лицензa за производство, като изключва от неговия обхват някои видове продукти, или отнема лицензa за всички продукти, когато не са спазени някои от изискванията по чл. 344 или не са изпълнени предписания на органите на БАБХ.

(2) (Нова - ДВ, бр. 7 от 2013 г., доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) В зависимост от вида и степента на нарушенията на изискванията за производство или внасяне изпълнителният директор на БАБХ или оправомощено от него лице може със заповед да:

1. спре производството или внасянето на ВМП и/или активни субстанции;

2. спре действието на лицензa за производство на определен вид продукти или на всички продукти;

3. отнеме лицензa по т. 2;

4. (нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) спре действието на сертификата за ДПП по чл. 388а или да го измени, като изключи от неговия обхват определена фармацевтична форма или дейност.

(3) (Предишна ал. 2 - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Лицензът за производство се прекратява:

1. по писмено искане на притежателя му;

2. при прекратяване на дейността, за която е издаден;

3. при заличаване регистрацията на търговеца;

4. при смърт на физическото лице - едноличен търговец.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 30 от 2006 г., предишна ал. 3, доп. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Заповедта по ал. 1 и 2 се съобщава и може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Обжалването не спира изпълнението.

Чл. 352а. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Когато от изпълнителния директор на БАБХ или от оправомощено от него лице е издадена заповед за промяна в обхвата на лицензa за производство на ВМП, лицензът се преиздава и промяната се вписва в регистъра по чл. 350, ал. 1.

Чл. 353. (1) Притежателят на лиценз за производство на ВМП сключва трудов договор най-малко с едно квалифицирано лице.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Квалифицираното лице по ал. 1 трябва да:

1. притежава документ за придобита квалификация от обучение във висше училище или курс, еквивалентен на това обучение, признати по реда на Закона за признаване на професионални квалификации или Наредбата за държавните изисквания за признаване на придобито висше образование и завършени периоди на обучение в чуждестранни висши училища (обн., ДВ, бр. 69 от 2000 г.; изм., бр. 25 и 79 от 2009 г., бр. 59 от 2010 г. и бр. 102 от 2011 г.);

2. има най-малко две години практически опит при лицензиран фармацевтичен производител, свързан с качествен анализ на лекарствени продукти, количествен анализ на активни субстанции и други изпитвания, необходими за осигуряване качеството на продуктите.

(3) (Нова - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Продължителността на практическия опит по ал. 2, т. 2 може да бъде намалена с една година, когато курсът на обучение във висше училище е с продължителност най-малко 5 години, или с година и половина - когато курсът на обучение е с продължителност най-малко 6 години.

(4) (Отм., нова - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Обучението във висшето училище и курсът по ал. 2, т. 1 трябва да са с продължителност най-малко 4 години и да включват теория и практика по една от следните специалности: фармация, медицина, ветеринарна медицина, химия, фармацевтична химия и технология, биология или биотехнология.

(5) (Отм., нова - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Минималният срок на обучението във висшето училище може да е с продължителност три години и половина, когато е последвано от курс по теория и практика с продължителност най-малко една година, като практическото обучение е с продължителност най-малко 6 месеца и е проведено в аптека. Курсът трябва да е завършен с изпит на университетско ниво.

(6) (Отм., нова - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Когато в държава членка висши училища провеждат обучение с продължителност над три и над 4 години или се провеждат курсове по ал. 2, т. 1 със същата продължителност, документът за придобита квалификация, издаден от висше училище с над тригодишен срок на обучение или след завършване на курс със същия срок на обучение, се

смята, че отговаря на условието за продължителност на обучението по ал. 4 и документите за придобита квалификация, издадени при завършване на висши училища, или курсовете с над три и над 4 години се признават като еквивалентни документи един на друг.

(7) (Нова - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Обучението и курсът по ал. 2, т. 1 трябва да включват теоретично и практическо обучение по следните основни учебни дисциплини: експериментална физика, обща и неорганична химия, органична химия, аналитична химия, фармацевтична химия, включваща анализ на лекарствени продукти, обща и приложна биохимия (медицинска), физиология, микробиология, фармакология, фармацевтична технология, токсикология и фармакогнозия.

(8) (Предишна ал. 3, изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Когато притежателят на лиценз за производство на ВМП отговаря на изискванията по ал. 2 - 7, той може да изпълнява задълженията на квалифицирано лице.

Чл. 353а. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) (1) Квалифицираното лице по чл. 353, ал. 1:

1. издава сертификат за освобождаване на партидата, с който гарантира, че всяка партида ВМП е произведена и контролирана в съответствие с изискванията на този раздел и условията на лиценза за употреба на продукта;

2. издава сертификат за освобождаване на внесена партида ВМП, включително когато партидата е произведена в държава членка, с който гарантира, че преди пускането на партидата на пазара в държава членка ѝ е извършен пълен качествен анализ, количествен анализ най-малко на активните субстанции, както и всички изпитвания или контрол, необходими за осигуряване качеството на ВМП в съответствие с изискванията на лиценза за употреба.

(2) Извършване на анализите, изпитванията и контрола по ал. 1, т. 2 не се изисква за пускане на пазара на партиди ВМП, придружени от сертификат за тяхното освобождаване, издаден от квалифицирано лице, установено на територията на държава - членка на Европейския съюз.

(3) Квалифицираното лице не извършва анализите, изпитванията и контрола по ал. 1, т. 2 при внасяне на ВМП от трета страна, сключила с Европейския съюз споразумение, което гарантира, че в тази страна се прилагат изисквания за ДПП, най-малко еквивалентни на тези в Европейския съюз, и че са извършени анализите, изпитванията и контролът за осигуряване на качеството на продукта.

(4) Квалифицираното лице води дневник, в който вписва данни, които гарантират, че всяка партида ВМП е произведена и контролирана съгласно изискванията на този раздел и е в съответствие с лиценза за употреба на ВМП.

(5) Дневникът по ал. 4 се съхранява най-малко 5 години след последното вписване и се представя на органите на БАБХ при поискване.

(6) (Доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) При образуване на административнонаказателно или наказателно производство за нарушения, извършени от квалифицираното лице, изпълнителният директор на БАБХ или оправомощено от него лице писмено уведомява притежателя на лиценза за производство, че следва да отстрани квалифицираното лице от длъжност до приключване на образуваното срещу него производство.

Чл. 354. (1) Притежателят на лиценз за производство на ВМП е длъжен да:

1. разполага с персонал съгласно изискванията на наредбата по чл. 346, ал. 1;

2. (изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) има в наличност само ВМП, за които притежава лиценз за производство;

3. (изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., доп. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) уведомява

предварително контролните органи на БАБХ за всяка промяна на условията, при които е издаден лицензът за производство и им осигурява достъп по всяко време до обекта за производство и контрол;

4. (изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) уведомява незабавно контролните органи на БАБХ в случай на промяна на квалифицираното лице по чл. 353;

5. осигурява на квалифицираното лице по чл. 353 необходимите условия за изпълнение на задълженията му;

6. (доп. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) спазва изискванията за добра производствена практика на ВМП и/или активните субстанции и използва като изходни суровини само активни субстанции, които са произведени в съответствие с изискванията за добрата производствена практика;

7. (изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) води документация за всички доставени от него ВМП и/или активни субстанции, включително доставени мостри, която съдържа:

а) дата на доставка;

б) наименование на ВМП и/или активните субстанции;

в) доставено количество;

г) име и адрес на получателя;

д) номер на партидата ВМП и/или активните субстанции.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Документацията по ал. 1, т. 7 се съхранява най-малко три години от последното вписване и се предоставя на органите на БАБХ при поискване.

(3) Притежателят на лиценз за производство на ВМП разработва и поддържа система за блокиране и изтегляне от пазара на ВМП, които не отговарят на изискванията за качество.

(4) Притежателят на лиценз за производство на ВМП е длъжен да блокира и изтегли ВМП от обектите за търговия на едро в случаите по чл. 311, ал. 1 и чл. 317, ал. 1.

Чл. 355. (1) (Предишен текст на чл. 355 - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Внасяне от трети страни на лицензирани за употреба в Република България ВМП може да се осъществява само от упълномощени от производителя на ВМП лица, които отговарят на условията по чл. 343.

(2) (Нова - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) В случаите по ал. 1 лицата трябва да разполагат с копие от сертификат за ДПП, издаден на производителя на ВМП от компетентен орган на държава членка или друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, а при внасяне на ВМП от трета страна, сключила споразумение с Европейския съюз, което гарантира, че в тази страна се прилагат изисквания за ДПП, най-малко еквивалентни на тези в Европейския съюз - копие от сертификат за ДПП, издаден от компетентния орган на третата страна.

Чл. 356. (1) (Изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.) За получаване на лиценз за производство на ВМП лицата по чл. 355 подават заявление по образец, в което се посочват номер и дата на издаване на акта за въвеждане в експлоатация на помещенията за съхранение на ВМП в Република България, издаден по реда на Закона за устройство на територията. Заявлението се подава лично, чрез пълномощник, по електронен път при условията и по реда на чл. 5 и 22 от Закона за електронното управление или чрез лицензиран пощенски оператор. Към заявлението се прилагат:

1. документите по чл. 345, ал. 1, т. 1, 3 и 5 - 7;

2. документи за правоспособност и трудов стаж на ръководителите на производството, контрола и осигуряване на качеството в държавата на производство и на квалифицираното лице, което отговаря за качеството на внесения в Република България ВМП.

3. (отм. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.)

(2) Лиценз за производство на ВМП се издава на лицата по ал. 1 по реда на чл. 347 и 348 и се вписва в регистъра по чл. 350.

(3) (Нова - ДВ, бр. 7 от 2013 г., доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) В случаите по ал. 2 не се извършва проверка на място на обекта за производство на ВМП в трета страна, сключила споразумение с Европейския съюз, което гарантира, че в тази страна се прилагат изисквания за ДПП, най-малко еквивалентни на тези в Европейския съюз или когато за обекта е издаден сертификат за ДПП от държава членка, държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или Конфедерация Швейцария.

(4) (Предишна ал. 3, изм. и доп. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Лицензът се променя, спира, отнема или прекратява при условията и по реда на чл. 351 и 352.

Чл. 357. (Отм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.)

Чл. 358. При внасяне на ВМП лицата по чл. 355 представят пред митническите органи копия от лиценза за производство и лиценза за употреба на ВМП.

Чл. 359. (1) (Изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Производителите на ВМП снабдяват с ВМП само търговци на едро, които притежават лиценз по чл. 365, ал. 8.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Лицата по чл. 355 имат право да продават ВМП на търговци на едро.

(3) (Отм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.)

Чл. 360. (1) (Изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Вносителите на ВМП трябва да:

1. спазват изискванията по чл. 354, ал. 1, т. 1, 4 и 5;

2. имат в наличност само ВМП, за които притежават лиценз за употреба;

3. уведомяват предварително контролните органи на БАБХ за всяка промяна на условията, при които е издаден лицензът за производство, и да им осигуряват достъп до обектите за производство, съхранение и контрол;

4. спазват изискванията за ДПП;

5. водят документация, която съдържа:

а) дата на покупка и продажба;

б) наименование на ВМП;

в) номер и срок на годност на партидата ВМП;

г) закупени и продадени количества от ВМП;

д) име и адрес на доставчика и купувача.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Документацията по ал. 1, т. 5 се съхранява най-малко три години от последното вписване и се предоставя на контролните органи при поискване.

(3) Лицата по ал. 1 извършват веднъж годишно пълна ревизия на получените, продадените и наличните количества от ВМП и описват всички установени несъответствия.

Чл. 361. (1) Опаковката на крайния ВМП се състои от първична и/или външна опаковка.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 36 от 2008 г., изм. - ДВ, бр. 41 от 2010 г., в сила от 01.06.2010 г., изм. - ДВ, бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г., изм. - ДВ, бр. 102 от 2022 г., в сила от 01.01.2023 г.)

Изискванията към данните върху опаковката и в листовката за употреба на ВМП се уреждат с наредба на министъра на земеделието.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., отм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.)

Чл. 362. (Доп. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Транспортирането на ВМП и активни субстанции се осъществява при условия, определени от производителя.

Раздел V.
Търговия на едро с ветеринарномедицински продукти

Чл. 363. (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Търговия на едро с ВМП могат да извършват физически и юридически лица, регистрирани по Търговския закон и получили лиценз от изпълнителния директор на БАБХ или от оправомощено от него лице.

(2) Управител на обект за търговия на едро с ВМП може да бъде само ветеринарен лекар.

(3) (Доп. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Производителите на ВМП и/или активни субстанции могат да продават на търговци на едро с ВМП и/или активни субстанции само произведени от тях продукти, без да се изисква лиценз за търговия на едро.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 36 от 2008 г., изм. - ДВ, бр. 41 от 2010 г., в сила от 01.06.2010 г., доп. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г., изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г., изм. - ДВ, бр. 102 от 2022 г., в сила от 01.01.2023 г.) Изискванията за търговия на едро с ВМП и/или активни субстанции се определят с наредба на министъра на земеделието.

(5) (Нова - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Търговия на едро с активни субстанции, предназначени за производство на ВМП, могат да извършват лица, които притежават лиценз по ал. 1.

Чл. 364. (1) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.) За издаване на лиценз лицето по чл. 363, ал. 1 подава заявление по образец. Заявлението се подава лично, чрез пълномощник, по електронен път при условията и по реда на чл. 5 и 22 от Закона за електронното управление или чрез лицензиран пощенски оператор. В заявлението се посочват ЕИК по Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел, номер и дата на издаване на акта за въвеждане в експлоатация на обекта за търговия на едро с ВМП, издаден по реда на Закона за устройство на територията, номер и дата на издаване на дипломата на управителя на обекта за търговия на едро с ВМП и към него се прилагат:

1. (изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., отм. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.)
2. (отм. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.)
3. (отм. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.)
4. копие от документ за правото на собственост или правото на ползване на обекта;
5. (доп. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.) документ за платена такса в размер, определен в тарифата по чл. 14, ал. 2, когато плащането не е извършено по електронен път.

(2) При търговия на едро с ВМП, които съдържат наркотични вещества, се прилагат изискванията на Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите.

(3) При търговия на едро с ВМП и субстанции, които имат анаболно, антиинфекциозно, противопаразитно, противовъзпалително или хормонално действие, се прилагат изискванията на наредбата по чл. 363, ал. 4.

Чл. 365. (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Изпълнителният директор на БАБХ или оправомощено от него лице със заповед определя комисия, която разглежда документите по чл. 364, ал. 1 и извършва проверка на обекта.

(2) При установяване на пропуски в представените документи или несъответствие между състоянието на обекта и изискванията, определени в наредбата по чл. 363, ал. 4, комисията уведомява писмено заявителя и дава указания за отстраняването им.

(3) (Доп. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) В случаите по ал. 2 срокът за издаване на лиценз спира да тече до отстраняване на пропуските, но за не повече от 180 дни.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Комисията по ал. 1 изготвя становище до изпълнителния директор на БАБХ или до оправомощено от него лице.

(5) (Нова - ДВ, бр. 7 от 2013 г., доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Когато заявителят не отстрани пропуските в срок до 180 дни от датата на получаване на писменото уведомление, изпълнителният директор на БАБХ или оправомощено от него лице със заповед прекратява процедурата по издаване на лиценз и писмено уведомява заявителя.

(6) (Нова - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Заповедта по ал. 5 се съобщава и може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Обжалването не спира изпълнението.

(7) (Нова - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) В случаите по ал. 5 може да се подаде заявление за издаване на лиценз по реда на чл. 364.

(8) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., предишна ал. 5 - ДВ, бр. 7 от 2013 г., доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) В срок до три месеца от подаване на заявлението изпълнителният директор на БАБХ или оправомощено от него лице въз основа на становището на комисията издава лиценз за търговия на едро с ВМП или с мотивирана заповед отказва издаването му.

(9) (Нова - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Лицензът по ал. 8 е безсрочен.

(10) (Изм. - ДВ, бр. 30 от 2006 г., в сила от 12.07.2006 г., предишна ал. 6, изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Отказът по ал. 8 се съобщава и може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Чл. 366. (1) Лицензът за търговия на едро с ВМП съдържа данните по ал. 2, т. 1 - 5 и по чл. 364, ал. 2 и 3.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.) Българската агенция по безопасност на храните поддържа на интернет страницата си публичен национален електронен регистър на издадените лицензи за търговия на едро с ВМП, който съдържа:

1. номер и дата на издаване на лиценза;
2. наименование, седалище и адрес на управление на лицето, получило лиценз;
3. местонахождение на обекта за търговия на едро;
4. име на управителя на обекта за търговия на едро;
5. (доп. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) списък на фармакологичните групи и/или активни субстанции, с които се търгува;
6. номер и дата на издаване на заповедта за отнемане на лиценза;
7. забележки по вписаните обстоятелства.

(3) Обстоятелствата по чл. 364, ал. 2 и 3 се вписват в регистъра.

Чл. 367. (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Лицензът за търговия на едро с ВМП се отнема със заповед на изпълнителния директор на БАБХ при:

1. нарушаване на условията, при които е издаден;

2. (изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) неизпълнение на предписанията на контролните органи на БАБХ.

(2) Лицензът за търговия на едро с ВМП се прекратява:

1. по писмено искане на притежателя му;

2. при прекратяване на дейността, за която е издаден;

3. при заличаване регистрацията на търговеца;

4. при смърт на физическото лице - едноличен търговец.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 30 от 2006 г., в сила от 12.07.2006 г.) Заповедта по ал. 1 може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Обжалването не спира изпълнението.

Чл. 368. (1) Притежателят на лиценз за търговия на едро с ВМП подава заявление по образец при:

1. откриване на нов обект за търговия на едро;

2. промени на:

а) (изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) вписаните обстоятелства по чл. 366, ал. 2, т. 2 и 4;

б) (доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) местонахождението на или условията в обекта, в който се извършва дейността, както и в списъка на фармакологичните групи ВМП и/или активните субстанции, с които се търгува.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., доп. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.) Към заявлението се прилагат документите, свързани с промяната и документ за платена такса в размер, определен в тарифата по чл. 14, ал. 2, когато плащането не е извършено по електронен път.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) В случаите по ал. 1, т. 2, буква "а" изпълнителният директор на БАБХ или оправомощено от него лице в 14-дневен срок от подаване на заявлението вписва промените в регистъра по чл. 366, ал. 2.

(4) В случаите по ал. 1, т. 1 и т. 2, буква "б" комисията по чл. 365 извършва проверка на обекта и при установяване на нередности дава указания за отстраняването им.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) В случаите по ал. 1, т. 1 и т. 2, буква "б" изпълнителният директор на БАБХ или оправомощено от него лице в тримесечен срок от подаване на заявлението одобрява промените и ги вписва в регистъра. Срокът спира да тече до изпълнение на указанията по ал. 4.

(6) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) В случаите по ал. 1 изпълнителният директор на БАБХ или оправомощено от него лице преиздава лиценза.

Чл. 369. (Изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Търговците на едро с ВМП имат право да доставят ВМП на търговци на едро и дребно с ВМП, на ветеринарномедицински заведения по чл. 26, ал. 1, т. 1 и 2, както и на собственици или ползватели на животновъдни обекти след представяне на рецепта, издадена от регистриран ветеринарен лекар.

(2) Търговците на едро с ВМП могат да доставят активни субстанции за производство на

ВМП само на други търговци на едро с ВМП и на производители на ВМП.

(3) За доставката по ал. 1 и 2 се издава финансов документ или се подписва предавателно-приемателен протокол, в който се посочват видът, количеството, партидният номер и срокът на годност на ВМП и/или активната субстанция и датата на доставка.

(4) (Нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Доставката на ВМП по лекарско предписание в животновъдни обекти по ал. 1 се извършва при условията на чл. 374, ал. 1 - 3. Първият екземпляр от рецептата се съхранява в обекта за търговия на едро от управителя на обекта, а вторият - от собственика или ползвателя на животновъдния обект, за срок 5 години от датата на изпълнението ѝ.

(5) (Предишна ал. 4 - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Забранява се търговията на едро с ВМП, чиито данни върху опаковката и листовката за употреба не са в съответствие с изискванията на наредбата по чл. 361, ал. 2.

Чл. 369а. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Когато търговец на едро не притежава лиценз за употреба на определен ВМП, но има намерение да доставя този ВМП от друга държава членка с цел търговия, трябва писмено да уведоми притежателя на лиценза за употреба на продукта и изпълнителния директор на БАБХ за това свое намерение.

Чл. 370. (1) Притежателят на лиценз за търговия на едро с ВМП разработва и поддържа система за блокиране и изтегляне от пазара на ВМП, които не отговарят на изискванията за качество.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Притежателят на лиценз за търговия на едро с ВМП разработва и прилага план за действие при спешни случаи за изтегляне на продукта от пазара по разпореждане на изпълнителния директор на БАБХ или на оправомощено от него лице и при съвместно изтегляне на продукта с притежател на лиценз за производство или на лиценз за употреба на ВМП.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., доп. - ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 20.06.2020 г.) Притежателят на лиценз за търговия на едро с ВМП е длъжен да блокира и изтегли ВМП от ветеринарномедицинските аптеки, клиники, амбулатории и кабинети, както и от университетските ветеринарни болници с клиники в случаите по чл. 316, ал. 1, чл. 317, ал. 1 и чл. 318, ал. 1, т. 1 - 4, 6 и 7.

Чл. 371. (1) Търговците на едро с ВМП водят документация, която съдържа:

1. (доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) дата на покупка и продажба на ВМП и/или на активната субстанция;

2. (доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) наименование на ВМП и/или на активната субстанция;

3. (доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) номер и срок на годност на партидата ВМП и/или на активната субстанция;

4. (доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) закупени и продадени количества от ВМП и/или от активната субстанция;

5. име и адрес на доставчика и на купувача.

(2) Документацията се съхранява 3 години от последното вписване и се предоставя на контролните органи при поискване.

(3) (Доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Лицата по ал. 1 извършват

веднъж годишно пълна ревизия на получените, продадените и наличните количества от ВМП и/или активни субстанции и описват всички установени несъответствия.

Раздел VI.
Търговия на дребно с ветеринарномедицински продукти

Чл. 372. (1) Търговия на дребно с ВМП се извършва само във ветеринарномедицински аптеки.

(2) Във ветеринарномедицинската аптека се:

1. (изм. - ДВ, бр. 84 от 2007 г.) съхраняват и продават ВМП, инструменти, уреди и пособия за ветеринарномедицински и животновъдни цели, както и храни за домашни любимци и декоративни животни в оригинални опаковки;

2. приготвят и отпускат ВМП по магистрална или фармакопейна рецепта.

Чл. 373. (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Търговия на дребно с ВМП се извършва от физически и юридически лица, регистрирани по Търговския закон, след получаване на лиценз от изпълнителния директор на БАБХ или от оправомощено от него лице.

(2) Управителят на ветеринарномедицинската аптека и лицата, които извършват продажба на ВМП, трябва да са ветеринарни лекари.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 36 от 2008 г., изм. - ДВ, бр. 41 от 2010 г., в сила от 01.06.2010 г., изм. - ДВ, бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г., изм. - ДВ, бр. 102 от 2022 г., в сила от 01.01.2023 г.) Изискванията към ветеринарномедицинските аптеки се уреждат с наредба на министъра на земеделието.

Чл. 374. (1) Задължително се изисква рецепта при продажба на ВМП:

1. за които се прилагат изискванията на Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите;

2. при прилагане на които се вземат мерки за избягване на риск за:

а) животните, за които са предназначени;

б) лицата, прилагащи ВМП на животните;

в) потребителите на суровини и храни, добити от животни, третирани с ВМП;

г) околната среда;

3. предназначени за профилактика или лечение на болести, за които се изисква предварителна диагноза или използването на които може да затрудни или повлияе неблагоприятно върху последващи диагностични процедури и терапевтични действия;

4. (отм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.)

5. предназначени за продуктивни животни;

6. със силно и отровно действие;

7. (нова - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) с нова активна субстанция, включена преди по-малко от пет години в състава на лицензиран за употреба ВМП.

(2) Рецептата по ал. 1 се издава само от практикуващия ветеринарен лекар по чл. 25, ал. 1.

(3) (Нова - ДВ, бр. 7 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Предписаното в рецептата количество ВМП трябва да е минимално необходимото за съответното лечебно или профилактично третиране, провеждано от ветеринарния лекар по ал. 2.

(4) (Предишна ал. 3 - ДВ, бр. 7 от 2013 г., доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Рецептата се издава в два екземпляра - единият за покупка на ВМП в аптеката, а вторият - за собственика на животните, за чието лечение или профилактика е предназначена.

(5) (Предишна ал. 4, изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Управителят на аптеката и собственикът на животните по ал. 4 съхраняват рецептите по ал. 1 за срок 5 години от датата на изпълнението им.

Чл. 375. (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., доп. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.) За издаване на лиценз за търговия на дребно с ВМП лицата по чл. 373, ал. 1 подават заявление по образец до изпълнителния директор на БАБХ. Заявлението се подава лично, чрез пълномощник, по електронен път при условията и по реда на чл. 5 и 22 от Закона за електронното управление или чрез лицензиран пощенски оператор. В заявлението се посочват ЕИК по Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел, номер и дата на издаване на акта за въвеждане в експлоатация на ветеринарномедицинската аптека, издаден по реда на Закона за устройство на територията, номер и дата на издаване на дипломата на лицата по чл. 373, ал. 2 и към него се прилага:

1. (изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., отм. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.)

2. (изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., отм. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.)

3. (отм. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.)

4. (доп. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.) документ за платена такса в размер, определен в тарифата по чл. 14, ал. 2, когато плащането не е извършено по електронен път.

(2) При търговия на дребно с ВМП, които имат анаболно, антиинфекциозно, противопаразитно, противовъзпалително или хормонално действие, се прилагат изискванията на наредбата по чл. 363, ал. 4.

(3) При търговия на дребно с ВМП, които съдържат наркотични вещества, се прилагат изискванията на Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите.

Чл. 376. (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Изпълнителният директор на БАБХ или оправомощеният от него директор на съответната ОДБХ определя комисия, която проверява представената документация и обекта.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) При установяване на пропуски в документацията или несъответствие между състоянието на обекта и изискванията, посочени в наредбата по чл. 373, ал. 3, комисията уведомява писмено заявителя и дава указания за отстраняването им. В този случай срокът за издаване на лиценз спира да тече до отстраняване на пропуските и/или несъответствията, но за не повече от 180 дни.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Комисията изготвя становище до изпълнителния директор на БАБХ или до оправомощено от него лице.

(4) (Нова - ДВ, бр. 7 от 2013 г., доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Когато заявителят не отстрани пропуските в срок до 180 дни от датата на получаване на писменото уведомление, изпълнителният директор на БАБХ или оправомощеното от него лице със заповед прекратява процедурата по издаване на лиценз и писмено уведомява заявителя.

(5) (Нова - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Заповедта по ал. 4 се съобщава и може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Обжалването не спира изпълнението.

(6) (Нова - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) В случаите по ал. 4 може да се подаде заявление за

издаване на лиценз по реда на чл. 375.

(7) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., предишна ал. 4 - ДВ, бр. 7 от 2013 г., доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) В едномесечен срок от подаване на заявлението изпълнителният директор на БАБХ или оправомощеното от него лице въз основа на становището на комисията издава лиценз за търговия на дребно с ВМП или с мотивирана заповед отказва издаването му.

(8) (Нова - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Лицензът по ал. 7 е безсрочен.

(9) (Изм. - ДВ, бр. 30 от 2006 г., в сила от 12.07.2006 г., предишна ал. 5, изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Отказът по ал. 7 се съобщава и може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Чл. 377. (1) Лицензът за търговия на дребно с ВМП съдържа данните по ал. 2, т. 1 - 4 и чл. 375, ал. 2 и 3.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.) Българската агенция по безопасност на храните поддържа на интернет страницата си публичен национален електронен регистър на издадените лицензи за търговия на дребно с ВМП, който съдържа:

1. номер и дата на издаване на лиценза;
2. наименование, седалище и адрес на управление на лицето, получило лиценз;
3. адрес/местонахождение на аптеката;
4. данни за управителя на аптеката;
5. номер и дата на издаване на заповедта за отнемане на лиценза;
6. забележки по вписаните обстоятелства.

(3) Обстоятелствата по чл. 375, ал. 2 и 3 се вписват в регистъра.

Чл. 378. (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Лицензът за търговия на дребно с ВМП се отнема със заповед на изпълнителния директор на БАБХ или на оправомощено от него лице при системни или груби нарушения на изискванията, определени в наредбата по чл. 373, ал. 3.

(2) Лицензът за търговия на дребно с ВМП се прекратява:

1. по писмено искане на притежателя му;
2. при прекратяване на дейността, за която е издаден;
3. при смърт на физическото лице - едноличен търговец.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 30 от 2006 г., в сила от 12.07.2006 г.) Заповедта по ал. 1 може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Чл. 379. (1) Притежателят на лиценз за търговия на дребно с ВМП подава заявление по образец при:

1. откриване на нов обект за търговия на дребно;
2. промени на:

а) вписаните обстоятелства по чл. 377, ал. 2, т. 2 - 4;

б) условията в обекта, в който се извършва дейността.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., доп. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.) Към заявлението се прилагат документите, свързани с промяната и документ за платена такса в размер, определен в тарифата по чл. 14, ал. 2, когато плащането не е извършено по електронен път.

(3) При промяна на местонахождението на аптеката или условията в помещенията комисията по чл. 376 извършва проверка на място и при установяване на нередности дава указания за отстраняването им.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) В случая по ал. 1, т. 1 и т. 2, буква "б" и при промяна на обстоятелствата по чл. 377, ал. 2, т. 3 изпълнителният директор на БАБХ или оправомощеното от него лице в едномесечен срок от подаване на заявлението преиздава лицензa и вписва промените в регистъра по чл. 377. Срокът спира да тече до изпълнение на указанията по ал. 3.

(5) (Нова - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) В случаите по ал. 3 и 4, когато заявителят не изпълни указанията на комисията в срок до 120 дни, се прилагат изискванията по чл. 376, ал. 4 - 6.

(6) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., предишна ал. 5 - ДВ, бр. 7 от 2013 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) При промени на обстоятелствата по чл. 377, ал. 2, т. 2 и 4 изпълнителният директор на БАБХ или оправомощеното от него лице в 14-дневен срок от подаване на заявлението вписва промените в регистъра и преиздава лицензa.

Чл. 380. (1) Притежателят на лиценз за търговия на дребно с ВМП води дневник, в който вписва:

1. дата на доставка, продажба и количества от ВМП;

2. наименование на ВМП;

3. номер и срок на годност на партидата ВМП;

4. (изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) име и адрес на доставчика на ВМП;

5. (доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) име и адрес на ветеринарния лекар, издал рецептата, както и на купувача на ВМП, за който е издадена рецептата.

(2) Дневникът се съхранява за срок 5 години от последното вписване и се представя на контролните органи при поискване.

(3) Притежателят на лиценз за търговия на дребно с ВМП е длъжен най-малко веднъж годишно да извършва ревизия за установяване на съответствието между наличните количества ВМП и описаните в документите, за което съставя протокол.

Чл. 381. (Изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Забранява се търговията на дребно с ВМП, чиито данни върху опаковката и листовката за употреба не са в съответствие с изискванията на наредбата по чл. 361, ал. 2.

Раздел VII.
Система за фармакологична бдителност

Чл. 382. (1) (В сила от 01.01.2007 г., изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Българската агенция по безопасност на храните създава и поддържа система за фармакологична бдителност.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., отм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.)

(3) Системата е предназначена за събиране и оценка на информация вследствие употребата на ВМП, свързана със:

1. неблагоприятни реакции при животни и/или хора;

2. (изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) липса на очаквана ефикасност;

3. (изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) карентния срок;

4. (изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) употреба на ВМП, несъобразена с данните върху опаковката и листовката за употреба на продукта;

5. екологични проблеми.

(4) Системата съдържа данни, постъпили от:

1. притежатели на лицензи за употреба на ВМП;

2. ветеринарни лекари;

3. собственици на продуктивни животни;

4. производители на ВМП;

5. търговци на ВМП.

6. (отм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.)

(5) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Българската агенция по безопасност на храните предоставя чрез въвеждане в базата данни по чл. 57, параграф 1, буква "г" от Регламент (ЕО) № 726/2004 събраната от системата по ал. 1 информация на другите компетентни органи на държавите членки и на Европейската агенция по лекарствата. Информацията трябва да е достъпна за всички държави членки.

(6) (Изм. - ДВ, бр. 36 от 2008 г., изм. - ДВ, бр. 41 от 2010 г., в сила от 01.06.2010 г., изм. - ДВ, бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г., изм. - ДВ, бр. 102 от 2022 г., в сила от 01.01.2023 г.) Условията и редът на подаване на информация по фармакологична бдителност се уреждат с наредба на министъра на земеделието.

Чл. 383. (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) След оценяване на данните от фармакологичната бдителност изпълнителният директор на БАБХ или оправомощено от него лице със заповед може да:

1. отнеме лицензa за употреба;

2. спре действието на лицензa за употреба;

3. направи промени в лицензa за употреба, свързани с ограничаване на показанията за употреба, промяна на дозата, добавяне на противопоказания, добавяне на нови предпазни мерки.

(2) (Нова - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) В случаите по ал. 1 изпълнителният директор на БАБХ незабавно уведомява притежателя на лиценз за употреба на ВМП, компетентните органи на останалите държави членки и Европейската агенция по лекарствата за предприетите мерки.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., предишна ал. 2, изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) При спешна необходимост за опазване здравето на хората или животните изпълнителният директор на БАБХ може да спре действието на лицензa за употреба на ВМП, като информира Европейската агенция по лекарствата, Европейската комисия и компетентните органи на останалите държави членки най-късно на следващия работен ден.

Чл. 384. (Отм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.)

Раздел VIII.
Държавен ветеринарномедицински контрол на ветеринарномедицински продукти

Чл. 385. (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., доп. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Българската агенция по безопасност на храните осъществява контрол върху производството, търговията на едро и дребно, внасянето, рекламата и употребата на ВМП, както и върху производството и търговията на едро с активни субстанции.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Българската агенция по безопасност на храните извършва проверка и по искане на компетентния орган на заинтересована държава членка, Европейската комисия и Европейската агенция по лекарствата.

Чл. 386. (1) (Доп. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Контролът по чл. 385, ал. 1 се извършва от инспектори и експерти.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Служителите по ал. 1 извършват периодични и внезапни проверки и при необходимост изпращат проби от ВМП и активни субстанции за лабораторни изпитвания в лаборатория на БАБХ или в акредитирана лаборатория на Европейския съюз.

(3) (Нова - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Проверка на условията за производство на активни субстанции за съответствие с изискванията за ДПП може да се извърши и по искане на производителя на активните субстанции.

Чл. 387. (Изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Контролът се извършва чрез:

1. лабораторно изпитване на проби от ВМП и активни субстанции;

2. проверка на документите и условията за производство, внасяне, съхранение и контрол на ВМП;

3. проверка на документите и условията за производство, съхранение и контрол на активни субстанции;

4. проверка на документите и условията за търговия на едро и дребно с ВМП;

5. проверка на документите и помещенията на притежателите на лиценз за употреба на ВМП.

Чл. 388. (1) (Изм. - ДВ, бр. 41 от 2010 г., в сила от 01.06.2010 г., изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Инспектори и експерти от БАБХ:

1. (изм. и доп. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) проверяват по всяко време обектите за производство, съхранение, контрол, търговия и прилагане на ВМП, както и документите и помещенията на притежателите на лиценз за употреба на ВМП;

2. изискват и проверяват всички документи, свързани с производството и качеството на ВМП;

3. издават предписания за отстраняване на констатирани нарушения;

4. (доп. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) поставят под възбрана ВМП и активните субстанции при съмнение за отклонение в качествените показатели до получаване на резултати от лабораторните изследвания, както и при нарушения на изискванията по тази глава;

5. (доп. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) вземат проби за лабораторен анализ на суровините и крайните продукти;

6. дават заключение за съответствието на обектите по т. 1 с изискванията;

7. (отм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.)

8. (изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) проверяват дейността на лицата по чл. 344, т. 3;

9. (доп. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) проверяват спазването на изискванията за добра производствена практика при производството на ВМП в Република България, както и за спазване на изискванията за валидиране на производствени процеси и за осигуряване на повторяемост на партидите имунологични ВМП;

10. извършват проверки за спазване на изискванията за добра производствена практика при производството на ВМП в други страни:

а) когато част от производството на лицата по чл. 343, ал. 1 се извършва извън

територията на Република България;

б) (доп. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) в случаите по чл. 355, ал. 1.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) При осъществяване на проверките по ал. 1 притежателите на лицензи за производство, употреба и търговия с ВМП и регистрираните ветеринарни лекари са длъжни да оказват съдействие и да предоставят достъп до обектите по ал. 1, т. 1 и до документацията, свързана с дейността им.

(3) (Нова - ДВ, бр. 7 от 2013 г., доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Служителите от ОДБХ, определени за осъществяване на контрол на ВМП, проверяват обектите за търговия, съхранение и прилагане на ВМП, дават заключение за съответствието на обектите за търговия на дребно и на едро с ВМП с изискванията на тази глава и извършват дейностите по ал. 1, т. 3 - 5.

(4) (Предишна ал. 3, изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) За резултатите от проверките по ал. 1, т. 1, 2, 6, 8, 9 и 10 се изготвя подробен протокол, екземпляр от който се предоставя на проверените лица.

(5) (Нова - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) При проверките по ал. 1 инспекторите и експертите от БАБХ могат да отварят опаковки с ВМП или активни субстанции, да правят копия на документи и заснемане в обектите на контрол.

(6) (Нова - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Служителите по ал. 1 нямат право да разпространяват информацията, получена при извършване на проверките.

Чл. 388а. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) (1) (Доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Изпълнителният директор на БАБХ или оправомощеното от него лице издава сертификат за ДПП до 90 дни след извършване на проверка на обект за производство на ВМП и проверките по чл. 388, ал.1, т. 9 и 10, когато при тях се установи, че са спазени изискванията за ДПП.

(2) Сертификатът по ал. 1 е със срок на валидност три години.

(3) Когато проверката по ал. 1 се извършва по искане на Европейската дирекция за качеството на лекарствените средства, изпълнителният директор на БАБХ издава сертификат за съответствие с монографията.

(4) Българската агенция по безопасност на храните въвежда в базата данни на Европейския съюз (EudraGMP) информация за издадените сертификати за ДПП или информация за констатираните несъответствия с изискванията за ДПП.

Чл. 389. (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) При установяване на нарушения в зависимост от вида и тежестта им БАБХ:

1. издава предписания за отстраняването им;

2. спира временно дейността на част или на целия обект до отстраняване на нарушенията;

3. (нова - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) разпорежда бракуване и унищожаване на ВМП в случаите по чл. 318, ал. 1.

(2) Мерките по ал. 1 се прилагат:

1. (изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) по т. 1 - с предписание на инспектори от БАБХ;

2. (изм. - ДВ, бр. 30 от 2006 г., в сила от 12.07.2006 г., изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) по т. 2 - със заповед на изпълнителния директор на БАБХ или на оправомощено от него лице, която се съобщава и може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс; обжалването не спира изпълнението;

3. (нова - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) по т. 3 - с разпореждане от инспектора, установил нарушението.

Чл. 390. Пробите за лабораторни изследвания на ВМП се вземат в присъствието на собственика на ВМП или негов представител, за което се съставя протокол.

Чл. 391. (1) За лабораторни изследвания се вземат три проби от ВМП в запазени цели опаковки, всяка от които е достатъчна за извършване на три изследвания. При вземането им пробите се пломбират или запечатват.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 41 от 2010 г., в сила от 01.06.2010 г., изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., доп. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Една от пробите се изследва в лаборатория на Българската агенция по безопасност на храните, а останалите две се съхраняват съответно от собственика на ВМП и в Българската агенция по безопасност на храните до изтичане срока им на годност и служат като доказателство при възникване на спор.

Чл. 392. (1) (Изм. - ДВ, бр. 41 от 2010 г., в сила от 01.06.2010 г., изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) При оспорване на резултатите от изследването в Българската агенция по безопасност на храните заинтересованата страна има право в 7-дневен срок от получаване на резултата да поиска повторно изследване на продукта.

(2) Повторното изследване се извършва в референтна лаборатория, резултатите от която са окончателни.

(3) Разходите за изследването по ал. 2 са за сметка на страната, която го е поискала.

Чл. 393. (Изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Лабораторни изследвания на ВМП се извършват по методите, посочени в Европейската фармакопея, и/или по други методи за оценка на крайния продукт, включени в досието по чл. 279, т. 2.

Чл. 394. Изискванията по този раздел не се прилагат за:

1. медикаментозни фуражи;
2. ветеринарномедицински продукти, произведени от радиоактивни изотопи;
3. фуражни добавки;
4. ветеринарномедицински продукти, предназначени за научни изследвания;
5. (нова - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) инактивирани имунологични ВМП, произведени от патогенни микроорганизми и антигени, получени от животно или животни от даден животновъден обект, и които се прилагат на животно или животни от същия обект.

Глава дванадесета.
БЕЗОПАСНОСТ НА ФУРАЖНИ СУРОВИНИ, ФУРАЖНИ ДОБАВКИ, ПРЕМИКСИ, КОМБИНИРАНИ И МЕДИКАМЕНТОЗНИ ФУРАЖИ (ОТМ. - ДВ, БР. 97 ОТ 2012 Г.)

Раздел I.
Контрол за безопасност на фуражите (Отм. - ДВ, бр. 97 от 2012 г.)

Чл. 395. (Отм. - ДВ, бр. 97 от 2012 г.)

Чл. 396. (Отм. - ДВ, бр. 97 от 2012 г.)

Чл. 397. (Отм. - ДВ, бр. 100 от 2008 г.)

Чл. 398. (Изм. - ДВ, бр. 55 от 2006 г., отм. - ДВ, бр. 100 от 2008 г.)

Чл. 399. (Отм. - ДВ, бр. 55 от 2006 г.)

Чл. 400. (Отм. - ДВ, бр. 97 от 2012 г.)

Чл. 401. (В сила от 01.01.2007 г., отм. - ДВ, бр. 97 от 2012 г.)

Чл. 402. (Изм. - ДВ, бр. 36 от 2008 г., изм. - ДВ, бр. 41 от 2010 г., в сила от 01.06.2010 г., отм. - ДВ, бр. 97 от 2012 г.)

Раздел II.
Медикаментозни фуражи (Отм. - ДВ, бр. 97 от 2012 г.)

Чл. 403. (Отм. - ДВ, бр. 97 от 2012 г.)

Чл. 404. (Отм. - ДВ, бр. 97 от 2012 г.)

Чл. 405. (Отм. - ДВ, бр. 97 от 2012 г.)

Чл. 406. (Отм. - ДВ, бр. 97 от 2012 г.)

Чл. 407. (Изм. - ДВ, бр. 36 от 2008 г., изм. - ДВ, бр. 41 от 2010 г., в сила от 01.06.2010 г., отм. - ДВ, бр. 97 от 2012 г.)

Чл. 408. (Отм. - ДВ, бр. 97 от 2012 г.)

Раздел III.
Национална мониторингова програма (Отм. - ДВ, бр. 97 от 2012 г.)

Чл. 409. (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., отм. - ДВ, бр. 97 от 2012 г.)

Чл. 410. (В сила от 01.01.2007 г., отм. - ДВ, бр. 97 от 2012 г.)

Глава дванадесета.
"а" ИНВИТРО ДИАГНОСТИЧНИ ВЕТЕРИНАРНОМЕДИЦИНСКИ СРЕДСТВА (НОВА - ДВ, БР. 7 ОТ 2013 Г.)

Чл. 410а. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) Инвитро диагностични ветеринарномедицински средства могат да се употребяват за изпълнение на мерките по програмата за профилактика, надзор, контрол и ликвидиране на болести по животните и зоонози след издаване от БАБХ на сертификат за регистрация на диагностичното средство.

(2) Внасянето на инвитро диагностични ветеринарномедицински средства от трети страни може да се осъществява само от упълномощено от производителя лице, регистрирано като търговец по реда на Търговския закон или по законодателството на държава - членка на Европейския съюз, или на друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария.

Чл. 410б. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.) За издаване на сертификат за регистрация на инвитро диагностично ветеринарномедицинско средство производителят, съответно лицето по чл. 410а, ал. 2, подава заявление по образец до изпълнителния директор на БАБХ, в което се посочва ЕИК по Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел. Заявлението се подава лично, чрез пълномощник, по електронен път при условията и по реда на чл. 5 и 22 от Закона за електронното управление или чрез лицензиран пощенски оператор. Към заявлението се прилагат:

1. (изм. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.) документ за актуално състояние, издаден от компетентен орган на друга държава, когато е приложимо;

2. оригинално пълномощно или нотариално заверено пълномощно - когато заявлението се подава от пълномощник;

3. оригинално или нотариално заверено пълномощно - в случаите по чл. 410а, ал. 2;

4. копие от документ, издаден от акредитирана лаборатория в държава членка, за съответствие на средството с техническата спецификация на производителя;

5. информация на производителя, съдържаща общите технологични и/или аналитични характеристики, производствените процеси и контрол на качеството;

6. описание на аналитични и диагностични параметри на диагностичното средство;

7. декларация от производителя, че производството на диагностичното средство е в съответствие с изискванията на наредбата по чл. 410в;

8. инструкция за употреба на български език;

9. копие от документ за регистрация, издаден в друга държава, ако има такъв;

10. три броя мостри за извършване изпитване на инвитро диагностичното ветеринарномедицинско средство;

11. други документи и данни, посочени в наредбата по чл. 410в;

12. (доп. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.) документ за платена такса в размер, определен с тарифата по чл. 14, ал. 2, когато плащането не е извършено по електронен път.

(2) Когато документите по ал. 1, т. 1 - 7 и 9 са на друг език, те се придружават от легализиран превод на български език.

Чл. 410в. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г., изм. - ДВ, бр. 102 от 2022 г., в сила от 01.01.2023 г.) Изискванията към данните, които съдържа документацията за издаване на сертификат за регистрация, опаковката, листовката за употреба и производството на инвитро диагностичното ветеринарномедицинско средство, и редът за извършване на изпитването за чувствителност се определят с наредба на министъра на земеделието.

Чл. 410г. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) (1) В срок до 60 дни от подаване на заявлението в БАБХ се извършва проверка на документацията и изпитване за чувствителност на инвитро диагностичното ветеринарномедицинско средство.

(2) При установяване на непълноти в подадените документи изпълнителният директор на БАБХ уведомява заявителя за отстраняването им. В този случай срокът по ал. 1 спира да тече.

(3) Изпълнителният директор на БАБХ в срок до 7 дни от получаване на резултатите от проверката и изпитването по ал. 1 издава сертификат за регистрация или мотивирано отказва издаването му и уведомява заявителя.

(4) Сертификатът по ал. 3 е безсрочен.

(5) Изпитването за чувствителност по ал. 1 се извършва в лаборатория на БАБХ.

Чл. 410д. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) (1) Изпълнителният директор на БАБХ отказва издаването на сертификат за регистрация, когато:

1. количественият и качественият състав на инвитро диагностичното ветеринарномедицинско средство е различен от посочения в представената от заявителя документация;

2. инвитро диагностичното ветеринарномедицинско средство не притежава необходимата чувствителност, специфичност, възпроизводимост и точност;

3. данните на опаковката и/или листовката за употреба не отговарят на изискванията на наредбата по чл. 410в.

(2) Отказът по ал. 1 се съобщава и може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.) Българската агенция по безопасност на храните поддържа на интернет страницата си публичен национален електронен регистър на инвитро диагностичните ветеринарномедицински средства, получили сертификат за регистрация, който съдържа:

1. наименование на диагностичното средство;

2. номер и дата на издаване на сертификата за регистрация;

3. болестите за диагностициране, за които е предназначено диагностичното средство;

4. наименование, седалище и адрес на управление на производителя и на лицето по чл. 410а, ал. 2, получило сертификата.

(4) При промяна на вписани обстоятелства по ал. 3, т. 4 и чл. 410б, ал. 1, т. 5, 6 и 8 притежателят на сертификата за регистрация в срок до три дни от настъпване на промяната писмено уведомява изпълнителния директор на БАБХ и прилага документите, свързани с нея, за отразяването ѝ в регистъра.

(5) При промяна на вписани обстоятелства по ал. 3, т. 3 се подава заявление по реда на

чл. 410б.

(6) При промяна на обстоятелства се издава допълнение към сертификата за регистрация.

(7) При изтегляне на диагностичното средство от пазара притежателят на сертификата за регистрация уведомява БАБХ.

Чл. 410е. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) (1) Изпълнителният директор на БАБХ със заповед заличава регистрацията на инвитро диагностично ветеринарномедицинско средство, когато:

1. диагностичното средство няма посочения в документацията диагностичен ефект, чувствителност и/или специфичност;

2. диагностичното средство не отговаря на декларирания в регистрационната документация качествен и количествен състав;

3. е наложена забрана за употребата на диагностичното средство след издаване на сертификата за регистрация;

4. информацията, представена в регистрационната документация, е невярна.

(2) Заповедта по ал. 1 се съобщава и може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Чл. 410ж. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) (1) Притежателят на сертификата за регистрация е длъжен да блокира, изтегли от пазара и унищожи партида на инвитро диагностично ветеринарномедицинско средство, когато се установи, че партидата не отговаря на регистрационната документация, както и в случаите по чл. 410е, ал. 1.

(2) Когато БАБХ установи несъответствия по ал. 1, изпълнителният директор на БАБХ със заповед разпорежда на притежателя на сертификата за регистрация да изтегли партидата от пазара.

Чл. 410з. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) (1) Търговия с инвитро диагностични ветеринарномедицински средства се извършва в лицензирани по реда на този закон обекти за търговия на едро и дребно с ВМП.

(2) Търговия по ал. 1 може да се извършва само с регистрирани по реда на чл. 410б инвитро диагностични ветеринарномедицински средства.

(3) Търговците на едро и дребно са длъжни:

1. да водят документация, която съдържа данни за всяка сключена сделка, наименование на инвитро диагностичното ветеринарномедицинско средство, доставено количество, име/наименование и адрес/седалище на доставчика и получателя и партиден номер на диагностичното средство;

2. да бракуват и унищожат инвитро диагностичното ветеринарномедицинско средство в срок до 30 дни от изтичане срока му на годност съгласно Закона за управление на отпадъците.

(4) Всяка партида трябва да е придружена с аналитичен сертификат за качество, издаден от производителя.

Чл. 410и. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Инвитро диагностичните ветеринарномедицински средства се съхраняват при условията, определени от производителя.

Глава тринадесета.

АДМИНИСТРАТИВНОНАКАЗАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 411. (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) Ветеринарен лекар, който упражнява ветеринарномедицинска практика, без да е регистриран по реда на глава четвърта, се наказва с глоба в размер 400 лв., а при повторно нарушение - с глоба в размер 600 лв.

Чл. 412. (Изм. - ДВ, бр. 84 от 2007 г.) Ветеринарен лекар, който упражнява ветеринарномедицинска практика в обект, който не отговаря на изискванията на наредбата по чл. 26, ал. 2, се наказва с глоба от 50 до 150 лв., а при повторно нарушение - от 150 до 400 лв.

Чл. 413. (Изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) (1) Ветеринарен лекар или управител на ветеринарномедицинско заведение, който не изпълни задължение по чл. 39, се наказва с глоба от 400 до 2000 лв., а при повторно нарушение - от 1000 до 4000 лв.

(2) Когато в резултат от неизпълнението на задължение по чл. 39 са настъпили значителни икономически загуби или опасност за здравето на голям брой хора или животни, ако лицето по ал. 1 не подлежи на по-тежко наказание, глобата е от 5000 до 10 000 лв., а при повторно нарушение - от 10 000 до 20 000 лв.

Чл. 414. (Изм. - ДВ, бр. 84 от 2007 г.) Ветеринарен техник, който превиши правата си по чл. 40, ал. 1, се наказва с глоба в размер 200 лв., а при повторно нарушение - с глоба в размер 400 лв.

Чл. 414а. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 99 от 2013 г.) Ветеринарен лекар, който не изпълни задължение по договор по чл. 46е, се наказва с глоба от 300 до 1000 лв., а при повторно нарушение - от 500 до 2000 лв.

(2) Ветеринарен лекар, който не спази сроковете за изпълнение на мерките по чл. 46е или чл. 46ж, определени в договора, се наказва с глоба от 100 до 500 лв., а при повторно нарушение - от 200 до 700 лв.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 99 от 2013 г.) Ветеринарен лекар, който подаде невярна информация относно изпълнението на договора по чл. 46е, когато деянието не съставлява престъпление, се наказва с глоба от 500 до 2000 лв., а при повторно нарушение - от 700 до 3000 лв.

(4) Ветеринарен лекар, който при упражняване на ветеринарномедицинска практика не спазва ветеринарномедицинските изисквания, се наказва с глоба от 150 до 600 лв., а при повторно нарушение - от 300 до 1500 лв.

Чл. 415. (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Който не изпълни мярка, наложена от БАБХ за профилактика, ограничаване и ликвидиране на заразна болест по животните, се наказва с глоба от 500 до 1000 лв., а при повторно нарушение - от 2000 до 4000 лв.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Когато в резултат от неизпълнението на мярката по ал. 1 са настъпили значителни икономически загуби или опасност за здравето на голям брой хора или животни, ако не подлежи на по-тежко наказание, глобата е от 2000 до 5000 лв., а при повторно нарушение - от 3000 до 7000 лв.

(3) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице или едноличен търговец, се налага имуществена санкция от 1000 до 5000 лв., а при повторно нарушение - от

5000 до 15 000 лв.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Когато в резултат от неизпълнение на мярката по ал. 1 са настъпили значителни икономически загуби или опасност за здравето на голям брой хора или животни, на юридическото лице или на едноличния търговец се налага имуществена санкция от 20 000 до 40 000 лв., а при повторно нарушение - от 30 000 до 50 000 лв.

Чл. 415а. (Нов - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) (1) При нарушение на забрана по чл. 49, ал. 1 собственикът, съответно ползвателят на животновъдния обект, и лицето, извършило ваксинацията, се наказват с глоба от 500 до 1000 лв., а при повторно нарушение - от 3000 до 5000 лв.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице или едноличен търговец, се налага имуществена санкция от 1000 до 5000 лв., а при повторно нарушение - от 5000 до 15 000 лв.

Чл. 415б. (Нов - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) (1) Който наруши изискванията по чл. 118, ал. 5, се наказва с глоба от 50 до 200 лв., а при повторно нарушение - от 300 до 1000 лв.

(2) Когато в резултат от нарушение по ал. 1 са настъпили значителни икономически загуби или опасност за здравето на голям брой хора или животни, ако лицето не подлежи на по-тежко наказание, глобата е от 1000 до 2000 лв., а при повторно нарушение - от 2000 до 4000 лв.

(3) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице или едноличен търговец, се налага имуществена санкция от 1000 до 5000 лв., а при повторно нарушение - от 5000 до 15 000 лв.

(4) Когато в резултат от нарушение по ал. 1 са настъпили значителни икономически загуби или опасност за здравето на голям брой хора или животни, на юридическото лице или на едноличния търговец се налага имуществена санкция от 10 000 до 20 000 лв., а при повторно нарушение - от 20 000 до 40 000 лв.

Чл. 416. (1) (Изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Собственик на селскостопански животни, който не изпълни задължение по чл. 132, ал. 1, т. 4, 6 - 9, 12, 14, 21 и 22, се наказва с глоба от 200 до 500 лв., а при повторно нарушение - от 400 до 1000 лв.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице или едноличен търговец, се налага имуществена санкция от 500 до 3000 лв., а при повторно нарушение - от 1000 до 6000 лв.

Чл. 416а. (Нов - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) (1) Собственик на селскостопански животни, който надвиши капацитета на животновъден обект, определен съгласно наредбите, издадени на основание чл. 137, ал. 10, се наказва с глоба от 200 до 500 лв., а при повторно нарушение - от 500 до 1000 лв.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице или едноличен търговец, се налага имуществена санкция от 500 до 3000 лв., а при повторно нарушение - от 3000 до 6000 лв.

Чл. 417. (Изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) (1) (Доп. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г., изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Собственик на селскостопански животни, който не изпълни задължение по чл. 132, ал. 1, т. 1 - 3, 5, 10, 11, 13, 15 - 20, 24 - 28, се наказва с глоба от 500 до 2000 лв., а при повторно нарушение - от 1000 до 5000 лв.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице или едноличен търговец, се налага имуществена санкция от 1000 до 3000 лв., а при повторно нарушение - от 2000 до 10 000 лв.

Чл. 417а. (Нов - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) (1) Който неправомерно използва средства за идентификация или неправомерно извършва подмяна на такива средства, се наказва с глоба от 200 до 1000 лв., а при повторно нарушение - от 1000 до 2000 лв.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице или едноличен търговец, се налага имуществена санкция от 1000 до 5000 лв., а при повторно нарушение - от 5000 до 10 000 лв.

Чл. 418. (Изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Длъжностно лице, което не изпълни задължение по чл. 133, се наказва с глоба от 300 до 500 лв., а при повторно нарушение - от 500 до 800 лв.

Чл. 418а. (Нов - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) Който не изпълни задълженията по чл. 134, ал. 1 и 2, се наказва с глоба, съответно имуществена санкция, от 200 до 500 лв., а при повторно нарушение - от 500 до 1000 лв.

Чл. 419. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Който организира пазар за животни, без да е регистриран по реда на чл. 137, ал. 1 - 9 или в нарушение на изисквания на наредба по чл. 137, ал. 10, се наказва с глоба или имуществена санкция от 500 до 1000 лв., а при повторно нарушение - от 1000 до 2000 лв.

Чл. 419а. (Нов - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Ветеринарен лекар, който не изпълни задължение по чл. 137б, ал. 5, се наказва с глоба от 400 до 2000 лв., а при повторно нарушение - от 2000 до 4000 лв.

Чл. 420. (1) (Доп. - ДВ, бр. 84 от 2007 г., изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г., изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Собственик на животни, който наруши забрана по чл. 139, ал. 1, т. 2, т. 6 - 11, 14, 16 и 17, се наказва с глоба от 200 до 1000 лв., а при повторно нарушение - от 1000 до 2000 лв.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице или едноличен търговец, се налага имуществена санкция в размер от 800 до 1500 лв., а при повторно нарушение - от 1500 до 4000 лв.

Чл. 420а. (Нов - ДВ, бр. 84 от 2007 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г., доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Който наруши забрана по чл. 139, ал. 1, т. 1, 1а, 3 - 5 и 15, се наказва с глоба от 300 до 500 лв., а при повторно нарушение - с глоба от 500 до 1000 лв.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от едноличен търговец или юридическо лице, се налага имуществена санкция в размер от 1000 до 3000 лв., а при повторно нарушение - от 2000 до 5000 лв.

Чл. 421. (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) Ветеринарен лекар или техник, който наруши забрана по чл. 139, ал. 1, т. 12 или 13, се наказва с глоба от 300 до 500 лв., а при повторно нарушение - от 500 до 1000 лв.

Чл. 421а. (Нов - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) (1) Който възпрепятства изпълнението на мярка по чл. 140, ал. 1, се наказва с глоба от 500 до 1000 лв., а при повторно нарушение - от 1500 до 3000 лв.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице или едноличен търговец, се налага имуществена санкция от 3000 до 4000 лв., а при повторно нарушение - от 4000 до 5000 лв.

Чл. 421б. (Нов - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) (1) Който наруши чл. 142, ал. 1, т. 4 и/или 6, се наказва с глоба от 500 до 1000 лв., а при повторно нарушение - от 1500 до 3000 лв.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице или едноличен търговец, се налага имуществена санкция от 3000 до 4000 лв., а при повторно нарушение - от 4000 до 5000 лв.

Чл. 422. (1) (Доп. - ДВ, бр. 92 от 2011 г., изм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) Който наруши забрана по чл. 151, се наказва с глоба от 200 до 500 лв., а при повторно нарушение - от 500 до 1000 лв.

(2) (Отм. - ДВ, бр. 92 от 2011 г.)

(3) (Отм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.)

(4) (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) В случаите по ал. 1 животното може да се отнеме в полза на държавата.

Чл. 423. (Отм. - ДВ, бр. 27 от 2009 г.)

Чл. 424. (1) (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) Който проведе опит с животно без разрешение или в нарушение на забрана по чл. 158, се наказва с глоба от 200 до 500 лв., а при повторно нарушение - от 500 до 1000 лв.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице или едноличен търговец, се налага имуществена санкция от 500 до 1000 лв., а при повторно нарушение - от 1000 до 1500 лв.

(3) В случаите по ал. 1 и 2 животното може да се отнеме в полза на държавата.

Чл. 425. (1) (Изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Който наруши забрана по чл. 169, се наказва с глоба от 300 до 800 лв.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице или едноличен търговец, се налага имуществена санкция от 1000 до 5000 лв.

(3) В случаите по ал. 1 и 2 животното може да се отнеме в полза на държавата.

Чл. 425а. (Нов - ДВ, бр. 17 от 2018 г., в сила от 23.02.2018 г.) (1) Който при транспортиране на животни и при поискване от официален ветеринарен лекар не представи изискуеми документи по чл. 4, чл. 5, параграф 4 или чл. 6, параграфи 1, 5 и 8 от Регламент (ЕО) № 1/2005, се наказва с глоба в размер на 200 лв. За наложената глоба се издава фиш на мястото на нарушението от официалния ветеринарен лекар, установил нарушението. Образецът на бланката на фиша се утвърждава от изпълнителния директор на Българската агенция по безопасност на храните и указанията в нея са на български и английски език. На лице, което оспорва

извършеното от него нарушение или откаже да подпише фиша, се съставя акт за установяване на административно нарушение.

(2) Физическо лице, което транспортира животни в нарушение на изискванията, посочени в чл. 4 - 11 от Регламент (ЕО) № 1/2005, се наказва с глоба от 1000 до 3000 лв., а при повторно нарушение - от 3000 до 5000 лв.

(3) Когато нарушението по ал. 2 е извършено от юридическо лице или от едноличен търговец, се налага имуществена санкция от 5000 до 10 000 лв., а при повторно нарушение - от 10 000 до 20 000 лв.

Чл. 426. (Изм. - ДВ, бр. 92 от 2011 г.) Който не изпълни задължение по чл. 172, т. 1 или 2, се наказва с глоба в размер 100 лв.

Чл. 426а. (Нов - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) Който не изпълни задължение по чл. 173, се наказва с глоба в размер от 50 до 500 лв.

Чл. 426б. (Нов - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) Който не изпълни задължение по чл. 174, ал. 4, се наказва с глоба в размер 200 лв., а при повторно нарушение - 500 лв.

Чл. 427. (1) Който наруши забрана по чл. 177, ал. 1, т. 1, се наказва с глоба от 50 до 100 лв., а при повторно нарушение - от 100 до 200 лв.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от ветеринарен лекар или техник, глобата е от 100 до 200 лв., а при повторно нарушение - от 200 до 300 лв.

(3) (Отм. - ДВ, бр. 92 от 2011 г.)

Чл. 428. (Изм. - ДВ, бр. 92 от 2011 г.) Който наруши забрана по чл. 177, ал. 1, т. 3 или 4, се наказва с глоба в размер 100 лв.

Чл. 429. (1) (Изм. - ДВ, бр. 92 от 2011 г.) Собственик на куче, който наруши изискване по чл. 174, се наказва с глоба в размер 200 лв.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 92 от 2011 г.) Когато нарушението е извършено от юридическо лице или едноличен търговец, се налага имуществена санкция от 200 до 400 лв.

Чл. 430. (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) Ветеринарен лекар, който извърши евтаназия извън случаите по чл. 179, ал. 3 или в нарушение на изискванията по чл. 180, или наруши забрана по чл. 181, се наказва с глоба от 200 до 300 лв., а при повторно нарушение - от 300 до 500 лв.

Чл. 431. Официален ветеринарен лекар, който допусне внасяне, изнасяне или транзитно преминаване на обекти по чл. 184, ал. 1, в нарушение на здравните и ветеринарномедицинските изисквания, от което е възникнала непосредствена опасност за здравето на хората и животните, ако не подлежи на по-тежко наказание, се наказва с глоба от 500 до 1000 лв., а при повторно нарушение - от 1000 до 2000 лв.

Чл. 431а. (Нов - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) Който не изпълни задължение по чл. 200, се наказва с глоба от 20 до 200 лв., а при повторно нарушение - от 300 до

1000 лв.

Чл. 432. Официален ветеринарен лекар, който издаде ветеринарномедицински документ в нарушение на задължение по чл. 101, ал. 2, чл. 102, 103 и 105, се наказва с глоба от 200 до 500 лв., а при повторно нарушение глобата е в двоен размер.

Чл. 433. Ветеринарен лекар, регистриран за упражняване на ветеринарномедицинска практика, който извърши нарушение, довело до масово разпространение на болест, от което са настъпили значителни икономически загуби, се наказва с лишаване от право да упражнява ветеринарномедицинска професия за срок от 6 месеца до 2 години.

Чл. 434. Който използва ваксина срещу болест по чл. 47, ал. 1, с изключение на ваксина срещу псевдочума (нюкасълска болест) по птиците, се наказва с глоба от 200 до 500 лв., а при повторно нарушение - от 500 до 1000 лв.

Чл. 435. (1) Който придвижва или транспортира животни между Република България и държава членка в нарушение на чл. 52, ал. 1, се наказва с глоба от 500 до 1000 лв., а при повторно нарушение - от 1000 до 2000 лв.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице или едноличен търговец, се налага имуществена санкция от 1000 до 2000 лв., а при повторно нарушение - от 2000 до 4000 лв.

Чл. 436. (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Който не уведоми органите на БАБХ при съмнение за заразна болест по чл. 47, ал. 1 или чл. 52, ал. 2, се наказва с глоба от 300 до 500 лв., а при повторно нарушение - от 500 до 1000 лв.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице или едноличен търговец, се налага имуществена санкция в размер от 1000 до 2000 лв., а при повторно нарушение - от 2000 до 5000 лв.

Чл. 436а. (Нов - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) Който не изпълни задължение по чл. 55, се наказва с глоба от 300 до 1000 лв., а при повторно нарушение - от 500 до 2000 лв.

Чл. 437. (Отм. - ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 20.06.2020 г.)

Чл. 438. Ветеринарен лекар по чл. 8, ал. 1, който наруши изискване по чл. 67, ал. 1 или 2, се наказва с глоба от 200 до 500 лв., а при повторно нарушение - от 500 до 1000 лв.

Чл. 439. (Отм. - ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 20.06.2020 г.)

Чл. 440. (Отм. - ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 20.06.2020 г.)

Чл. 441. (Отм. - ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 20.06.2020 г.)

Чл. 442. (1) (Доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Който произвежда, предлага на пазара или извършва търговия със суровини и храни от животински произход, непредназначени за консумация от хора, в обект, който не е регистриран по чл. 229, ал. 1 или по чл. 229а, се наказва с глоба от 200 до 500 лв., а при повторно нарушение - от 500 до 1000 лв.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице или едноличен търговец, се налага имуществена санкция от 500 до 1000 лв., а при повторно нарушение - от 1000 до 2000 лв.

Чл. 442а. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Който наруши чл. 51б, ал. 1, се наказва с глоба от 500 до 2500 лв., а при повторно нарушение - от 3000 до 5000 лв.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице или едноличен търговец, се налага имуществена санкция в размер от 1000 до 5000 лв., а при повторно нарушение - от 5000 до 10 000 лв.

Чл. 442б. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 99 от 2013 г., в сила от 01.01.2014 г.) Който в нарушение на чл. 51б или чл. 51в произвежда или търгува с неодобрени от БАБХ средства за идентификация на животните, които да послужат за официална идентификация на животните, се наказва с глоба от 500 до 2500 лв., а при повторно нарушение - от 3000 до 5000 лв.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице или едноличен търговец, се налага имуществена санкция от 1000 до 5000 лв., а при повторно нарушение - от 5000 до 10 000 лв.

Чл. 442в. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Производител или търговец на средства за идентификация на животните, който не подаде данни за отразяване в Интегрираната информационна система на БАБХ движение на средства за идентификация на животните, се наказва с глоба от 300 до 400 лв., а при повторно нарушение - от 500 до 2000 лв.

Чл. 442г. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Който не отстрани и/или не предаде за унищожаване специфичнорискови материали съгласно изискванията на приложение V, т. 2 - 4 и 8 от Регламент (ЕО) № 999/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 г. относно определяне на правила за превенция, контрол и ликвидиране на някои трансмисивни спонгиформни енцефалопатии, наричан по-нататък "Регламент (ЕО) № 999/2001", се наказва с глоба от 1000 до 2000 лв., а при повторно нарушение - от 2000 до 3000 лв.

Чл. 442д. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) (1) Който пусне на пазара специфичнорискови материали и/или месо от преживни животни, на което не са отстранени специфичнорисковите материали за трансмисивни спонгиформни енцефалопатии, се наказва с глоба от 1000 до 2000 лв., а при повторно нарушение - от 2000 до 5000 лв.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице или едноличен търговец, се налага имуществена санкция от 2000 до 3000 лв., а при повторно нарушение - от 3000 до 5000 лв.

(3) В случаите по ал. 1 и 2 месото и специфичнорисковите материали се изземват и се насочват за унищожаване в обект за обезвреждане на странични животински продукти. Разходите за унищожаване са за сметка на нарушителя.

Чл. 442е. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) (1) Който наруши изискването по чл. 9, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 999/2001, се наказва с глоба от 500 до 1000 лв., а при повторно нарушение - от 1000 до 2000 лв.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице или едноличен търговец, се налага имуществена санкция от 1000 до 2000 лв., а при повторно нарушение - от 2000 до 3000 лв.

(3) В случаите по ал. 1 и 2 месото се изземва и се насочва за унищожаване в обект за обезвреждане на странични животински продукти. Разходите за унищожаване са за сметка на нарушителя.

Чл. 442ж. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г., отм. - ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 20.06.2020 г.)

Чл. 442з. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г., отм. - ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 20.06.2020 г.)

Чл. 442и. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г., отм. - ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 20.06.2020 г.)

Чл. 442к. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г., отм. - ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 20.06.2020 г.)

Чл. 442л. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г., отм. - ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 20.06.2020 г.)

Чл. 442м. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г., отм. - ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 20.06.2020 г.)

Чл. 442н. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г., отм. - ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 20.06.2020 г.)

Чл. 442о. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г., отм. - ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 20.06.2020 г.)

Чл. 442п. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г., отм. - ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 20.06.2020 г.)

Чл. 442р. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) (1) Който наруши изискване по чл. 83, 84, 85 или 86, се наказва с глоба от 300 до 500 лв., а при повторно нарушение - от 500 до 1000 лв.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице или едноличен търговец, се налага имуществена санкция от 1000 до 2000 лв., а при повторно нарушение - от 1500 до 3000 лв.

Чл. 442с. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) (1) Който наруши чл. 113б от Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета от 22 октомври 2007 г. за установяване на обща организация на селскостопанските пазари и относно специфични разпоредби за някои земеделски продукти ("Общ регламент за ООП") (ОВ, L 299/1 от 16 ноември 2007 г.), се наказва с глоба от 200 до 1000 лв., а при повторно нарушение - от 500 до 2000 лв.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице или едноличен търговец, се налага имуществена санкция от 1000 до 3000 лв., а при повторно нарушение - от 2000 до 7000 лв.

Чл. 442т. (Нов - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Оператор по чл. 229а, който не изпълни задължение по чл. 229б, се наказва с имуществена санкция в размер от 300 до 500 лв., а при повторно нарушение - от 500 до 1000 лв.

Чл. 443. (Изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) (1) Който транспортира странични животински продукти и продукти, получени от тях, в нарушение на чл. 245, се наказва с глоба от 100 до 400 лв., а при повторно нарушение - от 400 до 1000 лв.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице или едноличен търговец, се налага имуществена санкция от 1000 до 2000 лв., а при повторно нарушение - от 2500 до 4000 лв.

Чл. 444. (Изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Собственик или ползвател на обект за обезвреждане на странични животински продукти, който не събира страничните животински продукти от определения му район, се наказва с имуществена санкция от 1000 до 2000 лв., а при повторно нарушение - от 2000 до 3000 лв.

Чл. 445. Собственик или ползвател на обект за обезвреждане на странични животински продукти, който не е въвел или не прилага системата по чл. 270, ал. 1, т. 1, се наказва с имуществена санкция от 500 до 1000 лв., а при повторно нарушение - от 1000 до 2000 лв.

Чл. 446. (Изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Собственик или ползвател на обект за обезвреждане на странични животински продукти, който наруши изискване по чл. 66, се наказва с имуществена санкция от 100 до 1000 лв., а при повторно нарушение - от 500 до 1500 лв.

Чл. 446а. (Нов - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) (1) Който обработва и/или обезвреждa странични животински продукти в обекти, които не са регистрирани по реда на закона, се наказва с глоба от 2000 до 3000 лв., а при повторно нарушение - от 3000 до 5000 лв.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице или едноличен търговец, се налага имуществена санкция от 3000 до 5000 лв., а при повторно нарушение - от 5000 до 10 000 лв.

Чл. 446б. (Нов - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Собственик или ползвател на мобилна инсталация, който не изпълни задължение по чл. 259а, ал. 5, се наказва с имуществена санкция от 300 до 500 лв., а при повторно нарушение - от 500 до 1500 лв.

Чл. 447. (1) Който съхранява странични животински продукти в нарушение на чл. 272, се наказва с глоба от 50 до 300 лв., а при повторно нарушение - от 300 до 500 лв.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице или едноличен

търговец, се налага имуществена санкция от 300 до 500 лв., а при повторно нарушение - от 500 до 1000 лв.

Чл. 448. (Отм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.)

Чл. 449. (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г., отм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.)

Чл. 449а. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г., отм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г., нов - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) (1) Който отглежда селскостопански животни в нерегистриран по реда на чл. 137 животновъден обект, се наказва с глоба от 300 до 1000 лв., а при повторно нарушение - от 1000 до 3000 лв.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице или едноличен търговец, се налага имуществена санкция от 1000 до 2000 лв., а при повторно нарушение - от 2000 до 4000 лв.

Чл. 449б. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) (1) (Доп. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) Собственик, съответно ползвател на обект, в който се получават странични животински продукти, който не изпълни задължението по чл. 275, ал. 1, се наказва с глоба от 200 до 500 лв., а при повторно нарушение - от 500 до 1000 лв.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице или едноличен търговец, се налага имуществена санкция от 500 до 1000 лв., а при повторно нарушение - от 2000 до 5000 лв.

Чл. 449в. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) Собственик, съответно ползвател на обект за обезвреждане на странични животински продукти, който не изпълни задължението по чл. 275, ал. 3, се наказва с имуществена санкция от 5000 до 10 000 лв., а при повторно нарушение - от 10 000 до 20 000 лв.

Чл. 449г. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Който не предаде странични животински продукти в нарушение на чл. 275, се наказва с глоба от 1000 до 3000 лв., а при повторно нарушение - от 2000 до 5000 лв.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице или едноличен търговец, се налага имуществена санкция от 3000 до 5000 лв., а при повторно нарушение - от 4000 до 10 000 лв.

Чл. 450. (Доп. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) (1) Който без лиценз произвежда, съхранява или продава ВМП или който предлага за употреба, или съхранява нелицензиран за употреба ВМП, се наказва с глоба в размер от 1500 до 3000 лв., а при повторно нарушение - от 3000 до 6000 лв.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице или едноличен търговец, се налага имуществена санкция от 2000 до 5000 лв., а при повторно нарушение - от 5000 до 10 000 лв.

Чл. 450а. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) (1) Който без лиценз произвежда, съхранява или извършва търговия с активни субстанции, предназначени за производство на ВМП, се наказва с глоба от 2000 до 3500 лв., а при повторно нарушение - от 4000 до 6000 лв.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице или едноличен търговец, се налага имуществена санкция от 3000 до 5000 лв., а при повторно нарушение - от

4000 до 10 000 лв.

Чл. 450б. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) (1) Който извършва търговия на дребно в нарушение на чл. 372, ал. 1, се наказва с глоба от 500 до 1000 лв., а при повторно нарушение - от 2000 до 3000 лв.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице или едноличен търговец, се налага имуществена санкция от 1500 до 3000 лв., а при повторно нарушение - от 4000 до 6000 лв.

Чл. 450в. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Притежател на лиценз за търговия на дребно с ВМП, който наруши разпоредбата на чл. 373, ал. 2, се наказва с имуществена санкция от 500 до 1000 лв., а при повторно нарушение - от 2000 до 3000 лв.

Чл. 450г. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Търговец на едро с ВМП, който наруши чл. 370, ал. 3, се наказва с имуществена санкция от 1000 до 2000 лв., а при повторно нарушение - от 3000 до 5000 лв.

Чл. 450д. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Търговец на едро с ВМП, който наруши разпоредба на чл. 369, се наказва с имуществена санкция от 1000 до 2000 лв., а при повторно нарушение - от 3000 до 5000 лв.

Чл. 450е. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Търговец на дребно с ВМП, който наруши разпоредбата на чл. 381, се наказва с имуществена санкция от 1000 до 2000 лв., а при повторно нарушение - от 3000 до 5000 лв.

Чл. 450ж. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) (1) Който произвежда или внася инвитро диагностични ветеринарномедицински средства без сертификат за регистрация, се наказва с глоба от 2000 до 5000 лв., а при повторно нарушение - от 6000 до 15 000 лв.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице или едноличен търговец, се налага имуществена санкция от 5000 до 10 000 лв., а при повторно нарушение - от 10 000 до 20 000 лв.

Чл. 450з. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) (1) Който без лиценз за търговия на едро или дребно с ВМП извършва търговия или съхранява инвитро диагностични ветеринарномедицински средства, или извършва търговия, или съхранява инвитро диагностични средства без сертификат за регистрация, се наказва с глоба от 500 до 1000 лв., а при повторно нарушение - от 1500 до 3000 лв.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице или едноличен търговец, се налага имуществена санкция от 1500 до 3000 лв., а при повторно нарушение - от 4000 до 6000 лв.

Чл. 450и. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Който произвежда, внася, съхранява и/или извършва търговия с инвитро диагностични ветеринарномедицински средства, които не отговарят на изискванията, при които е издаден сертификатът за регистрация, се наказва с имуществена санкция от 1500 до 3000 лв., а при повторно нарушение - от 4000 до 6000 лв.

Чл. 450к. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Който наруши изискване на наредбата по чл. 410в, се наказва с имуществена санкция от 1500 до 3000 лв., а при повторно нарушение - от 4000 до 6000 лв.

Чл. 450л. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Притежател на сертификат за регистрация, който не блокира и изтегли от пазара партида инвитро диагностични ветеринарномедицински средства в нарушение на чл. 410ж, се наказва с имуществена санкция от 1500 до 3000 лв., а при повторно нарушение - от 4000 до 6000 лв.

Чл. 450м. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Търговец, който не изпълни задължение по чл. 410з, ал. 3, се наказва с имуществена санкция от 1500 до 3000 лв., а при повторно нарушение - от 4000 до 6000 лв.

Чл. 451. Производител, който произведе и пусне на пазара ВМП в нарушение на изискванията, при които е издаден лицензът за употреба на ВМП, се наказва с имуществена санкция от 2000 до 5000 лв., а при повторно нарушение - от 5000 до 10 000 лв.

Чл. 452. (1) (Доп. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Който в нарушение на чл. 374, ал. 1 продаде без рецепта ВМП или в нарушение на чл. 374, ал. 2 издаде рецепта, се наказва с глоба от 300 до 500 лв., а при повторно нарушение - от 500 до 1000 лв.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Управител на обект за търговия на едро или обект за търговия на дребно с ВМП, който не изпълни задължение по чл. 369, ал. 4 или чл. 374, ал. 5, се наказва с глоба в размер от 200 до 400 лв., а при повторно нарушение - от 400 до 800 лв.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Собственик на животни, който не изпълни задължението по чл. 369, ал. 4 или чл. 374, ал. 5, се наказва с глоба в размер 100 лв., а при повторно нарушение - в размер 200 лв.

Чл. 453. (Отм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.)

Чл. 454. (Изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Който наруши разпоредба на чл. 359, се наказва с глоба от 1000 до 2000 лв., а при повторно нарушение - от 2000 до 5000 лв.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице или едноличен търговец, се налага имуществена санкция от 2000 до 5000 лв., а при повторно нарушение - от 5000 до 10 000 лв.

Чл. 455. (Отм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.)

Чл. 456. Търговец на едро или на дребно с ВМП, който продаде ВМП с изтекъл срок на годност, се наказва с имуществена санкция от 1000 до 2000 лв., а при повторно нарушение - от 2000 до 5000 лв.

Чл. 457. (1) Който поръчва или прави реклама на нелицензиран за употреба ВМП, се наказва с глоба в размер от 500 лв. до 1000 лв., а при повторно нарушение - от 1000 до 2000 лв.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице или от едноличен търговец, се налага имуществена санкция от 1000 до 2000 лв., а при повторно нарушение - от 2000 до 4000 лв.

Чл. 458. (1) Който прави реклама на ВМП в нарушение на забрана по чл. 329, се наказва с глоба от 200 до 500 лв., а при повторно нарушение - от 500 до 1000 лв.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице или от едноличен търговец, се налага имуществена санкция от 600 до 1000 лв., а при повторно нарушение - от 1000 до 1500 лв.

Чл. 459. (Доп. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Производител на ВМП, който не изпълни заповед по чл. 316, ал. 1 или по чл. 317, ал. 1 или забрана по чл. 319, ал. 1, се наказва с имуществена санкция от 1000 до 5000 лв., а при повторно нарушение - от 5000 до 10 000 лв.

Чл. 460. (Отм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.)

Чл. 461. (1) (Изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Който пусне на пазара суровини или храни от животински произход, предназначени за консумация от хора, добити преди изтичане на карентния срок от животни, третирани с ВМП, се наказва с глоба от 1000 до 3000 лв., а при повторно нарушение - от 3000 до 5000 лв.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице или едноличен търговец, се налага имуществена санкция от 5000 до 10 000 лв., а при повторно нарушение - от 10 000 до 20 000 лв.

Чл. 462. (Отм. - ДВ, бр. 97 от 2012 г., нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Който не изпълни задължение по чл. 388, ал. 2, се наказва с глоба от 200 до 500 лв., а при повторно нарушение - от 400 до 1000 лв.

Чл. 463. (Отм. - ДВ, бр. 97 от 2012 г., нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Квалифицирано лице, което пусне на пазара ВМП в нарушение на изискванията на чл. 353а, ал. 1, т. 1 и/или 2, се наказва с глоба от 2000 до 5000 лв., а при повторно нарушение - от 5000 до 10 000 лв.

Чл. 464. (Отм. - ДВ, бр. 97 от 2012 г., нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Квалифицирано лице на притежател на лиценз за употреба на ВМП, което не изпълни задължението по чл. 295, ал. 1, т. 1,

се наказва с глоба от 500 до 1000 лв., а при повторно нарушение - от 1000 до 2000 лв.

Чл. 465. (Отм. - ДВ, бр. 97 от 2012 г., нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Притежател на лиценз за употреба на ВМП, който не изпълни задължение по чл. 296, ал. 1, т. 1, 2, 3, 6 и 8 и ал. 2, се наказва с имуществена санкция от 1000 до 2000 лв., а при повторно нарушение - от 3000 до 5000 лв.

Чл. 465а. (Нов - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Притежател на лиценз за употреба на ВМП, който не изпълни задължение по чл. 297, ал. 1 - 4, се наказва с имуществена санкция от 1000 до 3000 лв., а при повторно нарушение - от 3000 до 5000 лв.

Чл. 466. (Отм. - ДВ, бр. 97 от 2012 г., нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Притежател на лиценз за употреба на имунологичен ВМП, който не изпълни задължение по чл. 298, се наказва с имуществена санкция от 1000 до 2000 лв., а при повторно нарушение - от 3000 до 5000 лв.

Чл. 467. (Отм. - ДВ, бр. 97 от 2012 г., нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Притежател на лиценз за производство на ВМП, който не изпълни задължение по чл. 354, ал. 1, т. 2, 3, 4, 6 и 7, се наказва с имуществена санкция от 1500 до 3000 лв., а при повторно нарушение - от 3000 до 6000 лв.

Чл. 468. (Отм. - ДВ, бр. 97 от 2012 г., нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) (1) Който в нарушение на чл. 355 внася ВМП, се наказва с глоба от 1000 до 2000 лв., а при повторно нарушение - от 2000 до 4000 лв.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице или едноличен търговец, се налага имуществена санкция от 2000 до 6000 лв., а при повторно нарушение - от 6000 до 10 000 лв.

Чл. 468а. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Вносител на ВМП, който не изпълни задължение по чл. 360, ал. 1, се наказва с имуществена санкция от 1500 до 3000 лв., а при повторно нарушение - от 3000 до 6000 лв.

Чл. 468б. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) (1) Който в нарушение на чл. 362 транспортира ВМП и/или активни субстанции, се наказва с глоба от 500 до 1000 лв., а при повторно нарушение - от 1000 до 2000 лв.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице или едноличен търговец, се налага имуществена санкция от 1500 до 3000 лв., а при повторно нарушение - от 3000 до 6000 лв.

Чл. 468в. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Длъжностно лице по чл. 388, ал. 1, което разпространи информация, получена при извършена проверка, се наказва с глоба от 500 до 1500 лв., а при повторно нарушение - от 1500 до 3000 лв.

Чл. 468г. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Притежател на лиценз за употреба на ВМП, който не

изпълни задължение по чл. 8 и 9 от Регламент (ЕО) № 1234/2008, се наказва с имуществена санкция от 800 до 1500 лв., а при повторно нарушение - от 1500 до 3000 лв.

Чл. 468д. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Притежател на лиценз за употреба на ВМП, който не изпълни задължение по чл. 10 от Регламент (ЕО) № 1234/2008, се наказва с имуществена санкция от 1500 до 3000 лв., а при повторно нарушение - от 3000 до 6000 лв.

Чл. 468е. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Юридическо лице или едноличен търговец, който пусне на пазара ВМП, предназначен за продуктивни животни, чиято активна или активни субстанции надвишават определените максимално допустими стойности на остатъчни количества, или ВМП, предназначен за вид продуктивни животни, за който няма определени такива стойности в Регламент (ЕС) № 37/2010, се наказва с имуществена санкция от 2000 до 4000 лв., а при повторно нарушение - от 4000 до 10 000 лв.

Чл. 468ж. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Който провежда лечение или профилактика на продуктивни животни с ВМП, чиято активна или активни субстанции надвишават определените максимално допустими стойности на остатъчни количества, или ВМП, предназначен за вид продуктивни животни, за който няма определени такива стойности в Регламент (ЕС) № 37/2010, се наказва с глоба от 500 до 1500 лв., а при повторно нарушение - от 1500 до 3000 лв.

Чл. 468з. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Ветеринарен лекар, който наруши изискванията по чл. 322, ал. 1 и/или 2, се наказва с глоба от 600 до 1500 лв., а при повторно нарушение - от 1500 до 3000 лв.

Чл. 468и. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Ветеринарен лекар, който наруши изискванията по чл. 323, се наказва с глоба от 800 до 2000 лв., а при повторно нарушение - от 2000 до 4000 лв.

Чл. 468к. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Търговец на едро с ВМП, който не изпълни задължение по чл. 371, ал. 1 и/или 2, се наказва с имуществена санкция от 1000 до 3000 лв., а при повторно нарушение - от 3000 до 6000 лв.

Чл. 468л. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) Търговец на дребно с ВМП, който не изпълни задължение по чл. 380, ал. 1 и/или 2, се наказва с имуществена санкция от 600 до 1500 лв., а при повторно нарушение - от 1500 до 3000 лв.

Чл. 469. (1) (Доп. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г., изм. - ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 20.06.2020 г.) Който не изпълни предписание на ветеринарномедицински контролен орган, издадено в кръга на правомощията му по този закон или наложена мярка по чл. 138 от Регламент (ЕС) 2017/625, се наказва с глоба от 200 до 1000 лв., а при повторно нарушение - от 400 до 2000 лв.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице или едноличен

търговец, се налага имуществена санкция от 1000 до 3000 лв., а при повторно нарушение - от 3000 до 10 000 лв.

(3) Когато разпореждането по ал. 1 е издадено за профилактика, ограничаване или ликвидиране на заразна болест по животните, глобата е от 3000 до 5000 лв., а имуществената санкция - от 5000 до 10 000 лв.

Чл. 470. (Изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) (1) Който не оказва съдействие на ветеринарномедицински контролен орган при осъществяване на правомощията му и/или в нарушение на чл. 15, параграфи 2 и 3 от Регламент (ЕС) 2017/625, се наказва с глоба от 100 до 300 лв., а при повторно нарушение - от 300 до 500 лв.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице или едноличен търговец, се налага имуществена санкция от 800 до 1500 лв., а при повторно нарушение - от 1500 до 3000 лв.

Чл. 471. (Изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) (1) Който възпрепятства ветеринарномедицински контролен орган при осъществяване на правомощията му или не осигури достъп в нарушение на чл. 15, параграф 1 на Регламент (ЕС) 2017/625, се наказва с глоба от 1000 до 2000 лв., а при повторно нарушение - от 1500 до 3000 лв.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице или едноличен търговец, се налага имуществена санкция от 3000 до 7000 лв., а при повторно нарушение - от 7000 до 15 000 лв.

Чл. 471а. (Нов - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 20.06.2020 г.) За други нарушения на този закон, както и на актове по прилагането му се налага глоба от 1000 до 3000 лв., а при повторно нарушение - от 3000 до 8000 лв.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 20.06.2020 г.) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице или едноличен търговец, се налага имуществена санкция от 5000 до 8000 лв., а при повторно нарушение - от 8000 до 15 000 лв.

Чл. 471б. (Нов - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) (1) Който наруши изискване по чл. 12, 13 или 14 от Регламент (ЕО) № 1069/2009, без да се ползва от дерогация по чл. 16, 17, 18 и/или 19 от Регламента, се наказва с глоба от 1000 до 2000 лв., а при повторно нарушение - от 2500 до 3500 лв.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице или едноличен търговец, се налага имуществена санкция от 2000 до 3000 лв., а при повторно нарушение - от 3500 до 5000 лв.

Чл. 471в. (Нов - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) (1) Който наруши изискванията на чл. 21 от Регламент (ЕО) № 1069/2009, без да се ползва от дерогация по чл. 19 от Регламента, се наказва с глоба от 500 до 1500 лв., а при повторно нарушение - от 2000 до 3000 лв.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице или едноличен търговец, се налага имуществена санкция от 1500 до 3000 лв., а при повторно нарушение - от 3000 до 5000 лв.

Чл. 471г. (Нов - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Който не прилага изискванията за проследяемост на странични животински продукти и продукти, получени от тях, по чл. 22 от Регламент (ЕО) № 1069/2009, се наказва с имуществена санкция от 2000 до 4000 лв., а при повторно нарушение - от 4000 до 6000 лв.

Чл. 471д. (Нов - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Който не прилага и/или не поддържа процедури за самоконтрол по чл. 28 от Регламент (ЕО) № 1069/2009 в обекти за преработка или обезвреждане на странични животински продукти и продукти, получени от тях,

се наказва с имуществена санкция от 1000 до 2000 лв., а при повторно нарушение - от 2500 до 5000 лв.

Чл. 471е. (Нов - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) (1) За други нарушения на Регламент (ЕС) 2017/625, както и на актове по прилагането му, се налага глоба от 200 до 1000 лв., ако не е предвидено по-тежко наказание.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице или едноличен търговец, се налага имуществена санкция от 1000 до 2000 лв., а при повторно нарушение - от 10 000 до 20 000 лв.

Чл. 472. (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г., доп. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) Нарушенията по този закон се установяват с актове, съставени от ветеринарни лекари от БАБХ, с изключение на нарушенията по чл. 426, 426а, 426б, 428 и 429.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Наказателните постановления за нарушения по ал. 1 се издават от директорите на ОДБХ, на чиято територия е извършено нарушението.

(3) (Отм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.)

(4) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) Нарушенията по чл. 426, 426а, 426б, 428 и 429 се установяват с актове, съставени от инспекторите от общините и районите.

(5) Наказателните постановления по ал. 4 се издават от кметовете на общини и райони. Сумите от тези глоби постъпват в общинския бюджет.

Чл. 473. Съставянето на актовете, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършва по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

Чл. 474. (Отм. - ДВ, бр. 77 от 2012 г., в сила от 09.10.2012 г.)

Допълнителни разпоредби

§ 1. По смисъла на този закон:

1. "Агресивни кучета" са кучета, които проявяват спонтанна неадекватна реакция, насочена срещу хора или животни, която в зависимост от силата и нейното естество би могла да доведе до нараняване или причиняване на смърт.

2. "Акредитирана лаборатория" е лаборатория, която е преминала процедура по акредитация от национален или международен орган и е призната от него за компетентна да извършва определени изследвания и анализи.

3. "Активност" е количественият израз на съдържанието на активната субстанция, съответно активните субстанции, в една доза ВМП, в единица обем или маса.

4. "Алопатия" е метод на лечение, предизвикващ в организма състояние, противоположно на симптомите на болестта.

5. (изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) "Генеричен ВМП" е продукт, който има еднакъв качествен и количествен състав на активните субстанции, същата фармацевтична форма като референтния продукт и чиято биоеквивалентност с референтния продукт се доказва с изпитвания за бионаличност. Когато в състава на ВМП влизат соли, естери, изомери, смеси от изомери или производни на активната субстанция, съответно активните субстанции и на референтния ВМП и

новата субстанция не се различава съществено по отношение на характеристиките за безопасност и/или ефикасност, продуктът е генеричен на референтния. Когато даден продукт се предлага в различни от референтния продукт лекарствени форми, предназначени за перорална употреба, с бързо освобождаване, продуктът е генеричен на референтния.

6. "Бета-антагонисти" са субстанции с β_2-адреномиметично действие, които възбуждат пряко β_2-адренорецепторите на гладката мускулатура.

6а. (нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) "Безстопанствено животно" е животно, което няма дом и не е под контрола или под прекия надзор на собственика или на друго лице, което е отговорно за него.

7. "Биоеквивалентност" има между две фармацевтични форми на лекарствен ВМП, когато те съдържат еднакви количества активни субстанции и техните бионаличности, след прилагане на еквимоларни дози при едни и същи условия, не се различават статистически, при което ефикасността и безопасността им са едни и същи.

7а. (нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) "Биосигурност" е комплекс от управленски и физически мерки, които намаляват риска от проникването, развитието и разпространението на болести по животните.

7а. (нова - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) "Ветеринарна рецепта" е предписание за отпускане на ВМП, издадено от регистриран ветеринарен лекар.

8. "Ветеринарномедицинска практика" е профилактиката, клиничната диагностика и лечението на болести по животните, извършвана от регистрирани ветеринарни лекари на определена територия.

9. "Ветеринарномедицински продукт" е субстанция или комбинация от субстанции, които могат да се:

а) прилагат за профилактика или лечение на болести при животни;

б) използват за възстановяване, коригиране или промяна във физиологичните функции при животни чрез фармакологично, имунологично или метаболитно въздействие или за диагностициране на болестите.

10. "Високотехнологичен ветеринарномедицински продукт" е ВМП, който:

а) е получен чрез следните биотехнологични процеси:

аа) рекомбинантна ДНК технология;

бб) контролирана експресия на гени;

вв) кодиращи биологично активни протеини в прокариоти и еукариоти, включително трансформирани клетки от бозайници;

гг) хибридомна техника;

дд) моноклонални антитела;

б) е получен по пътя на биотехнологичен метод, който представлява значително нововъведение в науката;

в) се прилага върху животни чрез нови методи, които се оценяват като нововъведение с изключителен принос във ветеринарномедицинската практика;

г) е изцяло нова индикация за приложение със значителен терапевтичен принос;

д) е получен на основата на радиоизотопи, със значителен терапевтичен или диагностичен принос;

е) при производството му са използвани методи, които се оценяват като постижение на техническия прогрес;

ж) е предназначен за продуктивни животни и съдържа нови активни субстанции, неприсъстващи в състава на ВМП, разрешен за употреба в Европейския съюз или в Република България.

11. "Внасяне" е въвеждане през одобрени ГИВП на обекти, подлежащи на ветеринарномедицински контрол, предназначени за свободно движение на територията на

Република България.

12. "Външна опаковка" е опаковката, в която се поставя първичната опаковка.

13. "Възбрана" е комплекс от временни ограничителни мерки, наложени върху животновъдни обекти, населени места и територии, в които е установена заразна или незаразна болест.

14. "Градусов ден" е времето от последното третиране на рибите във водоема с ВМП в дни, умножено по средната дневна температура на водата в °C.

15. "Груби нарушения" са нарушения на изискванията на този закон или нормативните актове по прилагането му, довели до непосредствена опасност за здравето на хора, животни, замърсяване на околната среда или до значителни икономически загуби.

16. "Девастация" е комплекс от методи за борба с паразитните болести, насочена към унищожаване на инвазионните агенти във всички фази на жизнения им цикъл.

17. "Дезинсекция" е комплекс от методи за унищожаване на вредни насекоми и кърлежи.

18. "Дезинфекция" е комплекс от методи и средства за обезвреждане на патогенни микроорганизми върху живи или неживи обекти.

19. "Дезодорация" е комплекс от методи за неутрализиране на неприятни миризми.

20. "Декоративни животни" са диви животни, които не представляват заплаха за здравето и живота на хората и животните, за които собствениците им могат да осигурят условия, съответстващи на физиологичните и етологичните им особености.

21. "Дератизация" е комплекс от методи за унищожаване на вредни гризачи.

22. "Директно изгаряне" е изгаряне извън инсталации за изгаряне или инсталации за съвместно изгаряне.

23. "Добра лабораторна практика" е система от правила, които съдържат условията за работа, процесите на организиране, извършване, проследяване и документиране на лабораторните и полевите изпитвания.

24. "Добра производствена практика" е системата от общи хигиенни и технологични правила за ограничаване до приемлив минимум на риска от замърсяване на храните, фуражите или ВМП чрез производствена или човешка дейност. Правилата се отнасят до проектирането, състоянието и поддържането на сградите, помещенията, машините, апаратите, основните и спомагателните технически съоръжения, приемането и съхранението на суровините, на основните, спомагателните и опаковъчните материали, хигиената и обучението на персонала, системите за проследяване и контрол на качеството и технологичния процес, воденето на документация.

25. (изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) "Периодичен доклад за безопасност" е запис на всички реакции от употребата на ВМП, посочени в раздел VII от глава единадесета.

26. "Европейско икономическо пространство" е икономическа общност, която включва държавите - членки на Европейския съюз, и Норвегия, Исландия и Лихтенщайн.

27. "Евтаназия" е умъртвяване на животните без болка и стрес с лицензиран лекарствен продукт.

27а. (нова - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) "Един и същи ВМП" са продукти, които имат еднакъв качествен и количествен състав по отношение на активната субстанция/и и се предлагат в една и съща фармацевтична форма, като са допустими разлики в помощните субстанции, ако това не влияе на безопасността и ефикасността на продуктите.

28. "Екстирпация" е пълно оперативно отстраняване на даден орган от тялото.

29. (отм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) "Епизоотичен риск" е степен на опасност, която пряко или косвено може да доведе до възникване на заразна болест по животните.

30. "Епизоотично огнище" е мястото на пребиваване на източника на инфекция в тези предели и територии, при които е възможно предаване на инфекциозни и паразитни агенти на

възприемчивите животни.

30а. (нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) "Епизоотично проучване" е проверка за установяване на вероятните причини/източници за възникване/поява на заразни болести по животните и зоонози.

31. "Етикет" е информацията върху първичната или външната опаковка.

32. "Етологични особености" са особености, свързани с проявяването на характерното за всеки животински вид поведение към себеподобните, околната среда и други видове животни.

33. "Животни" са бозайници, птици, земноводни, влечуги, риби, молюски, ракообразни, други гръбначни и безгръбначни животни, отглеждани от човека със стопанска и нестопанска цел или обитаващи дивата природа.

34. (изм. - ДВ, бр. 84 от 2007 г.) "Домашни любимци" са животните, отглеждани с нестопанска цел в дома на човека.

35. "Животни, отглеждани във ферми" са животни, които се отглеждат с цел производство на храни или други продукти от животински произход.

35а. (нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) "Животни, представляващи епизоотичен риск" са животни, които са неидентифицирани, с неизяснен произход или които са отглеждани в нерегистриран обект.

36. "Животновъден обект" е всяко място, където временно или постоянно се отглеждат или настаняват животни, с изключение на ветеринарни клиники или амбулатории.

37. (отм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.)

38. (отм. - ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 20.06.2020 г.)

39. "Значителни икономически загуби" са материални щети в размер над 50 000 лв.

40. "Зоонози" са заразни болести, които се предават от животните на хората.

41. (отм. - ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 20.06.2020 г.)

42. "Изолация" е отделяне на заразно болни животни или животни, за които има съмнение, че са заразени, в отделно помещение, заграждение или животновъден обект.

43. (отм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.)

44. "Имунологичен ВМП" е ветеринарномедицински продукт:

а) който се прилага върху животните с цел да създаде у тях активен или пасивен имунитет;

б) (изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) за диагностика на състоянието на имунитета на животното.

45. "Имунотерапия" е лечение на инфекциозно заразени или болни животни с имунни серуми и имуноглобулини.

45а. (нова - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) "Инвитро диагностично ветеринарномедицинско средство" е средство, което не се прилага върху животни и представлява кит (набор от реактиви, контролен материал) или реактив за изследване на проби от тъкани и телесни течности, включително кръв и мляко, предназначено единствено или главно с цел получаване на информация за:

а) физиологичното или патологичното състояние, или

б) имунния статус, или

в) контролиране на терапевтични действия.

Изделията за обща лабораторна употреба като реактиви и бързи тестове, предназначени за непродуктивни животни, калибратори, инструменти, апарати или оборудване, не са инвитро диагностични ветеринарномедицински средства.

46. "Инспекция" е проверка, която има за цел да установи дали са спазени нормативните изисквания към храните, фуражите, ВМП, здравеопазването на животните и хуманното отношение към тях.

47. (изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) "Инспектор" е ветеринарен лекар от БАБХ, определен от изпълнителния директор на БАБХ за извършване на инспекции.

48. "Карантина" е профилактична мярка на изолирано отглеждане на животни.

49. (изм. и доп. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) "Карентен срок" е необходимият интервал от време между последното прилагане на ВМП върху животни при нормални условия на употреба и клането им или получаването на хранителни продукти от тях, който гарантира, че в храните от животински произход не се съдържат остатъчни субстанции от ВМП в количества, превишаващи максимално допустимите стойности за активни субстанции, определени в Регламент (ЕС) № 37/2010.

50. "Каутеризация" е разрушаване на тъкани чрез изгаряне с топлина или химични изгарящи или разяждащи вещества.

51. "Код по АТС" е кодът, записан в анатомо-терапевтичния класификатор за ВМП.

52. "Комбинирани фуражи" са смеси от фуражни суровини със или без добавки, предназначени за хранене на животните през устата в качеството им на пълноценни или допълващи фуражи.

52а. (нова - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) "Концентрация" е съдържанието на активни вещества в единица доза, изразено количествено за единица обем или маса, съгласно вида на дозировката.

53. "Лекарствен ВМП" е всеки ВМП, с изключение на имунологичен ветеринарномедицински продукт.

54. (изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) "Листовка за употреба" е писмена информация, предназначена за потребителя, която придружава ВМП.

55. "Лицензиран лекарствен продукт" е лицензиран ВМП и лекарствени средства, лицензирани за употреба в хуманната медицина.

55а. (нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) "Лично стопанство" е животновъден обект по смисъла на Закона за животновъдството.

55б. (нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) "Населване" е процес на въвеждане на животни за отглеждане в регистриран животновъден обект.

56. (изм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) "Независим оценител" е оценител, вписан в регистъра по чл. 15 от Закона за независимите оценители, както и дружество на независим оценител по чл. 17 от Закона за независимите оценители. Независимите оценители изготвят оценителски доклади съгласно Българските стандарти за оценяване на основание на Закона за независимите оценители.

57. "Магистрална рецепта" е рецепта за ВМП, изготвен в аптека по предписание на ветеринарен лекар за определено животно/животни.

58. "Медикаментозен премикс" е ВМП, приготвен предварително, с цел влагането му при производство на медикаментозен фураж.

59. (изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) "Медикаментозен фураж" е смес от медикаментозен премикс и комбиниран фураж, готова за пускане на пазара и предназначена за храна за животни без допълнителна преработка, която има лечебни или профилактични свойства или свойства на ВМП съгласно определението по т. 9.

60. "Международно непатентно наименование" е названието на активна субстанция, съответно активни субстанции, или ВМП, препоръчано от Световната здравна организация.

60а. (нова - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) "Наименованието на ВМП" е названието на ВМП, което може да бъде:

а) търговско наименование;

б) възприето наименование;

в) научно наименование, придружено от търговска марка или името на притежателя на лицензa за употреба на ВМП.

61. "Национална референтна лаборатория" е лаборатория, която консултира други лаборатории в страната по прилагането на стандартите и методите за лабораторен контрол, притежава стандартни референтни образци и провежда и участва в сравнителни

междулабораторни изследвания.

62. (изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) "Неблагоприятна реакция при животни" е вредна и неочаквана реакция, възникнала при животни след прилагане на ВМП съгласно предписаните дози с диагностична, профилактична или лечебна цел, или за възстановяване, коригиране или промяна на дадена физиологична функция.

63. (изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) "Неблагоприятна реакция при хора" е вредна и неочаквана реакция, която се появява при хората вследствие контакт с ВМП.

64. "Нежелани субстанции и продукти" са субстанции или продукти (без патогенни микроорганизми), които се намират върху повърхността или във фуражите и които представляват опасност за здравето на хората или животните и за околната среда.

65. (отм. - ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 20.06.2020 г.)

66. "Неочаквана неблагоприятна реакция" е неблагоприятна реакция, чийто характер, сериозност и последствия не съответстват на посочените в одобрената от контролния орган кратка характеристика на продукта.

67. (отм. - ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 20.06.2020 г.)

68. "Нова активна субстанция" е:

а) химична, биологична или радиофармацевтична субстанция, която не се съдържа във ВМП, лицензиран за употреба в страната;

б) изомер, смес от изомери, комплекс, производно или сол/естер на химична субстанция, която влиза в състава на ВМП, лицензиран за употреба в страната, но се различава съществено по отношение на характеристиките за безопасност и ефикасност от разрешената за употреба субстанция;

в) биологична субстанция, която влиза в състава на ВМП, лицензиран за употреба в страната, но се различава съществено по отношение на молекулната си структура, източника на изходните материали или производствения процес;

г) радиофармацевтична субстанция, която е радионуклеид, която не влиза в състава на ВМП, лицензиран за употреба в страната, или механизмът за свързване в двойка на молекулите и на радионуклидите е нов и не е бил обект на лицензиране в страната.

Фиксирана комбинация на активни субстанции се приема като нова активна субстанция, при положение че предлаганата комбинация не влиза в състава на ВМП, лицензиран за употреба в страната.

69. "Обезвреждане" е всяка от следните операции:

а) депониране (подземно);

б) надземно изгаряне (инсинерация);

в) директно изгаряне;

г) преработване;

д) унищожаване.

70. (изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) "Обекти с епизоотично значение" са: животновъдни обекти, пасища, водопои, площадки за подхранване на мършоядни птици; млекосъбирателни, млекопреработвателни, месодобивни, месопреработвателни и рибопреработвателни предприятия, транжорни; предприятия за преработване на технически животински суровини, събирателни пунктове за кожи, вълна, яйца, складове за животински продукти; предприятия за обезвреждане на странични животински продукти, утилизационни цехове, трупни ями, цехове за стерилизация на кухненски отпадъци, паркинги, депа за отпадъци, предприятия за производство на имунологични продукти и диагностикуми, ветеринарни институти и станции; обекти за производство и търговия, складове за съхранение на фуражни суровини, фуражни добавки и готови фуражи, както и други обекти, където или чрез които могат да се разпространят инфекциозни или паразитни агенти.

71. "Обмен" е търговия с животни и зародишни продукти между държави - членки на

Европейския съюз.

72. (отм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.)

73. "Оползотворяване" е дейност с цел продажба на суровините и храните от животински произход, страничните животински продукти и продуктите, получени от тях.

74. "Особена жестокост" към животните е:

а) умъртвяването чрез удушаване, обесване, разкъсване, смачкване или пребиване на животно;

б) одирането, разчленяването или изкормването преди умъртвяването;

в) хвърлянето в огън, в агресивни среди, от големи височини или под движещи се превозни средства;

г) умъртвяването чрез отрова или инжектиране на вещества, които предизвикват мъчителна и болезнена смърт;

д) извършването на евтаназия в нарушение на този закон;

е) (изм. - ДВ, бр. 84 от 2007 г.) изоставянето на домашни любимци, неспособни за самостоятелно оцеляване.

75. (изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) "Оторизирана лаборатория" е лаборатория, одобрена от изпълнителния директор на БАБХ за Република България или от компетентните власти на държавите - членки на Европейския съюз.

75а. (нова - ДВ, бр. 7 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) "Официална идентификация на животните" е маркирането на животните с уникално средство за идентификация при условията и по реда на чл. 51, ал. 5 - 9 и последващото въвеждане в Интегрираната информационна система на БАБХ.

76. "Оценка на степента на риска" е научно обоснован процес, който съдържа четири етапа: определяне на опасностите, характеристика на опасностите, оценка на вероятността от възникване на опасностите и характеристика на риска.

77. "Партида" е определено количество изходна суровина, опаковъчен материал или краен продукт, които се характеризират със своята хомогенност и са произведени в един производствен процес или в серия от процеси и при едни и същи производствени условия и в рамките на една работна смяна.

78. "Патогенни микроорганизми" са микроорганизми, които сами по себе си или чрез продукти от жизнената им дейност причиняват заболявания при хората и/или животните.

79. "Повторно нарушение" е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизането в сила на наказателното постановление, с което на лицето е наложено наказание за същия вид нарушение.

79а. (нова - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) "Ползвател" е всяко лице, което осъществява възмездно или безвъзмездно дейност в обект или инсталация, подлежащ на ветеринарномедицински контрол, който не е негова собственост.

80. "Предполагаема нежелана реакция" е реакция, за която се допуска, че има причинно-следствена връзка с приложения ВМП.

81. "Преработване" е дейност, която променя свойствата или състава на суровините и храните от животински произход, страничните животински продукти и продуктите, получени от тях, като ги превръща в суровини за производство на крайни продукти или в крайни продукти.

82. (отм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.)

83. "Премикси" са смеси от една или повече фуражни добавки с пълнител, които са предназначени за влагане във фуражи.

84. "Преработени животински протеини" са месокостно брашно, брашно от месо, брашно от кръв, изсушена плазма и други кръвни продукти, хидролизирани протеини, брашно от рогови образувания, брашно от субпродукти, сухи мазнини, рибно брашно, дикалциев фосфат, желатин, получен от кости, и други подобни продукти от животински произход.

85. "Приемливо ниво на безопасност" е ниво на безопасност, при което ползата е по-голяма от риска при прилагането на ВМП.

86. "Прилагане със зоотехническа цел" е прилагане на продукти и лицензирани ВМП при продуктивни животни, с цел синхронизиране на еструса и на донорите, и реципиентите за имплантация на ембриони, а при водни животни - прилагане на андрогени или група риби с цел инверсия на пола.

87. (отм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.)

88. "Продуктивни животни" са всички видове животни, от които се добиват суровини и продукти, предназначени за храна на хората.

89. "Продължително транспортиране" е превозване на животни с продължителност над 8 часа без прекъсване.

90. "Производство" е добив, обработка, преработка, съхранение, опаковане, пакетиране и препакетиране или отделни етапи от тези процеси.

90а. (нова - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) "Проучвания, свързани с надзора на пазара" са фармакологично-епизоотологични или клинични изпитвания на ВМП, провеждани съгласно условията на лицензa за употреба с цел идентифициране и изучаване нивото на безопасност на продукта.

90б. (нова - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) "Пускане на пазара" е притежаване с цел продажба, предлагане за продажба, самата продажба, разпространение, както и всяка друга форма на възмездно и безвъзмездно прехвърляне на собствеността върху обекти и/или продукти, подлежащи на ветеринарномедицински контрол.

91. "Първична опаковка" е всеки вид опаковка, която влиза в непосредствен контакт с ВМП.

92. "Реклама на ВМП" е всяка форма на информация с цел стимулиране на предписване на ВМП и увеличение на продажбата и употребата на ВМП.

93. (изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) "Референтен ВМП" е оригинален продукт, който е лицензиран за употреба въз основа на пълно досие.

94. "Риск, свързан с употреба на ВМП" е риск за животните и хората, свързан с качеството, безопасността и ефикасността на ВМП, и риск, свързан с нежелани въздействия върху околната среда.

95. (отм. - ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 20.06.2020 г.)

96. (изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) "Сериозна неблагоприятна реакция" е реакция, която води до смърт, животозастрашаващо състояние в резултат на тежка инвалидност или неспособност, вродена аномалия/вроден дефект или която причинява постоянни или продължителни здравословни отклонения при третираните животни.

97. "Система за самоконтрол" е системата от общи и специфични мерки, които се прилагат в съответствие с правилата за добра производствена практика и подхода "анализ на опасността и контрол в критични точки", за да се осигури безопасността на фуражите, суровините и храните от животински произход, страничните животински продукти и продуктите, получени от тях.

98. "Системно нарушение" са три или повече нарушения на изискванията на този закон и нормативните актове по прилагането му, за които на лицето са наложени административни наказания с влезли в сила наказателни постановления.

99. "Системно възпрепятстване" е създаване на затруднения на ветеринарномедицински специалисти при осъществяване на дейността им два или повече пъти в рамките на една календарна година.

100. (отм. - ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 20.06.2020 г.)

101. (отм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.)

102. "Спешна ограничителна мярка" е временна промяна в лекарствената информация,

отнасяща се специално до една или повече промени в кратката характеристика на продукта, за ограничаване на показанията, дозировката, противопоказанията, предупрежденията, вида на животните, за които е предназначен ВМП, или карентния срок поради нова информация, свързана с безопасната употреба на ВМП.

103. "Специфични растителни продукти" са растителни суровини, които служат за изхранване или постеля на животни.

104. (отм. - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.)

104а. (нова - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) "Субстанция" е всяко вещество, независимо от произхода му, което може да е от:

а) човешки произход, например човешка кръв или кръвни продукти;

б) животински произход, например микроорганизми, цели животни, част от органи, животински секрети, токсини, екстракти, кръвни продукти;

в) растителен произход, например микроорганизми, растения, части от растения, растителни секрети, екстракти;

г) химически произход, например елементи, срещани в природата, химически материали, както и продукти, получени чрез химическа промяна или синтез.

104б. (нова - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) "Субстанция в състава на ВМП по чл. 326, т. 5, чиято употреба подлежи на ветеринарен контрол" е всяка субстанция, включена във:

а) таблица 2 "Забранени субстанции" от приложението на Регламент (ЕС) № 37/2010, или

б) приложение № 2 "Списък II - Вещества с висока степен на риск, намиращи приложение в хуманната и ветеринарната медицина" или в приложение № 3 "Списък III - Рискови вещества" към наредбата по чл. 3, ал. 2 от Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите.

105. (отм. - ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 20.06.2020 г.)

106. "Събирателни центрове за животни" са места, в които се събират животни, произхождащи от различни животновъдни обекти, с цел образуване на партида, предназначена за търговия.

107. "Съотношение полза/риск" е оценка на положителния терапевтичен ефект на ВМП спрямо риска.

108. "Тиреостатици" са субстанции, които потискат функцията на щитовидната жлеза, чрез което оказват стимулиращ прираста ефект.

109. "Трета страна" е всяка държава, която не е членка на Европейския съюз.

110. "Търговец на животни" е физическо или юридическо лице, което купува или продава животни с търговска цел както директно, така и непряко, като има редовен оборот от такива животни и което в период от максимум 30 дни от закупуване на животните ги препродава или променя местопребиваването им от местата на техния първоначален престой на други места или в помещения, които не са негова собственост.

111. (изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) "Търговия на едро с ВМП" са всички дейности, които включват покупка, продажба, изнасяне или всяка друга търговска сделка с ВМП със или без печалба, с изключение на:

а) доставяне от производител на ВМП, които са произведени от него;

б) продажба на дребно във ветеринарномедицински аптеки.

112. "Унищожаване" е обезвреждане, при което не съществува възможност за последващо оползотворяване.

113. (отм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.)

114. (отм. - ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 20.06.2020 г.)

115. "Усложнена епизоотична обстановка" е опасност от възникване или възникване на масово заболяване на животни от заразни болести.

116. "Фармакопейна рецепта" е рецепта за ВМП, изготвен в аптека по рецептура от действаща фармакопея и предназначен за определено животно или животни.

117. (отм - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.)

118. "Фуражни добавки" са субстанции (включени в списъка на разрешените фуражни добавки), техни производни и продукти, които се дават на животни с храната или водата за пиене, не могат да се прилагат самостоятелно, но включени във фуража или приложени с водата под форма на премикси:

а) задоволяват хранителните нужди на животните и осигуряват правилното протичане на физиологичните процеси в зависимост от вида, възрастта и специфичното физиологично натоварване на животните;

б) влияят благоприятно върху стомашно-чревната флора и/или усвояването на фуража;

в) подобряват технологичните качества на фуража;

г) влияят положително върху сетивата на животните;

д) подобряват или променят органолептичните свойства на фуража или външния вид на животински продукти, предназначени за консумация от хора;

е) влияят върху околната среда при отглеждане на животните;

ж) притежават кокцидиостатичен или хистомоностатичен ефект;

з) не са ветеринарномедицински продукти.

119. "Фуражни суровини" са:

а) продукти от растителен или животински произход в тяхното естествено състояние, пресни или консервирани;

б) продукти от растителен или животински произход, получени след индустриална преработка;

в) органични или неорганични вещества, независимо от това, дали съдържат добавки, предназначени за хранене на животни директно или след преработка - като съставки на комбинирани фуражи или като пълнители на премикси.

120. "Химиопрофилактика" е използване на химически препарати за предпазване на животните от заразни болести.

121. "Химиотерапия" е лечение с химически лекарствени препарати, оказващи специфично действие върху инфекциозни или паразитни агенти.

122. (изм. - ДВ, бр. 7 от 2013 г.) "Хомеопатичен ВМП" е ВМП, приготвен от субстанции, наричани хомеопатичен щок, в съответствие с хомеопатична производствена процедура, описана в Европейската фармакопея, а при липса на такава процедура - в съответствие с процедура, описана във фармакопея на държава членка. Хомеопатичният ВМП може да съдържа няколко съставки.

123. "Хормонални продукти" са продукти, които съдържат субстанции с хормонално (пряко и непряко) естрогенно, андрогенно и гестагенно действие.

124. (отм. - ДВ, бр. 51 от 2020 г., в сила от 20.06.2020 г.)

125. (нова - ДВ, бр. 25 от 2010 г.) "Генетично модифицирани фуражи" са генетично модифицирани фуражи по смисъла на Регламент (ЕО) № 1829/2003 на Европейския парламент и Съвета от 22 септември 2003 г. относно генетично модифицираните храни и фуражи.

§ 1а. (Нов - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) За целите на този закон се прилагат и определенията по чл. 3 от Регламент (ЕС) 2017/625, с изключение на т. 16, 17, 18, 21, 33 и 36.

§ 2. (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Образците на документи по този закон се утвърждават от изпълнителния директор на БАБХ.

§ 2а. (Нов - ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) Този закон въвежда изискванията на чл. 36, параграф 2, чл. 37, параграф 1, чл. 40, параграф 3, чл. 41 и 44, параграф 3 от Директива 2010/63/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 септември 2010 г. относно защитата на животните, използвани за научни цели (ОВ, L 276/33 от 20 октомври 2010 г.).

Преходни и Заключителни разпоредби

§ 3. Този закон отменя:

1. Закона за ветеринарномедицинската дейност (обн., ДВ, бр. 42 от 1999 г.; изм., бр. 83 от 2003 г.), с изключение на чл. 35, т. 4 и чл. 70.

2. Указ № 9399 за борба с беса (обн., ДВ, бр. 136 от 1948 г.; изм., Изв., бр. 25 от 1960 г., ДВ, бр. 17 от 1982 г.).

§ 4. (1) (Изм. - ДВ, бр. 88 от 2006 г., в сила от 01.10.2006 г.) До 1 януари 2007 г. внасянето на животни, зародишни продукти, суровини и храни от животински произход, странични животински продукти и продукти, получени от тях, специфични растителни продукти, фуражни суровини, фуражни добавки, премикси, комбинирани и медикаментозни фуражи се извършва от физически и юридически лица, при условие че:

1. имат издадено ветеринарномедицинско разрешение за внасяне;

2. всяка пратка е придружена от ветеринарен сертификат по образец;

3. обектите отговарят на ветеринарномедицинските изисквания за внасяне.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) За издаване на разрешение за внасяне лицата по ал. 1 или техни представители подават заявление по образец до изпълнителния директор на БАБХ, към което прилагат:

1. за животни:

а) ветеринарномедицинско удостоверение за карантинно помещение по чл. 189, ал. 1;

б) удостоверение от кланица за приемане на животните, ако са предназначени за незабавно клане;

2. (изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) за яйца за разплод - ветеринарномедицинско удостоверение за люпилня, регистрирана в БАБХ;

3. (изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) за риба за доотглеждане или зарибителен материал - ветеринарномедицинско удостоверение за водоем, регистриран в БАБХ;

4. (изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) за суровини и храни от животински произход, странични животински продукти и продукти, получени от тях, специфични растителни продукти - ветеринарномедицинско удостоверение за склад, регистриран в БАБХ.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) За издаване на разрешение за внасяне на фуражни суровини, фуражни добавки, премикси, комбинирани и медикаментозни фуражи лицата по ал. 1 или техни представители посочват в заявлението до изпълнителния директор на БАБХ и адреса на склада за съхранение на внесените пратки.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) В 10-дневен срок от подаване на заявлението изпълнителният директор на БАБХ издава разрешение или мотивирано отказва издаването му, когато обектите за внасяне не отговарят на изискванията, определени в наредбите по ал. 6.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 30 от 2006 г., в сила от 12.07.2006 г.) Отказът по ал. 4 може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(6) (Изм. - ДВ, бр. 36 от 2008 г., изм. - ДВ, бр. 41 от 2010 г., в сила от 01.06.2010 г., изм. -

ДВ, бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г., изм. - ДВ, бр. 102 от 2022 г., в сила от 01.01.2023 г.) Ветеринарномедицинските изисквания за внасяне на обектите по ал. 1 се определят с наредби на министъра на земеделието.

§ 5. (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) В срок до три месеца от влизането в сила на закона ветеринарните лекари, получили разрешително за частна ветеринарномедицинска практика по чл. 15 от отменения Закон за ветеринарномедицинската дейност, подават заявление за регистрация за упражняване на ветеринарномедицинска практика до директора на съответната ОДБХ.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) В случаите по ал. 1 директорът на ОДБХ в 7-дневен срок вписва ветеринарните лекари в регистъра по чл. 30 и им издава удостоверение за регистрация, за което не се заплаща такса.

(3) Подадените до влизането в сила на този закон заявления, по които не са издадени разрешителни за упражняване на частна ветеринарномедицинска практика по отменения Закон за ветеринарномедицинската дейност, се разглеждат по реда на глава четвърта.

§ 6. (1) Договорите за изпълнение на мерките по държавната профилактична програма, сключени преди влизането в сила на закона, запазват действието си до изтичане на срока им.

(2) Обявените конкурси за издаване на лицензия за изпълнение на мерките по държавната профилактична програма се прекратяват с влизането в сила на закона.

§ 7. Лицата, които са придобили кучета до влизането в сила на закона, са длъжни да ги регистрират и маркират съгласно изискванията на чл. 174, в срок шест месеца от влизането в сила на закона.

§ 8. В срок до 30 ноември 2006 г. собствениците или ползвателите на обекти за обезвреждане на странични животински продукти са длъжни да въведат системата за самоконтрол по чл. 270, ал. 1, т. 1.

§ 9. (1) (Предишен текст на § 9 - ДВ, бр. 102 от 2009 г.) Издадените до влизането в сила на закона сертификати за регистрация и разрешителни за употреба на ВМП запазват действието си до изтичане на срока, за който са издадени.

(2) (Нова - ДВ, бр. 102 от 2009 г.) Притежателите на разрешителни за употреба и сертификати за регистрация на ВМП по ал. 1 могат преди изтичане на срока им да подадат заявление за издаване на лиценз за употреба на тези ВМП по реда на този закон. В тези случаи чл. 289 не се прилага.

§ 10. (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) В 6-месечен срок от влизането в сила на закона БАБХ издава служебно:

1. лицензи за производство на ВМП на лицата, получили разрешителни за производство на ВМП след 1 януари 2004 г. по реда на отменения Закон за ветеринарномедицинската дейност;

2. лицензи за търговия на едро с ВМП на лицата, получили разрешителни за търговия на едро с ВМП, издадени след 23 септември 2003 г. по отменения Закон за

ветеринарномедицинската дейност;

3. лицензи за търговия на дребно с ВМП на лицата, получили разрешителни за ветеринарномедицински аптеки, издадени след 23 септември 2003 г. по отменения Закон за ветеринарномедицинската дейност;

4. удостоверения за регистрация на работещите обекти за обезвреждане на странични животински продукти.

(2) За издадените по ал. 1 лицензи и удостоверения не се събират такси.

§ 11. (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) В тримесечен срок от влизането в сила на закона лицата, получили разрешителни за търговия на едро с ВМП и разрешителни за ветеринарномедицински аптеки преди 23 септември 2003 г., подават в БАБХ заявление за издаване на лицензи по реда на този закон.

(2) След изтичане на срока по ал. 1 издадените разрешителни за търговия на едро с ВМП и разрешителни за ветеринарномедицински аптеки се смятат за невалидни.

§ 12. Подадените преди влизането в сила на закона заявления за разрешаване на употреба, производство и търговия с ВМП се разглеждат по реда на този закон.

§ 13. (1) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Извън случаите по § 5, 10 и 11 издадените от БАБХ разрешителни, удостоверения и лицензи за дейност на обекти, които подлежат на контрол от БАБХ, запазват действието си до изтичането на срока, за който са издадени.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) На лицата, получили безсрочни разрешителни, удостоверения и лицензи за дейност на обекти по реда на отменения Закон за ветеринарномедицинската дейност, за които този закон предвижда регистрационен или лицензионен режим, в 6-месечен срок от влизането на закона в сила БАБХ служебно издава лиценз или извършва регистрация и издава удостоверение.

§ 13а. (Нов - ДВ, бр. 84 от 2007 г., изм. - ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г.) При несключване на годишен рамков договор по чл. 46а изпълнението на мерките по програмите за надзор и ликвидиране на болести по животните и програмата за профилактика, надзор, контрол и ликвидиране на болести по животните и зоонози се възлага при условията на договора от предходната календарна година.

§ 13б. (Нов - ДВ, бр. 84 от 2007 г.) (1) В тримесечен срок от влизането в сила на Закона за съсловната организация на ветеринарните лекари в България регистрираните ветеринарни лекари подават заявление по образец за пререгистрация при условията и по реда на глава четвърта.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 8 от 2011 г., в сила от 25.01.2011 г.) Директорите на ОДБХ извършват пререгистрацията в тримесечен срок от подаването на заявленията по ал. 1. За пререгистрацията не се събират такси.

§ 14. До приемането на закон за защита на животните разпоредбите на глава седма се прилагат и за безстопанствените животни.

§ 15. В Закона за храните (обн., ДВ, бр. 90 от 1999 г.; изм., бр. 102 от 2003 г., бр. 70 от 2004 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 12:

а) алинея 2 се изменя така:

"(2) Регистрацията на обект за производство или за търговия с храни се извършва от регионалната инспекция за опазване и контрол на общественото здраве (РИОКОЗ), съответно от регионалната ветеринарномедицинска служба (РВМС) по местонахождението на обекта. Регионалната инспекция за опазване и контрол на общественото здраве извършва регистрация на обектите за производство и търговия на едро с храни от неживотински произход, както и на обектите за търговия на дребно с храни, с изключение на обектите за търговия на дребно, в които се предлагат само храни от животински произход. Регионалната ветеринарномедицинска служба извършва регистрация на обектите за добив, производство, преработка, съхранение, пакетиране и препакетиране на суровини и храни от животински произход, на обектите за търговия на едро с храни от животински произход, както и на обектите за търговия на дребно, в които се предлагат само храни от животински произход.";

б) в ал. 5 след думата "проверка" се добавя "на място";

в) създава се нова ал. 6:

"(6) За обекти за търговия на дребно, в които се предлагат храни от животински произход, подлежащи на регистрация в РИОКОЗ, в проверката на място по ал. 5 участва и представител на съответната РВМС.";

г) досегашната ал. 6 става ал. 7;

д) досегашната ал. 7 става ал. 8 и в нея думите "ал. 6" се заменят с "ал. 7".

2. В чл. 16:

а) създава се нова ал. 3:

"(3) Когато органите на Държавния ветеринарно-санитарен контрол установят нарушение по ал. 2, т. 3 - 5 в обект за търговия на дребно, който подлежи на регистрация в РИОКОЗ, директорът на съответната РВМС уведомява в 7-дневен срок директора на РИОКОЗ за установеното нарушение. Директорът на РИОКОЗ в 7-дневен срок заличава регистрацията.";

б) досегашните ал. 3 и 4 стават съответно ал. 4 и 5.

3. (отм. - ДВ, бр. 31 от 2006 г., в сила от 14.04.2006 г.)

§ 16. В Закона за фуражите (обн., ДВ, бр. 82 от 1999 г.; изм., бр. 101 от 2000 г., бр. 58 от 2003 г., бр. 69 от 2005 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 15:

а) алинея 1 се изменя така:

"(1) Националната служба по зърното и фуражите и Националната ветеринарномедицинска служба осъществяват контрол при производството, транспортирането, търговията, съхранението и употребата на фуражни суровини, фуражни добавки, премикси, комбинирани и медикаментозни фуражи.";

б) създава се нова ал. 2:

"(2) Органите по ал. 1 упражняват официален контрол при въвеждането и прилагането на системите за самоконтрол при производството, съхранението, транспортирането, пускането на пазара, търговията и употребата на фуражни суровини, фуражни добавки, премикси, комбинирани и медикаментозни фуражи.";

в) досегашната ал. 2 става ал. 3;

г) досегашната ал. 3 се отменя.

2. Създават се чл. 15б и 15в:

"Чл. 15б. (1) Националната служба по зърното и фуражите контролира:

1. изпълнението на изискванията за одобряване и регистриране на производители и търговци на храни за животните;

2. обращението на фуражните суровини;

3. условията за използване и обращението на фуражните добавки;

4. изискванията за търговия с комбинирани фуражи;

5. съответствието и пълноценността на фуражите със специално предназначение;

6. спазването на нормативните актове в областта на храненето на животните.

(2) Националната служба по зърното и фуражите:

1. проверява документите, придружаващи продуктите;

2. проверява идентичността на продуктите;

3. извършва физическа проверка на продукти чрез вземане на проби;

4. извършва лабораторни изследвания;

5. проверява верността на данните, посочени в декларацията по чл. 8, ал. 1, чл. 10, ал. 1 и чл. 12, ал. 1;

6. контролира спазването на изискванията на чл. 8, ал. 3, чл. 9, ал. 5 и чл. 10, ал. 4.

(3) Органите по чл. 15 изготвят и изпълняват съвместен Годишен план за контрол на фуражите.

(4) Условията и редът за извършване на официалния контрол при фуражните суровини, фуражните добавки и комбинираните фуражи се уреждат с наредба на министъра на земеделието и горите.

Чл. 15в. Изискванията за хигиена на фуражите се уреждат с наредба на министъра на земеделието и горите."

3. В § 2 от преходните и заключителните разпоредби думите "чл. 15, ал. 3" се заличават.

§ 17. В Закона за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност (обн., ДВ, бр. 55 от 2003 г.; попр., бр. 59 от 2003 г.; изм., бр. 107 от 2003 г., бр. 39 и 52 от 2004 г., бр. 31 от 2005 г.), в приложението към чл. 9, ал. 1, т. 2, в т. 25 след думата "производство" се добавя "и употреба", думите "и активни субстанции за тях" се заличават и накрая се добавя "и превоз на животни".

§ 18. (В сила от 01.01.2007 г.) В Закона за местните данъци и такси (обн., ДВ, бр. 117 от 1997 г.; изм., бр. 71, 83, 105 и 153 от 1998 г., бр. 103 от 1999 г., бр. 34 и 102 от 2000 г., бр. 109 от 2001 г., бр. 28, 45, 56 и 119 от 2002 г., бр. 84 и 112 от 2003 г., бр. 6, 18, 36, 70 и 106 от 2004 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 6, ал. 1:

а) създава се нова буква "и":

"и) за притежаване на куче;";

б) досегашната буква "и" става буква "к".

2. В глава трета се създава нов раздел VIII с чл. 116, 117 и 118:

"Раздел VIII

Такса за притежаване на куче

Чл. 116. (1) За притежаване на куче собственикът заплаща годишна такса в общината, на чиято територия е постоянният му адрес/седалище.

(2) Освобождават се от такса собствениците на кучета по чл. 175, ал. 2 от Закона за

ветеринарномедицинската дейност.

Чл. 117. В тримесечен срок от датата на придобиването на куче собственикът подава декларация в общината по постоянния му адрес/седалище.

Чл. 118. (1) Таксата се заплаща ежегодно до 31 март на съответната година или в едномесечен срок от датата на придобиване на кучето, когато то е придобито след 31 март. За кучета, придобити през текущата година, таксата се дължи в размер една дванадесета от годишния ѝ размер за всеки месец до края на годината, включително за месеца на придобиването.

(2) Приходите от събраните такси по ал. 1 се използват за мероприятия, свързани с намаляване броя на безстопанствените кучета."

§ 19. В Закона за пчеларството (ДВ, бр. 57 от 2003 г.) чл. 36 се изменя така:

"Чл. 36. (1) Ежегодните профилактични прегледи на пчелните семейства се извършват от ветеринарномедицински специалисти съгласно изискванията по държавната профилактична програма по чл. 118, ал. 1 от Закона за ветеринарномедицинската дейност.

(2) При извършване на прегледите по ал. 1 могат да вземат участие и пчелари проверители, предложени от съответната областна структура на Националния браншови пчеларски съюз."

§ 20. В Закона за животновъдството (обн., ДВ, бр. 65 от 2000 г.; изм., бр. 18 от 2004 г.) в чл. 13, ал. 2 изречение второ се изменя така: "Данните в регистъра се набират служебно от регистъра по чл. 7, ал. 2, т. 1 от Закона за ветеринарномедицинската дейност".

§ 21. В Закона за управление на отпадъците (обн., ДВ, бр. 86 от 2003 г.; изм., бр. 70 от 2004 г., бр. 77 от 2005 г.) в чл. 80, ал. 1, т. 14 думите "за внос на обекти по чл. 49, ал. 1 от Закона за ветеринарномедицинската дейност" се заменят със "по чл. 211, ал. 1 от Закона за ветеринарномедицинската дейност за внасяне на странични животински продукти и продукти, получени от тях".

§ 22. (В сила от 26.10.2005 г.) В § 35 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за собствеността и ползуването на земеделските земи (обн., ДВ, бр. 99 от 2002 г.; изм., бр. 38 от 2004 г.) се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думата "тригодишен" се заменя с "четиригодишен".

2. В ал. 2 думата "тригодишния" се заменя с "четиригодишния".

§ 23. В срок три месеца от влизането в сила на закона Министерският съвет внася в Народното събрание законопроект за защита на животните.

§ 24. В срок 6 месеца от влизането в сила на закона Министерският съвет внася в Народното събрание законопроект за Национална съсловна организация на практикуващите ветеринарни лекари и реда за упражняване на ветеринарномедицинска практика.

§ 25. Издадените до влизането в сила на закона подзаконови нормативни актове се

прилагат, доколкото не му противоречат и до изричната им отмяна.

§ 26. (1) Министърът на земеделието и горите в едногодишен срок от влизането в сила на закона издава наредбите по прилагането му.

(2) В 6-месечен срок от обнародването на закона в "Държавен вестник" Министерският съвет приема наредбата по чл. 109 и одобрява тарифата по чл. 14, ал. 2.

§ 27. Законът влиза в сила в 6-месечен срок от обнародването му в "Държавен вестник" с изключение на:

1. параграф 22, който влиза в сила от 26 октомври 2005 г.;

2. членове 259 - 275, които влизат в сила от 1 януари 2006 г.;

3. (изм. - ДВ, бр. 88 от 2006 г., в сила от 01.10.2006 г.) член 192, който влиза в сила от 1 октомври 2006 г.;

4. (доп. - ДВ, бр. 88 от 2006 г., в сила от 31.10.2006 г.) членове 52 - 54, чл. 56, чл. 60, чл. 61, ал. 1, чл. 67 - 76, чл. 77, ал. 3, чл. 78 - 100, чл. 112, 175, чл. 195, ал. 3, т. 2 - 4, чл. 199, ал. 4, т. 2 - 4, чл. 269, 289, 330 - 339, 342, чл. 343, ал. 5, чл. 382, ал. 1, чл. 401 и 410 и § 18, които влизат в сила от 1 януари 2007 г.

§ 28. (Изм. - ДВ, бр. 36 от 2008 г., изм. - ДВ, бр. 41 от 2010 г., в сила от 01.06.2010 г., изм. - ДВ, бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г., изм. - ДВ, бр. 102 от 2022 г., в сила от 01.01.2023 г.) Изпълнението на закона се възлага на министъра на земеделието.

Законът е приет от XL Народно събрание на 18 октомври 2005 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

Преходни и Заключителни разпоредби КЪМ АДМИНИСТРАТИВНОПРОЦЕСУАЛНИЯ КОДЕКС

(ОБН. - ДВ, БР. 30 ОТ 2006 Г., В СИЛА ОТ 12.07.2006 Г.)

§ 28. В Закона за ветеринарномедицинската дейност (ДВ, бр. 87 от 2005 г.) навсякъде думите "Закона за административното производство" се заменят с "Административнопроцесуалния кодекс".

. . . . . .

§ 142. Кодексът влиза в сила три месеца след обнародването му в "Държавен вестник", с изключение на:

1. дял трети, § 2, т. 1 и § 2, т. 2 - относно отмяната на глава трета, раздел II "Обжалване по съдебен ред", § 9, т. 1 и 2, § 11, т. 1 и 2, § 15, § 44, т. 1 и 2, § 51, т. 1, § 53, т. 1, § 61, т. 1, § 66, т. 3, § 76, т. 1 - 3, § 78, § 79, § 83, т. 1, § 84, т. 1 и 2, § 89, т. 1 - 4, § 101, т. 1, § 102, т. 1, § 107, § 117, т. 1 и 2, § 125, § 128, т. 1 и 2, § 132, т. 2 и § 136, т. 1, както и § 34, § 35, т. 2, § 43, т. 2, § 62, т. 1, § 66, т. 2 и 4, § 97, т. 2 и § 125, т. 1 - относно замяната на думата "окръжния" с "административния" и замяната на думите "Софийския градски съд" с "Административния съд - град София", които влизат в сила от 1 март 2007 г.;

2. параграф 120, който влиза в сила от 1 януари 2007 г.;

3. параграф 3, който влиза в сила от деня на обнародването на кодекса в "Държавен

вестник".

Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ХРАНИТЕ

(ОБН. - ДВ, БР. 31 ОТ 2006 Г., В СИЛА ОТ 14.04.2006 Г.)

§ 96. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник", с изключение на:

1. параграф 21, т. 3 и 4, § 25, т. 2 и § 93, т. 1, относно чл. 257, ал. 1, т. 5 от Закона за ветеринарномедицинската дейност, които влизат в сила от 1 май 2006 г.;

2. параграф 2 относно чл. 1а, т. 2, § 6 относно чл. 4б, ал. 6 и 7, § 7 относно чл. 4в, ал. 9, § 9, т. 3, § 15 относно чл. 6к, ал. 6 и чл. 6о, § 18 относно чл. 8, ал. 2 - 9, § 22, § 35 относно чл. 23а, ал. 1, т. 2 и 3, чл. 23в, ал. 1, чл. 23г, ал. 1, 3 - 6 и 8 - 11, чл. 23д, чл. 23е, чл. 23ж и чл. 23з, ал. 5, § 36, т. 2, § 39, § 43 относно чл. 27а, ал. 4, § 45 относно чл. 28а, ал. 2, § 48 относно чл. 29ж, ал. 2, 4 и 5, § 53 относно чл. 32, ал. 5, § 54 и § 59 относно чл. 36а, ал. 4, чл. 36б и чл. 36в, ал. 2, които влизат в сила от 1 януари 2007 г.

Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОН ЗА СВРЪХЗАПАСИТЕ ОТ ЗЕМЕДЕЛСКИ И ЗАХАРНИ ПРОДУКТИ
(ОБН. - ДВ, БР. 88 ОТ 2006 Г., В СИЛА ОТ 31.10.2006 Г.)

§ 9. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник", с изключение на:

1. параграф 7, т. 1 и т. 2, буква "а", които влизат в сила от 1 октомври 2006 г.;

2. членове 18 и 19, които влизат в сила от деня на влизането в сила на Договора за присъединяване на Република България към Европейския съюз.

Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ЖИВОТНОВЪДСТВОТО

(ОБН. - ДВ, БР. 51 ОТ 2007 Г., В СИЛА ОТ 26.06.2007 Г.)

§ 69. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник".

Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОН ЗА СЪСЛОВНАТА ОРГАНИЗАЦИЯ НА ВЕТЕРИНАРНИТЕ ЛЕКАРИ В БЪЛГАРИЯ

(ОБН. - ДВ, БР. 84 ОТ 2007 Г.)

§ 10. В Закона за ветеринарномедицинска дейност (обн., ДВ, бр. 87 от 2005 г.; изм., бр. 30, 31, 55 и 88 от 2006 г. и бр. 51 от 2007 г.) се правят следните изменения и допълнения:

. . . . . .

37. Навсякъде в закона думите "животни компаньони" се заменят с "домашни любимци".

Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОН ЗА ЗАЩИТА НА ЖИВОТНИТЕ

(ОБН. - ДВ, БР. 13 ОТ 2008 Г., В СИЛА ОТ 31.01.2008 Г.)

§ 12. Законът влиза в сила от 31 януари 2008 г.

Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОН ЗА ПРИЗНАВАНЕ НА ПРОФЕСИОНАЛНИ КВАЛИФИКАЦИИ

(ОБН. - ДВ, БР. 13 ОТ 2008 Г., В СИЛА ОТ 08.02.2008 Г.)

§ 15. (1) Подзаконовите и другите актове по прилагането на закона се издават в едномесечен срок от влизането му в сила.

(2) До влизането в сила на актовете по ал. 1 издадените актове по прилагането на отменените с § 6, 7,8, 9,10, 11 и 12 разпоредби се прилагат, доколкото не му противоречат.

§ 16. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник".

Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА РИБАРСТВОТО И АКВАКУЛТУРИТЕ

(ОБН. - ДВ, БР. 36 ОТ 2008 Г.)

§ 68. В Закона за ветеринарномедицинската дейност (обн., ДВ, бр. 87 от 2005 г.; изм., бр. 30, 31, 55 и 88 от 2006 г., бр. 51 и 84 от 2007 г. и бр. 13 от 2008 г.) навсякъде думите "министърът на земеделието и горите", "министъра на земеделието и горите" и "Министерството на земеделието и горите" се заменят съответно с "министърът на земеделието и продоволствието", "министъра на земеделието и продоволствието" и "Министерството на земеделието и продоволствието".

Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОН ЗА ОТБРАНАТА И ВЪОРЪЖЕНИТЕ СИЛИ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

(ОБН. - ДВ, БР. 35 ОТ 2009 Г., В СИЛА ОТ 12.05.2009 Г.)

§ 46. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник".

Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ПРОФЕСИОНАЛНОТО ОБРАЗОВАНИЕ И ОБУЧЕНИЕ

(ОБН. - ДВ, БР. 74 ОТ 2009 Г., В СИЛА ОТ 15.09.2009 Г.)

§ 48. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник", с изключение на § 1, който влиза в сила от 15 септември 2009 г., и § 47, който влиза в сила от 1 октомври 2009 г.

Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА АКЦИЗИТЕ И ДАНЪЧНИТЕ СКЛАДОВЕ

(ОБН. - ДВ, БР. 95 ОТ 2009 Г., В СИЛА ОТ 01.01.2010 Г.)

§ 96. Законът влиза в сила от 1 януари 2010 г., с изключение на § 1, § 2, т. 1, 3, 4 и 6, § 3 и 4, § 5, т. 1 и 4, § 6, 7, 8, 10 и 11, § 13, т. 1, букви "б" и "в", § 15 и 16, § 20, т. 2, § 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 35, 36, 37, 38, 39, 41, 42, 45, 46, 47, 50, 51, 52, 53, 54, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 78, 81, 82, 86, 87, 88, 90, 91, 92, 93, 94 и 95, които влизат в сила от деня на обнародването на закона в "Държавен вестник", и § 2, т. 2 и 5, § 5, т. 3, § 20, т. 1, § 34, 43, 44, 48, 77, 79, 80, 83, 84, 85 и 89, които влизат в сила от 1 април 2010 г.

Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ПОСЕВНИЯ И ПОСАДЪЧНИЯ МАТЕРИАЛ

(ОБН. - ДВ, БР. 41 ОТ 2010 Г., В СИЛА ОТ 01.06.2010 Г.)

§ 26. В Закона за ветеринарномедицинската дейност (обн., ДВ, бр. 87 от 2005 г.; изм., бр. 30, 31, 55 и 88 от 2006 г., бр. 51 и 84 от 2007 г., бр. 13, 36 и 100 от 2008 г., бр. 27, 35, 74, 95 и 102 от 2009 г. и бр. 25 от 2010 г.) се правят следните изменения:

. . . . . .

4. Навсякъде в закона думата "продоволствието" се заменя с "храните".

5. Навсякъде в закона думите "Институтът за контрол на ветеринарномедицинските продукти", "Института за контрол на ветеринарномедицинските продукти" и "ИКВП" се заменят съответно с "Националната ветеринарномедицинска служба" и "НВМС".

§ 27. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник".

Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА БЪЛГАРСКАТА АГЕНЦИЯ ПО БЕЗОПАСНОСТ НА ХРАНИТЕ

(ОБН. - ДВ, БР. 8 ОТ 2011 Г., В СИЛА ОТ 25.01.2011 Г.)

§ 7. В Закона за ветеринарномедицинската дейност (обн., ДВ, бр. 87 от 2005 г.; изм., бр. 30, 31, 55 и 88 от 2006 г., бр. 51 и 84 от 2007 г., бр. 13, 36 и 100 от 2008 г., бр. 27, 35, 74, 95 и 102 от 2009 г. и бр. 25 и 41 от 2010 г.) се правят следните изменения:

. . . . . .

16. В останалите текстове на закона:

а) думите "Националната ветеринарномедицинска служба" се заменят с "Българската агенция по безопасност на храните", а абревиатурата "НВМС" се заменя с "БАБХ";

б) абревиатурата "РВМС" се заменя с "ОДБХ";

в) думите "генералния" и "генералният" се заменят съответно с "изпълнителния" и "изпълнителният".

. . . . . .

§ 30. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник".

Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА АДМИНИСТРАТИВНИТЕ НАРУШЕНИЯ И НАКАЗАНИЯ
(ОБН. - ДВ, БР. 77 ОТ 2012 Г., В СИЛА ОТ 09.10.2012 Г.)

§ 19. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник".

Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА АДМИНИСТРАЦИЯТА
(ОБН. - ДВ, БР. 82 ОТ 2012 Г.)

§ 16. Министерският съвет и министрите привеждат приетите, съответно издадените от тях подзаконови нормативни актове в съответствие с този закон в едномесечен срок от влизането му в сила.

Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ФУРАЖИТЕ

(ОБН. - ДВ, БР. 97 ОТ 2012 Г.)

§ 55. Наредбите по чл. 400, ал. 3 и чл. 407 от Закона за ветеринарномедицинската дейност се прилагат до издаването на наредбите по чл. 55, ал. 2 и 55ж, ал. 3, доколкото не противоречат на Закона за фуражите.

§ 56. (1) Издадените до влизането в сила на този закон удостоверения на операторите във фуражния сектор запазват действието си.

(2) Регистрираните и одобрени до деня на влизане в сила на този закон оператори във фуражния сектор, които при извършване на дейността си използват странични животински продукти или производни продукти и които произвеждат и/или търгуват с медикаментозни фуражи, в срок до 1 март 2013 г. подават заявление за регистрация или одобрение по реда на този закон.

(3) При подаване на заявление по ал. 2 не се заплаща такса за регистрация или одобрение.

(4) За одобрение по ал. 2 не се извършва проверка на място на обекта.

(5) Започнатите до влизането в сила на този закон процедури за регистрация и одобрение на операторите във фуражния сектор се довършват по досегашния ред.

Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ВЕТЕРИНАРНОМЕДИЦИНСКАТА ДЕЙНОСТ

(ОБН. - ДВ, БР. 7 ОТ 2013 Г., ИЗМ. - ДВ, БР. 15 ОТ 2013 Г., В СИЛА ОТ 01.01.2014 Г., ДОП. - ДВ, БР. 66 ОТ 2013 Г., В СИЛА ОТ 26.07.2013 Г.)

§ 187. (1) От деня на влизането в сила на този закон се прекратява действието на годишния рамков договор за изпълнение на мерките по програмите за надзор и ликвидиране на болести по животните и държавната профилактична програма.

(2) Индивидуалните договори за изпълнение на мерките по държавната профилактична

програма и програмите за надзор и ликвидиране на болести по животните запазват действието си за срок до три месеца от влизането в сила на този закон.

(3) В срока по ал. 2 собствениците на животновъдните обекти, съответно на животните сключват договори по реда на чл. 137а, съответно чл. 137б с лицата по чл. 46е и 46ж.

§ 188. (1) Сключените до влизането в сила на този закон договори между БАБХ и обектите за обезвреждане на странични животински продукти запазват действието си до 1 април 2013 г.

(2) Договорите по чл. 275, ал. 2, 3 и 5 се сключват в срок до един месец от влизането в сила на този закон и влизат в сила от 1 април 2013 г.

§ 189. (1) Договорите за ползване на ветеринарни лечебници - държавна собственост, сключени до влизането в сила на този закон по реда на § 1, ал. 1 от допълнителната разпоредба на Закона за съсловната организация на ветеринарните лекари в България, могат да запазят действието си при съгласие на страните и след подписване на допълнително споразумение за възмездно ползване по цени, определени от лицензиран оценител.

(2) Стойността на извършените подобрения на сградите на ветеринарните лечебници по ал. 1 се приспада от наемната цена.

(3) Когато липсва съгласие на страните или не се сключи допълнително споразумение по ал. 1, в едномесечен срок от влизането в сила на този закон договорът се смята за прекратен.

§ 190. (1) Предоставянето на държавна помощ по чл. 46г, ал. 2 и чл. 51, ал. 11 се прилага след постановяване на положително решение от Европейската комисия за съвместимост с правилата в областта на държавните помощи. Предоставянето на държавна помощ не се допуска до датата на положителното решение на Европейската комисия.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 15 от 2013 г., в сила от 01.01.2014 г.) До постановяване на положително решение от Европейската комисия по ал. 1 разходите по чл. 46г, ал. 1, стойността на средствата и разходите по чл. 51, ал. 10 се финансират със средства от бюджета на БАБХ.

§ 191. (1) Издадените от БАБХ разрешителни и лицензи за употреба, отнасящи се за инвитро диагностични ветеринарномедицински средства, запазват действието си до изтичането на срока, за който са издадени.

(2) Подадените преди влизането в сила на този закон заявления за издаване на лиценз за употреба, отнасящи се за инвитро диагностични ветеринарномедицински средства, се разглеждат по реда на чл. 279.

(3) (Нова - ДВ, бр. 66 от 2013 г., в сила от 26.07.2013 г.) До влизане в сила на наредбата по чл. 410в за издаване на сертификат за регистрация на инвитро диагностични ветеринарномедицински средства, които са лицензирани за употреба като ВМП, но чийто срок на лиценза е изтекъл след 28 януари 2013 г., се признават данните, опаковката, листовката за употреба, производството и изпитванията, при които е бил издаден лицензът за употреба, ако количественият и качественият състав на инвитро диагностичното ветеринарномедицинско средство не е променен.

§ 192. В срок до една година от влизането в сила на този закон квалифицираните лица, с които притежателите на лиценз за производство на ВМП имат сключен договор, трябва да отговарят на условията по чл. 353, ал. 2 - 7.

. . . . . .

§ 194. (1) В 6-месечен срок от влизането в сила на този закон министърът на земеделието и храните издава наредбите по чл. 7, ал. 2,чл. 26, ал. 2, чл. 51, ал. 5 и 9, чл. 137, ал. 10, чл. 284 и 410в.

(2) В тримесечен срок от влизането в сила на този закон изпълнителният директор на БАБХ утвърждава образците на документи по този закон.

Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ПУБЛИЧНИТЕ ФИНАНСИ

(ОБН. - ДВ, БР. 15 ОТ 2013 Г., В СИЛА ОТ 01.01.2014 Г.)

§ 123. Законът влиза в сила от 1 януари 2014 г. с изключение на § 115, който влиза в сила от 1 януари 2013 г., и § 18, § 114, § 120, § 121 и § 122, които влизат в сила от 1 февруари 2013 г.

Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА УСТРОЙСТВО НА ТЕРИТОРИЯТА

(ОБН. - ДВ, БР. 66 ОТ 2013 Г., В СИЛА ОТ 26.07.2013 Г.)

§ 117. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник".

Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ВЕТЕРИНАРНОМЕДИЦИНСКАТА ДЕЙНОСТ
(ОБН. - ДВ, БР. 66 ОТ 2013 Г., В СИЛА ОТ 26.07.2013 Г.)

§ 2. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник".

Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА МЛАДЕЖТА
(ОБН. - ДВ, БР. 68 ОТ 2013 Г., В СИЛА ОТ 02.08.2013 Г.)

§ 55. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник".

Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ВЕТЕРИНАРНОМЕДИЦИНСКАТА ДЕЙНОСТ
(ОБН. - ДВ, БР. 99 ОТ 2013 Г.)

§ 12. В 6-месечен срок от влизането в сила на този закон Българската агенция по безопасност на храните осигурява достъп на развъдните организации по чл. 51, ал. 3, т. 2 до данните от Интегрираната информационна система.

. . . . . .

§ 15. Параграфи 6, 7,8 и 11 влизат в сила от 1 януари 2014 г.

Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА УСТРОЙСТВО НА ТЕРИТОРИЯТА

(ОБН. - ДВ, БР. 98 ОТ 2014 Г., В СИЛА ОТ 28.11.2014 Г.)

§ 117. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник".

ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ВЕТЕРИНАРНОМЕДИЦИНСКАТА ДЕЙНОСТ

(ОБН. - ДВ, БР. 14 ОТ 2016 Г., В СИЛА ОТ 19.02.2016 Г.)

§ 94. В останалите текстове на закона думите "държавната профилактична програма и програмите за надзор и ликвидиране на болести по животните", "държавната профилактична програма и по програмите за надзор и ликвидиране на болестите по животните", "държавната профилактична програма и по програмите за надзор и ликвидиране на болести по животните", "държавната профилактична програма" и "държавната профилактична програма и мерките по програмите за надзор и ликвидиране на болести по животните" се заменят с "програмата за профилактика, надзор, контрол и ликвидиране на болести по животните и зоонози", а думите "трупосъбирателни площадки" се заличават.

Преходни и Заключителни разпоредби КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ВЕТЕРИНАРНОМЕДИЦИНСКАТА ДЕЙНОСТ

(ОБН. - ДВ, БР. 14 ОТ 2016 Г., В СИЛА ОТ 19.02.2016 Г.)

§ 95. Предоставянето на държавна помощ по чл. 275, ал. 5 се прилага след постановяване на положително решение от Европейската комисия за съвместимост с правилата в областта на държавните помощи. Предоставянето на държавна помощ не се допуска до датата на положителното решение на Европейската комисия.

§ 96. (1) В срок до 5 дни от влизането в сила на този закон БАБХ изготвя програма за профилактика, надзор, контрол и ликвидиране на болести по животните и зоонози за периода 1 януари 2016 г. - 31 декември 2018 г. и я представя на министъра на земеделието и храните за одобряване.

(2) Програмата по ал. 1 се одобрява от Министерския съвет по предложение на министъра на земеделието и храните не по-късно от 20 дни след одобрението по ал. 1 и съдържа:

1. списък на болестите, срещу които БАБХ провежда мерки за профилактика, надзор, контрол и ликвидиране на болести по животните и зоонози;

2. видовете и броя животни, за които се прилагат мерките, предвидени в нея;

3. видовете мерки по т. 1, схемите за тяхното прилагане и сроковете за изпълнението им;

4. необходимите средства за нейното изпълнение.

§ 97. В тримесечен срок от влизането в сила на този закон изпълнителният директор на БАБХ определя със заповед екипите по чл. 117, ал. 2.

§ 98. Собствениците на кучета, които са маркирани чрез татуировка, са длъжни в едногодишен срок от влизането в сила на този закон да ги представят на ветеринарен лекар за поставяне на микрочип.

. . . . . .

§ 103. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник", с изключение на § 24 - по отношение на чл. 118, ал. 2 и 3, които влизат в сила от 1 януари 2018 г.

Заключителни разпоредби КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ВЕТЕРИНАРНОМЕДИЦИНСКАТА ДЕЙНОСТ

(ОБН. - ДВ, БР. 34 ОТ 2016 Г., В СИЛА ОТ 03.05.2016 Г.)

§ 2. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник".

Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА БЪЛГАРСКАТА АГЕНЦИЯ ПО БЕЗОПАСНОСТ НА ХРАНИТЕ

(ОБН. - ДВ, БР. 58 ОТ 2017 Г., В СИЛА ОТ 18.07.2017 Г.)

§ 9. В Закона за ветеринарномедицинската дейност (обн., ДВ, бр. 87 от 2005 г.; изм., бр. 30, 31, 55 и 88 от 2006 г., бр. 51 и 84 от 2007 г., бр. 13, 36 и 100 от 2008 г., бр. 27, 35, 74, 95 и 102 от 2009 г., бр. 25 и 41 от 2010 г., бр. 8 и 92 от 2011 г., бр. 77, 82 и 97 от 2012 г., бр. 7, 15, 66, 68, 83 и 99 от 2013 г., бр. 98 от 2014 г., бр. 14 от 2015 г. и бр. 14, 34 и 58 от 2016 г.) навсякъде думите "Министерството на земеделието и храните", "министърът на земеделието и храните" и "министъра на земеделието и храните" се заменят съответно с "Министерството на земеделието, храните и горите", "министърът на земеделието, храните и горите" и "министъра на земеделието, храните и горите".

. . . . . .

§ 76. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник".

Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ЖЕЛЕЗОПЪТНИЯ ТРАНСПОРТ

(ОБН. - ДВ, БР. 17 ОТ 2018 Г., В СИЛА ОТ 23.02.2018 Г.)

§ 13. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник" с изключение на § 2 и 4, които влизат в сила три месеца след обнародването му в "Държавен вестник".

Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ФУРАЖИТЕ

(ОБН. - ДВ, БР. 17 ОТ 2018 Г., В СИЛА ОТ 23.02.2018 Г.)

§ 66. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник".

Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ПОСЕВНИЯ И ПОСАДЪЧНИЯ МАТЕРИАЛ

(ОБН. - ДВ, БР. 17 ОТ 2018 Г., В СИЛА ОТ 23.02.2018 Г.)

§ 38. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник".

Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА КОРПОРАТИВНОТО ПОДОХОДНО ОБЛАГАНЕ

(ОБН. - ДВ, БР. 98 ОТ 2018 Г., В СИЛА ОТ 01.01.2019 Г.)

§ 70. Законът влиза в сила от 1 януари 2019 г. с изключение на:

1. параграф 43, т. 2 - относно чл. 4, т. 65, т. 4, буква "а", т. 5, буква "б", подбуква "бб", т. 9, т. 15, буква "б", т. 31 и т. 34 и § 64, които влизат в сила от деня на обнародването на закона в "Държавен вестник";

2. параграф 63, който влиза в сила от 18 ноември 2018 г.;

3. параграф 41, т. 1, § 43, т. 36, § 50, т. 1 - 3, т. 4, буква "а", т. 5 - 10, § 52, т. 3, § 53, т. 1 и 3 и § 65 - 69, които влизат в сила от 7 януари 2019 г.;

4. параграф 43, т. 11 - относно чл. 47, ал. 4, т. 1 и ал. 5, които влизат в сила от 28 януари 2019 г.;

5. параграф 52, т. 1, 2, 4 и 5 и § 53, т. 2, които влизат в сила от 20 май 2019 г.;

6. параграф 43, т. 22, § 57, т. 9, т. 11, буква "в", т. 31, т. 32 и 37, които влизат в сила от 1 юли 2019 г.;

7. параграф 50, т. 4, букви "в" и "г", които влизат в сила от 1 октомври 2019 г.;

8. параграф 39, т. 3, буква "б" - относно чл. 14, ал. 2, която влиза в сила от 1 януари 2020 г.;

9. параграф 43, т. 11 - относно чл. 47, ал. 4, т. 2, която влиза в сила от 28 юли 2020 г.

Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА СОЦИАЛНИТЕ УСЛУГИ

(ОБН. - ДВ, БР. 24 ОТ 2019 Г., В СИЛА ОТ 01.07.2020 Г., ИЗМ. ОТНОСНО ВЛИЗАНЕТО В СИЛА - ДВ, БР. 101 ОТ 2019 Г.)

§ 41. (1) Разпоредбите на Закона за здравето, Закона за здравното осигуряване, Закона за насърчаване на заетостта, Закона за правната помощ, Закона за местните данъци и такси, Закона за ветеринарномедицинската дейност, Закона за българските лични документи, Закона за гражданската регистрация и Закона за опазване на околната среда, приложими за социалните и интегрираните здравно-социални услуги за резидентна грижа, за техните ръководители и за лицата, които ги ползват, се прилагат съответно за домовете за деца, лишени от родителска грижа, за техните директори и за лицата, настанени в тях, до закриването на тези домове.

(2) Разпоредбите на Закона за здравето, Закона за здравното осигуряване, Закона за правната помощ, Закона за насърчаване на заетостта, Закона за ветеринарномедицинската дейност, Закона за опазване на околната среда, Закона за военноинвалидите и военнопострадалите, Закона за хората с увреждания и Закона за местните данъци и такси, приложими за социалните и интегрираните здравно-социални услуги за резидентна грижа и за лицата, които ги ползват, се прилагат съответно за домовете за пълнолетни лица с умствена изостаналост, домовете за пълнолетни лица с психични разстройства, домовете за пълнолетни лица с физически увреждания, домовете за пълнолетни лица със сетивни нарушения и домовете за пълнолетни лица с деменция и за лицата, настанени в тях, до закриването на тези домове.

(3) До закриването на домовете за медико-социални грижи за деца чл. 124, ал. 2 от Закона за здравето се прилага за децата, настанени в тези домове.

(4) До закриването на домовете за деца, лишени от родителска грижа, и на домовете за медико-социални грижи за деца чл. 8д, ал. 6 от Закона за семейни помощи за деца, чл. 22в, ал. 2, т. 3 и чл. 22г, ал. 2, т. 3 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица се прилагат при настаняване на деца в тези домове.

(5) Разпоредбите на Закона за данъците върху доходите на физическите лица и Закона за корпоративното подоходно облагане, приложими при дарения в полза на социални и интегрирани здравно-социални услуги за резидентна грижа, се прилагат съответно при дарения за домовете за

деца, лишени от родителска грижа, домовете за пълнолетни лица с умствена изостаналост, домовете за пълнолетни лица с психични разстройства, домовете за пълнолетни лица с физически увреждания, домовете за пълнолетни лица със сетивни нарушения и домовете за пълнолетни лица с деменция до тяхното закриване.

. . . . . .

§ 45. (Изм. - ДВ, бр. 101 от 2019 г.) Законът влиза в сила от 1 юли 2020 г., с изключение на:

1. параграф 6, т. 5, буква "а", § 7, т. 2, букви "а" и "б", т. 3, т. 6, буква "а", т. 9 и 10, § 18, т. 2 в частта относно "домове за медико-социални грижи за деца съгласно Закона за лечебните заведения" и § 20, т. 2 в частта относно заличаването на думите "и домовете за медико-социални грижи за деца", и т. 5, буква "в", които влизат в сила от 1 януари 2021 г.;

2. параграф 3, т. 4, букви "е", "ж" и "з" и § 28, т. 1, буква "а", т. 2 и 5, които влизат в сила от 1 януари 2019 г.

3. член 22, ал. 4, чл. 40, чл. 109, ал. 1, чл. 124, чл. 161, ал. 2, § 3, т. 6, § 30, 36, 37 и 43, които влизат в сила от деня на обнародването на закона в "Държавен вестник".

Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ВЕТЕРИНАРНОМЕДИЦИНСКАТА ДЕЙНОСТ

(ОБН. - ДВ, БР. 13 ОТ 2020 Г., В СИЛА ОТ 14.02.2020 Г.)

§ 165. Договорите, сключени до датата на влизането в сила на този закон по реда на чл. 137а и 137б, се привеждат в съответствие с изискванията на този закон в срок до три месеца от датата на влизането му в сила.

. . . . . .

§ 167. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник".

Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА АГРОХРАНИТЕЛНАТА ВЕРИГА
(ОБН. - ДВ, БР. 51 ОТ 2020 Г., В СИЛА ОТ 20.06.2020 Г.)

§ 13. Законът влиза в сила в 14-дневен срок след обнародването му в "Държавен вестник".

Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ХРАНИТЕ

(ОБН. - ДВ, БР. 52 ОТ 2020 Г., В СИЛА ОТ 09.06.2020 Г.)

§ 19. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник" с изключение на разпоредбата на чл. 76, ал. 2, т. 2, която влиза в сила от 22 февруари 2021 г.

Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ВЕТЕРИНАРНОМЕДИЦИНСКАТА ДЕЙНОСТ
(ОБН. - ДВ, БР. 71 ОТ 2020 Г.)

§ 7. Собствениците или ползвателите на животновъдни обекти, с изключение на

животновъдните обекти - лични стопанства, за които към датата на влизането в сила на този закон не е издадено удостоверение за регистрация по чл. 137, ал. 6 и в които се отглеждат или са настанени животни, идентифицирани в системата по чл. 51, ал. 3, подават заявление за регистрация на животновъдния обект по чл. 137, ал. 1 в срок до 6 месеца от влизането в сила на този закон.

Преходни и Заключителни разпоредби
КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ПОДПОМАГАНЕ НА ЗЕМЕДЕЛСКИТЕ ПРОИЗВОДИТЕЛИ

(ОБН. - ДВ, БР. 102 ОТ 2022 Г., В СИЛА ОТ 01.01.2023 Г.)

. . . . . .

§ 43. В Закона за ветеринарномедицинската дейност (обн., ДВ, бр. 87 от 2005 г.; изм., бр. 30, 31, 55 и 88 от 2006 г., бр. 51 и 84 от 2007 г., бр. 13, 36 и 100 от 2008 г., бр. 27, 35, 74, 95 и 102 от 2009 г., бр. 25 и 41 от 2010 г., бр. 8 и 92 от 2011 г., бр. 77, 82 и 97 от 2012 г., бр. 7, 15, 66, 68, 83 и 99 от 2013 г., бр. 98 от 2014 г., бр. 14 от 2015 г., бр. 14, 34 и 58 от 2016 г., бр. 58 и 85 от 2017 г., бр. 17 и 98 от 2018 г., бр. 24 и 101 от 2019 г. и бр. 13, 51, 52 и 71 от 2020 г.) навсякъде думите "Министерството на земеделието, храните и горите", "министърът на земеделието, храните и горите" и "министъра на земеделието, храните и горите" се заменят съответно с "Министерството на земеделието", "министърът на земеделието" и "министъра на земеделието".

. . . . . .

§ 106. Законът влиза в сила от 1 януари 2023 г. с изключение на чл. 33а, ал. 2, която влиза в сила от 1 март 2023 г.

Релевантни актове от Европейското законодателство

ЕВРОПЕЙСКА КОНВЕНЦИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ЖИВОТНИТЕ ПО ВРЕМЕ НА МЕЖДУНАРОДЕН ТРАНСПОРТ (РЕВИЗИРАНА)

Директиви:

ДИРЕКТИВА 2010/63/ЕС НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 22 септември 2010 година относно защитата на животните, използвани за научни цели

ДИРЕКТИВА 2009/158/ЕО НА СЪВЕТА от 30 ноември 2009 година относно ветеринарно-санитарните изисквания за вътреобщностната търговия и вноса от трети държави на домашни птици и яйца за люпене (отм.)

ДИРЕКТИВА 2009/156/ЕО НА СЪВЕТА от 30 ноември 2009 година относно ветеринарно-санитарните условия, регулиращи движението и вноса от трети страни на еднокопитни животни (отм.)

ДИРЕКТИВА 2009/128/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 21 октомври 2009 година за създаване на рамка за действие на Общността за постигане на устойчива употреба на пестициди

ДИРЕКТИВА 2008/120/ЕО НА СЪВЕТА от 18 декември 2008 година относно определяне на минималните стандарти за защита на свинете (кодифицирана версия)

ДИРЕКТИВА 2008/119/ЕО НА СЪВЕТА от 18 декември 2008 година за определяне на минимални стандарти за защита на телетата (кодифицирана версия)

ДИРЕКТИВА 2008/71/ЕО НА СЪВЕТА от 15 юли 2008 година относно идентификацията и регистрацията на прасета (кодифицирана версия) (отм.)

ДИРЕКТИВА 2006/88/ЕО НА СЪВЕТА от 24 октомври 2006 година относно

ветеринарномедицинските изисквания за аквакултури и продукти от тях и за предотвратяване и борба с някои болести по водните животни (отм.)

ДИРЕКТИВА 2005/94/ЕО НА СЪВЕТА от 20 декември 2005 година относно мерки на Общността за борба с инфлуенцата по птиците и за отмяна на Директива 92/40/ЕИО (отм.)

ДИРЕКТИВА 2005/36/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 7 септември 2005 година относно признаването на професионалните квалификации

ДИРЕКТИВА 2004/68/ЕИО НА СЪВЕТА от 26 април 2004 година относно определяне на ветеринарно-санитарните правила за внос и транзит в Общността на някои живи копитни животни, за изменение на Директиви 90/426/ЕИО и 92/65/ЕИО и за отмяна на Директива 72/462/ЕИО (отм.)

ДИРЕКТИВА 2004/41/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 21 април 2004 година за отмяна на някои директиви, отнасящи се до хигиената на храните и здравните условия при производството и пускането на пазара на някои продукти от животински произход, предназначени за консумация от човека, и за изменение на Директиви 89/662/ЕИО и 92/118/ЕИО на Съвета и на Решение 95/408/ЕО на Съвета

ДИРЕКТИВА 2003/99/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 17 ноември 2003 година относно мониторинга на зоонозите и заразните агенти, причиняващи зоонози, за изменение на Решение 90/424/ЕИО на Съвета и за отмяна на Директива 92/117/ЕИО на Съвета

ДИРЕКТИВА 2003/85/ЕО НА СЪВЕТА от 29 септември 2003 година относно мерки на Общността за борба с болестта шап и за отмяна на Директива 85/511/ЕИО и Решения 89/531/ЕИО и 91/665/ЕИО, и за изменение на Директива 92/46/ЕИО (отм.)

ДИРЕКТИВА 2002/99/ЕО НА СЪВЕТА от 16 декември 2002 година за установяване на ветеринарно-санитарни правила, регулиращи производството, преработката, разпространението и пускането на пазара на продукти от животински произход за консумация от човека (отм.)

ДИРЕКТИВА 2002/60/ЕО НА СЪВЕТА от 27 юни 2002 година за определяне на специфични разпоредби за борба с африканската чума по свинете и за отмяна на Директива 92/119/ЕИО относно болестта на Тешен и африканската чума по свинете (отм.)

ДИРЕКТИВА 2001/89/ЕО НА СЪВЕТА от 23 октомври 2001 година относно мерки на Общността за борба с класическата чума по свинете (отм.)

ДИРЕКТИВА 2001/82/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 6 ноември 2001 година относно кодекса на Общността за ветеринарните лекарствени продукти

ДИРЕКТИВА 2000/75/ЕО НА СЪВЕТА от 20 ноември 2000 година за определяне на условията за борба и ликвидиране на болестта син език (отм.)

ДИРЕКТИВА 1999/90/ЕО НА СЪВЕТА от 15 ноември 1999 година относно изменение на Директива 90/539/ЕИО относно ветеринарномедицинските условия, регулиращи търговията в рамките на Общността и вноса от трети страни на домашни птици и яйца за люпене (отм.)

ДИРЕКТИВА 1999/74/ЕО НА СЪВЕТА от 19 юли 1999 година относно установяване на минимални изисквания за защитата на кокошки носачки

ДИРЕКТИВА 98/99/ЕО НА СЪВЕТА от 14 декември 1998 година за изменение на Директива 97/12/ЕО за изменение и актуализация на Директива 64/432/ЕИО относно проблеми, свързани със здравето на животните, които засягат търговията в Общността с говеда и свине

ДИРЕКТИВА 98/58/ЕО НА СЪВЕТА от 20 юли 1998 година относно защитата на животни, отглеждани за селскостопански цели

ДИРЕКТИВА 97/78/ЕО НА СЪВЕТА от 18 декември 1997 година относно определяне на принципите, които регулират организацията на ветеринарните проверки на продуктите, внасяни в Общността от трети страни (отм.)

ДИРЕКТИВА 97/2/ЕО НА СЪВЕТА от 20 януари 1997 година за изменение на Директива 91/629/ЕИО относно установяване на минимални стандарти за защитата на телетата

ДИРЕКТИВА 96/93/ЕО НА СЪВЕТА от 17 декември 1996 година относно издаването на здравни сертификати на животни и животински продукти (отм.)

ДИРЕКТИВА 96/91 НА СЪВЕТА от 17 декември 1996 година за изменение на Директива 72/462/ЕИО otsносно проблемите на здравната и ветеринарна инспекция при вноса на животни от видовете говеда, овце, кози и свине, прясно месо и месни продукти от трети страни (отм.)

ДИРЕКТИВА 96/90/ЕО НА СЪВЕТА от 17 декември 1996 година за изменение на Директива 92/118/ЕИО за определяне на ветеринарно-санитарните и здравните изисквания относно търговията и вноса в Общността на продукти, които не са подчинени, по отношение на посочените изисквания, на специалните правила на Общността, посочени в глава I от приложение А към Директива 89/662/ЕИО и, по отношение на патогените, на Директива 90/425/ЕИО (отм.)

ДИРЕКТИВА 96/23/ЕО НА СЪВЕТА от 29 април 1996 година относно мерките за наблюдение на определени вещества и остатъци от тях, в живи животни и животински продукти и за отмяна на Директиви 85/358/ЕИО и 86/469/ЕИО и Решения 89/187/ЕИО и 91/664/ЕИО (отм.)

ДИРЕКТИВА 96/22/ЕО НА СЪВЕТА от 29 април 1996 година относно забрана на употребата на определени вещества с хормонално или тиростатично действие, и на бета-агонисти в животновъдството, и за отмяна на Директиви 81/602/ЕИО, 88/146/ЕИО и 88/299/ЕИО

ДИРЕКТИВА 95/71/ЕО НА СЪВЕТА от 22 декември 1995 година за изменение на приложението към Директива 91/493/ЕИО относно определяне на здравните условия за производството и пускането на пазара на рибни продукти

ДИРЕКТИВА 95/70/ЕО НА СЪВЕТА от 22 декември 1995 година относно въвеждане на минимални мерки на Общността за контрол на някои болести, засягащи двучерупчести мекотели (отм.)

ДИРЕКТИВА 95/23/ЕО НА СЪВЕТА от 22 юни 1995 година относно изменение на Директива 64/433/ЕИО относно условията за производство и търговия с прясно месо (отм.)

ДИРЕКТИВА 94/65/ЕО НА СЪВЕТА от 14 декември 1994 година за определяне на изискванията към производството и изнасянето на пазара на кайма и месни заготовки (отм.)

ДИРЕКТИВА 94/59/ЕО НА КОМИСИЯТА от 2 декември 1994 година за изменение за трети път на приложенията към Директива 77/96/ЕИО на Съвета относно изследванията за трихини (trichinella spiralis) при вноса от трети страни на прясно месо от домашни свине (отм.)

ДИРЕКТИВА 93/119/ЕО НА СЪВЕТА от 22 декември 1993 година относно защитата на животните по време на клане или умъртвяване (отм.)

ДИРЕКТИВА 93/99/ЕЕС НА СЪВЕТА от 29 октомври 1993 г. по темата за допълнителни мерки, отнасящи се до официалния контрол върху хранителните продукти (отм.)

ДИРЕКТИВА 93/53/ЕИО НА СЪВЕТА от 24 юни 1993 година относно въвеждане на минималните мерки на Общността за борба с някои болести по рибите (отм.)

ДИРЕКТИВА 92/119/ЕИО НА СЪВЕТА от 17 декември 1992 година за въвеждане на общи мерки на Общността за борба с някои болести по животните и на специфични мерки относно везикулозната болест по свинете (отм.)

ДИРЕКТИВА 92/118/ЕИО НА СЪВЕТА от 17 декември 1992 година за определяне на ветеринарно-санитарните и здравните изисквания относно търговията и вноса в Общността на продукти, които не са подчинени, по отношение на посочените изисквания, на специалните правила на Общността, посочени в глава I от приложение А към Директива 89/662/ЕИО и, по отношение на патогените, на Директива 90/425/ЕИО (отм.)

ДИРЕКТИВА 92/102/ЕИО НА СЪВЕТА от 27 ноември 1992 година относно идентификацията и регистрацията на животните (отм.)

ДИРЕКТИВА 92/67/ЕИО НА СЪВЕТА от 14 юли 1992 година за изменение на Директива 89/662/ЕИО относно ветеринарните проверки по отношение на търговията вътре в Общността с оглед доизграждането на вътрешния пазар (отм.)

ДИРЕКТИВА 92/66/ЕИО НА СЪВЕТА от 14 юли 1992 година за въвеждането на мерки

на Общността за борба с нюкасълската болест (отм.)

ДИРЕКТИВА 92/65/ЕИО НА СЪВЕТА от 13 юли 1992 година за определяне на ветеринарно-санитарните изисквания относно търговията и вноса в Общността на животни, сперма, яйцеклетки и ембриони, които не са предмет на ветеринарно-санитарните изисквания, определени в специалните правила на Общността, посочени в приложение А, раздел I към Директива 90/425/ЕИО (отм.)

ДИРЕКТИВА 92/48/ЕЕС НА СЪВЕТА от 16 юни 1992 година регламентираща минимума от хигиенни изисквания към улова на рибни продукти върху някои риболовни съдове в съответствие с Член 3 (1) (а) (и) от Директива 91/493/ЕЕС (отм.)

ДИРЕКТИВА 92/45/ЕЕС НА СЪВЕТА от 16 юни 1992 година за общественото здравеопазване, проблемите по здравеопазването на животните, здравни проблеми свързани с лова на дивеч и реализацията на пазара на дивечово месо (отм.)

ДИРЕКТИВА 92/40/ЕИО НА СЪВЕТА от 19 май 1992 година относно въвеждане на мерки на Общността за борба с инфлуенцата по птиците (отм.)

ДИРЕКТИВА 92/36/ЕИО НА СЪВЕТА от 29 април 1992 година за изменение, по отношение на болестта Африканска чума по конете, на Директива 90/426/ЕИО относно ветеринарно-санитарните условия, регулиращи движението и вноса от трети страни на еднокопитни животни

ДИРЕКТИВА 92/35/ЕИО НА СЪВЕТА от 29 април 1992 година относно определяне на правилата за контрол и мерките за борба с болестта Африканска чума по конете (отм.)

ДИРЕКТИВА 91/630/ЕИО НА СЪВЕТА от 19 ноември 1991 година относно определяне на минималните стандарти за защита на свинете (отм.)

ДИРЕКТИВА 91/629/ЕИО НА СЪВЕТА от 19 ноември 1991 година относно определяне на минималните стандарти за защита на телетата (отм.)

ДИРЕКТИВА 91/628/ЕИО НА СЪВЕТА от 19 ноември 1991 година за защита на животните по време на транспорт и за изменение на Директиви 90/425/ЕИО и 91/496/ЕИО (отм.)

ДИРЕКТИВА 91/496/ЕИО НА СЪВЕТА от 15 юли 1991 година относно определяне на принципите на организация на ветеринарните проверки на животни, въведени в Общността от трети страни, и за изменение на Директиви 89/662/ЕИО, 90/425/ЕИО и 90/675/ЕИО (отм.)

ДИРЕКТИВА 91/493/ЕИО НА СЪВЕТА от 22 юли 1991 годsина относно определяне на ветеринарно-санитарните условия за производството и пускането на пазара на рибни продукти (отм.)

ДИРЕКТИВА 91/492/ЕЕС НА СЪВЕТА от 15 юли 1991 година определяща здравните условия за производството и предлагането на пазара на живи двучерупчести молюски (отм.)

ДИРЕКТИВА 91/412/ЕИО НА КОМИСИЯТА от 23 юли 1991 година за определяне на принципите и насоките за добра производствена практика при ветеринарномедицинските продукти

ДИРЕКТИВА 91/68/ЕИО НА СЪВЕТА от 28 януари 1991 година относно ветеринарно-санитарните изисквания относно търговията с овце и кози в рамките на Общността (отм.)

ДИРЕКТИВА 90/539/ЕИО НА СЪВЕТА от 15 октомври 1990 година относно ветеринарно-санитарните изисквания за търговията в Общността и вноса от трети страни на домашни птици и яйца за люпене (отм.)

ДИРЕКТИВА 90/429/ЕИО НА СЪВЕТА от 26 юни 1990 година за определяне на ветеринарно-санитарните изисквания за внос и търговия в рамките на Общността със сперма от животни от рода на свинете (отм.)

ДИРЕКТИВА 90/426/ЕИО НА СЪВЕТА от 26 юни 1990 година относно ветеринарно-санитарните условия, регулиращи движението и вноса от трети страни на еднокопитни животни (отм.)

ДИРЕКТИВА 90/425/ЕИО НА СЪВЕТА от 26 юни 1990 година за ветеринарните и зоотехническите проверки, прилагани във вътрешнообщностния обмен с някои живи животни и продукти с оглед изграждането на вътрешния пазар (отм.)

ДИРЕКТИВА 90/423/ЕИО НА СЪВЕТА от 26 юни 1990 година за изменение на Директива 85/511/ЕИО за въвеждане на мерки на общността за контрол на болестта шап, Директива 64/432/ЕИО относно ветеринарно-санитарните проблеми, засягащи търговията вътре в общността с животни от рода на едрия рогат добитък и свине и Директива 72/462/ЕИО относно проблемите на здравната и ветеринарна инспекция при вноса на животни от рода на едрия рогат добитък и свине и на прясно месо или на месни продукти от трети страни (отм.)

ДИРЕКТИВА 89/662/ЕИО НА СЪВЕТА от 11 декември 1989 година относно ветеринарните проверки по отношение на търговията вътре в Общността с оглед доизграждането на вътрешния пазар (отм.)

ДИРЕКТИВА 89/556/ЕИО НА СЪВЕТА от 25 септември 1989 година относно ветеринарно-санитарните условия, регулиращи търговията в рамките на Общността и вноса от трети страни на ембриони от домашни животни от рода на едрия рогат добитък (отм.)

ДИРЕКТИВА 89/437/ЕИО НА СЪВЕТА от 20 юни 1989 година за хигиената и здравните проблеми, оказващи влияние върху производството и пласмента на яйчни продукти (отм.)

ДИРЕКТИВА 89/397/ЕИО НА СЪВЕТА от 14 юни 1989 година относно официалния контрол на храните (отм.)

ДИРЕКТИВА 88/407/ЕИО НА СЪВЕТА от 14 юни 1988 година относно определяне на ветеринарно-санитарните изисквания за внос и търговия в рамките на Общността с дълбоко замразена сперма от животни от рода на едрия рогат добитък (отм.)

ДИРЕКТИВА 86/609/ЕИО НА СЪВЕТА от 24 ноември 1986 година за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите-членки относно защитата на животните, използвани за опитни и други научни цели (отм.)

ДИРЕКТИВА 86/363/ЕИО НА СЪВЕТА от 24 юли 1986 година относно определянето на максимални нива на остатъци от пестициди в и върху хранителните продукти от животински произход (отм.)

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА 85/591/ЕИО от 20 декември 1985 година относно въвеждането на методи на Общността за вземане на проби и анализ за контрола на храните, предназначени за консумация от човека (отм.)

ДИРЕКТИВА 85/73/ЕИО НА СЪВЕТА от 29 януари 1985 година относно финансирането на здравните инспекции и контрол на прясно месо и птиче месо (отм.)

ДИРЕКТИВА 82/894/ЕИО НА СЪВЕТА от 21 декември 1982 година относно обявяване на болестите по животните в рамките на Общността (отм.)

ДИРЕКТИВА 80/215/ЕИО НА СЪВЕТА от 22 януари 1980 година относно проблемите, свързани със здравето на животните, засягащи търговията с месни продукти в рамките на Общността (отм.)

ДИРЕКТИВА 78/1027/ЕИО НА СЪВЕТА от 18 декември 1978 година относно координиране на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно дейностите на ветеринарните лекари (отм.)

ДИРЕКТИВА 78/1026/ЕИО НА СЪВЕТА от 18 декември 1978 година за взаимното признаване на дипломи, свидетелства и други удостоверения за професионална квалификация "ветеринарен лекар", включваща и мерки за улесняване ефективното упражняване на правото на установяване и свободно предоставяне на услуги (отм.)

ДИРЕКТИВА 78/52/ЕИО НА СЪВЕТА от 13 декември 1977 година за установяване на критерии на Общността за национални планове за ускорено ликвидиране на бруцелозата, туберкулозата и ензоотичната левкоза по говедата (отм.)

ДИРЕКТИВА 77/391/ЕИО НА СЪВЕТА от 17 май 1977 година за въвеждане на мерки на

Общността за ликвидиране на бруцелозата, туберкулозата и левкозата по говедата (отм.)

ДИРЕКТИВА 77/99/ЕИО НА СЪВЕТА от 21 декември 1976 година относно здравните проблеми, засягащи търговията с месни продукти в рамките на Общността (отм.)

ДИРЕКТИВА 77/96/ЕИО НА СЪВЕТА от 21 декември 1976 година относно изследванията за трихини (trichinella spiralis) при вноса от трети страни на прясно месо от домашни свине (отм.)

ДИРЕКТИВА 72/461/ЕИО НА СЪВЕТА от 12 декември 1972 година относно здравните проблеми, засягащи търговията с прясно месо в рамките на Общността (отм.)

ДИРЕКТИВА 64/432/ЕИО НА СЪВЕТА от 26 юни 1964 година относно проблеми, свързани със здравето на животните, които засягат търговията в Общността с говеда и свине (отм.)

Регламенти:

РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) 2021/520 НА КОМИСИЯТА от 24 март 2021 година за определяне на правила за прилагането на Регламент (ЕС) 2016/429 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на проследимостта на някои отглеждани сухоземни животни

РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) 2021/404 НА КОМИСИЯТА от 24 март 2021 година за установяване на списъци на трети държави, територии или зони от тях, от които е разрешено въвеждането в Съюза на животни, зародишни продукти и продукти от животински произход, в съответствие с Регламент (ЕС) 2016/429 на Европейския парламент и на Съвета

ДЕЛЕГИРАН РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2020/692 НА КОМИСИЯТА от 30 януари 2020 година за допълнение на Регламент (ЕС) 2016/429 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на правилата за въвеждането в Съюза на пратки с някои животни, зародишни продукти и продукти от животински произход и за движението им и боравенето с тях след въвеждане

ДЕЛЕГИРАН РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2020/687 НА КОМИСИЯТА от 17 декември 2019 година за допълнение на Регламент (ЕС) 2016/429 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на правила за профилактика и контрол на някои болести от списъка

ДЕЛЕГИРАН РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2019/2035 НА КОМИСИЯТА от 28 юни 2019 година за допълнение на Регламент (ЕС) 2016/429 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на правилата за животновъдните обекти, в които се отглеждат сухоземни животни, и за люпилните и за проследимостта на определени отглеждани сухоземни животни и яйца за люпене

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2019/6 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 11 декември 2018 година относно ветеринарните лекарствени продукти и за отмяна на Директива 2001/82/ЕО

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2017/625 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 15 март 2017 година относно официалния контрол и другите официални дейности, извършвани с цел да се гарантира прилагането на законодателството в областта на храните и фуражите, правилата относно здравеопазването на животните и хуманното отношение към тях, здравето на растенията и продуктите за растителна защита, за изменение на регламенти (ЕО) № 999/2001, (ЕО) № 396/2005, (ЕО) № 1069/2009, (ЕО) № 1107/2009, (ЕС) № 1151/2012, (ЕС) № 652/2014, (ЕС) 2016/429 и (ЕС) 2016/2031 на Европейския парламент и на Съвета, регламенти (ЕО) № 1/2005 и (ЕО) № 1099/2009 на Съвета и директиви 98/58/ЕО, 1999/74/ЕО, 2007/43/ЕО, 2008/119/ЕО и 2008/120/ЕО на Съвета, и за отмяна на регламенти (ЕО) № 854/2004 и (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета, директиви 89/608/ЕИО, 89/662/ЕИО, 90/425/ЕИО, 91/496/ЕИО, 96/23/ЕО, 96/93/ЕО и 97/78/ЕО на Съвета и Решение 92/438/ЕИО на Съвета (Регламент относно официалния контрол)

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2016/429 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 9 март 2016 година за заразните болести по животните и за изменение и отмяна на определени

актове в областта на здравеопазването на животните (Законодателство за здравеопазването на животните)

РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) 2015/262 НА КОМИСИЯТА от 17 февруари 2015 година за определяне на правила в съответствие с директиви 90/427/ЕИО и 2009/156/ЕО на Съвета по отношение на методите за идентификация на еднокопитни животни (Регламент за паспорт на еднокопитните животни)

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 652/2014 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 15 май 2014 година за установяване на разпоредби за управлението на разходите, свързани с хранителната верига, здравеопазването на животните и хуманното отношение към тях, здравето на растенията и растителния репродуктивен материал, за изменение на директиви 98/56/ЕО, 2000/29/ЕО и 2008/90/ЕО на Съвета, на регламенти (ЕО) № 178/2002, (ЕО) № 882/2004 и (ЕО) № 396/2005 на Европейския парламент и на Съвета, на Директива 2009/128/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Регламент (ЕО) № 1107/2009 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на решения 66/399/ЕИО, 76/894/ЕИО и 2009/470/ЕО на Съвета

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 1308/2013 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 17 декември 2013 година за установяване на обща организация на пазарите на селскостопански продукти и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 922/72, (ЕИО) № 234/79, (ЕО) № 1037/2001 и (ЕО) № 1234/2007

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 952/2013 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 576/2013 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 12 юни 2013 година относно движението с нетърговска цел на домашни любимци и за отмяна на Регламент (ЕО) № 998/2003 (отм.)

РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) № 931/2011 НА КОМИСИЯТА от 19 септември 2011 г. относно изискванията за възможността за проследяване, установени с Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета относно храните от животински произход

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 142/2011 НА КОМИСИЯТА от 25 февруари 2011 година за прилагане на Регламент (ЕО) № 1069/2009 на Европейския парламент и на Съвета за установяване на здравни правила относно странични животински продукти и производни продукти, непредназначени за консумация от човека, и за прилагане на Директива 97/78/ЕО на Съвета по отношение на някои проби и артикули, освободени от ветеринарни проверки на границата съгласно посочената директива

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 37/2010 НА КОМИСИЯТА от 22 декември 2009 година относно фармакологичноактивните субстанции и тяхната класификация по отношение на максимално допустимите стойности на остатъчните количества в храните от животински произход

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1107/2009 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 21 октомври 2009 година относно пускането на пазара на продукти за растителна защита и за отмяна на директиви 79/117/ЕИО и 91/414/ЕИО на Съвета

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1099/2009 НА СЪВЕТА от 24 септември 2009 година относно защитата на животните по време на умъртвяване

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1069/2009 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 21 октомври 2009 година за установяване на здравни правила относно странични животински продукти и производни продукти, непредназначени за консумация от човека, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1774/2002 (Регламент за страничните животински продукти)

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 470/2009 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 6 май 2009 година относно установяване на процедури на Общността за определяне на допустимите стойности на остатъчни количества от фармакологичноактивни субстанции в храни от животински произход, за отмяна на Регламент (ЕИО) № 2377/90 на Съвета и за изменение на Директива 2001/82/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Регламент (ЕО) № 726/2004 на

Европейския парламент и на Съвета)

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 411/2009 НА КОМИСИЯТА от 18 май 2009 година за изменение на Регламент (ЕО) № 798/2008 за установяване на списък от трети страни, територии, зони или под-разделения, от които са разрешени вносът и транзитът през Общността на домашни птици и продукти от домашни птици, и относно изискванията за ветеринарно сертифициране (отм.)

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1234/2008 НА КОМИСИЯТА от 24 ноември 2008 година относно разглеждането на промените в условията на разрешенията за търговия с лекарствени продукти за хуманна употреба и ветеринарни лекарствени продукти

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 798/2008 НА КОМИСИЯТА от 8 август 2008 година за установяване на списък от трети страни, територии, зони или подразделения, от които са разрешени вносът и транзитът през Общността на домашни птици и продукти от домашни птици, и относно изискванията за ветеринарно сертифициране (отм.)

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 504/2008 НА КОМИСИЯТА от 6 юни 2008 г. за прилагане на Директива 90/426/ЕИО и Директива 90/427/ЕИО на Съвета относно методите за идентификация на еднокопитни животни (отм.)

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1234/2007 НА СЪВЕТА от 22 октомври 2007 година за установяване на обща организация на селскостопанските пазари и относно специфични разпоредби за някои земеделски продукти ("Общ регламент за ООП") (отм.)

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1950/2006 НА КОМИСИЯТА от 13 декември 2006 година за изготвяне, в съответствие с Директива 2001/82/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно кодекса на Общността за ветеринарните лекарствени продукти, на списък с вещества, които са от съществено значение за лечението на еднокопитни животни

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 396/2005 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 23 февруари 2005 година относно максимално допустимите граници на остатъчни вещества от пестициди във и върху храни или фуражи от растителен или животински произход и за изменение на Директива 91/414/ЕИО на Съвета

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 183/2005 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 12 януари 2005 година относно определяне на изискванията за хигиена на фуражите

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1/2005 НА СЪВЕТА от 22 декември 2004 година относно защитата на животните по време на транспортиране и свързаните с това операции, и за изменение на Директивите 64/432/ЕИО и 93/119/ЕО и Регламент (ЕО) № 1255/97

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 882/2004 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 29 април 2004 година относно официалния контрол, провеждан с цел осигуряване на проверка на съответствието със законодателството в областта на фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните (отм.)

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 853/2004 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 29 април 2004 година относно определяне на специфични хигиенни правила за храните от животински произход

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 852/2004 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТА от 29 април 2004 година относно хигиената на храните

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 726/2004 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 31 март 2004 година за установяване на процедури на Общността за разрешаване и контрол на лекарствени продукти за хуманна и ветеринарна употреба и за създаване на Европейска агенция по лекарствата

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 21/2004 НА СЪВЕТА от 17 декември 2003 година относно система за идентификация и регистрация на животни от рода на овцете и козите и за изменение на Регламент (ЕО) № 1782/2003 и Директиви 92/102/ЕИО и 64/432/ЕИО (отм.)

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1829/2003 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 22 септември 2003 година относно генетично модифицираните храни и фуражи

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1085/2003 НА КОМИСИЯТА от 3 юни 2003 година относно проучване на измененията в условията на разрешителните за търговия с лекарствени продукти за хуманна употреба и ветеринарни лекарствени продукти, попадащи в обхвата на Регламент (ЕИО) № 2309/93 на Съвета (отм.)

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1084/2003 НА КОМИСИЯТА от 3 юни 2003 година относно проучване на измененията в условията на разрешенията за търговия с лекарствени продукти за хуманна употреба и ветеринарни лекарствени продукти, предоставяни от компетентен орган на държава-членка (отм.)

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 998/2003 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 26 май 2003 година относно ветеринарно-санитарните изисквания, които са приложими при движение с нетърговска цел на домашни любимци, и за изменение на Директива 92/65/ЕИО на Съвета (отм.)

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1774/2002 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА (ЕО) от 3 октомври 2002 година за установяване на здравните правила относно приложими за странични животински субпродукти, непредназначени за консумация от човека (отм.)

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 178/2002 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 28 януари 2002 година определящ общите принципи и изисквания към законодателството в областта на храните за създаване на Европейски орган за безопасност на храните и за определяне на процедури в областта на безопасността на храните

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1037/2001 НА СЪВЕТА от 22 май 2001 година относно разрешаване на предлагането и доставянето за директна консумация от човека на някои вносни вина, които може да са били подложени на енологични практики, непредвидени в Регламент (ЕО) № 1493/1999 (отм.)

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 999/2001 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 22 май 2001 година относно определяне на правила за превенция, контрол и ликвидиране на някои трансмисивни спонгиформни енцефалопатии

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1825/2000 НА КОМИСИЯТА от 25 август 2000 година за установяване на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО) № 1760/2000 на Европейския парламент и на Съвета във връзка с етикетирането на говеждо месо и продукти от говеждо месо

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1760/2000 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 17 юли 2000 година за създаване на система за идентификация и регистрация на едър рогат добитък и относно етикетирането на говеждо месо и продукти от говеждо месо и за отмяна на Регламент (ЕО) № 820/97 на Съвета (отм.)

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1146/98 НА КОМИСИЯТА от 2 юни 1998 година за изменение и допълнение на Регламент (ЕО) № 541/95 за измененията на условията за издаване на разрешително за предлагане на пазара на лекарствен продукт от компетентен орган на държава-членка (отм.)

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1069/98 НА КОМИСИЯТА от 26 май 1998 година за изменение и допълнение на Регламент (ЕО) № 542/95 от 10 март 1995 година за прегледа на измененията на условията за разрешително за пускане на пазара на лекарствени продукти от приложното поле на Регламент (ЕИО) № 2309/93 на Съвета

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1255/97 НА СЪВЕТА от 25 юни 1997 година относно критериите на Общността за пунктовете за спиране и относно изменение на маршрутния план, посочен в приложението към Директива 91/628/ЕИО

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2141/96 НА КОМИСИЯТА от 7 ноември 1996 година за разглеждане на заявка за прехвърляне на разрешително за пускане на пазара на лекарствен продукт от приложното поле на Регламент (ЕИО) № 2309/93 на Съвета

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 542/95 НА КОМИСИЯТА от 10 март 1995 година за проверка на

промените на условията на разрешително за пускане на пазара на лекарствени продукти от приложното поле на Регламент (ЕИО) № 2309/93 на Съвета (отм.)

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 541/95 НА КОМИСИЯТА от 10 март 1995 година за проверка на промените на условията на разрешително за пускане на пазара на лекарствен продукт (*), издадено от компетентния орган на държава-членка (отм.)

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 540/95 НА КОМИСИЯТА от 10 март 1995 година за определяне на условията и реда на съобщаване на предположенията за неочаквани и нежелани леки реакции, независимо дали те възникват в общността или в трета страна, от лекарствените продукти за хуманна употреба и за ветеринарна употреба, разрешени в съответствие с разпоредбите на Регламент (ЕИО) № 2309/93 на Съвета

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 297/95 НА СЪВЕТА от 10 февруари 1995 година за дължимите такси на Европейската агенция за оценка на лекарствените продукти

РЕГЛАМЕНТ НА СЪВЕТА (СЪВЕТА НА ЕВРОПЕЙСКАТА ОБЩНОСТ) 2309/93 от 22 юли 1993 година, с който се установява редът в Общността за издаване разрешителни (лицензи) и упражняване надзор над лекарствени средства използвани в хуманната и ветеринарната медицина, и се създава Европейска Агенция за Оценка на Лекарствени Средства (отм.)

РЕГЛАМЕНТ (ЕИО) № 2377/90 НА СЪВЕТА от 26 юни 1990 година относно установяване на процедура на Общността за определяне на максимално допустимите граници на остатъчни вещества от ветеринарномедицински продукти в храните от животински произход (отм.)

Решения:

РЕШЕНИЕ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) 2016/2002 НА КОМИСИЯТА от 8 ноември 2016 година за изменение на приложение Д към Директива 91/68/ЕИО на Съвета, приложение III към Решение 2010/470/ЕС на Комисията и приложение II към Решение 2010/472/ЕС на Комисията относно търговията и вноса в Съюза на овце и кози и на сперма от кочове и пръчове по отношение на правилата за превенция, контрол и ликвидиране на някои трансмисивни спонгиформни енцефалопатии (нотифицирано под номер C(2016) 7026)) (отм.)

РЕШЕНИЕ 2004/205/ЕО НА КОМИСИЯТА от 1 март 2004 година относно определяне на мерки за транзит, приложими при търговията в рамките на общността, на сперма, яйцеклетки и ембриони от говеда, свине, овце, кози и семейство коне, получени в Чешката Република, Естония, Кипър, Латвия, Литва, Унгария, Малта, Полша, Словения и Словакия

РЕШЕНИЕ 2000/258/ЕО НА СЪВЕТА от 20 март 2000 година за определяне на специален институт, който отговаря за определяне на критериите, необходими за стандартизиране на серологичните тестове за мониторинг на ефикасността на ваксините против бяс (отм.)

РЕШЕНИЕ 95/410/ЕО НА СЪВЕТА от 22 юни 1995 година за определяне на правилата за микробиологично изследване чрез вземане на проби в предприятието на произход на домашните птици за клане, предназначени за Финландия и Швеция (отм.)

РЕШЕНИЕ 91/666/ЕИО НА СЪВЕТА от 11 декември 1991 година относно създаване на резерви в Общността на противошапни ваксини (отм.)

РЕШЕНИЕ 78/1028/ЕИО НА СЪВЕТА от 18 декември 1978 година относно създаването на Консултативен комитет по обучение на ветеринарни специалисти